

รายงานประจำปี 2551

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
National Economic and Social Development Board

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
พิมพ์ครั้งที่ 1 พ.ศ. 2552 จำนวน 3,000 เล่ม

สำนักประเมินผลและเผยแพร่การพัฒนา
สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
โทร. 0-2282-4841-2
โทรสาร 0-2281-9705, 0-2281-6635
www.nesdb.go.th

ข้อมูลทางบรรณานุกรมของหอสมุดแห่งชาติ
คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, สำนักงาน
รายงานประจำปี 2551
พิมพ์ครั้งที่ 1 กรุงเทพฯ : คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, สำนักงาน, 2552
152 หน้า
ISBN 978-974-9769-85-0

แบบปก : เนาวฤทธิ ฤทธิแปลก
พิมพ์ที่ : บริษัท ออนป้า จำกัด โทร. 0-2689-2999 โทรสาร. 0-2689-1081
111/1 อาคารนวมศรี แขวงบางค้อแหลม เขตบางค้อแหลม กรุงเทพฯ 10120

สารบัญ

สศช. ทำอะไรในรอบปี 2551

ส่วนที่ 1 ภาพรวมของ สศช.

	หน้า
1. บทบาทหน้าที่ของ สศช.	16
2. โครงสร้างองค์กรของ สศช.	20
3. วิสัยทัศน์ พันธกิจ วัตถุประสงค์หลัก วัฒนธรรม และค่านิยมของ สศช.	21
4. ยุทธศาสตร์การพัฒนของ สศช.	23
5. การใช้ทรัพยากรของ สศช.	24

ส่วนที่ 2 ผลการปฏิบัติราชการของ สศช.

1. ผลการปฏิบัติราชการตามคำรับรองการปฏิบัติราชการของ สศช.	34
2. ผลการปฏิบัติราชการที่สำคัญของ สศช.	39
2.1 ด้านการวางแผนและผลักดันยุทธศาสตร์ / แผน / นโยบายรัฐบาล	39
2.2 ด้านการวิเคราะห์และเสนอความเห็นต่อรัฐบาล	63
2.3 ด้านการติดตามประเมินผลการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ	81
2.4 ด้านการสร้างองค์ความรู้ พัฒนาระบบข้อมูล เครื่องชี้วัดและการสื่อสารเพื่อการพัฒนา	87

ส่วนที่ 3 รายงานการเงินของ สศช.

1. งบแสดงฐานะการเงิน	108
2. งบรายได้และค่าใช้จ่าย	108
3. การวิเคราะห์งบการเงิน	109

ส่วนที่ 4 ผลการดำเนินงานของคณะกรรมการ สศช. คณะอนุกรรมการที่แต่งตั้ง โดยคณะกรรมการ สศช. และคณะกรรมการที่ได้รับมอบหมายจากคณะรัฐมนตรี

1. ผลการดำเนินงานของคณะกรรมการ สศช.	135
2. ผลการดำเนินงานของคณะอนุกรรมการที่แต่งตั้งโดยคณะกรรมการ สศช.	137
3. ผลการดำเนินงานของคณะกรรมการที่ได้รับมอบหมายจากคณะรัฐมนตรี	141

ภาคผนวก

รายชื่อคณะทำงาน	151
-----------------	-----

สาร

ประธานกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

นายพนัส ลิ้มเสถียร

ช่วงเวลา 1 ปีของปีงบประมาณ 2551 ที่ผ่านมา ประเทศไทยต้องเผชิญกับสถานการณ์ที่เป็นปัจจัยท้าทายสำหรับการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมไทยอย่างมาก ทั้งความผันผวนทางการเมือง และการถดถอยของเศรษฐกิจโลกอย่างรุนแรง ซึ่งคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ได้ทำหน้าที่พิจารณากลับกรองแผนงาน/โครงการสำคัญต่างๆ ที่สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) เสนออย่างเต็มความสามารถ เพื่อให้ได้ความคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ต่อการรักษาการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศให้ดำเนินไปได้อย่างเหมาะสม ราบรื่น มีเสถียรภาพ และยังประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชนโดยทั่วถึง

คณะกรรมการฯ ได้พิจารณาให้ความเห็นเกี่ยวกับทิศทางการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศหลายเรื่อง อาทิ การจัดทำวิสัยทัศน์ประเทศ...สู่ปี 2570 โครงสร้างการใช้พลังงานและการปรับตัวของเศรษฐกิจไทยต่อความผันผวนของราคาน้ำมัน รายงานวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรและผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อการพัฒนาประเทศ การประเมินความยากจน และร่างยุทธศาสตร์การพัฒนากาการบริการของประเทศ เป็นต้น

นอกจากนี้ คณะกรรมการฯ ยังได้ให้ความเห็นต่อโครงการที่หน่วยงานต่างๆ ได้จัดส่งให้ สศช. พิจารณาเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรี ทั้งในด้านโครงสร้างพื้นฐานที่เกี่ยวข้องการสาขาพลังงาน ขนส่ง สื่อสาร และสาธารณสุข อาทิ โครงการรถไฟฟ้ามหานคร สายสีม่วง ช่วงบางใหญ่-บางซื่อ แผนปรับปรุงการบริหารจัดการและบริการของระบบขนส่งมวลชนกรุงเทพ (ขสมก.) โครงการระบบเคเบิลใต้น้ำไทย-กัว ด่านวิทยาศาสตร์ และด้านการพัฒนาการเกษตรทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เช่น โครงการปลูกสวนป่าไม้ยูคาลิปตัส เป็นต้น

สำหรับการพัฒนารัฐวิสาหกิจ คณะกรรมการฯ ได้พิจารณากรอบงบประมาณของวิสาหกิจ รวมทั้งการลงทุนในโครงการที่สำคัญ อาทิ การขออนุมัติขยายกรอบวงเงินลงทุนโครงการก่อสร้างท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ (ระยะที่1) โครงการก่อสร้างโรงงานผลิตยาสูบแห่งใหม่ของโรงงานยาสูบ เป็นต้น

การดำเนินงานตลอด 1 ปีเต็มที่ผ่านมา แม้ว่าจะต้องเผชิญกับปัจจัยท้าทายดังที่ได้กล่าวข้างต้น แต่ผลการดำเนินงานนับได้ว่า ประสบความสำเร็จอย่างยิ่ง ความเห็นต่างๆ ที่เสนอไปยังคณะรัฐมนตรี ได้รับการตอบรับเป็นอย่างดี และมีการนำไปใช้อย่างเป็นรูปธรรม ดังนั้น ในนามของคณะกรรมการฯ ทุกคน ผมจึงขอขอบคุณเลขาธิการ สศช. คณะผู้บริหาร รวมทั้งข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของ สศช. ทุกคน ที่ได้ร่วมแรงร่วมใจกันปฏิบัติภารกิจของ สศช. ให้ประสบความสำเร็จ ซึ่งผมหวังเป็นอย่างยิ่งว่า ความทุ่มเทให้แก่การทำงานของ สศช. นี้ จะเป็นพลังที่ช่วยให้ประเทศชาติก้าวผ่านอุปสรรคต่างๆ ได้อย่างมั่นคง และบังเกิดประโยชน์สุขแก่ชาติได้ยิ่งๆ ขึ้นไปในอนาคต

(นายพนัส ลิ้มเสถียร)

ประธานกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

สาร
เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
นายอำพน กิตติอำพน

ในปีงบประมาณ 2551 ประเทศไทยต้องเผชิญกับความเปลี่ยนแปลงทั้งทางการเมืองที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงรัฐบาลที่มาจากการเลือกตั้งถึง 2 ชุด อีกทั้งเศรษฐกิจโลกที่เริ่มถดถอยลง ซึ่งส่งผลกระทบต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทยอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ทำให้สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) ซึ่งมีการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการเสนอแนะนโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ต้องร่วมมือกับภาคีพัฒนาทุกภาคส่วนอย่างเต็มความสามารถ ในการวางแผนและผลักดันยุทธศาสตร์ การปรับโครงสร้างระบบเศรษฐกิจและสังคมไปสู่การปฏิบัติให้สอดคล้องกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง เพื่อนำพาประเทศไปสู่การพัฒนาอย่างสมดุล มีเสถียรภาพ และยั่งยืน

นอกจากนี้ สำนักงานฯ ยังมีการจัดทำแผนการบริหารราชการแผ่นดินระยะ 4 ปี เสนอคณะรัฐมนตรีภายในหกสิบวันหลังจากที่รัฐบาลได้แถลงนโยบายต่อรัฐสภาแล้ว โดยนำนโยบายรัฐบาล แนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐตามรัฐธรรมนูญ และยุทธศาสตร์สำคัญของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 10 มาประมวลเป็นยุทธศาสตร์การพัฒนที่สำคัญ สำหรับคณะรัฐมนตรีใช้เป็นกรอบการบริหารราชการและจัดสรรงบประมาณพัฒนาประเทศถึง 2 ฉบับ ตามการเปลี่ยนแปลงของรัฐบาล

สศช. ได้ดำเนินการวางแผนและผลักดันยุทธศาสตร์ตามหน้าที่หลักที่สำคัญหลายเรื่อง ทั้งในเรื่องการจัดทำวิสัยทัศน์ประเทศไทย...สู่ปี 2570 การศึกษาวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรและผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อการพัฒนาประเทศ การขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การพัฒนามนุษย์หลากหลายทางชีวภาพและการสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากร การขับเคลื่อนธรรมาภิบาลร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น การศึกษาพฤติกรรมกรรมการออมของคนไทย การเชื่อมโยงเครือข่ายและสร้างองค์ความรู้ในเรื่องเศรษฐกิจพอเพียงอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งได้เสนอความเห็นต่อรัฐบาลเพื่อประกอบการพิจารณาโครงการที่สำคัญต่างๆ อีกหลายเรื่อง อาทิ บงลงทุนของรัฐวิสาหกิจ ตลอดจนโครงการพื้นฐานขนาดใหญ่ เป็นต้น

สศช. ได้พัฒนาองค์ความรู้และระบบข้อมูลต่างๆ อย่างต่อเนื่อง อาทิ ข้อมูลสถิติบัญชีประชาชาติทั้งรายไตรมาสและรายปี รายงานภาวะสังคมรายไตรมาส เผยแพร่สู่สาธารณชนอย่างสม่ำเสมอ ทั้งยังได้ริเริ่มงานใหม่ๆ อาทิ การจัดทำบัญชีประชาชาติที่คิดรวมต้นทุนด้านทรัพยากรธรรมชาติ รวมทั้งพัฒนาฐานข้อมูลกลางของ สศช. ให้ทันสมัย เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานของสำนักงานฯ ให้พร้อมรับต่อการพัฒนาในยุคแห่งข้อมูลข่าวสารและสังคมแห่งการเรียนรู้มากขึ้น

การดำเนินงานในปี 2551 ของ สศช. ประสบผลสำเร็จเป็นอย่างดี ผมจึงใคร่ขอขอบคุณคณะกรรมการฯ ผู้บริหาร และเจ้าหน้าที่ทุกระดับ ที่ได้ทุ่มเททั้งแรงกายแรงใจในการปฏิบัติงานอย่างสุดความสามารถ เพื่อความอยู่เย็นเป็นสุขของประชาชน และการพัฒนาประเทศอย่างมั่นคงและยั่งยืนตลอดไป

(นายอำพน กิตติอำพน)

เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

1

2

3

คณะกรรมการ สคช.

1. นายพนัส ลิมะเสถียร
Mr. Panas Simasathien
2. นายพารณ อิศรเสนา ณ อยุธยา
Mr. Paron Israsena
3. นายโฆสิต ปั้นเปี่ยมรัษฎ์
Mr. Kosit Panpiemras
4. นายชัยวัฒน์ วิบูลย์สวัสดิ์
Mr. Chaiyawat Wibulswasdi
5. นางจุรี วิจิตรวาทการ
Mrs. Juree Vichit-Vadakan
6. นายศักรินทร์ ภูมิรัตน
Mr. Sakarindr Bhumiratana
7. นายอาชว์ เตาลานนท์
Mr. Ajva Taulananda

4

5

6

7

8

9

8. นายวิบูลย์ เข็มเฉลิม

Mr. Wiboon Khemchalerm

9. นายประสิทธิ์ ไชวโกล

Mr. Prasit Kovilaikool

10. นายสนธิ อักษรแก้ว

Mr. Sanit Aksornkoae

11. นายปรีชา วัชรภัก

Mr. Preecha Vajrabhaya

เลขาธิการ ก.พ.

Secretary-General,
Office of the Civil Service Commission

10

11

12. นายบันฑูร สุภักวณิช

Mr. Bandhoon Supakavanich

ผู้อำนวยการสำนักงานงบประมาณ

Budget Director, The Bureau of the Budget

13. นายสมชัย สัจจพงษ์

Mr. Somchai Sujjapongse

ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจ
การคลัง

Director-General, The Fiscal Policy Office

12

13

14. นางธาริษา วัฒนเกส

Mrs. Tarisa Watanagase

ผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทย

Governor, Bank of Thailand

14

15

15. นายอำพน กิตติอำพน

Mr. Ampon Kittiampon

เลขาธิการ สศช.

Secretary-General, Office of the National
Economic and Social Development Board

ผู้บริหาร สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

1

2

3

4

5

6

7

เลขาธิการ

Secretary - General

1. นายอำพน กิตติอำพน

Mr. Ampon Kittiampon

รองเลขาธิการ

Deputy Secretaries - General

2. นางสาววิไลพร ลิ่วเกษมสานต์

Miss Wilaiporn Liwgasemsan

3. นายอาคม เติมพิทยาไพสิฐ

Mr. Arkhom Termpittayapaisith

4. นายอุทิศ ขาวเอียร

Mr. Utis Kaothien

5. นางจุฬามาศ บาระมิชัย

Mrs. Chutamas Baramichai

6. นางเพ็ญจา อ่อนชิต

Mrs. Penja Onchid

7. นางสาวรณิ คำมัน

Mrs. Suwanee Khamman

8

9

10

11

12

13

14

ที่ปรึกษาด้านนโยบายและแผนงาน ระดับ 10
Senior Advisor in Policy and Plan

8. นายสุวัฒน์ วาณิสบุตร

Mr. Suwat Wanisubut

9. นายปรเมธี วิมลศิริ

Mr. Poramatee Vimolsiri

10. นายธานินทร์ พะเอม

Mr. Thanin Pa-Em

11. นายชาญวิทย์ อมตะมาตุชาติ

Mr. Chanvit Amatamatucharti

รักษาการในตำแหน่งที่ปรึกษา
ด้านนโยบายและแผนงาน ระดับ 10
Acting Senior Advisor in Policy and Plan

12. นางนิตยา กมลรัตนนิศา

Mrs. Nitaya Kamonwatananisa

13. นางสาวลดาวัลย์ คำภา

Miss Ladawan Kumpa

14. นางชุตินาฏ วงศ์สุบรรณ

Mrs. Chutinart Wongsuban

1. นายสมชาย ศักดาเวชีสรร ผู้อำนวยการสำนัก สปป.
Mr.Somchai Sadawekeesorn — Director DECO
2. นางวนิดา มหากิจ ผู้อำนวยการสำนัก สผ.
Mrs. Wanida Mahakit Director CDO
3. นางสาวสุมาลี เดชาบุรุษกุล ผู้อำนวยการสำนัก สพท.
Miss Sumalee Dachanuluknukul Director CESO
4. นางปัทมา เทียรวิชัยกุล ผู้อำนวยการสำนัก สผม.
Mrs. Pattama Teanravisitsagool Director MSPO

5. นางสาวภารณี วัฒนาศ ผู้อำนวยการสำนัก สสส.
Miss Paranee Watana Director SDIO
6. นายมนตรี บุญพาณิชย์ ผู้อำนวยการสำนัก สพอ.
Mr. Montree Boonpanit Director NEESO
7. นายประพันธ์ มุสิกพันธ์ ผู้อำนวยการสำนัก สพต.
Mr.Praphan Musikaphan Director SESO
8. นางวิลาวัลย์ ตันรัตนกุล ผู้อำนวยการสำนัก สผน.
Mrs. Wilawan Tanrattanakoon Director NESO

9. นายภูมิไจ อุตตะนันท์ ผู้อำนวยการสำนัก สวค.

Mr. Poomjai Auttanun Dirrector IPO

10. นายบพพร มบุญพล ผู้อำนวยการสำนัก สบป.

Mr. Nopporn Manopol Director NAO

11. นายเทวินทร์ อมิตรพ่าย ผู้อำนวยการสำนักงานเลขาธิการ สก.

Mr.Tavin Amitpai Director SGO

12. นายชูวิทย์ มีตรชอบ ผู้อำนวยการสำนัก สทว.

Mr. Chuwit Mittrchob Director ANEO

13. นายอำนาจ พลตชา รักษาการแทนผู้อำนวยการสำนัก สพท.

Mr. Amnard Poltecha Acting Director SPSO

14. นายไพโรจน์ โพธิ์วงศ์ รักษาการแทนผู้อำนวยการสำนัก สนส.

Mr.Pairote Potivong Acting Director PPSO

15. นายอารยะ มาอินทร์ รักษาการแทนผู้อำนวยการสำนัก สพส.

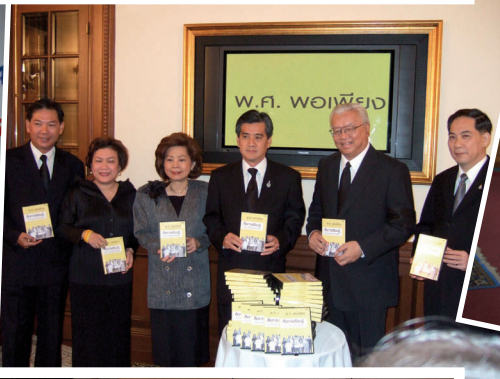
Mr.Araya Ma-in Acting Director SSPO

ประมวลภาพกิจกรรมปี 2551

ประมวลภาพกิจกรรมปี 2551

สศช. ทำอะไรในรอบปี 2551

สศช. ได้ปฏิบัติราชการตามภารกิจที่กำหนดไว้ใน พ.ร.บ. พัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. 2521 และภารกิจที่ได้รับมอบหมายจากคณะรัฐมนตรีมีผลงานที่สำคัญ สรุปได้ดังนี้

1. ผลการปฏิบัติราชการตาม พ.ร.บ. พัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. 2521 มีรวมทั้งสิ้น 47 เรื่อง โดยแบ่งเป็น

1.1 ด้านการวางแผนและผลักดันยุทธศาสตร์ จัดทำแผนยุทธศาสตร์ในอนาคตและผลักดันยุทธศาสตร์การพัฒนาของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 10 ที่หลากหลาย อาทิ เรื่อง การจัดทำวิสัยทัศน์ประเทศไทย...สู่ปี 2570 การจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนากาบริการของประเทศ การจัดทำกรอบยุทธศาสตร์การพัฒนากอุตสาหกรรมฮาลาล แผนการพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจภาคใต้อย่างยั่งยืน กรอบการลงทุนด้านสุขภาพในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 10 การจัดทำแผนการบริหารราชการแผ่นดิน และเรื่องการขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียง เป็นต้น

1.2 ด้านการวิเคราะห์และเสนอความเห็นต่อรัฐบาล ประกอบด้วย

1) การให้ความเห็น ข้อเสนอแนะ ประกอบการพิจารณาการตัดสินใจของคณะรัฐมนตรี รวมทั้งสิ้น 363 เรื่อง
2) การวิเคราะห์ประเมินแผนงานและโครงการพัฒนาของส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจ วิเคราะห์กรอบและงบประมาณลงทุนของรัฐวิสาหกิจปีงบประมาณ 2552 ในสังกัดกระทรวง 16 กระทรวง รวม 53 แห่ง รวมทั้งการวิเคราะห์โครงการพื้นฐานที่สำคัญ ได้แก่ โครงการรถไฟฟ้ามหานคร สายสีน้ำเงิน ช่วงหัวลำโพง-บางแค และช่วงบางซื่อ-ท่าพระ โครงการก่อสร้างทางสายหลักเป็น 4 ช่องจราจร (ระยะที่ 2) โครงการปรับปรุงกิจการประปาแผนหลัก โครงการสร้างเครือข่ายโทรศัพท์เคลื่อนที่ และโครงการขยายเขตไฟฟ้าให้พื้นที่ทำกินทางการเกษตร เป็นต้น

3) การจัดทำรายงานสภาวะของประเทศปี 2551 ตาม พ.ร.ฎ. ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 รวม 2 ฉบับ เสนอต่อรัฐบาลนายสมัคร สุนทรเวช และ รัฐบาลนายสมชาย วงศ์สวัสดิ์

1.3 ด้านการติดตามประเมินผล การติดตามการแปลงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 10 ไปสู่การปฏิบัติ พบว่า นอกจากภาครัฐนำแผนฯ ไปใช้เป็นกรอบและแนวทางการดำเนินงานในการบริหารราชการแผ่นดิน แผนปฏิบัติการของส่วนราชการ/ยุทธศาสตร์การจัดทำงบประมาณแล้ว ภาคเอกชนและภาคชุมชนก็ยังนำไปประยุกต์ใช้ในแผนกลยุทธ์ของตนด้วย

1.4 ด้านการสร้างองค์ความรู้ พัฒนาระบบข้อมูลเครื่องชี้วัด และการสื่อสารเพื่อการพัฒนา เสริมสร้างศักยภาพและเพิ่มขีดความสามารถของบุคลากร สศช. เสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับแนวคิด ทิศทางและผลการพัฒนาประเทศ รวมทั้งภาวะเศรษฐกิจและสังคม สาธารณชนและรัฐบาลอย่างต่อเนื่อง เช่น การจัดทำประมาณการเศรษฐกิจและรายงานการวิเคราะห์สถานการณ์เศรษฐกิจรายไตรมาส / รายปี และรายงานภาวะสังคมรายไตรมาส / รายปี การจัดตั้งพิพิธภัณฑ์สุริยานุวัตรเพื่อการพัฒนาประเทศ และ การพัฒนาห้องสมุดสุริยานุวัตร สศช. เป็นต้น

1.5 การปฏิบัติการกิจที่ได้รับมอบหมายจากคณะรัฐมนตรี สศช. ได้ขับเคลื่อนการดำเนินการของคณะกรรมการ / อนุกรรมการที่มีนายกรัฐมนตรี / รองนายกรัฐมนตรี เป็นประธาน เช่น 1) การพัฒนาความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านระหว่างไทยกับกลุ่มประเทศลุ่มแม่น้ำโขง การพัฒนาเศรษฐกิจสามฝ่ายอินโดนีเซีย-มาเลเซีย-ไทย และการจัดทำยุทธศาสตร์ความร่วมมือทางเศรษฐกิจอิรวดี-เจ้าพระยา-แม่โขง 2) คณะกรรมการรัฐมนตรีว่าด้วยนโยบายเศรษฐกิจ และ 3) คณะกรรมการพัฒนาระบบรางและระบบขนส่งมวลชน

2. ผลการประเมินตนเองตามการปฏิบัติราชการตามคำรับรองการปฏิบัติราชการของ สศช. ได้คะแนนเฉลี่ยรวม 4.7900 คะแนน

ส่วนที่ 1

ภาพรวมของ สศช.

- บทบาทหน้าที่ ของ สศช.
- โครงสร้างองค์กรของ สศช.
- วิสัยทัศน์ พันธกิจ วัตถุประสงค์หลัก วัฒนธรรม และค่านิยมของ สศช.
- ยุทธศาสตร์การพัฒนากของ สศช.
- การใช้ทรัพยากรหน่วยงาน

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

- สศช.เป็นหน่วยงานหลักในการวางแผนและจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาของประเทศ
- บุคลากรของ สศช. ส่วนใหญ่อยู่ระดับ 6 และ 7 เป็นเพศหญิง และมีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาโท
- สศช. ใช้งบประมาณร้อยละ 49 ของงบรายจ่ายอื่น ขยับเคลื่อนการจัดทำและผลักดันแผนยุทธศาสตร์
- ลดการใช้ไฟฟ้าได้ร้อยละ 18 น้ำมันเชื้อเพลิงร้อยละ 29

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.)

บทบาทหน้าที่ของ สศช.

15 กุมภาพันธ์ 2493 ได้ถูกจารึกไว้ในประวัติศาสตร์การพัฒนาของประเทศไทยว่า เป็นวันที่ถือกำเนิดหน่วยงานวางแผนเศรษฐกิจของประเทศที่รู้จักกันโดยทั่วไปว่า **สภาพัฒน์** หรือ **สภาพัฒนา** หรือชื่อที่เป็นทางการในปัจจุบันคือ **สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ** ที่ใช้ชื่อย่อว่า **สศช.** โดยหน่วยงานแห่งนี้ได้มีการพัฒนาปรับเปลี่ยนชื่อของหน่วยงานที่สำคัญรวม 3 ครั้งด้วยกัน คือ ครั้งแรก ปี 2493 ใช้ชื่อว่า **สภาเศรษฐกิจแห่งชาติ** ครั้งที่สอง ปี 2502 ชื่อ **สภาพัฒนาเศรษฐกิจแห่งชาติ** และครั้งที่สาม ปี 2515 คือ **สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ**

ปัจจุบัน สศช. มีบทบาทหน้าที่ตามพระราชบัญญัติพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. 2521 ที่สำคัญคือ

1. การสำรวจ ศึกษา และวิเคราะห์สภาพเศรษฐกิจและสังคม เพื่อใช้ในการวางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ และเสนอแนะนโยบาย มาตรการทางเศรษฐกิจและสังคมในการพัฒนาประเทศต่อรัฐบาล

2. การวิเคราะห์ ประเมินแผนงานและโครงการพัฒนาของส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจ
3. การติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาฯ และแผนงาน / โครงการพัฒนาที่สำคัญๆ
4. การประสานการพัฒนาเพื่อให้เกิดการแปลงแผนพัฒนาฯ ไปสู่การปฏิบัติ
5. การปฏิบัติงานตามหน้าที่เฉพาะกิจที่ได้รับมอบหมายจากรัฐบาลหรือคณะรัฐมนตรีซึ่งได้เข้ามาจวบจนถึงปัจจุบัน และอยู่ในสังกัดของสำนักนายกรัฐมนตรีมาโดยตลอด

นอกจากบทบาทหน้าที่ดังกล่าวข้างต้นแล้ว สศช. ยังมีบทบาทหน้าที่ภายใต้พระราชบัญญัติ พระราชกฤษฎีกาและระเบียบอื่นๆ ที่ สศช. มีหน้าที่รับผิดชอบโดยตรง ได้แก่

1. ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยงบประมาณรัฐวิสาหกิจ พ.ศ. 2522
2. พระราชบัญญัติว่าด้วยการให้เอกชนเข้าร่วมงานหรือดำเนินงานในกิจการของรัฐ พ.ศ. 2535
3. ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการอำนาจการจัดระบบศูนย์ราชการ พ.ศ. 2539
4. ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ พ.ศ. 2546
5. พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 ได้กำหนดให้ สศช.

ร่วมจัดทำแผนการบริหารราชการแผ่นดินเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาภายในเก้าสิบวัน นับแต่วันที่คณะรัฐมนตรีแถลงนโยบายต่อรัฐสภา (มาตรา 13) และร่วมจัดให้มีการประเมินความคุ้มค่าในการปฏิบัติการกิจของรัฐที่ส่วนราชการดำเนินการอยู่ เพื่อรายงานคณะรัฐมนตรีสำหรับเป็นแนวทางในการพิจารณาว่าภารกิจใดสมควรจะได้ดำเนินการต่อไป หรือยุบเลิก (มาตรา 22)

6. ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการบริหารพัฒนาพื้นที่พิเศษถนนราชดำเนิน พ.ศ. 2547
7. ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยนโยบายโครงการลงทุนพิเศษของรัฐเพื่อการพัฒนาประเทศ พ.ศ. 2549

โครงสร้างองค์กรของ สศช.

ปัจจุบัน สศช. มีการแบ่งส่วนราชการระดับสำนักรวม 15 สำนัก 2 กลุ่มงาน ดังนี้ 1) สำนักงานเลขาธิการ (สลก.) 2) สำนักบัญชีประชาชาติ (สบป.) 3) สำนักประเมินผลและเผยแพร่การพัฒนา (สปผ.) 4) สำนักพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจ (สพข.) 5) สำนักพัฒนาฐานข้อมูลและตัวชี้วัดภาวะสังคม (สขส.) 6) สำนักพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมภาคกลาง (สพก.) 7) สำนักพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (สพอ.) 8) สำนักพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมภาคใต้ (สพต.) 9) สำนักพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมภาคเหนือ (สพน.) 10) สำนักยุทธศาสตร์ด้านนโยบายสาธารณะ (สนส.) 11) สำนักยุทธศาสตร์และการวางแผนพัฒนาทางสังคม (สพส.) 12) สำนักยุทธศาสตร์และการวางแผนพัฒนาพื้นที่ (สพท.) 13) สำนักยุทธศาสตร์และการวางแผนเศรษฐกิจมหภาค (สคม.) 14) สำนักวางแผนการเกษตรทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (สทว.) 15) สำนักวิเคราะห์โครงการลงทุนภาครัฐ (สวค.) และ 2 กลุ่มงาน ได้แก่ 1) กลุ่มพัฒนาระบบบริหาร และ 2) กลุ่มตรวจสอบภายใน

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

กลุ่มพัฒนาระบบบริหาร

กลุ่มตรวจสอบภายใน

สำนักงานเลขาธิการ

สำนักบัญชีประชาชาติ

สำนักประเมินผล
และเผยแพร่การ
พัฒนา

สำนักพัฒนา
ขีดความสามารถในการ
แข่งขันทางเศรษฐกิจ

สำนักพัฒนา
ฐานข้อมูลและ
ตัวชี้วัดภาวะสังคม

สำนักพัฒนา
เศรษฐกิจและสังคม
ภาคกลาง

สำนักพัฒนาเศรษฐกิจ
และสังคม
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

สำนักพัฒนา
เศรษฐกิจและสังคม
ภาคใต้

สำนักพัฒนา
เศรษฐกิจและสังคม
ภาคเหนือ

สำนักยุทธศาสตร์
ด้านนโยบายสาธารณะ

สำนักยุทธศาสตร์
และการวางแผน
พัฒนาทางสังคม

สำนักยุทธศาสตร์
และการวางแผน
พัฒนาพื้นที่

สำนักยุทธศาสตร์
และการวางแผนเศรษฐกิจมหภาค

สำนักวางแผนการเกษตร
ทรัพยากรธรรมชาติ
และสิ่งแวดล้อม

สำนักวิเคราะห์
โครงการลงทุนภาครัฐ

วิสัยทัศน์ พันธกิจ วัตถุประสงค์หลัก วัฒนธรรม และค่านิยมของ สศช.

เพื่อให้การดำเนินงานตามบทบาทหน้าที่ของ สศช. สามารถกำหนดทิศทางเชิงยุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ การกำหนดนโยบายการพัฒนาประเทศ การวิเคราะห์สภาพเศรษฐกิจและสังคม การติดตามประเมินผลตลอดจนการประสานการพัฒนาเพื่อให้เกิดการแปลงแผนพัฒนาฯ ไปสู่การปฏิบัติ บนพื้นฐานหลักวิชาการและความเชื่อมั่นในข้อมูล เพื่อการขับเคลื่อนทิศทางการพัฒนาประเทศสู่ความสมดุลและยั่งยืน รวมทั้งเพื่อประโยชน์ของประชาชนเป็นหลัก สศช. จึงกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ วัตถุประสงค์หลัก วัฒนธรรม และค่านิยมขององค์กรไว้ ดังนี้

1. วิสัยทัศน์

หน่วยงานหลักในการวางแผนและจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศสู่ความสมดุลและยั่งยืนที่ยึดประโยชน์ส่วนรวม ทนต่อการเปลี่ยนแปลง และมีประสิทธิภาพสูง

2. พันธกิจ

2.1 วางแผนยุทธศาสตร์และผลักดันยุทธศาสตร์สู่การปฏิบัติทั้งยุทธศาสตร์ระยะสั้นและระยะยาวทั้งยุทธศาสตร์ระดับประเทศ ระดับภาคและกลุ่มจังหวัด รวมทั้งการวางแผนการลงททุนด้านเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ

2.2 ให้คำปรึกษาด้านยุทธศาสตร์การพัฒนาและการลงทุนให้กับรัฐบาล และเป็นหน่วยงานกลาง ประสานนโยบาย แผนงาน และโครงการให้กับส่วนราชการที่เกี่ยวข้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ

2.3 จัดทำแผนการบริหารราชการแผ่นดินระยะ 4 ปี ให้กับคณะรัฐมนตรีภายในเก้าสิบวันหลังจากที่ได้แถลงนโยบายต่อรัฐสภาแล้ว

2.4 ผลักดันการปรับโครงสร้างระบบเศรษฐกิจและสังคมซึ่งรวมทั้งการปฏิรูประบบการผลิตภาคเกษตรภาคอุตสาหกรรมและบริการ ตลอดจนเสนอแนะการลงทุนเชิงรุกด้านสังคม และยุทธศาสตร์ด้านเศรษฐกิจระหว่างประเทศ ซึ่งรวมถึงประเทศเพื่อนบ้านและเขตเศรษฐกิจพิเศษ

2.5 ติดตามและประเมินผลการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ตลอดจนการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐตามที่ได้รับมอบหมาย

2.6 พัฒนาระบบข้อมูลและเครื่องชี้วัดสถานะทางเศรษฐกิจและสังคม รวมทั้งการพยากรณ์และรายงานสถานะเศรษฐกิจและสังคม เพื่อพัฒนาไปสู่การเป็นศูนย์กลางข้อมูลและเตือนภัยทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ

2.7 พัฒนาระบบบริหารจัดการของ สศช. ให้มีความโปร่งใส มีประสิทธิภาพ และได้มาตรฐานสากล

3. วัตถุประสงค์หลัก

3.1 วางแผนและจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศไปสู่ความสมดุลและยั่งยืนในระยะยาวรวมทั้งผลักดันยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศให้เกิดผลในทางปฏิบัติ และมีระบบติดตามประเมินผลที่มีประสิทธิภาพ

3.2 ให้บริการข้อมูลข่าวสารและสร้างความรู้ความเข้าใจแก่สาธารณชนเกี่ยวกับการพัฒนาประเทศและการดำเนินงานตามนโยบายของรัฐบาล โดยทำหน้าที่เป็นตัวเชื่อมในการอธิบายนโยบายของรัฐบาลและนโยบายการพัฒนาประเทศในระยะยาว

3.3 พัฒนาองค์กรไปสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้ และปรับปรุงการบริหารงานขององค์กรให้สอดคล้องกับภาระหน้าที่ใหม่ที่มีประสิทธิภาพสูง และเป็นหน่วยงานที่เป็นที่ภาคภูมิใจของประเทศ

4. วัฒนธรรมองค์กร

- 4.1 เป็นองค์กรที่มุ่งสู่ความเป็นเลิศทางวิชาการ
- 4.2 เป็นองค์กรที่มีความรับผิดชอบต่อสาธารณะและสังคม
- 4.3 มีระบบธรรมาภิบาล
- 4.4 บุคลากรของสำนักงานฯ เป็นทรัพยากรอันมีค่าที่สุดขององค์กร

5. ค่านิยม

มุ่งมั่น ท่วมเท พัฒนาประเทศ เพื่อประโยชน์สุขแก่สังคม ด้วยคุณธรรม ตามหลักวิชาการอย่างมีอาชีพ

ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ สศช.

เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ พันธกิจ วัฒนธรรม และค่านิยม ของ สศช. จึงได้กำหนดยุทธศาสตร์การดำเนินงานเชิงรุก ที่เน้นทั้งมิติดินโยบายและมิติพื้นที่ และการดำเนินงานที่ครบวงจรของการวางแผน คือ การวางแผนการผลักดันไปสู่ การปฏิบัติ และการติดตามและประเมินผล โดยจำแนกได้เป็น 7 ยุทธศาสตร์ ดังนี้

1. ยุทธศาสตร์การวางแผนเพื่อการพัฒนา ที่มุ่งเน้นการจัดทำนโยบายบริหารเศรษฐกิจมหภาคและ แผนยุทธศาสตร์ที่สำคัญของประเทศให้กับคณะรัฐมนตรีภายใต้กรอบแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐและนโยบายรัฐบาล เพื่อให้เกิดการวางกรอบทิศทางการเปลี่ยนแปลงเชิงโครงสร้างของระบบเศรษฐกิจให้มีความสมดุลและยั่งยืน พร้อมทั้งสร้าง เสถียรภาพทางสังคมทั้งในระยะสั้นและระยะยาวซึ่งเป็นเรื่องหลักๆ ที่ยังไม่มีหน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่งเป็นผู้รับผิดชอบ

2. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขัน และการพัฒนาที่ยั่งยืนของประเทศ ที่มุ่งผลักดันให้ ประเทศไทยก้าวสู่เศรษฐกิจที่มีสมรรถนะสูงที่ให้ความสำคัญทั้งในมิติความเข้มแข็งและความยั่งยืนควบคู่กัน โดยให้ความสำคัญกับการปฏิรูปภาคการผลิตทั้งภาคเกษตร อุตสาหกรรม และบริการ รวมทั้งการพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐาน พัฒนาระบบโลจิสติกส์ และเทคโนโลยีเพื่อสนับสนุนการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจ พร้อมไปกับการเสริมสร้างระบบการบริหาร จัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อสร้างสมดุลของการนำมาใช้ประโยชน์ได้อย่างคุ้มค่าและสามารถรักษา ฐานทรัพยากรของประเทศเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

3. ยุทธศาสตร์การพัฒนาทุนทางสังคมและแก้ไขปัญหาความยากจน ที่ให้ความสำคัญกับการลงทุนเชิงรุกด้าน สังคม การพัฒนาทุนทางสังคม ซึ่งครอบคลุมทั้งทุนมนุษย์และภูมิปัญญา ทุนที่เป็นสถาบันและทุนทางวัฒนธรรม เพื่อสร้าง ฐานทางสังคมให้เข้มแข็ง พร้อมไปกับการแก้ไขปัญหาความยากจน ทั้งที่เป็นความขัดสนทางเศรษฐกิจและการขัดสนด้านอื่น รวมถึงการขาดโอกาสในการเข้าถึงบริการของรัฐ อันเป็นหลักแห่งความเสมอภาคและเป็นธรรมทางเศรษฐกิจและสังคม

4. ยุทธศาสตร์การพัฒนาพื้นที่และภาค ที่มุ่งใช้ศักยภาพและความได้เปรียบเชิงพื้นที่ มาเชื่อมโยงกับปัญหา แรงกดดันที่เป็นยุทธศาสตร์ตามวาระแห่งชาติ รวมทั้งเชื่อมโยงต่อไปยังยุทธศาสตร์การพัฒนาความร่วมมือกับประเทศเพื่อน บ้านและนานาชาติ ให้สามารถบูรณาการการพัฒนาในระดับภาค กลุ่มจังหวัด และจังหวัด ซึ่งครอบคลุมทั้งพื้นที่เมืองชนบท พื้นที่ชายแดน เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิต และขีดความสามารถทางเศรษฐกิจของพื้นที่ นำไปสู่การเสริมสร้างขีดความ สามารถในการแข่งขันของประเทศในระยะยาว

5. ยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบข้อมูลและเครื่องชี้วัดเศรษฐกิจและสังคม ที่อาศัยความได้เปรียบและ ประสิทธิภาพการจัดทำข้อมูลเศรษฐกิจและสังคม โดยเฉพาะระบบบัญชีประชาชาติและดัชนีชี้วัดที่สั่งสมมาเป็นระยะ เวลานานให้เป็นประโยชน์และเป็นจุดแข็งของระบบการวางแผนของ สศช. และหน่วยงานภาครัฐและเอกชน โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาระบบข้อมูลและเครื่องชี้วัดสถานะทางเศรษฐกิจและสังคม การพยากรณ์และการรายงานสภาวะ เศรษฐกิจและสังคม ที่มุ่งเน้นคุณสมบัติของระบบข้อมูลที่ดี 4 ประการ คือ ความเร็ว ความถูกต้อง ความมีมาตรฐาน และ ความน่าเชื่อถือ ทั้งนี้ เพื่อพัฒนาให้ สศช. เป็นศูนย์กลางข้อมูลและเตือนภัยทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ

6. ยุทธศาสตร์การกำกับและประเมินผล ที่เน้นการติดตามประเมินผลในระดับยุทธศาสตร์และผลการดำเนินงานตามนโยบายรัฐบาล ทั้งในมิติของความก้าวหน้าของการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ และมิติของผลสำเร็จและผลลัพธ์หรือผลกระทบสุดท้ายของการพัฒนา รวมตลอดทั้งการสร้างความรู้ความเข้าใจ เผยแพร่ผลงานต่อสาธารณะเกี่ยวกับทิศทางการพัฒนาประเทศ การดำเนินนโยบายทางเศรษฐกิจและสังคมและผลกระทบที่เกิดขึ้น เพื่อสร้างจิตสำนึกในการมีส่วนร่วมพัฒนาประเทศ

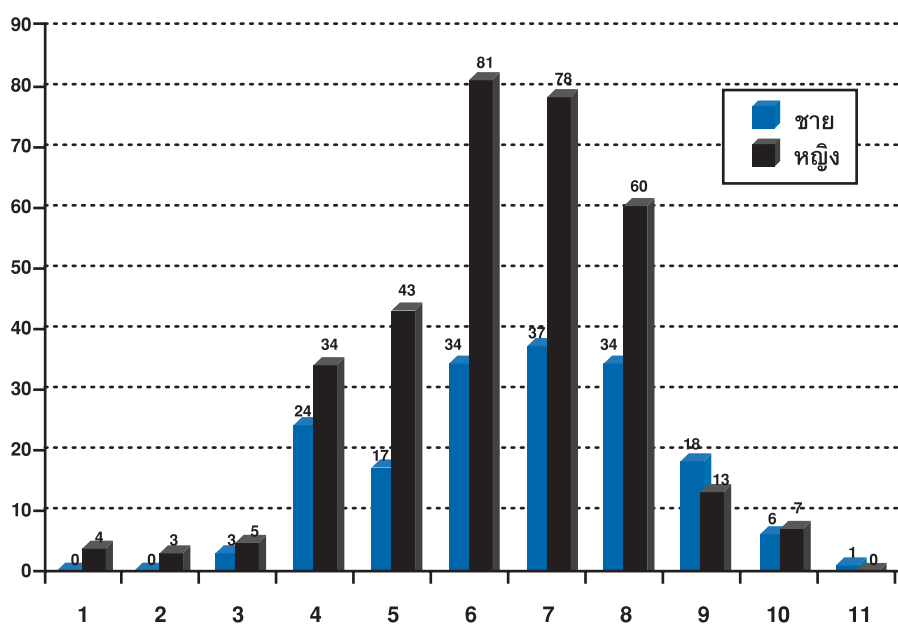
7. ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการองค์กรไปสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้และมีประสิทธิภาพสูง ที่มุ่งพัฒนาส่วนราชการให้ปฏิบัติการกิจโดยคำนึงถึงความคุ้มค่าให้มากขึ้น ควบคู่ไปกับการพัฒนาศักยภาพบุคลากรโดยส่งเสริมให้มีความรู้ความเข้าใจในข้อกฎหมาย กฎระเบียบต่างๆ เพื่อให้มีความรู้ความสามารถทันต่อความจำเป็นของสำนักงานฯ และความเปลี่ยนแปลงของโลก พร้อมทั้งพัฒนาระบบแรงจูงใจ ค่าตอบแทนรวมทั้งคุณภาพชีวิตการทำงานเสริมสร้างขวัญ กำลังใจของเจ้าหน้าที่ ควบคู่ไปกับการจัดทำระบบการประเมินผลบุคคลที่มีความยืดหยุ่นและมีประสิทธิภาพ

การใช้ทรัพยากรของ สศช.

ในการขับเคลื่อนภารกิจต่างๆ ตามพันธกิจของ สศช. เพื่อให้ก้าวไปสู่วัตถุประสงค์หลักและวิสัยทัศน์ของ สศช. ในปีงบประมาณ 2551 สศช. มีการใช้ทรัพยากรทั้งด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ และด้านพลังงาน ในการปฏิบัติงาน ดังนี้

1. บุคลากรของ สศช. ส่วนใหญ่ร้อยละ 65.34 เป็นเพศหญิง และมีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาโทถึงร้อยละ 57 ของทั้งหมด โดย สศช. มีบุคลากรที่ขับเคลื่อนภารกิจต่างๆ จำนวนรวมทั้งสิ้น 502 คน เป็นบุคลากรระดับ 6 และระดับ 7 ในสัดส่วนที่มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 22.91 ของทั้งหมด รองลงมาบุคลากรระดับ 8 ระดับ 5 และระดับ 4 คิดเป็นร้อยละ 18.73 11.95 และ 11.55 ตามลำดับ หากจำแนกตามเพศ ปรากฏว่าบุคลากรของ สศช. ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 65.34 และเพศชายร้อยละ 34.66 ของทั้งหมด

แผนภูมิที่ 2 จำนวนข้าราชการพลเรือนจำแนกตามระดับและเพศ ปีงบประมาณ 2551

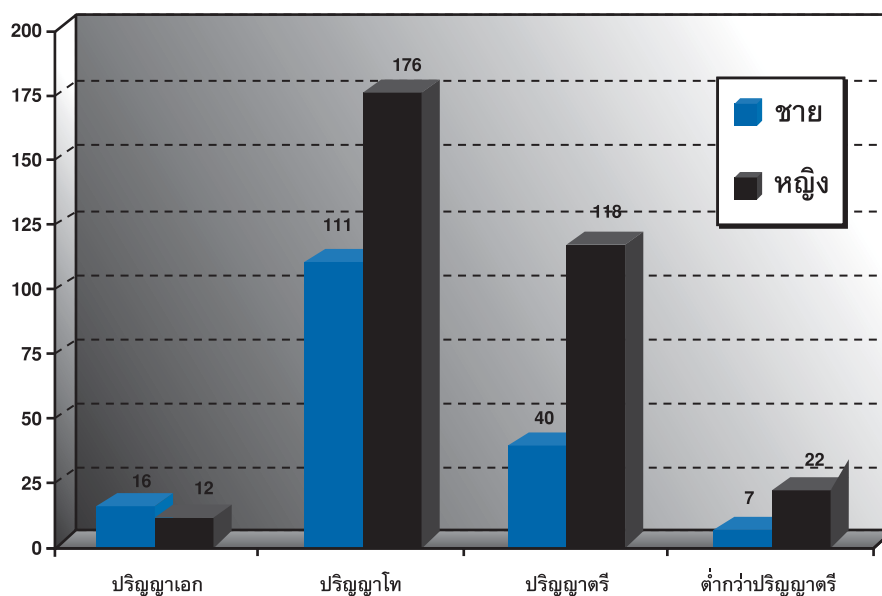
ตารางที่ 1 จำนวนข้าราชการพลเรือนจำแนกตามระดับและเพศ ปีงบประมาณ 2551

ระดับ	11	10	9	8	7	6	5	4	3	2	1	รวม	ร้อยละ
ชาย	1	6	18	34	37	34	17	24	3	0	0	174	34.66
หญิง	0	7	13	60	78	81	43	34	5	3	4	328	65.34
ร้อยละ	0.20	2.59	6.17	18.73	22.91	22.91	11.95	11.55	1.59	0.60	0.80	502	100.00

หมายเหตุ วันที่ 1 ตุลาคม 2551

เมื่อจำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า บุคลากรของ สศช. ส่วนใหญ่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท คิดเป็นร้อยละ 57.17 รองลงมาเป็นระดับปริญญาตรี ต่ำกว่าระดับปริญญาตรี และปริญญาเอกคิดเป็นร้อยละ 31.47, 5.78 และ 5.58 โดยบุคลากรของ สศช. ระดับต่ำกว่าปริญญาตรี ปริญญาตรีและปริญญาโท ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงคิดเป็นร้อยละ 61.32 , 74.68 และ 75.86 ตามลำดับ ส่วนระดับปริญญาเอกส่วนใหญ่เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 57.14

แผนภูมิที่ 3 จำนวนข้าราชการพลเรือนของ สศช. จำแนกตามวุฒิการศึกษา ปีงบประมาณ 2551

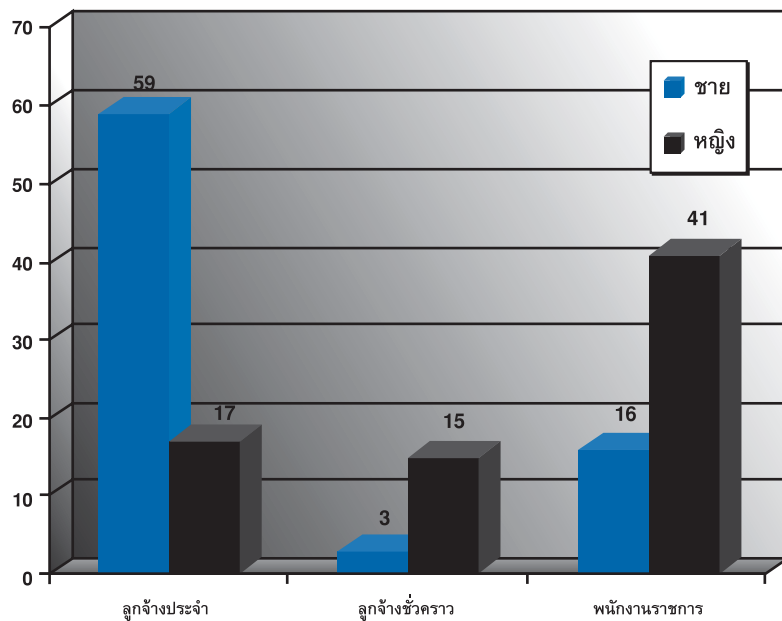
ตารางที่ 2 จำนวนข้าราชการพลเรือนของ สศช. จำแนกตามวุฒิการศึกษาและเพศ ปีงบประมาณ 2551

วุฒิการศึกษา	ปริญญาเอก	ปริญญาโท	ปริญญาตรี	ต่ำกว่าปริญญาตรี	รวม
ชาย	16	111	40	7	174
หญิง	12	176	118	22	328
รวม	28	287	158	29	502
ร้อยละ	5.58	57.17	31.47	5.78	100

หมายเหตุ วันที่ 1 ตุลาคม 2551

สำหรับบุคลากรของ สศช. ประเภทลูกจ้างประจำ ลูกจ้างชั่วคราว และพนักงานราชการมีจำนวนรวมทั้งสิ้น 151 คน แบ่งเป็นลูกจ้างประจำร้อยละ 50.33 ลูกจ้างชั่วคราวร้อยละ 11.92 และพนักงานราชการร้อยละ 37.75 ซึ่งแบ่งเป็นเพศชายร้อยละ 51.66 และเพศหญิงร้อยละ 48.34

แผนภูมิที่ 4 จำนวนลูกจ้างประจำ ลูกจ้างชั่วคราว และพนักงานราชการ ปีงบประมาณ 2551

ตารางที่ 3 จำนวนลูกจ้างประจำ ลูกจ้างชั่วคราว และพนักงานราชการ ปีงบประมาณ 2551

ประเภท	ลูกจ้างประจำ	ลูกจ้างชั่วคราว	พนักงานราชการ	รวม
ชาย	59	3	16	78
หญิง	17	15	41	73
รวม	76	18	57	151
ร้อยละ	50.33	11.92	37.75	100.00

หมายเหตุ วันที่ 1 ตุลาคม 2551

2. บุคลากรของ สศช. ได้รับการพัฒนาศักยภาพเฉลี่ยคนละ 2 หลักสูตร เพื่อพัฒนาสมรรถนะให้แก่ข้าราชการควบคู่กับการพัฒนาประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานต่างๆ ดังนี้

2.1 หลักสูตรเพื่อพัฒนาสมรรถนะหลัก (Core Competency) สศช. ได้ดำเนินการจัดการฝึกอบรม/สัมมนาตามแผนการพัฒนาศักยภาพหลักที่จำเป็นแก่บุคลากรกลุ่มเป้าหมาย จำนวน 7 หลักสูตร จำนวนผู้เข้าร่วม 305 คน แบ่งเป็นหลักสูตรพัฒนาสมรรถนะด้านการบริหารจัดการ (Management Competency) จำนวน 3 หลักสูตร มีผู้เข้ารับการอบรม 70 คน และหลักสูตรพัฒนาสมรรถนะพื้นฐาน (Basic Knowledge) รวม 4 หลักสูตร มีผู้เข้ารับการอบรม 235 คน

2.2 หลักสูตรเพื่อพัฒนาสมรรถนะเฉพาะด้าน (Functional Competency) สศช. ได้ดำเนินการจัดหลักสูตรที่เน้นการพัฒนาสมรรถนะประจำกลุ่มงานสายอาชีพรวม 4 หลักสูตร มีผู้เข้ารับการอบรม 302 คน

2.3 หลักสูตรเพื่อการเพิ่มประสิทธิภาพการทำงาน (Efficiency Development Program) สศช. ได้ดำเนินการจัดหลักสูตรที่เน้นการเพิ่มประสิทธิภาพการทำงาน รวม 7 หลักสูตร มีผู้เข้ารับการอบรม 427 คน

2.4 การส่งข้าราชการศึกษาระดับปริญญาเอก / ปริญญาโทและฝึกอบรม / สัมมนาทั้งในและต่างประเทศ สศช. ได้ดำเนินการเตรียมกำลังคนในระยะยาวในสาขาที่มีความจำเป็นต่อการพัฒนาประเทศโดยส่งข้าราชการไปศึกษาปริญญาเอก/ปริญญาโทและฝึกอบรม/สัมมนาในต่างประเทศ จำนวน 10 รุ่น แบ่งเป็นระดับปริญญาเอก 3 รุ่น ปริญญาโท 6 รุ่น และฝึกอบรม 1 รุ่น และส่งข้าราชการรับทุนอบรมสัมมนาในต่างประเทศ รวม 20 ราย

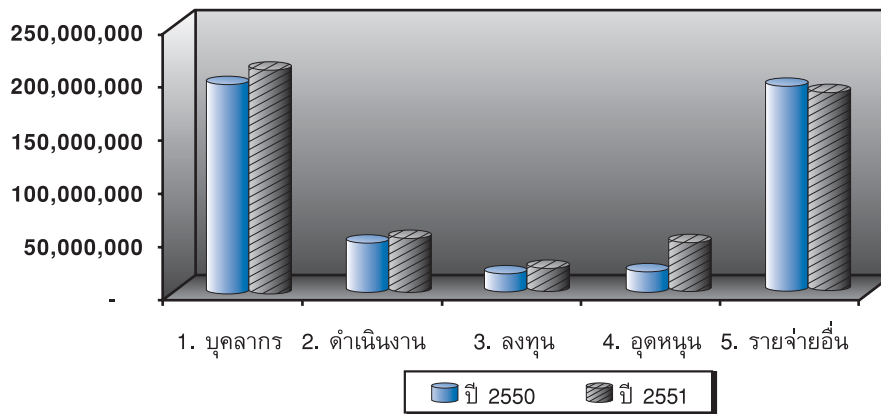
นอกจากนี้ สศช. ยังได้ส่งข้าราชการจำนวน 4 ราย เข้าร่วมโครงการความร่วมมือและการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับธนาคารโลก โดยเข้าอบรมและฝึกงาน ณ ธนาคารโลก ประเทศสหรัฐอเมริกาเป็นระยะเวลา 2 เดือน และฝึกงาน ณ ประเทศที่ 3 เป็นระยะเวลา 1 เดือน และส่งข้าราชการจำนวน 2 ราย เข้าร่วมฝึกอบรม ณ ธนาคารโลก ประเทศสหรัฐอเมริกาเป็นระยะเวลา 2 สัปดาห์ รวมทั้งได้ส่งผู้บริหารและข้าราชการจำนวนประมาณ 151 คน เข้ารับการฝึกอบรมในสถาบันชั้นนำในประเทศเพื่อพัฒนาองค์ความรู้ และนำเทคนิคสมัยใหม่มาใช้ในการทำงานและสามารถนำมาถ่ายทอดให้แก่บุคลากรในองค์กรต่อไป

3. สศช. ใช้งบประมาณในการขับเคลื่อนการจัดทำและผลักดันยุทธศาสตร์การพัฒนามากที่สุด โดยในปีงบประมาณ 2551 ได้รับการจัดสรรงบประมาณ รวมทั้งสิ้น 501.515 ล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 8.96 แบ่งเป็นค่าใช้จ่ายด้านบุคลากรมากที่สุด รวม 207.403 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 41.36 ของงบประมาณที่ได้รับทั้งหมด รองลงมาเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินการกิจตามยุทธศาสตร์ จำนวน 183.801 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 36.65 งบดำเนินงานร้อยละ 9.45 งบลงทุนร้อยละ 3.79 งบเงินอุดหนุนร้อยละ 8.75 ของงบประมาณทั้งหมด สำหรับงบประมาณที่ใช้ในการดำเนินการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การพัฒนาของ สศช. สรุปได้ดังนี้

3.1 การจัดทำและผลักดันยุทธศาสตร์การพัฒนา ใช้งบประมาณรวมคิดเป็นร้อยละ 49.26 ของรายจ่ายอื่นทั้งหมด เพื่อการจัดทำและผลักดันยุทธศาสตร์การพัฒนาที่สำคัญ อาทิ การสำรวจความคิดเห็นและทัศนคติทางสังคม รายไตรมาส การศึกษาเพื่อจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคบริการของประเทศ การขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ความร่วมมือทางเศรษฐกิจในระดับภูมิภาค การสำรวจความคิดเห็นของประชาชนในภาคใต้เพื่อกำหนดทิศทางการพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการ การขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 10 การขับเคลื่อนธรรมชาติภูมิภาคร่วมกับองค์กรปกครองท้องถิ่นและชุมชน ฯลฯ

แผนภูมิที่ 5 การได้รับงบประมาณประจำปี 2550-2551 จำแนกตามประเภทงบประมาณรายจ่าย

ตารางที่ 4 การได้รับงบประมาณประจำปี 2550-2551 จำแนกตามประเภทงบประมาณรายจ่าย

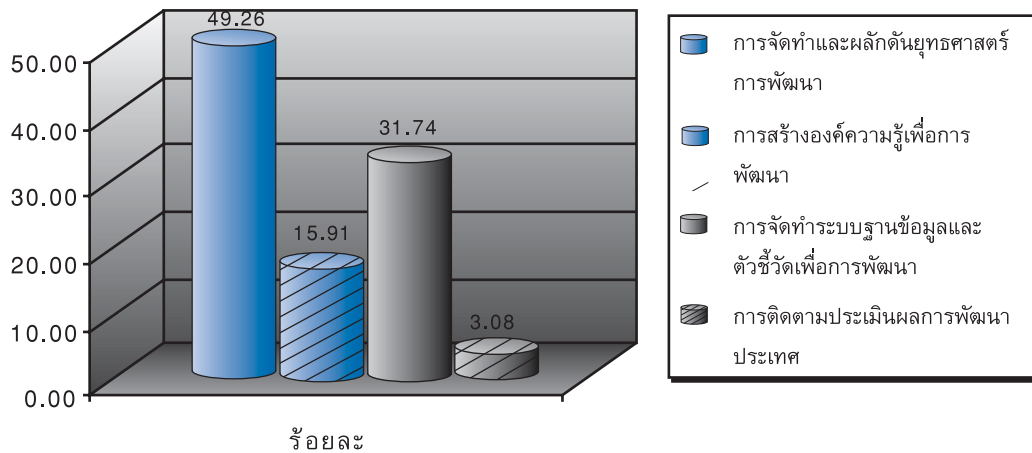
งบรายจ่าย	ปีงบประมาณ (บาท)		เปลี่ยนแปลง	
	2550	2551	บาท	ร้อยละ
รวม	460,255,700	501,515,000	41,259,300	8.96
1. บุคลากร	195,286,300	207,403,300	12,117,000	6.20
2. ดำเนินงาน	46,491,600	47,410,700	919,100	1.98
3. ลงทุน	14,250,000	19,000,000	4,750,000	33.33
4. อุดหนุน	15,300,000	43,900,000	28,600,000	186.93
5. รายจ่ายอื่น	188,927,800	183,801,000	-5,126,800	-2.71
(งบโครงการ)	(33 โครงการ)	(46 โครงการ)		

3.2 การจัดทำระบบฐานข้อมูลและตัวชี้วัดเพื่อการพัฒนา ใช้งบประมาณรวมคิดเป็นร้อยละ 31.74 เพื่อการจัดทำระบบฐานข้อมูลและตัวชี้วัดเพื่อการพัฒนาที่สำคัญ อาทิ การปรับปรุงระบบฐานข้อมูล การพัฒนาประสิทธิภาพข้อมูล และการประมวลผลปัญหาประชาชน

3.3 การสร้างองค์ความรู้เพื่อการพัฒนา ใช้งบประมาณรวมคิดเป็นร้อยละ 15.91 เพื่อการสร้างองค์ความรู้เพื่อการพัฒนา อาทิ การพัฒนาองค์ความรู้และเสริมสร้างศักยภาพบุคลากรเพื่อการวิเคราะห์และประมาณการเศรษฐกิจรายสาขา

3.4 การติดตามประเมินผลการพัฒนาประเทศ ใช้งบประมาณรวมคิดเป็นร้อยละ 3.08 เพื่อการติดตามประเมินผลการพัฒนาประเทศ การประเมินผลตามยุทธศาสตร์ในปีแรกของแผนฯ 10 และอื่นๆ

แผนภูมิที่ 6 ร้อยละของค่าใช้จ่ายเพื่อการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การพัฒนา ปีงบประมาณ พ.ศ. 2551

ตารางที่ 5 ร้อยละของค่าใช้จ่ายเพื่อการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การพัฒนา ปีงบประมาณ พ.ศ. 2551

	ร้อยละ
การจัดทำและผลักดันยุทธศาสตร์การพัฒนา	49.26
การสร้างองค์ความรู้เพื่อการพัฒนา	15.91
การจัดทำระบบฐานข้อมูลและตัวชี้วัดเพื่อการพัฒนา	31.74
การติดตามประเมินผลการพัฒนาประเทศ	3.08

ทั้งนี้ ในปีงบประมาณ 2551 สศช. ได้มีการเบิกจ่ายงบประมาณแล้วรวมทั้งสิ้น จำนวน 293.785 ล้านบาท จำแนกเป็น งบบุคลากร จำนวน 180.697 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 61.51 งบดำเนินงาน จำนวน 37.825 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 12.87 งบลงทุน จำนวน 0.04 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 0.01 งบเงินอุดหนุน จำนวน 34.477 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 11.74 และงบรายจ่ายอื่น จำนวน 40.746 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 13.87

4. สศช. ประหยัดไฟฟ้าได้ร้อยละ 18.2 และประหยัดน้ำมันได้ร้อยละ 29.53 ในปี 2551 สศช. ได้ใช้พลังงานไฟฟ้ารวม 1,378,307 กิโลวัตต์ (kWh) ลดลงจากปีงบประมาณ 2546 ซึ่งเป็นปีที่ ครม. กำหนดให้เป็นปีฐานในการเปรียบเทียบด้านการประหยัดการใช้พลังงาน ร้อยละ 18.16 และลดลงจากปี 2550 ร้อยละ 4.29 ส่วนด้านการใช้พลังงานเชื้อเพลิง พบว่า ในปีงบประมาณ 2551 ใช้ น้ำมันเชื้อเพลิงปริมาณ 27,709.49 ลิตร ลดลงจากปี 2546 ร้อยละ 29.53 แต่เพิ่มขึ้นจากปี 2550 ร้อยละ 2.72 สำหรับมาตรการประหยัดพลังงานของ สศช. ในปี 2551 ได้ดำเนินการ ดังนี้

4.1 ด้านพลังงานไฟฟ้า ในปีงบประมาณ 2551 สำนักงานฯ ได้ดำเนินการมาตรการประหยัดพลังงานไฟฟ้า โดยการติดตั้งเครื่องปรับอากาศใหม่ รุ่นฉลากประหยัดไฟเบอร์ 5 ที่ได้รับการรับรองจากกระทรวงพลังงาน ทดแทนเครื่องปรับอากาศเดิมที่มีอายุการใช้งานเกินกว่า 10 ปีซึ่งต้องใช้พลังงานในการทำความเย็นมาก จำนวน 161 เครื่อง นอกจากนั้น ได้ขอความร่วมมือจากสำนักต่างๆ ในการปฏิบัติตามมาตรการประหยัดไฟฟ้า โดยการตั้งอุณหภูมิเครื่องปรับอากาศที่ 26 องศาเซลเซียส ปิดไฟฟ้าและเครื่องปรับอากาศในช่วงเวลาพักกลางวัน ปิดไฟฟ้ดวงที่ไม่จำเป็นต้องใช้งาน ปิดหน้าจอคอมพิวเตอร์ทุกเครื่องในช่วงเวลาพักกลางวัน หรือไปประชุมเป็นเวลานาน พร้อมทั้งตั้งโปรแกรมคอมพิวเตอร์ปิดหน้าจออัตโนมัติ หากไม่ใช้งานเกินกว่า 15 นาที และ ให้ตั้งโปรแกรม Stand by เมื่อเลิกใช้งานเครื่องถ่ายเอกสาร

4.2 ด้านน้ำมันเชื้อเพลิง สำนักงานฯ ได้ดำเนินมาตรการประหยัดพลังงานเชื้อเพลิง โดยลดการเดินทางโดยรถยนต์ และใช้การติดต่อสื่อสารในลักษณะอื่นแทน เช่น การใช้โทรศัพท์ โทรสาร ไปรษณีย์ และไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ (E - mail) ในรูปของการเชิญประชุม การจัดส่งรายงานการประชุม เป็นต้น ในกรณีการเดินทางไปประชุมของเจ้าหน้าที่ที่ไม่เดินทางเดียวกัน หรือใกล้เคียงกัน ส่วนงานยานพาหนะของ สศช. จะประสานให้ใช้รถยนต์ร่วมกัน ส่วนเจ้าหน้าที่ที่จะเดินทางไปราชการคนเดียวในภาคบ่าย โดยไม่กลับเข้าสำนักงานฯ ให้ใช้บริการรถ TAXI สำหรับการเดินทางไปประชุม สัมมนา ให้เลือกไปเฉพาะเท่าที่จำเป็นและเกี่ยวข้องโดยตรง หรือใช้การประชุมผ่านระบบ Video Conference แทน นอกจากนั้นในปีงบประมาณ 2551 สำนักงานฯ ได้เข้าร่วมโครงการส่งเสริมการใช้พลังงาน NGV/CNG ในรถยนต์ราชการระยะที่ 2 ของกรมธุรกิจพลังงานประเภทรถยนต์ (แก๊ง) จำนวน 2 คัน เพื่อเป็นการใช้พลังงานทดแทนตามนโยบายของรัฐบาล

ส่วนที่ 2

ผลการปฏิบัติราชการของ สศช.

ผลการปฏิบัติราชการตามคำรับรองการปฏิบัติราชการของ สศช.

ผลการปฏิบัติราชการที่สำคัญของ สศช.

- ด้านการวางแผนและผลักดันยุทธศาสตร์ / แผน / นโยบายรัฐบาล
- ด้านการวิเคราะห์และเสนอความเห็นต่อรัฐบาล
- ด้านการติดตามประเมินผลการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ
- ด้านการสร้างองค์ความรู้ พัฒนาระบบข้อมูล เครื่องชี้วัด และ
การสื่อสารเพื่อการพัฒนา

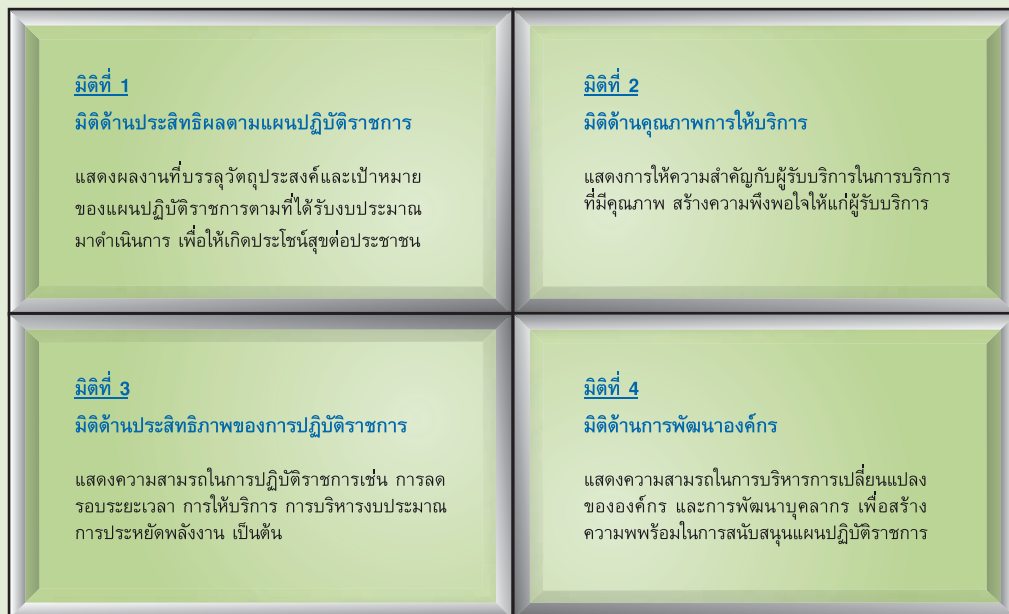
ผลการประเมินตนเองตามการปฏิบัติงานตามคำรับรอง ของการปฏิบัติราชการของ สศช.

- สศช. นำโครงการตามประเด็นยุทธศาสตร์ของ สศช. เข้าร่วมการประเมินประสิทธิภาพการปฏิบัติราชการ รวม 44 โครงการคิดเป็นร้อยละ 34 ของน้ำหนักการประเมินผลการปฏิบัติราชการ สศช. ทั้งหมด
- สศช. ประเมินตนเองในเบื้องต้นได้คะแนนรวม 4.790 คะแนน

ผลการปฏิบัตินโยบายตามคำรับรองการปฏิบัตินโยบายของ สศช.

ปีงบประมาณ พ.ศ. 2551 สศช.ได้จัดให้มีการลงนามในคำรับรองการปฏิบัตินโยบายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2551 ระหว่าง นายสุรพงษ์ สืบวงศ์ลี รองนายกรัฐมนตรี และนายอำพน กิตติอำพน เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ โดยมีกรอบการประเมินผลการปฏิบัติการทั้ง 4 มิติ ดังนี้

แผนภูมิที่ 1 กรอบการประเมินผลการปฏิบัตินโยบายใน 4 มิติ ของ สศช.

มิติที่ 1 ด้านประสิทธิผลตามแผนปฏิบัตินโยบาย สศช. ได้ดำเนินการกิจตัวชี้วัดที่สะท้อนความสำเร็จในแต่ละประเด็นยุทธศาสตร์ของ สศช. ดังนี้

- ยุทธศาสตร์การวางแผนเพื่อการพัฒนา** ประกอบด้วย การจัดทำแผนยุทธศาสตร์เกษตรอินทรีย์
- ยุทธศาสตร์การพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันและการพัฒนาที่ยั่งยืนของประเทศ** ประกอบด้วย การจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาศักยภาพของประเทศไทย และการขับเคลื่อนแผนแม่บทพัฒนาโลจิสติกส์ของประเทศ
- ยุทธศาสตร์การพัฒนาทุนทางสังคมและแก้ไขปัญหาความยากจน** ประกอบด้วย การจัดทำรายงานวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรและผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อการพัฒนาประเทศ
- ยุทธศาสตร์การพัฒนาพื้นที่และภูมิภาค** ประกอบด้วย การจัดทำแผนแม่บทการพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจภาคใต้ อย่างยั่งยืน
- ยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบข้อมูลและเครื่องชี้วัดเศรษฐกิจและสังคม** ประกอบด้วย การพัฒนาคุณภาพการจัดทำผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด
- ยุทธศาสตร์การกำกับและการประเมินผล** ประกอบด้วย โครงการประเมินความยากจนปี 2550
- ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการองค์กรไปสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้และมีประสิทธิภาพสูง** ประกอบด้วย โครงการเสวนาผู้นำแห่งความพอเพียงสัญจร : การขยายผลผู้นำแห่งความพอเพียงเพื่อขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียงสู่สังคมไทยอย่างเข้มแข็ง

รวมทั้งการประเมินระดับความสำเร็จของร้อยละเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักของความสำเร็จตามเป้าหมายผลผลิตของส่วนราชการ (โครงการที่ได้รับจัดสรรงบประมาณ ประจำปี 2552 จำนวน 44 โครงการ)

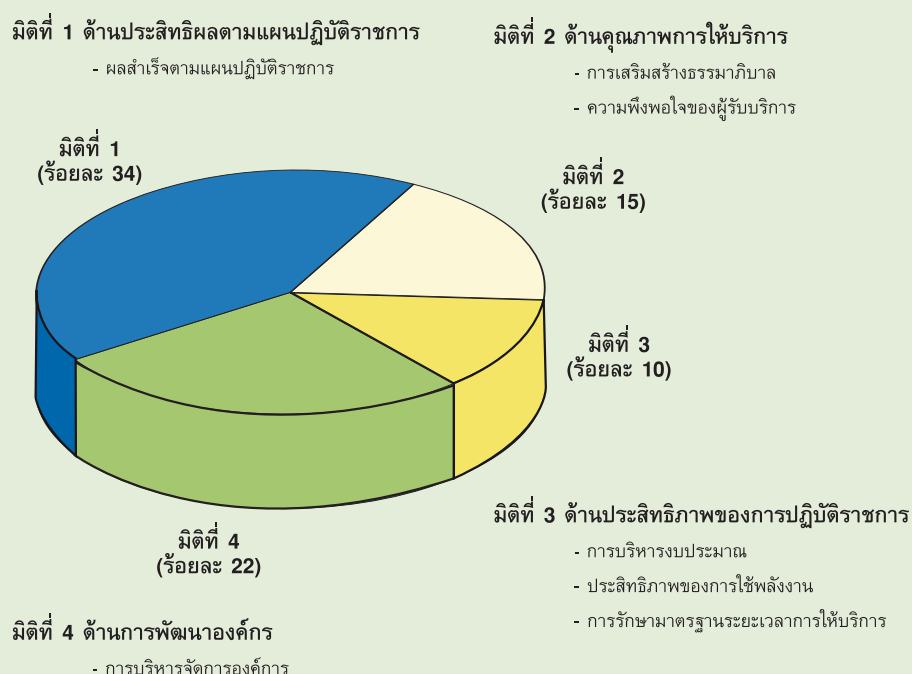
มิติที่ 2 ด้านคุณภาพการให้บริการ สศช. ได้เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น และร่วมติดตามตรวจสอบผลการปฏิบัติราชการ มีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร และดำเนินการตามมาตรการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ ทั้งนี้ สศช. ได้รับยกเว้นการวัดระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการเนื่องจากเป็นหน่วยงานที่ไม่ได้ให้บริการกับประชาชนโดยตรง

มิติที่ 3 ด้านประสิทธิภาพของการปฏิบัติราชการ เป็นการดำเนินการเกี่ยวกับการบริหารงบประมาณ ประสิทธิภาพของการใช้พลังงาน การรักษามาตรฐานระยะเวลาการให้บริการ และการจัดทำต้นทุนต่อหน่วย

มิติที่ 4 ด้านการพัฒนาองค์กร เป็นการนำเกณฑ์คุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ (PMQA) มาเป็นเครื่องมือในการประเมินองค์กรด้วยตนเอง และเป็นแนวทางในการปรับปรุงการบริหารจัดการองค์กร เพื่อยกระดับคุณภาพการปฏิบัติงานของ สศช. สู่มาตรฐานสากล

ในการประเมินผลการปฏิบัติราชการดังกล่าวข้างต้น สศช. ได้ให้น้ำหนักของการปฏิบัติราชการในมิติประสิทธิผล การปฏิบัติราชการมากที่สุดถึงร้อยละ 34 ของทั้งหมด รองลงมาเป็นมิติการพัฒนาองค์กรร้อยละ 22 มิติคุณภาพการให้บริการร้อยละ 15 และมิติประสิทธิภาพของการปฏิบัติราชการร้อยละ 10 รวมทั้งสิ้นร้อยละ 81 ของโครงการ/กิจกรรมทั้งหมด (ได้มีการขอยกเลิกโครงการ/กิจกรรมบางส่วน เนื่องจากเงื่อนไขปัจจัยที่เกี่ยวข้องเปลี่ยนแปลงไป ทำให้ไม่สามารถดำเนินการได้)

แผนภูมิที่ 2 การให้น้ำหนักการปฏิบัติราชการประจำปีงบประมาณ 2551 ในแต่ละมิติของ สศช.

สำหรับผลการประเมินการปฏิบัติราชการตามคำรับรองของ สศช. สามารถประเมินผลการปฏิบัติราชการในเบื้องต้นที่อยู่ในคำรับรองทั้งหมด โดยได้ค่าคะแนนรวม 4.790 คะแนนจากคะแนนเต็ม 5.000 คะแนน

ตารางที่ 1 น้ำหนักและผลการประเมินในเบื้องต้นจำแนกตามมิติของการปฏิบัติ ราชการตามคำรับรองการปฏิบัติ
ราชการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2551

ประเด็นการประเมิน	ตัวชี้วัด	น้ำหนัก	คะแนนประเมินผล (12 เดือน)
มิติที่ 1 ด้านประสิทธิผลตามแผนปฏิบัติราชการ		34	4.231
- การปฏิบัติราชการตามเป้าหมายผลผลิตงบประมาณรายจ่ายประจำปี	1. ระดับความสำเร็จของร้อยละเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักในการบรรลุเป้าหมายตามแผนปฏิบัติราชการ / ภารกิจหลักของส่วนราชการระดับกรมหรือเทียบเท่า	45	-
	1.1 ระดับความสำเร็จของร้อยละเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักของความสำเร็จตามเป้าหมายผลผลิตของส่วนราชการ(ตามเอกสารงบประมาณรายจ่าย)	5	4
- ผลสำเร็จตามแผนปฏิบัติราชการ	1.2 ระดับความสำเร็จของร้อยละเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักในการบรรลุเป้าหมายตามแผนกลยุทธ์ของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	40	-
1. การวางแผนเพื่อการพัฒนา	1.3 การจัดทำแผนยุทธศาสตร์เกษตรอินทรีย์	3	5
2. การพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันและการพัฒนาที่ยั่งยืนของประเทศ	1.4 ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคบริการของประเทศ	4	5
	1.5 การขับเคลื่อนแผนแม่บทพัฒนาโลจิสติกส์ของประเทศ	3	5
3. การพัฒนาทุนทางสังคมและแก้ไขปัญหาความยากจน	1.6 การจัดทำรายงานวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรและผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อการพัฒนาประเทศ	4	5
4. การพัฒนาพื้นที่และภูมิภาค	1.7 การจัดทำแผนแม่บทการพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจ ภาคใต้อย่างยั่งยืน (Planning for Sustainable Development of Southern Thailand)	5	5
5. การพัฒนาระบบข้อมูลและเครื่องชี้วัดเศรษฐกิจและสังคม	1.8 การพัฒนาคุณภาพการจัดทำผลิตภัณฑ์มวลรวม จังหวัดถึงระดับ 5 คะแนน	4	5
6. การกำกับและการประเมินผล	1.9 โครงการประเมินความยากจนปี 2550	3	5
7. การบริหารจัดการองค์กรไปสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้และมีประสิทธิภาพสูง	1.10 โครงการเสวนาผู้นำแห่งความพอเพียงสัญจร : การขยายผลผู้นำแห่งความพอเพียงเพื่อขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียงสู่สังคมไทยอย่างเข้มแข็ง	3	5

มิติที่ 2 มิติด้านคุณภาพการให้บริการ		15	5.000
	2. ระดับความสำเร็จในการเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้า มา มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นและร่วมติดตาม ตรวจสอบผลการปฏิบัติราชการ	6	5
	3. ระดับความสำเร็จในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการ	3	5
	4. ระดับความสำเร็จของการดำเนินการตามมาตรการป้องกัน และปราบปรามการทุจริต	6	
	4.1 ระดับความสำเร็จของการดำเนินการตาม มาตรการ / แผน ปฏิบัติการป้องกันการทุจริต การส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม และธรรมาภิบาล	3	5
	4.2 ระดับความสำเร็จของการจัดทำข้อมูลเรื่องกล่าวหา / ข้อ ร้องเรียนเกี่ยวกับการทุจริตหรือการปฏิบัติ หรือละเว้นการ ปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบของเจ้าหน้าที่ของรัฐและข้อมูลการ จัดซื้อจัดจ้าง	3	5
มิติที่ 3 ด้านประสิทธิภาพของการปฏิบัติราชการ		10	3.800
- การบริหารงบประมาณ	5. ระดับความสำเร็จของร้อยละของอัตราการเบิก จ่ายเงิน งบประมาณรายจ่ายลงทุน	3	n/a
- ประสิทธิภาพของการใช้ พลังงาน	6. ระดับความสำเร็จของการประหยัดพลังงานของ สศช.	3	5
- การรักษามาตรฐาน ระยะเวลาการให้บริการ	7. ระดับความสำเร็จของร้อยละเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักในการรักษา มาตรฐานระยะเวลาการให้บริการของสศช.	2	5
- การจัดทำต้นทุนต่อหน่วย	8. ระดับความสำเร็จของการจัดทำต้นทุนต่อหน่วยผลิต	2	5
มิติที่ 4 ด้านการพัฒนาองค์กร		22	5.000
- การบริหารจัดการองค์การ	9. ระดับความสำเร็จของการพัฒนาคุณภาพการบริหาร จัดการภาครัฐ	22	5
	9.1 ระดับความสำเร็จของระยะเวลาการส่งรายงานการประเมิน ตนเอง	1	5
	9.2 ระดับความสำเร็จเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักของความครบถ้วน ในการจัดทำรายงานการประเมินตนเอง	6	5
	9.3 ระดับความสำเร็จของผลคะแนนจากรายงานการประเมิน ตนเองตามเกณฑ์ 7 หมวด	15	5
	รวม	81	4.790

ผลการปฏิบัติราชการของ สศช.

๑. ผลการปฏิบัติราชการที่สำคัญของ สศช.

ด้านการวางแผนและผลักดันยุทธศาสตร์/แผน/นโยบายรัฐบาล

- **วิสัยทัศน์ประเทศไทยปี 2570** จะอยู่บนฐานทางเศรษฐกิจที่พึ่งตนเอง แข่งขันได้ในเวทีโลก สังคมมีความปลอดภัยและมั่นคง อยู่ในสภาวะแวดล้อมที่ดี
- **การศึกษาพฤติกรรมกรรมการออมของคนไทย** การเกิดวิกฤติเศรษฐกิจปี 2540 ทำให้การออมของคนไทยลดลง การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างเศรษฐกิจกับการออมพบว่า ช่องว่างการออม-การลงทุนจะมากขึ้นถ้าอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจสูงถึงร้อยละ 7
- **ทิศทางการพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจภาคใต้อย่างยั่งยืน** มีโอกาสและศักยภาพที่หลากหลาย สามารถจัดกลุ่มพื้นที่พัฒนาตามศักยภาพและความสอดคล้องกับภูมิสังคม และการกำหนดพื้นที่พัฒนาแบบเบ็ดเสร็จ เพื่อให้เกิดความสมดุลและยั่งยืน
- **การลงทุนด้านสุขภาพ** ต้องมุ่งเน้นการควบคุมและป้องกันโรค รวมทั้งลดปัจจัยเสี่ยงที่จะก่อให้เกิดภาวะโรคที่มีความเสี่ยงสูง
- **การขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียงมีความหลากหลาย** เช่น การร่วมพัฒนาหลักสูตรการศึกษาเรื่องปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง การขยายผลผู้นำแห่งความพอเพียง การประสานจัดทำแผนชุมชนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และการผลิตสื่อเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อเผยแพร่ประชาสัมพันธ์

ผลการปฏิบัติราชการที่สำคัญของ สศช.

สศช.ได้นำเสนอผลการปฏิบัติราชการที่สำคัญในรอบปี 2551 เพื่อรายงานต่อสาธารณชน ให้มีความรู้ความเข้าใจต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศรวมทั้งสิ้น 36 เรื่อง อาทิ การรายงานสภาวะของประเทศ การจัดทำแผนการบริหารราชการแผ่นดิน การจัดทำวิสัยทัศน์ประเทศไทย...สู่ปี 2570 แผนการลงทุนด้านสุขภาพ การขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียง การรายงานสถานการณ์ทางเศรษฐกิจและภาวะสังคมไทยรายไตรมาส การวิเคราะห์งบลงทุนรัฐวิสาหกิจ รวมทั้งการให้ความเห็นข้อเสนอแนะเกี่ยวกับยุทธศาสตร์การพัฒนาและการลงทุนต่อคณะรัฐมนตรี อย่างต่อเนื่อง

ผลการปฏิบัติราชการที่สำคัญๆ ของ สศช. สามารถแบ่งออกได้เป็น 4 ด้านใหญ่ๆ ด้วยกันคือ 1) ด้านการวางแผนและผลักดันยุทธศาสตร์ / แผนฯ / นโยบายรัฐบาล 2) ด้านการวิเคราะห์และเสนอความเห็นต่อรัฐบาล 3) ด้านการติดตามประเมินผลการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ และ 4) ด้านการสร้างองค์ความรู้ พัฒนาระบบข้อมูล เครื่องชี้วัดและการสื่อสารและประชาสัมพันธ์เพื่อการพัฒนา ซึ่งผลการดำเนินงานที่สำคัญๆ ของแต่ละด้านสรุปได้ ดังนี้

ด้านการวางแผนและผลักดันยุทธศาสตร์/แผน/นโยบายรัฐบาล

การจัดทำวิสัยทัศน์ประเทศไทย...สู่ปี 2570

สศช. ได้ประเมินสภาวะแวดล้อมที่มีผลกระทบต่อการพัฒนาประเทศที่สำคัญซึ่งเกิดขึ้นในช่วง 20 ปีที่ผ่านมา และที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในอนาคตอีก 20 ปี รวมทั้งได้กำหนดวิสัยทัศน์ประเทศไทย...สู่ปี 2570 และประเด็นการพัฒนาประเทศที่สำคัญ สำหรับใช้เป็นกรอบทิศทางการพัฒนาประเทศในระยะยาวของทุกภาคส่วน และการจัดทำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 ในระยะต่อไป ดังนี้

1. การเปลี่ยนแปลงการพัฒนาในช่วง 20 ปีที่ผ่านมา ประเทศไทยได้ก้าวสู่ประเทศที่มีรายได้ระดับปานกลาง โครงสร้างเศรษฐกิจเปลี่ยนแปลงจากเกษตรกรรมไปสู่อุตสาหกรรมและบริการที่เน้นการผลิตเพื่อการส่งออกและสนับสนุนการลงทุนจากต่างประเทศ คุณภาพชีวิตของคนไทยดีขึ้นในทุกระดับ มีระบบการบริหารจัดการประเทศที่เปิดโอกาสให้ภาคประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมอย่างกว้างขวาง แต่ผลการพัฒนาดังกล่าวต้องแลกเปลี่ยนกับทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมที่สิ้นเปลืองและเสื่อมโทรมลงอย่างรวดเร็ว รากฐานทางสังคมและวัฒนธรรมที่ดั้งเดิมของไทยมีความอ่อนแอลง สถาบันครอบครัวเกิดความแตกแยก ชุมชนอ่อนแอลงจำนวนมาก คนบางกลุ่มที่ยังมีค่านิยมที่นับถือผู้มีฐานะร่ำรวย ยึดถือวัตถุนิยม รวมทั้งยังมีความรุนแรงเกิดขึ้นในสังคมบ่อยครั้ง

2. การเปลี่ยนแปลงภาวะแวดล้อมการพัฒนาในระยะ 20 ปีข้างหน้า จะมีการเปลี่ยนแปลงรวดเร็ว และมีผลต่อการกำหนดตำแหน่งและแนวทางการพัฒนาประเทศไทยในอนาคตที่สำคัญรวม 10 ปัจจัย จำแนกเป็น

ปัจจัยภายนอก 7 ประการ ประกอบด้วย 1) การรวมตัวทางเศรษฐกิจในภูมิภาคต่างๆ เช่น การรวมกลุ่มทางด้านเศรษฐกิจที่เรียกว่า “Chindia” หรือกลุ่มจีนและอินเดีย เป็นต้น 2) ศูนย์กลางอำนาจทางเศรษฐกิจเคลื่อนย้ายมาเอเชีย 3) การเคลื่อนย้ายเงินทุนมีมากและเสี่ยงสูง 4) เทคโนโลยีมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว โดยพัฒนามาบนพื้นฐานของอะตอม บิตส์ Bits หรือ Information และนิวรอน 5) พลังงานมีราคาสูง 6) สังคมโลกเป็นสังคมผู้สูงอายุ และ 7) ภาวะโลกร้อน

ปัจจัยภายใน 3 ประการ ได้แก่ 1) การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างการผลิตของประเทศ โดยภาคการเกษตรมีสัดส่วนใน GDP ลดลง 2) การเปลี่ยนแปลงเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ และ 3) การขยายตัวของความเป็นเมือง

3. วิสัยทัศน์ และ พันธกิจการพัฒนา สศช.ได้คาดหวังก่อนาคประเทศไทยในปี 2570 เบื้องต้นว่า

“คนไทยภาคภูมิใจในความเป็นไทย มีมิตรไมตรีบนวิถีชีวิตแห่งความพอเพียง ยึดมั่นในวัฒนธรรมประชาธิปไตย และหลักธรรมาภิบาล การบริการสาธารณะขั้นพื้นฐานที่ทั่วถึง มีคุณภาพ สังคมมีความปลอดภัยและมั่นคง อยู่ในสภาวะแวดล้อมที่ดี เกื้อกูลและเอื้ออาทรซึ่งกันและกัน ระบบการผลิตเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มีความมั่นคงด้านอาหารและพลังงาน อยู่บนฐานทางเศรษฐกิจที่พึ่งตนเองและแข่งขันได้ในเวทีโลก สามารถอยู่ในประชาคมภูมิภาคและโลกได้อย่างมีศักดิ์ศรี”

โดยมีพันธกิจการพัฒนาที่สำคัญ 5 ประการคือ 1) การพัฒนาต้องอยู่บนพื้นฐานของหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง 2) ปรับโครงสร้างเศรษฐกิจประเทศไทยให้พึ่งตนเองและแข่งขันได้ในตลาดโลก 3) ปรับโครงสร้างทางสังคมให้มีความเอื้ออาทรและพึ่งพาตนเองได้ สามารถดำรงอยู่อย่างมั่นคงภายใต้บริบทการเปลี่ยนแปลง 4) ร่วมมือกันจัดการทรัพยากรธรรมชาติและหลากหลายทางชีวภาพ ให้เกิดความอุดมสมบูรณ์ ประชาชนต้องดำเนินชีวิตด้วยจิตสำนึกในคุณค่าของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และ 5) เสริมสร้างวัฒนธรรมประชาธิปไตยควบคู่กับการบริหารจัดการที่ดีเพื่อสร้างสันติสุขและความเป็นธรรมในสังคมไทย

4 เจื่อนไขการพัฒนา

4.1 การน้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาเป็นแนวทาง เพื่อสร้างความพอดี มีภูมิคุ้มกัน มีความสามารถในการปรับตัว และทำงานร่วมกัน ประชาชนมีความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียว มีความสามัคคี มีความสมานฉันท์ของคนในชาติ ไม่ให้ประเทศต้องประสบกับภาวะวิกฤตเหมือนในปี 2540

4.2 การสร้าง“กระบวนการเรียนรู้” และดำเนินการด้วยกระบวนการมีส่วนร่วม บนพื้นฐานของ หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง โดย 1) ต้องมีกระบวนการที่ดีในการตั้งโจทย์การพัฒนา 2) ต้องมีการเชื่อมโยงกระบวนการเรียนรู้ที่เกิดขึ้น โดยต้องสามารถเชื่อมโยงการศึกษา การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การฝึกอบรม การวิจัยและพัฒนา รวมไปถึงการสร้างสรรค์เชิงพาณิชย์ต่างๆ เข้าด้วยกัน และนำไปสู่ทิศทางการขับเคลื่อนเศรษฐกิจให้สอดคล้องกับโจทย์ที่วางไว้อย่างเหมาะสมและครบถ้วน 3) ต้องมีการขยายผลของกระบวนการเรียนรู้ โดยทุกฝ่ายต้องทำงานร่วมกันมากขึ้น มีการ“ผนึกกำลังของภาคส่วนต่างๆ” ทั้งภาคเอกชน ภาคประชาชน ภาควิชาการ เป็นต้น

4.3 การขับเคลื่อนเศรษฐกิจโดยคำนึงความสมดุลระหว่างการพัฒนากายใต้ระบบเศรษฐกิจแบบเสรีทุนนิยมกับการกำกับดูแลความเป็นอยู่ของคนในประเทศ เช่น หันมาให้ความสำคัญในการกำกับดูแลชีวิตความเป็นอยู่ของผู้ที่มีความสามารถน้อยและเป็นภาระของรัฐบาลอย่างจริงจัง อาทิ การกำกับดูแลด้านสุขภาพ

5. ประเด็นการพัฒนาที่สำคัญ การพัฒนาประเทศให้ก้าวไปสู่วิสัยทัศน์ประเทศไทยดังกล่าวข้างต้น จะต้องให้ความสำคัญกับประเด็นการพัฒนาที่สำคัญๆ 4 เรื่องด้วยกัน คือ

5.1 การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจให้พึ่งตนเองและแข่งขันได้ในสังคมโลก โดยมุ่งเน้นการพัฒนาภาคการผลิตที่มีความเชื่อมโยงกันสูงระหว่างภาคเกษตร อุตสาหกรรม และบริการ นำไปสู่การสร้างมูลค่าเพิ่ม พัฒนาประเทศให้มีบทบาทนำด้านเศรษฐกิจในอนุภูมิภาคในรูปแบบพันธมิตรเพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมในอนุภูมิภาค พื้นที่เศรษฐกิจของประเทศไทยได้รับการพัฒนาให้เป็นฐานในการเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขันทางเศรษฐกิจของประเทศ พัฒนาความมั่นคงด้านแหล่งพลังงาน และพัฒนาเครือข่ายโครงสร้างพื้นฐานและโลจิสติกส์ให้เชื่อมโยง มีคุณภาพ และเพียงพอต่อการตอบสนองการปรับโครงสร้างภาคการผลิตและบริการให้มีความเข้มแข็งและแข่งขันได้

5.2 การปรับโครงสร้างทางสังคมให้เข้มแข็งและยั่งยืน โดยให้ความสำคัญในเรื่องการปรับโครงสร้างทางสังคมรองรับการเปลี่ยนแปลงและเชื่อมโยงกับการปรับโครงสร้างทางเศรษฐกิจ ส่งเสริมสถาบันครอบครัวและชุมชนในกระบวนการพัฒนา รวมทั้งต้องมีการพัฒนาคนให้เหมาะสมตามช่วงอายุ และสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสภาพสังคมในอนาคต

5.3 การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน มุ่งเน้นการปรับเปลี่ยนกระบวนทัศน์ด้านสิ่งแวดล้อมสู่การอยู่ร่วมกันระหว่างมนุษย์กับธรรมชาติอย่างสมดุล ปรับการบริหารนโยบายเศรษฐกิจสู่การผลิตที่ยั่งยืน สร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากร คัดกรองพื้นที่วิกฤติสิ่งแวดล้อม และระบบนิเวศ ที่เปราะบาง รวมทั้งต้องมีการบริหารจัดการอย่างมีส่วนร่วมและการจัดสรรทรัพยากรอย่างเป็นธรรม

5.4 การบริหารจัดการที่ดีสู่ความเป็นธรรมของการพัฒนาประเทศ มุ่งให้ความสำคัญด้านการเสริมสร้างและพัฒนาวัฒนธรรมประชาธิปไตยให้เกิดขึ้นเป็นส่วนหนึ่งของวิถีการดำเนินชีวิตของประชาชนไทยในทุกระดับ เสริมสร้างความเข้มแข็ง ความเป็นอิสระและความโปร่งใสขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและชุมชน สร้างภาคราชการที่มีประสิทธิภาพ ปฏิบัติงานโดยคำนึงถึงความต้องการของประชาชนและทำงานร่วมกับท้องถิ่น/ชุมชน เพิ่มการมีส่วนร่วมของภาคประชาชน/ประชาสังคมในการบริหารจัดการประเทศให้เข้มแข็ง ส่งเสริมภาคธุรกิจเอกชนให้เกิดความเข้มแข็ง สุจริต และมีธรรมาภิบาล ปฏิรูปกระบวนการยุติธรรมให้มีความเป็นอิสระ เป็นกลาง มีประสิทธิภาพ โดยชุมชนมีส่วนร่วม และต้องพัฒนาระบบและกลไกการป้องกันและปราบปรามทุจริตประพฤติมิชอบให้มีพลัง และมีประสิทธิภาพในทางปฏิบัติ

การศึกษาพฤติกรรมการออมของคนไทย

เนื่องจากการออมในระดับมหภาคของไทยมีความผันผวนและมีการเปลี่ยนแปลงในโครงสร้างตลอดเวลา ภายหลังวิกฤติเศรษฐกิจการออมมีแนวโน้มลดลงมาก โดยเป็นการลดทั้งการออมภาครัฐและเอกชน แนวโน้มดังกล่าวส่งผลต่อศักยภาพการขยายตัวทางเศรษฐกิจและความมั่นคงในชีวิตของบุคคล ดังนั้น สศช. จึงได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่องการออม ซึ่งสามารถสรุปผลจากการศึกษาได้ดังนี้

1. การศึกษาหนี้สินและพฤติกรรมการออมในระดับมหภาค ผลการศึกษาพบว่า ตั้งแต่ พ.ศ. 2513 จนถึงปัจจุบัน การออมโดยรวมคิดเป็นประมาณร้อยละ 20-35 ของรายได้ประชาชาติ ซึ่งถือว่า อยู่ในระดับสูงโดยเฉพาะในช่วง พ.ศ. 2530-2531 ที่เศรษฐกิจไทยขยายตัวสูงมาก แต่เมื่อเกิดวิกฤติเศรษฐกิจใน พ.ศ. 2540 ระดับการออมปรับตัวลดลงอย่างรวดเร็ว โดยการออมภาคครัวเรือนมีแนวโน้มลดลงอย่างชัดเจน ในด้านความสัมพันธ์ระหว่างการออมกับการขยายตัวทางเศรษฐกิจพบว่า เศรษฐกิจไทยจะไม่มีปัญหาช่องว่างการออม-การลงทุน หากการขยายตัวทางเศรษฐกิจอยู่ที่ระดับร้อยละ 5 ถึงร้อยละ 6 แต่แรงกดดันช่องว่างการออม-การลงทุนจะมากขึ้นถ้าอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจสูงถึงร้อยละ 7

อย่างไรก็ตามมีมาตรการส่งเสริมการออมหลายประการที่สามารถบรรเทาปัญหานี้ได้ อาทิ การเพิ่มประสิทธิภาพการใช้เงินค่าทุน การส่งเสริมการออมครัวเรือนด้วยการเพิ่มการใช้จ่ายด้านสุขภาพของรัฐบาล การเพิ่มสัดส่วนรายได้ครัวเรือนจากทรัพย์สินซึ่งมีอัตราการออมส่วนเพิ่ม (Marginal Saving Rate) สูง หรือเพิ่มการออมภาคธุรกิจด้วยการส่งเสริมการพัฒนาตลาดทุน และเพิ่มการออมภาครัฐด้วยการเพิ่มประสิทธิภาพการใช้จ่ายและลดงบประมาณรายจ่ายประจำ

2. การศึกษาวิเคราะห์การออมในระดับครัวเรือน ผลการศึกษาพบว่า โครงสร้างประชากรไทยกำลังเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ ทำให้อัตราส่วนการพึ่งพิง (Dependency Ratio) เพิ่มขึ้น และกว่าร้อยละ 50 ของผู้มีงานทำไม่ได้มีการวางแผนในการดำเนินชีวิต ซึ่งจะทำให้มีความเสี่ยงในเรื่องของความมั่นคงของชีวิตในอนาคต และอาจจะกลายเป็นภาระของรัฐบาลต่อไป ข้อเสนอแนะเพื่อส่งเสริมการออมในระดับครัวเรือน ได้แก่ การส่งเสริมให้ประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้นควบคู่กับการลดรายจ่าย การส่งเสริมความรู้และจิตสำนึกเกี่ยวกับการออม การเพิ่มประสิทธิภาพของกลไกทางการเงิน การพัฒนาผลิตภัณฑ์และช่องทางการออมให้หลากหลาย การพัฒนาระบบบำนาญภาครัฐเพื่อสร้างหลักประกันรายได้ยามชรา การสร้างความเข้มแข็งให้โครงข่ายคุ้มครองทางสังคม เพื่อช่วยเหลือกลุ่มที่ไม่สามารถออมได้/ออมต่ำ

นอกจากนี้ภาครัฐควรดูแลหนี้ภาคครัวเรือนไม่ให้สูงเกินไป เนื่องจากจะทำให้การออมโดยรวมลดลง ตลอดจนสนับสนุนและพัฒนามาตรการในการกำหนดให้มีการออมอย่างสม่ำเสมอและเป็นระบบ สำหรับกลุ่มเปราะบางที่มีระดับการออมต่ำจนอาจไม่เพียงพอต่อการดำรงชีพขั้นพื้นฐานนั้น มีข้อเสนอให้ภาครัฐกำหนดนโยบายด้านที่อยู่อาศัยสำหรับผู้มีรายได้น้อย หรือมีมาตรการกำกับดูแลค่าเช่าบ้านที่เป็นธรรม เนื่องจากสัดส่วนรายจ่ายด้านที่อยู่อาศัยต่อรายจ่ายครัวเรือนในกลุ่มนี้อยู่ในระดับสูง นอกจากนั้นควรเร่งขยายความครอบคลุมของสวัสดิการภาครัฐ และออกมาตรการเพื่อจูงใจให้มีการออมเพื่อเป็นหลักประกันในระยะยาว อาทิ การซื้อสินทรัพย์ ประกันชีวิต พันธบัตร หุ้น และกองทุนรวม

ยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบบริการของประเทศ

คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ 24 เมษายน 2550 เห็นชอบให้สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) เป็นหน่วยงานกลางจัดทำวิสัยทัศน์และยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบบริการของประเทศ พร้อมทั้งพิจารณาความเหมาะสมของกลไกการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ ทั้งในระดับชาติและรายสาขา เนื่องจากที่ผ่านมาประเทศไทยยังไม่มีหน่วยงานใดเป็นเจ้าภาพในการจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบบริการโดยรวม

สศช. ได้ร่วมกับมูลนิธิสถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย (TDRI) ดำเนินโครงการศึกษาเพื่อจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบบริการของประเทศ และได้จัดทำร่างยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบบริการของประเทศ พร้อมข้อเสนอกลไกการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ ดังนี้ (1) **วิสัยทัศน์** “ประเทศไทยเป็นฐานการผลิต การลงทุน และการตลาดของภาคบริการในระดับภูมิภาค บนฐานของการพึ่งพาตนเอง และสามารถแข่งขันได้ เพื่อเป็นแหล่งสร้างรายได้หลักให้กับประเทศและเป็นแหล่งกระจายรายได้และสร้างงานให้กับชุมชน” (2) **ยุทธศาสตร์การพัฒนา** ประกอบด้วย 4 ยุทธศาสตร์ ได้แก่ ยุทธศาสตร์การสร้างเสริมขีดความสามารถและบริบทเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับภาคบริการไทย ยุทธศาสตร์การพัฒนาธุรกิจบริการเพื่อสนับสนุนการเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างบรรยากาศให้เอื้อต่อการดึงดูดการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ และยุทธศาสตร์การพัฒนาธุรกิจบริการให้เป็นแหล่งสร้างรายได้และพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนและชุมชนในท้องถิ่น และ (3) **กลไกการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์** การผลักดันและขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ให้เกิดผลในทางปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม โดยควรมีการจัดตั้งคณะกรรมการขึ้นมารองรับ คือ คณะกรรมการการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบบริการระดับชาติ โดยมีนายกรัฐมนตรี หรือรองนายกรัฐมนตรี เป็นประธาน คณะกรรมการประกอบด้วย หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนที่เกี่ยวข้อง และคณะอนุกรรมการสาขาบริการที่มีศักยภาพ โดยให้หน่วยงานรัฐที่มีภารกิจโดยตรงเป็นหน่วยงานเจ้าภาพ

คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ได้พิจารณาเรื่องดังกล่าว เมื่อวันที่ 6 ตุลาคม 2551 ได้มีมติให้ความเห็นชอบการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ฯ และแนวทางการดำเนินงานเพื่อศึกษาเชิงลึกในสาขาที่มีศักยภาพ ประกอบด้วย สาขาการก่อสร้าง สาขาบริการสื่อสารและโทรคมนาคม และสาขาบริการสุขภาพ และให้นำเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบต่อไป

การจัดทำร่างกรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาศักยภาพอุตสาหกรรมอาหาร

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ได้แต่งตั้งคณะกรรมการประสานงานเพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมอาหาร เมื่อวันที่ 26 พฤษภาคม 2549 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อกำหนดแผนงานและแนวทางการประสานงานร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมอาหารอย่างเป็นระบบและสอดคล้องกับเป้าหมายยุทธศาสตร์การพัฒนาศักยภาพอุตสาหกรรมอาหารและ นโยบายการพัฒนาครัวไทยสู่ครัวโลก รวมทั้ง การเร่งรัด ผลักดัน และติดตามการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์การพัฒนาศักยภาพอุตสาหกรรมอาหาร ฯลฯ

คณะกรรมการฯ ได้ยกร่างกรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาศักยภาพอุตสาหกรรมอาหาร ระยะ 10 ปี พ.ศ. 2553-2562 เพื่อเป็นยุทธศาสตร์ต่อยอดจากการดำเนินงานตามกรอบแผนปฏิบัติการพัฒนาอุตสาหกรรมอาหาร ในพื้นที่ 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้ (พ.ศ.2545-2554) โดยปรับปรุงยุทธศาสตร์และแนวทางให้สอดคล้องกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนไป รวมทั้งให้ครอบคลุมการพัฒนาทั้งสินค้าและบริการอาหาร ซึ่งร่างกรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาศักยภาพอุตสาหกรรมอาหาร ประกอบด้วย 5 ยุทธศาสตร์ คือ 1) การเสริมสร้างศักยภาพการผลิตและศักยภาพอุตสาหกรรมอาหาร 2) การเสริมสร้างศักยภาพการตรวจรับรองอาหาร 3) การพัฒนาอุตสาหกรรมอาหารสู่สากล 4) การพัฒนาศักยภาพการวิจัยพัฒนาวิทยาศาสตร์อาหารเพื่อสร้างความเข้มแข็งของอุตสาหกรรมของประเทศ และ 5) การบริหารจัดการเพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งในการพัฒนาอุตสาหกรรม ธุรกิจและการค้าอาหาร

ทั้งนี้ คณะกรรมการฯ ร่วมกับผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้เชี่ยวชาญ องค์กรศาสนา และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้จัดสัมมนาระดมความคิดเห็นต่อร่างกรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาศักยภาพอุตสาหกรรมอาหาร เมื่อวันที่ 19 กันยายน 2551 เพื่อนำข้อคิดเห็นของการสัมมนามาพิจารณาปรับปรุงร่างกรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาศักยภาพอุตสาหกรรมอาหารให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น เพื่อนำเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถนำไปใช้เป็นกรอบแนวทางในการจัดทำแผนปฏิบัติการภายใต้กรอบยุทธศาสตร์ฯ ได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

แผนการพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจภาคใต้ที่ยั่งยืน

สศช. ร่วมกับธนาคารพัฒนาเอเชีย (Asian Development Bank : ADB) ได้ดำเนินการศึกษาโครงการจัดทำแผนการพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจภาคใต้ที่ยั่งยืน (Planning for the Sustainable Development of Southern Thailand) ซึ่งเป็นไปตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 27 กุมภาพันธ์ 2550 และวันที่ 24 เมษายน 2550 การดำเนินการเริ่มตั้งแต่เดือนมีนาคม 2551 แล้วเสร็จในเดือนตุลาคม 2551 โดยมีสาระสำคัญของแผน ดังนี้

1. วางพื้นฐานการพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจภาคใต้สู่ความสมดุลและยั่งยืน โดย **1) เน้นการพัฒนาเศรษฐกิจให้หลากหลายสาขา** ควบคู่กับการรักษาฐานการผลิตเดิมที่มีศักยภาพ (เกษตรและแปรรูป และท่องเที่ยว) ด้วยการพัฒนาสาขาเศรษฐกิจใหม่ที่มีศักยภาพ ภายใต้การมีส่วนร่วมของชุมชน และการกระจายผลประโยชน์แก่ชุมชนและสังคมอย่างเป็นธรรม พร้อมทั้งรักษาสถิติทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม **2) สร้างสมดุลของการพัฒนาระหว่างพื้นที่ภาคใต้ตอนบนกับภาคใต้ตอนล่าง** และระหว่างพื้นที่ชายฝั่งทะเลกับพื้นที่ตอนในไปพร้อมกัน

2. จัดกลุ่มพื้นที่พัฒนาตามศักยภาพและความสอดคล้องกับภูมิสังคม ประกอบด้วย **1) อนุภาคใต้ฝั่งตะวันออก** เน้นการพัฒนาแบบผสมผสานระหว่างการพัฒนาอุตสาหกรรม เกษตรกรรมและการท่องเที่ยว **2) อนุภาคใต้ตอนล่าง** เน้นการพัฒนาแนวสะพานเศรษฐกิจเชื่อมโยงภาคใต้ฝั่งตะวันออก-อันดามัน และเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจตอนเหนือ (NCER) และแผนพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจชายฝั่งทะเลตะวันออก (ECER) ของมาเลเซีย และ **3) อนุภาคใต้ฝั่งอันดามัน** พัฒนาเป็นพื้นที่ท่องเที่ยว/พักผ่อนระดับโลก

3. กำหนดพื้นที่พัฒนาแบบเบ็ดเสร็จ (Comprehensive Development Area : CDA) เป็นบริเวณที่จะมีการพัฒนาหลักซึ่งส่งผลกระตุ้นให้เกิดการพัฒนาในพื้นที่อื่นๆ พื้นที่พัฒนาแบบเบ็ดเสร็จมี 3 พื้นที่ ได้แก่ **1) พื้นที่ฝั่งตะวันออก แนวสุราษฎร์ธานี – นครศรีธรรมราช** เป็นพื้นที่เศรษฐกิจใหม่ รองรับอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพในอนาคต **2) พื้นที่ตอนล่าง แนวสะพานเศรษฐกิจ สตูล – สงขลา** เป็นเส้นทางยุทธศาสตร์เชื่อมภาคใต้กับโครงข่ายการเดินเรือของโลก และเชื่อมโยงเศรษฐกิจภาคใต้ชายแดนกับแผนพัฒนา NCER และ ECER ของมาเลเซีย **3) พื้นที่ฝั่งอันดามัน มีภูเก็ตเป็นแกนพัฒนา** กิจกรรมท่องเที่ยวบนฐานความรู้

คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติมีมติ เมื่อวันที่ 6 ตุลาคม 2551 เห็นชอบกับแผนการพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจภาคใต้อย่างยั่งยืน และเห็นควรจัดลำดับความสำคัญของพื้นที่เศรษฐกิจที่จะพัฒนา รวมทั้งศึกษาในชั้นรายละเอียด เพื่อจัดเตรียมโครงการและมาตรการเบื้องต้นที่จะรองรับการพัฒนาในด้านต่างๆ

การเสริมสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ

สศช. ร่วมกับสถาบันวิจัยสังคม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้ดำเนินโครงการสำรวจความคิดเห็นของประชาชนในภาคใต้เพื่อกำหนดทิศทางการพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการ เพื่อนำมาประกอบการจัดทำแผนการพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจภาคใต้อย่างยั่งยืน โดยใช้แบบสอบถามและเชิงปฏิบัติการพัฒนาที่เกี่ยวข้องร่วมประชุมกลุ่มย่อย (Focus group) ในช่วงเดือนเมษายน-กรกฎาคม 2551 สรุปผลการสำรวจความคิดเห็นที่สำคัญ ได้ดังนี้

1. ทิศทางการพัฒนาที่ต้องการและศักยภาพของพื้นที่ ประชาชนต้องการพัฒนาด้านเศรษฐกิจเป็นลำดับแรก รองลงมาคือ สังคม และสิ่งแวดล้อม อีกทั้งยังต้องการการพัฒนาที่สอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่ โดยเฉพาะด้านทรัพยากรธรรมชาติและทรัพยากรมนุษย์ รวมทั้งต้องการได้รับโอกาสเข้าถึงการศึกษาในระบบ การฝึกอาชีพ การอบรมผู้ประกอบการ และการตั้งกองทุนสนับสนุนผู้ประกอบการและชุมชน

2. ความต้องการมีส่วนร่วมกับโครงการพัฒนาของภาครัฐ ประชาชนต้องการมีส่วนร่วมกับโครงการพัฒนาของภาครัฐในทุกๆ รูปแบบ และทุกขั้นตอน โดยผ่านทางสื่อสารมวลชน สื่อบุคคล และหน่วยงานส่วนท้องถิ่น

3. ข้อเสนอต่อทิศทางการพัฒนาภาคใต้จากภาคประชาชนและภาคีการพัฒนาที่เกี่ยวข้อง ประชาชนต้องการพัฒนาอย่างพอเพียง มีสมดุล สอดคล้องกับวิถีชีวิตและสิ่งแวดล้อม เปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาพื้นที่ของตนเอง และได้รับประโยชน์อย่างเป็นธรรม นอกจากนี้ ยังเห็นว่า ภาครัฐควรเน้นการพัฒนาที่ยั่งยืนโดยให้ความสำคัญ

สำคัญกับ 1) การพัฒนาอุตสาหกรรมที่มีฐานเดิมอยู่แล้ว 2) การท่องเที่ยวที่คำนึงถึงสิ่งแวดล้อมและวิถีชีวิต 3) การกระจายรายได้ควบคู่ไปกับการเจริญเติบโตทางด้านเศรษฐกิจ 4) ความหลากหลายทางชีวภาพ เช่น การปลูกพืชชนิดอื่นๆ ควบคู่ไปกับการส่งเสริมพืชเศรษฐกิจหลัก 5) การมีส่วนร่วมของภาคประชาชนอย่างแท้จริง

การจัดทำกรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาลำปางและน่าน

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) ได้ดำเนินการแก้ไขปัญหาค่าใช้จ่ายที่ไม่สมดุลในจังหวัดลำปางและน่าน โดยจัดทำ “กรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาลำปางและน่าน” เพื่อให้จังหวัดลำปางและน่านมีทิศทางการพัฒนาที่ชัดเจน ครอบคลุมพื้นที่ 5 จังหวัด คือ ปัตตานี ยะลา นราธิวาส สตูล และสงขลา ใช้เป็นกรอบพัฒนาของทุกภาคส่วน ให้สามารถเสริมสร้างความเป็นธรรมทางสังคมและความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจได้อย่างสมดุล ประชาชนสามารถอยู่ร่วมกันอย่างสมานฉันท์และสันติสุข โดยมีสาระสำคัญ ดังนี้

1. แนวคิดในการจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนา

1.1 น้อมนำแนวพุทธศาสตร์พระราชทาน **เข้าใจ เข้าถึง พัฒนา** ในการแก้ไขปัญหา โดยการพัฒนาจะต้องสอดคล้องกับความต้องการที่แท้จริงของประชาชน และมีความสุขตามวิถีชีวิต สังคม ศาสนา และวัฒนธรรม

1.2 น้อมนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเป็นแนวทางในการพัฒนาและแก้ไขปัญหาจังหวัดลำปางและน่าน โดยยึดทางสายกลางในการพัฒนาที่สมดุล เป็นธรรม และยั่งยืน

1.3 ยึดหลักการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน ในการฝึกพลังสังคมเพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาโดยยึดหลักธรรมาภิบาล และประชาธิปไตย สร้างความโปร่งใส เป็นธรรม เพิ่มอำนาจให้แก่ประชาชนและเปิดโอกาสให้ทุกฝ่ายเข้าร่วมสร้างสันติสุขในสังคม

2. หลักการกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาลำปางและน่าน

2.1 ให้ความสำคัญกับการบรรเทาความเดือดร้อนและฟื้นฟูเศรษฐกิจและสังคมของ 3 จังหวัดลำปางและน่าน (ปัตตานี ยะลา และนราธิวาส) โดยเฉพาะการกำหนดมาตรการพิเศษเพื่อรักษาฐานการลงทุนเดิมและจูงใจการลงทุนใหม่ที่มีศักยภาพ

2.2 พัฒนาสตูลเป็นพื้นที่กันชนและเฝ้าระวังการลุกลามของเหตุการณ์ความไม่สงบ และเป็นพื้นที่ตัวอย่างการพัฒนาบนพื้นฐานความหลากหลายทางวัฒนธรรมที่เชื่อมโยงสู่ฐานเศรษฐกิจหลักและประเทศเพื่อนบ้าน

2.3 พัฒนาสงขลาเป็นศูนย์กลางเศรษฐกิจที่เชื่อมโยงกับนานาชาติและส่งเสริมความเจริญและผลการพัฒนาสู่พื้นที่อื่นใน 5 จังหวัดลำปางและน่าน เพื่อยกระดับการพัฒนาเศรษฐกิจและคุณภาพชีวิตของประชาชนในพื้นที่

3. เป้าประสงค์

3.1 กลุ่มคนยากจน กลุ่มผู้มีรายได้น้อย และกลุ่มผู้ได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ความไม่สงบได้รับการช่วยเหลือและพัฒนาให้สามารถพึ่งตนเองได้

3.2 คนในพื้นที่ควรได้รับการพัฒนาทั้งด้านร่างกาย จิตใจ ความรู้ ความสามารถ ทักษะการประกอบอาชีพ และมีความมั่นคงในการดำรงชีวิตเพื่อเสริมสร้างศักยภาพให้กับตนเองที่จะนำไปสู่ความเข้มแข็งของครอบครัว ชุมชน และเกิดความสมานฉันท์ของสังคม

3.3 พัฒนาเศรษฐกิจให้มีฐานที่เข้มแข็ง มีความสมดุล มีความเป็นธรรม สามารถเติบโตในระดับที่เหมาะสม เพื่อเพิ่มโอกาสการพัฒนาอาชีพ รายได้ และการมีงานทำ

3.4 กลุ่มคนที่มีความเสี่ยงต่อการถูกชักจูงให้เข้าไปเกี่ยวข้องกับปัญหาความไม่สงบได้รับการดูแลป้องกันและมีกระบวนการพัฒนาให้ปลอดจากภาวะเสี่ยงได้อย่างถาวร

การกำหนดบทบาทการพัฒนาพื้นที่ 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้

สงขลา - สตูล เป็นศูนย์เชื่อมโยงการขนส่งภายในและระหว่างประเทศ **สงขลา** - เป็นศูนย์กลางยางพาราโลก ศูนย์กลางการศึกษานานาชาติ ศูนย์กลางการท่องเที่ยวและกีฬาในระดับสากล **ปัตตานี** - เป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมอาหารฮาลาล ศูนย์กลางอิสลามศึกษานานาชาติ **ยะลา** - เป็นศูนย์กลางกลางการเกษตรและตลาดสินค้าเกษตร และ **นราธิวาส** - เป็นศูนย์กลางการเชื่อมโยงกับพื้นที่เศรษฐกิจใหม่ด้านตะวันออกของมาเลเซีย

ยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนา

ยุทธศาสตร์ที่ 1 : **คุ้มครองความปลอดภัย การอำนวยความสะดวกเพื่อเสริมสร้างความเชื่อมั่นในอำนาจรัฐ และสร้างภูมิคุ้มกันแก่คนกลุ่มเสี่ยง** โดยการช่วยเหลือเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบ การปรับความคิดความเชื่อผู้ที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการก่อความไม่สงบ และแก้ปัญหายาเสพติด

ยุทธศาสตร์ที่ 2 : **เสริมสร้างความมั่นคงทางอาชีพและรายได้แก่ผู้มีรายได้น้อย** โดยการฟื้นฟูทรัพยากรดินและประมง และการสร้างชุมชนเข้มแข็งพึ่งตนเอง

ยุทธศาสตร์ที่ 3 : **การพัฒนาคุณภาพคนเพื่อสร้างโอกาสการมีงานทำและยกระดับคุณภาพชีวิต** โดยการปฏิรูปการศึกษาให้สอดคล้องกับอัตลักษณ์ท้องถิ่น ขยายโอกาสการศึกษา การพัฒนาคุณภาพบริการด้านสาธารณสุข การเสริมสร้างความเข้มแข็งสถาบันครอบครัว การใช้ทุนวัฒนธรรม และกีฬาสร้างความสมานฉันท์ของสังคม

ยุทธศาสตร์ที่ 4 : **การเสริมสร้างความเข้มแข็งฐานเศรษฐกิจและการพัฒนาความร่วมมือกับต่างประเทศ** โดยการเพิ่มผลิตภาพและคุณภาพการผลิตยางพาราทุเรียน ลองกอง ข้าว ปศุสัตว์ และการประมง การพัฒนาอุตสาหกรรมฮาลาล การพัฒนาความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านตามแผนความร่วมมือ JDS และ IMT-GT และความร่วมมือกับประเทศอื่นๆ โดยเฉพาะประเทศมุสลิมและการพัฒนา Land bridge สงขลา-สตูล เป็นการกระตุ้นให้เกิดกิจกรรมเศรษฐกิจใหม่ๆ ในพื้นที่

ยุทธศาสตร์ที่ 5 : **บริหารจัดการเขตพัฒนาพิเศษเฉพาะกิจ** โดยการปรับปรุงและจัดทำกฎระเบียบเฉพาะในเขตพัฒนาพิเศษเฉพาะกิจจังหวัดชายแดนภาคใต้ ทั้งด้านการบริหารจัดการ บุคลากร และงบประมาณ เพื่อให้เอื้อต่อการแก้ไขปัญหาและการพัฒนาของพื้นที่

ทั้งนี้ คณะรัฐมนตรีได้มีมติเห็นชอบกรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดชายแดนภาคใต้แล้วเมื่อวันที่ 8 เมษายน 2551 และได้มอบหมายให้กระทรวงมหาดไทย ศูนย์อำนวยการบริหารจังหวัดชายแดนภาคใต้ (ศอบต.) ร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยมีสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และสำนักงานงบประมาณเป็นที่ปรึกษาดำเนินการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ไปสู่การปฏิบัติเพื่อการพัฒนาจังหวัดชายแดนภาคใต้ โดยจัดทำเป็นแผนพัฒนาในเขตพัฒนาพิเศษเฉพาะกิจจังหวัดชายแดนภาคใต้ พ.ศ.2551 – 2554 ประกอบด้วย โครงการด้านการพัฒนาจำนวน 357 โครงการ วงเงินรวม 48,221.453 ล้านบาท และนำเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบแล้วเมื่อวันที่ 20 พฤษภาคม 2551

แผนการลงทุนด้านสุขภาพในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 10

สศช. ให้ความสำคัญกับการพัฒนาระบบสุขภาพของคนไทยที่ครอบคลุมตั้งแต่ภาวะสุขภาพของคนไทย ระบบบริการด้านสุขภาพ รวมทั้งการลงทุนด้านสุขภาพอย่างต่อเนื่อง จึงได้ร่วมกับสำนักงานพัฒนานโยบายสุขภาพระหว่าง

ประเทศ กระทรวงสาธารณสุข ดำเนินโครงการศึกษา วิจัย แผนการลงทุนด้านสุขภาพในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550-2554) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาและทบทวนแบบแผนภาระโรคและปัจจัยเสี่ยงด้านสุขภาพของคนไทย 2) ทบทวนข้อเสนอแนะและมาตรการด้านสุขภาพที่มีอยู่ 3) วิเคราะห์การลงทุนด้านสุขภาพของภาครัฐในปัจจุบัน 3) จัดทำประมาณการความต้องการงบประมาณการลงทุนด้านสุขภาพระยะปานกลาง และ 4) จัดทำข้อเสนอแผนการลงทุนด้านสุขภาพในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 10

ผลการศึกษาระบบสุขภาพของคนไทย พบว่า คนไทยป่วยและตายด้วยโรคที่ไม่ติดต่อเรื้อรังและโรคที่เกิดจากพฤติกรรมสุขภาพเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งมีปัจจัยเสี่ยงด้านสุขภาพที่สำคัญทั้งการบริโภคสุราและยาสูบ การบริโภคอาหารที่มีแป้งและไขมันสูง การขาดการออกกำลังกาย ภาวะน้ำหนักเกินหรืออ้วน รวมถึงอุบัติเหตุ ฯลฯ อย่างไรก็ตาม ประเทศไทยมีมาตรการที่ครอบคลุมระบบสุขภาพทุกด้าน แต่ควรมีการลงทุนด้านสุขภาพเพิ่มขึ้น โดยมีข้อเสนอแนะเชิงนโยบายที่สำคัญ ดังนี้

1. ด้านภาวะโรค ต้องจัดตั้งวาระสุขภาพแห่งชาติเพื่อป้องกันและควบคุมการติดเชื้อ HIV/AIDS การป้องกันและควบคุมอุบัติเหตุจราจร การควบคุมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และยาสูบ และการลดภาวะน้ำหนักเกินและโรคอ้วน

2. ด้านมาตรการ 1) มาตรการที่มีประสิทธิภาพและประเทศไทยได้ดำเนินการอยู่แล้วและมีความครอบคลุมสูงให้ดำเนินการต่อไป โดยรัฐสนับสนุนงบประมาณและบุคลากรอย่างเพียงพอ 2) มาตรการที่มีประสิทธิภาพและประเทศไทยได้ดำเนินการอยู่แล้ว แต่ยังไม่มีความครอบคลุมน้อย ต้องดำเนินการให้มากขึ้น (Scale Up) โดยรัฐต้องให้การสนับสนุนงบประมาณและบุคลากรให้มากกว่าเดิม 3) มาตรการที่มีประสิทธิภาพ แต่ประเทศไทยยังไม่ได้ดำเนินการ ให้ทำการศึกษาผลดีผลเสียและข้อจำกัดของมาตรการที่สอดคล้องกับบริบทไทย และค่อยผลักดันให้มีการดำเนินการตามมาตรการดังกล่าวต่อไป 4) มาตรการที่ไม่มีประสิทธิภาพ แต่ประเทศไทยกำลังดำเนินการอยู่ในขณะนี้ ควรชะลอและยุติการดำเนินการตามมาตรการดังกล่าว 5) มาตรการที่ไม่มีประสิทธิภาพและประเทศไทยไม่ได้ดำเนินการอยู่ในขณะนี้ ไม่ควรนำมาดำเนินการ

ด้านการเงินการคลังสุขภาพ ต้องเพิ่มการลงทุนที่มุ่งเน้นการควบคุมและป้องกันโรคและการลดปัจจัยเสี่ยงที่จะก่อให้เกิดภาระโรคที่มีลำดับความสำคัญสูง จำนวนเงินที่เพิ่มขึ้นให้มุ่งเน้นไปที่กิจกรรมส่งเสริมสุขภาพและป้องกันโรคทั้งมาตรการในและนอกระบบสุขภาพ รวมทั้งมาตรการระดับชุมชน ทั้งนี้โดยจัดหาแหล่งเงินทุนที่มาจากความร่วมมือของทั้งระดับประเทศและท้องถิ่น พร้อมทั้งสร้างกลไกการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ

นอกจากนี้ ต้องพัฒนาระบบข้อมูลให้มีความน่าเชื่อถือ ทันสมัย ต้องสร้างความเข้มแข็งให้กับบุคลากร และจัดให้มีระบบการติดตามประเมินผลอย่างเป็นรูปธรรม

การศึกษาวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรและผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อการพัฒนาประเทศ

สศช. ตระหนักถึงความสำคัญของการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างของประชากรและผลกระทบที่จะเกิดขึ้นต่อการพัฒนาประเทศไทย จึงดำเนินการศึกษาวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรและผลกระทบที่จะเกิดขึ้นนับตั้งแต่ช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 3-9 ทั้งนี้ เพื่อนำไปใช้ในการวางกรอบทิศทางนโยบายประชากรและการเตรียมการรองรับการเป็นสังคมผู้สูงอายุในระยะ 20 ปีข้างหน้า ซึ่งจากการทบทวนนโยบายประชากรและผลการดำเนินงานที่ผ่านมา รวมทั้งสถานการณ์แนวโน้มการพัฒนาและผลกระทบการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรต่อการพัฒนา มีข้อเสนอกรอบทิศทางเชิงนโยบายที่ควรส่งเสริมสนับสนุนให้มีการดำเนินการอย่างจริงจังและต่อเนื่องในช่วงระยะเวลาที่เหลือของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 10 ใน 5 ประเด็น คือ

1. การส่งเสริมการเกิดที่มีคุณภาพและพัฒนาคุณภาพประชากรในทุกกลุ่มวัยทุกมิติ โดยให้ความสำคัญกับการ มีเป้าหมายร่วมเชิงนโยบายที่ส่งเสริมและคุ้มครองด้านอนามัยการเจริญพันธุ์ในทุกช่วงวัยของประชากร การพัฒนาอนามัยการเจริญพันธุ์อย่างบูรณาการ การพัฒนาคุณภาพการศึกษาทุกระดับให้ทั่วถึงและเข้มแข็ง การสนับสนุนการเพิ่มผลิตภาพแรงงาน และการพัฒนากลุ่มผู้สูงอายุให้มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม

2. การพัฒนาบทบาทสถาบันครอบครัวให้เข้มแข็ง เพื่อสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างคน 3 กลุ่มวัย โดยเริ่มตั้งแต่การพัฒนาศักยภาพของสมาชิกในครอบครัวอย่างเป็นองค์รวม การสร้างภูมิคุ้มกันและความเข้มแข็งให้กับครอบครัว การฟื้นฟูวัฒนธรรมที่ดีงามที่เป็นเอกลักษณ์ของคนไทย ส่งเสริมให้ทุนทางสถาบันจัดกิจกรรมสานสัมพันธ์ที่ดีระหว่างคนต่างวัย และเร่งส่งเสริมให้มีกลไกเพื่อขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ไปสู่การปฏิบัติที่ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วม

3. การสร้างสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในครอบครัว เพื่อสร้างแรงกระตุ้นให้ทุกภาคส่วนทางสังคมร่วมกันดูแลและเสริมสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างสมาชิกในครอบครัว

4. การส่งเสริมการกระจายตัวประชากรให้เหมาะสม เกิดความสมดุลระหว่างประชากรกับทรัพยากรทางกายภาพ สังคม และสิ่งแวดล้อม โดยสนับสนุน/จูงใจให้แรงงานอยู่ในท้องถิ่น พัฒนาศักยภาพพื้นฐานในระดับภูมิภาคและชุมชนเพื่อรองรับการพัฒนาเศรษฐกิจของพื้นที่ ส่งเสริมการตั้งถิ่นฐานของประชากรให้สอดคล้องกับทรัพยากรธรรมชาติ และรักษาสภาพแวดล้อมทั้งในเขตเมืองและชนบท ตลอดจนพัฒนาระบบข้อมูลให้มีความสมบูรณ์

5. การสร้างองค์ความรู้ ด้วยการส่งเสริมการศึกษาวิจัยด้านประชากรเพื่อนำผลมาใช้อย่างมีประสิทธิภาพในการเตรียมสู่การเป็นสังคมผู้สูงอายุ

นโยบายส่งเสริมการลงทุนกิจการผลิตเหล็กขั้นต้นเพื่อผลิตเหล็กคุณภาพสูง

คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ 8 มกราคม 2551 มอบหมายให้ สศช. ดำเนินการศึกษานโยบายส่งเสริมการลงทุนกิจการผลิตเหล็กขั้นต้นเพื่อผลิตเหล็กคุณภาพสูง โดยมีขอบเขตการศึกษาครอบคลุมถึงพื้นที่ที่มีศักยภาพ ระบบโครงสร้างพื้นฐานการจัดการด้านสิ่งแวดล้อม การทำความเข้าใจและการยอมรับของชุมชนในพื้นที่ ซึ่งจากการศึกษา สศช. ได้มีข้อเสนอแนะนโยบาย ดังนี้

1. การจัดการด้านสิ่งแวดล้อม สังคมและชุมชน ต้องมีการจัดการด้านสิ่งแวดล้อม สังคมและชุมชน โดยมีการบูรณาการสร้างความเข้าใจและการมีส่วนร่วมของประชาชนตั้งแต่ก่อนเริ่มดำเนินโครงการ รวมทั้งให้มีการจัดทำข้อตกลงร่วมกันระหว่างภาครัฐ ผู้ประกอบการ และชุมชนในพื้นที่ในการกำหนดมาตรฐานสิ่งแวดล้อม และแนวทางปฏิบัติสำหรับการอยู่ร่วมกันระหว่างชุมชนกับผู้ประกอบการ

2. การจัดหาพื้นที่และโครงสร้างพื้นฐาน โดย มี 2 แนวทางที่ควรพิจารณา คือ 1) ให้เอกชนเป็นผู้ดำเนินการ วิธีนี้รัฐไม่ต้องใช้งบประมาณสูงแต่มีข้อจำกัดเรื่องการจัดหาพื้นที่ขนาดใหญ่ซึ่งมีความเป็นไปได้น้อยที่ภาคเอกชนจะดำเนินการได้ และ 2) ให้การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ดำเนินการ ซึ่งมีความเป็นไปได้ในการจัดหาพื้นที่และเตรียมการด้านโครงสร้างพื้นฐานมากกว่าให้เอกชนดำเนินการ แต่รัฐต้องใช้งบประมาณลงทุนสูง รวมทั้งต้องใช้ระยะเวลาในการดำเนินการจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรมอย่างน้อย 5 ถึง 7 ปี

3. การส่งเสริมการลงทุน กำหนดให้อุตสาหกรรมหลักขั้นต้นเพื่อผลิตเหล็กคุณภาพสูงเป็นกิจการประเภทปกติที่ได้รับสิทธิประโยชน์ในพื้นที่นิคมอุตสาหกรรมตามเขตพื้นที่ตั้งเนื่องจากเป็นอุตสาหกรรมกลุ่มเสี่ยงที่จะต้องมีการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมเป็นพิเศษประกอบกับเป็นอุตสาหกรรมที่ปล่อยมลพิษค่อนข้างสูง โดยในการพิจารณาให้การส่งเสริมการลงทุนเห็นควรให้กำหนดเงื่อนไขในการส่งเสริมการลงทุน ดังนี้ 1) ต้องใช้เทคโนโลยีการผลิตเหล็กและเหล็กกล้าที่มีมาตรฐานสูง ห้ามใช้เครื่องจักรเก่าจากต่างประเทศ รวมทั้งต้องใช้สินแร่เหล็กและวัตถุดิบที่มีคุณภาพสูง 2) ต้องมีระบบควบคุมและเผื่อระวางการปล่อยมลพิษสู่สิ่งแวดล้อม รวมทั้งมีระบบเตือนภัยเมื่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมอยู่ในระดับที่ไม่ปลอดภัย 3) ต้องมีแผนงานในการทำงานร่วมกับชุมชน และ 4) ต้องจัดทำแผนงานวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีและผลิตภัณฑ์ใหม่ ๆ หรือมีการจัดตั้งศูนย์วิจัยและพัฒนาในประเทศไทย เป็นต้น

คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติได้ให้ความเห็นชอบในหลักการ เมื่อวันที่ 18 สิงหาคม 2551 ขณะนี้อยู่ระหว่างการนำเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาและมอบหมายให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องนำผลการศึกษาดำเนินการต่อไป

นโยบายการสำรวจและทำเหมืองแร่ทองคำ

คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ 4 ธันวาคม 2550 มอบหมายให้ สศช. ศึกษาและเสนอแนะนโยบายการสำรวจและทำเหมืองแร่ทองคำ ซึ่ง สศช. ได้ศึกษาครอบคลุมมิติทั้งทางด้านการพัฒนาเศรษฐกิจและการค้าทองคำภายในประเทศ สังคม ชุมชน สิ่งแวดล้อม ผลประโยชน์ตอบแทนต่อรัฐที่เหมาะสม และความคุ้มค่าของการใช้ทรัพยากร รวมทั้งได้นำความเห็นของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติต่อประเด็นการทำเหมืองแร่มาประกอบการศึกษาด้วย ซึ่งผลการศึกษาดังกล่าว ได้มีข้อเสนอแนะนโยบาย ดังนี้

1. นโยบายการสำรวจและทำเหมืองแร่ทั่วไปในภาพรวม มีดังนี้ 1) เห็นควรให้มีการจัดตั้งคณะทำงานร่วมระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อพิจารณากำหนดนโยบายการสำรวจและทำเหมืองแร่ทั่วไปในภาพรวมใหม่ 2) เห็นควรให้มีการศึกษาในเชิงลึกเพิ่มเติมในเรื่องของความเหมาะสมในการพัฒนาอุตสาหกรรมเหมืองแร่ตลอดห่วงโซ่การผลิตหรือขั้นตอนการสร้างมูลค่าเพิ่มที่ควรสนับสนุนให้มีการลงทุนภายในประเทศและความเป็นไปได้ของตลาดที่จะรองรับกับอุตสาหกรรมที่เกิดจากการต่อยอดการผลิต รวมทั้งศึกษาความเหมาะสมของอัตราผลตอบแทนทางเศรษฐกิจจากการทำเหมืองแร่ รูปแบบการเก็บผลประโยชน์ตอบแทนที่เหมาะสม ความคุ้มค่าและเป็นธรรมที่ภาครัฐและชุมชนควรได้รับ ตลอดจนการฟื้นฟูพื้นที่หลังปิดโครงการ

2. นโยบายการสำรวจและทำเหมืองแร่ทองคำ มีดังนี้

1) กำหนดให้มีการศึกษาความเป็นไปได้ในการพัฒนาให้เกิดความเชื่อมโยงตลอดห่วงโซ่การผลิตและสร้างมูลค่าเพิ่มภายในประเทศ
2) แก้ไขกฎหมาย ประกาศกระทรวง กฎ ระเบียบ ที่เกี่ยวข้องให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2550 3) กำหนดให้มีการทบทวนวิธีคำนวณผลประโยชน์ตอบแทนที่เก็บได้จากการทำเหมืองให้สอดคล้องกับแนวโน้มราคาทองคำโดยให้พิจารณาถึงตัวแปรต่างๆ ให้ครบถ้วน 4) ปรับปรุงกระบวนการกำกับ ติดตาม และตรวจสอบ และมีการพิจารณารูปแบบของกองทุนจัดการด้านสิ่งแวดล้อมที่เหมาะสม รวมทั้งจัดตั้งคณะทำงานเพื่อกำหนดมาตรการในการใกล้เคียงกรณีเกิดข้อขัดแย้งระหว่างชุมชนและผู้ประกอบการทำเหมือง 5) กำหนดมาตรการฟื้นฟูพื้นที่หลังปิดโครงการให้ชัดเจนมากขึ้น และ 6) พื้นที่ที่ได้ยื่นคำขออาชญาบัตรในการสำรวจไว้แล้วแต่ยังไม่มีผลทางกฎหมายให้ชะลอการอนุมัติไว้ก่อนโดยให้รอผลการกำหนดประเภทแร่ การกำหนดเขตพื้นที่ทำเหมืองและการปรับนโยบายการสำรวจและทำเหมืองแร่ทองคำใหม่ ส่วนพื้นที่ที่ได้รับอนุมัติอาชญาบัตรพิเศษในการสำรวจและมีสิทธิขออนุมัติประทานบัตรเพื่อทำเหมืองซึ่งถือว่ามิผลผูกพันทางกฎหมายแล้วให้ดำเนินการตามขั้นตอนต่อไปได้ โดยให้คำนึงถึงบทบาทผู้ติดตามรัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2550 ในเรื่องการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน และการจัดทำรายงานผลกระทบต่อสุขภาพ รวมทั้งเพิ่มมาตรการฟื้นฟูพื้นที่หลังปิดโครงการในประทานบัตร

คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติได้ให้ความเห็นชอบในหลักการ เมื่อวันที่ 4 กุมภาพันธ์ 2551 ขณะนี้อยู่ระหว่างการนำเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบและมอบหมายให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องนำผลการศึกษาไปดำเนินการต่อไป

การจัดทำแผนการบริหารราชการแผ่นดิน

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.2550 มาตรา 76 ได้กำหนดให้รัฐบาลต้องจัดทำแผนการบริหารราชการแผ่นดิน รวมทั้งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 และระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการจัดทำแผนการบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2547 ฉบับที่ 2 พ.ศ.2548 ข้อ 5 ที่กำหนดให้มีคณะกรรมการจัดทำแผนการบริหารราชการแผ่นดิน สำหรับจัดทำแผนการบริหารราชการแผ่นดิน เพื่อใช้เป็นแนวทางในการดำเนินงานและกรอบการจัดสรรในการจัดสรรงบประมาณตามนโยบายรัฐบาลให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด โดยคณะกรรมการชุดดังกล่าว มีรองนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีซึ่งนายกรัฐมนตรีมอบหมายเป็นประธาน และมีเลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเป็นกรรมการร่วมกับหัวหน้าส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง และมีรองเลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ทำหน้าที่เป็นเลขานุการ

ในปี พ.ศ. 2551 สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) ในฐานะฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการจัดทำแผนการบริหารราชการแผ่นดิน ได้จัดทำแผนการบริหารราชการแผ่นดิน รวม 2 ฉบับ ประกอบด้วย แผนการบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2551- 2554 (รัฐบาลนายสมัคร สุนทรเวช) และแผนการบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2552- 2554 (รัฐบาลนายสมชาย วงศ์สวัสดิ์) โดยแผนการบริหารราชการแผ่นดินฯ ทั้ง 2 ฉบับ จะมีองค์ประกอบหลักของแผน ดังนี้

ตารางที่ 2 องค์ประกอบหลักของแผนการบริหารราชการแผ่นดิน

พ.ศ. 2551- 2554	พ.ศ. 2552- 2554
1. นโยบายฟื้นฟูความมั่นคงของประเทศ (เรื่องเร่งด่วนที่จะดำเนินการในปีแรก)	1. นโยบายเร่งด่วนที่จะเริ่มดำเนินการในปีแรก
2. นโยบายสังคมและคุณภาพชีวิต	2. นโยบายความมั่นคงของรัฐ
3. นโยบายเศรษฐกิจ	3. นโยบายสังคมและคุณภาพชีวิต
4. นโยบายที่ดิน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	4. นโยบายเศรษฐกิจ
5. นโยบายวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม	5. นโยบายที่ดิน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
6. นโยบายการต่างประเทศเศรษฐกิจระหว่างประเทศ	6. นโยบายวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การวิจัย และนวัตกรรม
7. นโยบายความมั่นคงของรัฐ	7. นโยบายการต่างประเทศและเศรษฐกิจระหว่างประเทศ
8. นโยบายการบริหารจัดการที่ดี	8. นโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

การขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียง

สศช. ได้ดำเนินงานขับเคลื่อนหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง รวมทั้งสนับสนุนการดำเนินงานของสถาบันวิจัยและพัฒนาประเทศตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ผ่านโครงการขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียงสู่สังคม โครงการสนับสนุนและอำนวยความสะดวกดำเนินงานขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียง และโครงการการอบรมเชิงปฏิบัติการการเรียนรู้เพื่อพัฒนาระดับตำบลอย่างเป็นรูปธรรมตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง โดยสรุปผล ดังนี้

1. การเชื่อมโยงเครือข่ายภาคีการพัฒนา

1.1 การจัดทำโครงการเสวนาผู้นำแห่งความพอเพียงระดับภูมิภาค : การขยายผลผู้นำแห่งความพอเพียง
เพื่อให้เกิดการกระจายตัวผู้นำแห่งความพอเพียงในภูมิภาคต่างๆ อันจะเป็นแกนนำในการพัฒนาพื้นที่ตามแนวปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในทุกภูมิภาค สศช. ได้จัดการเสวนาฯ แลกเปลี่ยนความคิดเห็นและประสบการณ์ระหว่างภาคส่วนต่างๆ อาทิ ผู้นำชุมชน ปราชญ์ชาวบ้าน ตัวแทนองค์กรภาครัฐ ภาคเอกชน และสถานศึกษา ที่น้อมนำปรัชญาฯ ไปประยุกต์ใช้อย่างสัมฤทธิ์ผล รวม 4 ครั้งใน 4 ภูมิภาค ระหว่างเดือนเมษายน-กรกฎาคม 2551 มีผู้เข้าร่วมประมาณครั้งละ 130 คน หลังจากการเสวนาได้นำข้อมูลและความเห็นทั้งหมดมาจัดทำเอกสารเชิงวิชาการและข้อมูลสำหรับติดต่อประสานงานเพื่อใช้ประโยชน์ในการขยายผล ประกอบด้วย 1) องค์ความรู้ในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียงสู่สังคมไทยอย่างเข้มแข็ง 2) แหล่งเรียนรู้การประยุกต์ใช้เศรษฐกิจพอเพียงระดับภูมิภาค และ 3) ทำเนียบรายชื่อผู้นำแห่งความพอเพียงระดับภูมิภาค

1.2 การจัดเสวนาเรื่องบริหารธุรกิจอย่างไรให้พอเพียง : การประยุกต์ใช้เศรษฐกิจพอเพียงในภาคธุรกิจเอกชน
เพื่อให้ภาคีภาคเอกชนสามารถนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการบริหารจัดการธุรกิจของตนได้อย่างแพร่หลาย สศช. จึงสนับสนุนสภาหอการค้าแห่งประเทศไทยจัดทำหลักสูตรนำร่องการประยุกต์ใช้เศรษฐกิจพอเพียงในภาคธุรกิจ และจัดให้มีการเสวนาในกลุ่มนักธุรกิจเพื่อปรับปรุงหลักสูตรดังกล่าวให้มีความสมบูรณ์ และสามารถนำไปปฏิบัติได้จริง

1.3 การขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียงร่วมกับชุมชนสหกรณ์ระดับประเทศ สศช. ได้ร่วมมือกับชุมชนสหกรณ์ออมทรัพย์แห่งประเทศไทย (จำกัด) ซึ่งเป็นเครือข่ายหนึ่งที่มีความสำคัญในการขยายผลเศรษฐกิจพอเพียงสู่วงกว้างและเกิดผลในทางปฏิบัติได้อย่างเป็นรูปธรรม เนื่องจากมีสหกรณ์ออมทรัพย์เป็นสมาชิกถึง 851 แห่ง จำนวนสมาชิกประมาณ 2 ล้านคน โดยชุมชนสหกรณ์ฯ ได้กำหนดยุทธศาสตร์ในการส่งเสริมและสนับสนุนการเผยแพร่ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง จัดพิมพ์หนังสือเศรษฐกิจพอเพียงคืออะไร ของ สศช. จำนวน 30,000 เล่ม เพื่อเผยแพร่ให้แก่สหกรณ์ สมาชิก และบุคคลทั่วไป อีกทั้งร่วมกับ สศช. จัดทำบอร์ดนิทรรศการและจัดสัมมนาเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง เมื่อวันที่ 8 มีนาคม 2551

1.4 การจัดทำโครงการพัฒนาหลักสูตรการศึกษาเรื่องปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง สศช. ร่วมกับสถาบันวิจัยและพัฒนาประเทศตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ประสานและรวบรวมข้อมูลหลักสูตรการศึกษา (Course Syllabus) การฝึกอบรม และการประชุมเชิงปฏิบัติการที่เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงจากสถาบันอุดมศึกษาทั้งภาครัฐและเอกชนทั่วประเทศ ซึ่งได้รับความร่วมมือด้านข้อมูลจากสถาบันอุดมศึกษา 56 แห่ง ในระยะต่อไปจะได้มีการทบทวนหลักสูตรการศึกษาเรื่องเศรษฐกิจพอเพียงที่มีอยู่ในปัจจุบัน วิเคราะห์ สังเคราะห์ สรุปข้อมูลและจัดประชุมเชิงปฏิบัติการ (National Workshop) และจัดประชุมในวงกว้าง (National Symposium) เพื่อระดมความคิดเห็นและนำผลการประชุมมาจัดทำคู่มือแนวทางการวางหลักสูตรการศึกษาเรื่องปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับอุดมศึกษาต่อไป

1.5 การให้ความร่วมมือและเป็นที่ปรึกษาในโครงการแคมป์สนุกกับชินคอร์ปตอนเยาวชนพอดี โรงเรียนพอเพียง ของบริษัท ชิน คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) ซึ่งได้น้อมนำแนวคิดปรัชญาฯ และหลักการทรงงานมาเป็นแนวทางการดำเนินงาน โดยให้เยาวชน 500 คน จาก 20 มหาวิทยาลัย และชุมชนในพื้นที่ เข้ามามีส่วนร่วมในการทำโครงการต่างๆ กับโรงเรียนที่ได้รับการคัดเลือกรวม 10 โรงเรียน จาก 10 จังหวัด เช่น โครงการกักหน้ำพอเพียง โรงเรียนบ้านแม่ตะไคร้ จ.เชียงใหม่ โครงการเกษตรเพื่อสิ่งแวดล้อม โรงเรียนวัดสว่างอารมณ์ จ.พระนครศรีอยุธยา และโครงการเลี้ยงปลาकिनพีช โรงเรียนไทยรัฐวิทยา 37 จ.สงขลา เป็นต้น

1.6 การจัดทำแผนแม่บทการใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของกรุงเทพมหานคร (พ.ศ. 2552-2556) สศช. ได้ให้ข้อคิดเห็นต่างๆ เพื่อการปรับปรุงร่างแผนแม่บทให้มีเนื้อหาตามหลักปรัชญาฯ ขณะนี้ กทม. ได้จัดทำแผนแม่บท เสร็จสิ้นแล้ว และได้ใช้เป็นกรอบเพื่อการพัฒนาของ 50 เขตใน กทม. อีกทั้งยังจะใช้เป็นกรอบสำหรับจัดทำแผนชุมชนพึ่งตนเองของชุมชนต่างๆ ในเขต กทม.

1.7 การประสานเรื่องการจัดทำแผนชุมชนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง สศช. ได้หารือกับหน่วยงานในระดับจังหวัดที่รับผิดชอบในการจัดทำแผนชุมชนเพื่อเตรียมการสนับสนุนให้มีการพัฒนาแผนชุมชนตามหลักปรัชญาฯ สำหรับใช้เป็นเครื่องมือในการสร้างชุมชนอยู่ดีมีสุขและความเข้มแข็ง โดยอาศัยพลังของวุฒิสภาในการร่วมกันเติมเต็มความรู้และประสบการณ์ด้านการพัฒนาชุมชน ทั้งนี้ สศช. ได้ประสานงานกับ 3 จังหวัด ได้แก่ เพชรบุรี สุรินทร์ และพระนครศรีอยุธยา แลกเปลี่ยนความคิดเห็นและแนวทางการดำเนินงาน เพื่อจะได้พัฒนาการจัดทำแผนชุมชนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ไปในจังหวัดอื่นๆ ต่อไป

2. การศึกษาวิจัย / สร้างองค์ความรู้

2.1 การอบรมเชิงปฏิบัติการการเรียนรู้เพื่อพัฒนาระดับตำบลอย่างเป็นรูปธรรมตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อให้เกิดองค์ความรู้ในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียงในระดับท้องถิ่น สศช. จึงสนับสนุนมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ทำการศึกษาวิจัยโดยการจัดทำตารางเศรษฐกิจพอเพียง (Sufficiency Economy Matrix : SEM) และนำไปทดลองใช้ในการวางแผนระดับ อบต. ในภาคเหนือ 30 แห่ง และจะดำเนินงานต่อเนื่องในระยะที่ 2 โดยขยายผลใน อบต. 20 แห่ง แบ่งเป็นภาคเหนือ 15 แห่ง และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 5 แห่ง

2.2 การจัดทำตัวอย่างการประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงดีเด่นในกรณีองค์กรธุรกิจ โดยสถาบันวิจัยและพัฒนาประเทศตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง มีวัตถุประสงค์ในการกำหนดกรอบการประเมินการประยุกต์ใช้เศรษฐกิจพอเพียงในธุรกิจขนาดเล็กและขนาดกลาง โดยใช้มาตรฐานสากลทางธุรกิจ และจัดทำกรณีศึกษาตัวอย่างธุรกิจดีเด่นด้านเศรษฐกิจพอเพียง ตลอดจนจัดประกวดกรณีศึกษาดีเด่น โดยมีสถาบันบัณฑิตบริหารธุรกิจศศินทร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยร่วมเป็นผู้รับผิดชอบโครงการนี้ด้วย

2.3 การเป็นวิทยากร ให้คำปรึกษา และร่วมมือกับหน่วยงานต่างๆ ทั้งภาครัฐ เอกชน และชุมชน ที่จัดกิจกรรมต่างๆ เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง เช่น บริษัท เอไอเอส บริษัท ปตท. สำนักงานคณะกรรมการพิเศษเพื่อประสานงานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย และ กรมราชทัณฑ์ เป็นต้น

3. การเผยแพร่ประชาสัมพันธ์

3.1 การผลิตต้นฉบับสื่อเศรษฐกิจพอเพียง สศช. ได้ร่วมกับ สถาบันเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช จัดทำต้นฉบับวีดิทัศน์การบรรยายของผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงและการประยุกต์ใช้ จำนวน 6 ตอน ความยาวประมาณตอนละ 20 นาที ประกอบด้วย 1) เรียนรู้หลักการทรงงาน โดย ดร.สุเมธ ตันติเวชกุล 2) รู้จักเศรษฐกิจพอเพียง โดย ดร.จิรายุ อิศรางกูร ณ อยุธยา 3) เรียนรู้การใช้ชีวิตอย่างพอเพียง โดย ศาสตราจารย์เกียรติคุณ นายแพทย์ เกษม วัฒนชัย องคมนตรี 4) ก้าวหน้าอย่างสมดุลและมั่นคงภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์ โดย ดร.ชัยวัฒน์ วิบูลย์สวัสดิ์ 5) พัฒนาประเทศอย่างยั่งยืนด้วยเศรษฐกิจพอเพียง โดย นายไมลิต บันเปี่ยมราษฎร์ และ 6) แผนฯ 10...เพื่อสังคมอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกัน โดย ดร.อำพน กิตติอำพน ซึ่งจะได้นำเผยแพร่สู่สาธารณชนต่อไป

3.2 การผลิตสื่อสิ่งพิมพ์เพิ่มเติม ตลอดระยะเวลา 5 ปีของการขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียง สศช. ได้ผลิตสื่อเศรษฐกิจพอเพียงในรูปแบบของหนังสือ นิทาน การ์ตูน สื่อการเรียนการสอน ซีดี สารคดีวิทยุ และโทรทัศน์ มากกว่า 40 รายการ เพื่อใช้เผยแพร่ความรู้ สร้างความเข้าใจหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงและการประยุกต์ใช้แก่ประชาชนในทุกภาคส่วน ซึ่งได้รับความสนใจอย่างต่อเนื่องและเป็นที่ต้องการจำนวนมาก ในปี 2551 จึงได้มีการผลิตสื่อสิ่งพิมพ์ อาทิ หลักการทรงงานในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว การประยุกต์หลักเศรษฐกิจพอเพียง เป็นต้น รวมทั้ง มีการผลิตสื่อสิ่งพิมพ์เผยแพร่เพื่อสร้างองค์ความรู้ใหม่ๆ อาทิ ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงกับสังคมไทย เป็นต้น

การพัฒนาระบบโลจิสติกส์ของประเทศ

ภายหลังจากที่คณะรัฐมนตรีได้มีมติเห็นชอบ “แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบโลจิสติกส์ของประเทศไทย พ.ศ. 2550-2554” และแผนปฏิบัติการ 5 แผน ได้มีการดำเนินงานขับเคลื่อนการพัฒนาระบบโลจิสติกส์ที่สำคัญในปี 2551 ดังนี้

1. ด้านกลไกการขับเคลื่อนการพัฒนาระบบโลจิสติกส์

คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ได้จัดตั้ง สำนักงานประสานการพัฒนาระบบการบริหารจัดการขนส่งสินค้าและบริการของประเทศ (สปป.) เมื่อเดือนกุมภาพันธ์ 2551 เพื่อเป็นแกนกลางประสานระหว่างภาครัฐ เอกชน และภาควิชาการ และสนับสนุนการขับเคลื่อนระบบโลจิสติกส์ให้เกิดบูรณาการและต่อเนื่อง ตลอดจนเป็นสำนักงานเลขานุการของคณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการใดๆ ที่ทำหน้าที่เป็นกลไกขับเคลื่อนการพัฒนาระบบโลจิสติกส์ของประเทศ

2. ด้านการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบโลจิสติกส์ คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ได้มีมติเห็นชอบ แผนปฏิบัติการพัฒนากำลังคนด้านโลจิสติกส์ พ.ศ. 2551-2554 เมื่อวันที่ 6 ตุลาคม 2551 ซึ่งเป็นแผนปฏิบัติการฉบับที่ 6 และอยู่ภายใต้ยุทธศาสตร์ที่ 5 การพัฒนากำลังคนและกลไกการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ (Capacity Building) ที่มีสาระสำคัญเพื่อบูรณาการการพัฒนาบุคลากรด้านโลจิสติกส์ ระหว่างภาครัฐ เอกชน รวมทั้งภาควิชาการ ให้มีความเป็นเอกภาพ ซึ่งปัจจุบันได้ร่วมมือกับภาครัฐและภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องในการขับเคลื่อนแผนฯ ไปสู่การปฏิบัติ เช่น การพัฒนาคนชั้นบรรดารถ การปรับระบบการเรียนการสอนให้มีความเชื่อมโยงระหว่างทฤษฎีกับภาคธุรกิจจริงมากขึ้น และการสร้างมาตรฐานอาชีพ เป็นต้น

3. ด้านการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการพัฒนาระบบข้อมูลโลจิสติกส์ของประเทศ สศช. ทำหน้าที่เป็นเจ้าภาพรับผิดชอบการดำเนินงานในส่วนนี้ โดยเมื่อเดือนพฤศจิกายน 2551 คณะทำงานพัฒนาข้อมูลโลจิสติกส์ สศช. ได้ดำเนินการปรับปรุงและพัฒนาระบบข้อมูลที่ใช้ในการคำนวณต้นทุนโลจิสติกส์ของประเทศ ทั้งในภาพรวมและรายกิจกรรม รวมทั้งดำเนินการคำนวณตัวเลขสัดส่วนต้นทุนโลจิสติกส์ ต่อ ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) แล้วเสร็จ และได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติให้ดำเนินการคำนวณตัวเลขดังกล่าวเพื่อเผยแพร่เป็นรายปีอย่างต่อเนื่อง ผ่านทางเว็บไซต์ของ สศช. โดยจะได้เผยแพร่ครั้งแรกในวันที่ 29 ธันวาคม 2551 เพื่อให้หน่วยงานต่างๆ ทั้งภาครัฐ เอกชน และภาควิชาการที่เกี่ยวข้อง สามารถนำข้อมูลดังกล่าวไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้ต่อไป

การจัดประชุมประจำปีผู้ประสานงานการพัฒนาคลัสเตอร์

สศช. ได้จัดให้มีการประชุมผู้ประสานงานการพัฒนาคลัสเตอร์ (Cluster Development Agent: CDA) ครั้งที่ 3 ประจำปี 2551 ขึ้น เมื่อวันที่ 28-29 สิงหาคม 2551 ณ โรงแรมชลจันทร์ พัทยา รีสอร์ท จังหวัดชลบุรี โดยมีผู้เข้าร่วมประชุมประมาณ 117 คน จากภาครัฐ ภาคเอกชน สถาบันการศึกษา สถาบันเฉพาะทาง สมาคมและหน่วยงานต่างๆ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้กลุ่มผู้ประสานงานการพัฒนาคลัสเตอร์สามารถพัฒนาการรวมกลุ่มอุตสาหกรรมและส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมให้เข้มแข็ง และพัฒนาศักยภาพ ความสัมพันธ์ และความร่วมมือระหว่างผู้ประสานงานคลัสเตอร์ทั้งภาครัฐและเอกชนให้เกิดเป็นเครือข่ายนำไปสู่การขยายผลการมีส่วนร่วมพัฒนาคลัสเตอร์ ตลอดจนเป็นการติดตามความก้าวหน้าการพัฒนาคลัสเตอร์ของกลุ่มธุรกิจและอุตสาหกรรมต่างๆ ซึ่งการประชุมประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ มีการแลกเปลี่ยนความรู้ประสบการณ์ระหว่างผู้เข้าร่วมประชุมเรื่องแนวทางและขั้นตอนการพัฒนาคลัสเตอร์ วิธีการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น รวมถึงแนวทางการพัฒนาศักยภาพของผู้ประสานงานการพัฒนาคลัสเตอร์ ผ่านทางการจัดทำและพัฒนาต่อยอดหลักสูตรการพัฒนาผู้ประสานงานการพัฒนาคลัสเตอร์ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

การจัดตั้งสถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ (องค์การมหาชน)

สศช. ได้รับมอบหมายจากคณะรัฐมนตรี ให้เป็นฝ่ายเลขานุการร่วมในคณะกรรมการจัดตั้งสถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ และคณะอนุกรรมการยกร่าง พรฎ. จัดตั้งสถาบันคุณวุฒิวิชาชีพเป็นองค์การมหาชนในสังกัดสำนักงานนายกรัฐมนตรี ซึ่ง สศช. ได้ร่วมกับสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบข้าราชการพลเรือน (สกพร.) พิจารณายกร่าง พ.ร.บ. คุณวุฒิวิชาชีพ พ.ศ. และ พรฎ. จัดตั้งสถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ พ.ศ. แล้วเสร็จ ปัจจุบันอยู่ระหว่างการนำเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณา ให้ความเห็นชอบ ทั้งนี้ การจัดตั้งสถาบันคุณวุฒิวิชาชีพดังกล่าว จะช่วยให้ประเทศไทยมีการพัฒนามาตรฐานและคุณภาพแรงงานอย่างเป็นระบบซึ่งเป็นการสนับสนุนยุทธศาสตร์การพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศโดยประโยชน์ของการมีคุณวุฒิวิชาชีพที่สำคัญ มีดังนี้

1. ระดับประเทศ จะมีคุณวุฒิใหม่ที่เป็นมาตรฐานสำหรับการเรียนรู้และฝึกอบรมทั้งในระบบ นอกกระบบ และตามอัธยาศัย ซึ่งเป็นการส่งเสริมให้บุคคลเกิดแรงจูงใจที่จะทำการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต ตลอดจนเป็นการส่งเสริมการสร้างค่านิยมใหม่ให้คุณค่ากับความสามารถในการทำงานให้สูงกว่าการหาความรู้เพียงอย่างเดียว

2. ระดับองค์กร/สถานประกอบการที่เป็นผู้จ้างงาน จะสามารถใช้กำลังคนได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากขึ้น การให้คุณค่าแก่ความสามารถในการทำงานที่แท้จริงและกำหนดค่าตอบแทนตามระดับสมรรถนะของบุคคล จะเป็นการสร้างแรงจูงใจแก่บุคลากรให้สนใจเรียนรู้และพัฒนาตนเองในองค์กรให้มีการเจริญเติบโตอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน

3. ระดับสถานศึกษา จะได้หลักสูตรที่ใช้สมรรถนะเป็นฐาน (Competency Based Curricula) ที่มีความทันสมัย สามารถผลิตกำลังคนได้ตรงความต้องการกำลังคนทั้งภาครัฐและเอกชน

4. ระดับบุคคล สามารถนำประสบการณ์จากการทำงานไปขอประเมินผลเทียบระดับคุณวุฒิวิชาชีพที่มีมาตรฐานสากลเพื่อความก้าวหน้าในอาชีพและค่าตอบแทนที่สูงขึ้น

การขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การพัฒนามาตรฐานความหลากหลายทางชีวภาพและการสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรสู่การปฏิบัติ

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 ได้กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนามาตรฐานความหลากหลายทางชีวภาพและการสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม เป็นหนึ่งในยุทธศาสตร์สำคัญ โดยเน้นการใช้ประโยชน์จากจุดแข็ง และปรับปรุงแก้ไขจุดอ่อนของทุนทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมที่มีอยู่ รวมทั้งคำนึงถึงบริบทของการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นในอนาคต โดยมีแนวคิดในการบริหารจัดการมุ่งสู่การพัฒนาที่สมดุลและยั่งยืน ทั้งในมิติของเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สศช.ได้จัดทำโครงการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ไปสู่การปฏิบัติ โดยมุ่งเน้นการศึกษา 2 เรื่องสำคัญ ได้แก่ 1) การศึกษาพันธกรณีและข้อตกลงระหว่างประเทศที่มีผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม 2) กลไกและเครื่องมือของภาครัฐที่ใช้ในการขับเคลื่อนหรือใช้ในการดำเนินการผลักดันไปสู่เป้าหมายการพัฒนา

ผลการศึกษาด้านพันธกรณีระหว่างประเทศ สนธิสัญญาระหว่างประเทศที่มีความสำคัญเกี่ยวข้องกับความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศไทยมี 3 เรื่อง ได้แก่

1. สนธิสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยทรัพยากรพันธุกรรมพืชเพื่ออาหารและการเกษตร ซึ่งประเทศไทยอยู่ในสถานะกลุ่มประเทศที่ลงนามในสนธิสัญญาแต่ยังไม่ได้เป็นสมาชิก โดยมีข้อเสนอแนะว่า ประเทศไทยมีความเสี่ยงจากการที่ต้องเปิดให้ต่างชาติเข้ามาปรับปรุงพันธุ์พืชพื้นเมือง ซึ่งประเทศไทยมีอยู่อย่างอุดมสมบูรณ์ สนธิสัญญาดังกล่าวจะให้การคุ้มครองสิทธิแก่ผู้พัฒนาพันธุ์พืชพื้นเมือง และอาจทำให้ประเทศเสียสิทธิประโยชน์ที่เกิดจากพันธุ์พืชดั้งเดิมได้ ดังนั้น รัฐบาลควรเตรียมความพร้อมของประเทศ ดำเนินการพัฒนาเทคโนโลยีการปรับปรุงพันธุ์พืชเศรษฐกิจของตนเอง โดยบูรณาการหน่วยงานที่เกี่ยวข้องซึ่งจะนำไปสู่ประโยชน์ด้านความมั่นคงทางเศรษฐกิจ สังคม และความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติ

2. พิธีสารเกียวโตภายใต้สนธิสัญญาการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ประเทศไทยอยู่ในสถานะประเทศสมาชิกที่ลงสัตยาบัน อยู่ในกลุ่มประเทศกำลังพัฒนา ซึ่งไม่มีข้อบังคับในการลดก๊าซเรือนกระจก ประเทศไทยจะได้รับประโยชน์จากการซื้อขายคาร์บอนเครดิต จากโครงการพัฒนากลไกที่สะอาด (CDM) โดยประเทศไทยควรพัฒนากลไกที่เกี่ยวข้องกับพิธีสารเกียวโต ได้แก่ คณะกรรมการนโยบายการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และองค์การบริหารจัดการก๊าซเรือนกระจก เพื่อพิจารณาความเหมาะสมของหลักเกณฑ์ในการจัดสรรผลประโยชน์จากการขายคาร์บอนเครดิต

3. อนุสัญญาสตอกโฮล์มว่าด้วยสารมลพิษที่ตกค้างยาวนาน ประเทศไทยเป็นสมาชิกซึ่งให้สัตยาบันแล้ว โดยจัดทำนโยบายระดับชาติในการลด/เลิกการผลิต การใช้ และการปล่อยสารมลพิษที่ตกค้างยาวนานรวม 12 ชนิด ในประเทศไทย ยังต้องดำเนินการเกี่ยวกับการระบุพื้นที่ปนเปื้อนสารมลพิษ การจัดการเกี่ยวกับการผลิต การนำเข้า การส่งออก การใช้ การติดตาม การเคลื่อนย้าย การเก็บกัก และการกำจัดสารพิษที่ สารดีดีทีคงค้าง ของเสียและอุปกรณ์ที่ปนเปื้อน เป็นต้น

สำหรับข้อเสนอแนะด้านการปรับปรุงและพัฒนากลไกและกฎหมายเพื่อการบริหารจัดการทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมนั้น มีข้อเสนอสำคัญ ได้แก่

1. การพัฒนาระบบฐานข้อมูลและสารสนเทศเพื่อรับรองสิทธิในการรับรู้ของประชาชน
2. การปรับปรุงแก้ไข พ.ร.บ.ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.2535 ให้มีสาระครอบคลุมเรื่องการประกาศภาวะฉุกเฉินหยุดใช้ชั่วคราวสำหรับกรณีความเสียหายเกิดต่อทรัพยากรธรรมชาติโดยตรงและกรณีมีสาเหตุมาจากเหตุอื่น
3. การผลักดันร่างกฎหมายทรัพยากรน้ำแห่งชาติ ร่างกฎหมายป่าชุมชน ร่างกฎหมายทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง ร่างกฎหมายประมง
4. การออกกฎหมายใหม่ เพื่อจัดตั้งองค์กรอิสระด้านสิ่งแวดล้อม และกฎหมายการจัดการขยะและของเสียอย่างบูรณาการ โดยมุ่งยกระดับขีดความสามารถขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ด้านการจัดการขยะและของเสีย
5. การทบทวนกฎหมายด้านการกำหนดเขตที่ดิน เพื่อป้องกันหน่วยงานของรัฐกระทำการที่ใช้มาตรฐาน 2 ระดับ หรือร่างกฎหมายที่ส่งเสริมการค้าและการลงทุนที่กระทบต่อการใช้ที่ดิน
6. การปฏิรูปกฎหมายเกี่ยวกับแร่ โดยคำนึงถึงนโยบายส่งเสริมการลงทุนกับการผลิตแร่ในเชิงอนุรักษ์ การเพิ่มมูลค่าแร่ การจัดระบบนำเข้าส่งออก และคำนึงถึงอาชีพการขุดหาแร่ของคนในท้องถิ่น
7. การแก้ไขและผลักดันกฎหมายเกี่ยวกับการคุ้มครองความหลากหลายทางชีวภาพและภูมิปัญญาท้องถิ่น ในเรื่องเกี่ยวกับทรัพย์สินทางปัญญาและความปลอดภัยทางชีวภาพ เป็นต้น

ทั้งนี้ สศช. ได้ประสานงานหารือ และจัดประชุมรับฟังความคิดเห็นร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อผลักดันข้อเสนอต่างๆ ไปสู่การปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 10

การจัดทำและขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การพัฒนาพื้นที่ที่มีสมรรถนะสูงในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 10

สศช. ได้ดำเนินโครงการจัดทำและขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การพัฒนาพื้นที่ที่มีสมรรถนะสูงในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 10 โดยว่าจ้างบริษัท AEC จำกัด บริษัท PCI (Thailand) จำกัด บริษัท PCI จำกัด และบริษัท โซติจินดา มูเชลคอนซัลแต้นส์ จำกัด เริ่มงานตั้งแต่เดือนกรกฎาคม 2550 แล้วเสร็จเดือนสิงหาคม 2551 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อวางยุทธศาสตร์การพัฒนาเชิงพื้นที่ในบริเวณที่มีสมรรถนะสูงรอบอ่าวไทย ประกอบด้วย ภาคตะวันออกและจังหวัดนครราชสีมา ภาคตะวันตก กรุงเทพมหานครและปริมณฑล และภาคใต้ ทั้งหมดรวม 31 จังหวัด โดยมีสาระของยุทธศาสตร์และแนวทางพัฒนา ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 1 : ปรับปรุงโครงสร้างการผลิตสินค้าและบริการให้ได้มาตรฐานสากล เพื่อสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและสังคม โดย 1) **กลุ่มพื้นที่ภาคตะวันออกและจังหวัดนครราชสีมา** เน้นการผลิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม พัฒนาตลาดกลางผลไม้ พัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรและพืชพลังงานทดแทน รวมทั้ง อนุรักษ์และพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว 2) **กลุ่มพื้นที่ภาคตะวันตก กรุงเทพมหานครและปริมณฑล** พัฒนากรุงเทพมหานคร เป็นศูนย์กลางท่องเที่ยว การค้าและการลงทุน พัฒนาภาคตะวันตกให้เป็นศูนย์กลางการแปรรูปการเกษตร การประมงและการเพาะเลี้ยงชายฝั่ง 3) **กลุ่มพื้นที่ภาคใต้** เพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรและการประมง ส่งเสริมการผลิตพลังงานทดแทน และเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยว

ยุทธศาสตร์ที่ 2 : พัฒนาและใช้ประโยชน์จากโครงสร้างพื้นฐานเชื่อมโยงพื้นที่ชายแดนและชายฝั่งทะเลเป็นแนวแกนเศรษฐกิจ โดย 1) **กลุ่มพื้นที่ภาคตะวันออกและจังหวัดนครราชสีมา** พัฒนาทางหลวงพิเศษระหว่างเมือง ขยายเส้นทางหลักเป็น 4 ช่องจราจร ทบทวนการสร้างทางรถไฟความเร็วสูงสายกรุงเทพมหานคร – ชายฝั่งทะเลตะวันออก และขยายขีดความสามารถของท่าเรือน้ำลึก 2) **กลุ่มพื้นที่ภาคตะวันตก กรุงเทพมหานครและปริมณฑล** เร่งก่อสร้างระบบรถไฟฟ้าขนส่งมวลชน พัฒนาท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ ตามแผนแม่บท 3) **กลุ่มพื้นที่ภาคใต้** สร้างถนนพื้นที่ตอนในเชื่อมกับทางหลวงกระบี่ – ชนอม และศึกษาความเหมาะสมของท่าเรือน้ำลึกที่ปากบารา

ยุทธศาสตร์ที่ 3 : สร้างสมดุลเชิงนิเวศของทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน โดย 1) **กลุ่มพื้นที่ภาคตะวันออกและจังหวัดนครราชสีมา** มุ่งแก้ไขปัญหาความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติ ป่าไม้ อนุรักษ์ทรัพยากรทางทะเล รวมทั้งส่งเสริมการผลิตที่สะอาดและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม 2) **กลุ่มพื้นที่ภาคตะวันตก กรุงเทพมหานครและปริมณฑล** ปรับรูปแบบการใช้ที่ดินให้สอดคล้องกับสมดุลของระบบนิเวศ อนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำ รักษาแหล่งน้ำธรรมชาติ ป่าไม้ทรัพยากรดิน และพัฒนาระบบโครงข่ายน้ำให้เพียงพอ 3) **กลุ่มพื้นที่ภาคใต้** มุ่งแก้ไขปัญหาการกัดเซาะชายฝั่ง ส่งเสริมการอนุรักษ์ทรัพยากร และใช้ประโยชน์พื้นที่ให้มีประสิทธิภาพและสมดุล

ยุทธศาสตร์ที่ 4 : พัฒนาศักยภาพคน ชุมชน สังคม ให้มุ่งสู่ความอยู่ดีมีสุข โดย 1) **กลุ่มพื้นที่ภาคตะวันออกและจังหวัดนครราชสีมา** ส่งเสริมการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ด้านเทคโนโลยีและการบริหารจัดการ สนับสนุนให้ภาคีพัฒนา มีส่วนร่วมในการบริหารจัดการชุมชนและสังคม รวมทั้งขยายโอกาสในการรับบริการสาธารณสุข 2) **กลุ่มพื้นที่ภาคตะวันตก กรุงเทพมหานครและปริมณฑล** พัฒนาศักยภาพบุคลากรในด้านธุรกิจบริการและการท่องเที่ยว รวมทั้งสนับสนุนกระบวนการสร้างชุมชนเข้มแข็ง 3) **กลุ่มพื้นที่ภาคใต้** ส่งเสริมให้ภาคีการพัฒนามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการชุมชน รวมทั้งพัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยวและบริการ

ยุทธศาสตร์ที่ 5 : กระจายความเจริญสู่ภูมิภาค และสร้างความเป็นธรรมในการพัฒนา โดย 1) **กลุ่มพื้นที่ภาคตะวันออกและจังหวัดนครราชสีมา** พัฒนาเมืองศูนย์กลาง เช่น นครราชสีมา ชลบุรี และระยอง ขับเคลื่อนการพัฒนาโครงการเมืองใหม่ ส่งเสริมการจ้างงานในเมืองศูนย์กลาง 2) **กลุ่มพื้นที่ภาคตะวันตก กรุงเทพมหานครและปริมณฑล** ส่งเสริมการจัดตั้งเขตอุตสาหกรรมบริเวณชายแดน และปรับมาตรการด้านภาษีและสวัสดิการเพื่อสร้างงาน รวมทั้งขยายศูนย์ราชการไปยังจังหวัดปริมณฑล 3) **กลุ่มพื้นที่ภาคใต้** ส่งเสริมการพัฒนาเขตอุตสาหกรรมใหม่ชายฝั่งทะเลภาคใต้ที่ นครศรีธรรมราช พัฒนาท่าเรือน้ำลึกปากบารา จ.สตูล พัฒนาศูนย์รวมเมืองให้เชื่อมโยงกับการพัฒนาชนบทโดยรอบ

การขับเคลื่อนธรรมาภิบาลร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและชุมชน

สศช.ได้มีการจัดทำโครงการขับเคลื่อนธรรมาภิบาลร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและชุมชน โดยมีวัตถุประสงค์และพื้นที่ดำเนินการศึกษาใน 4 ภาค ดังนี้

วัตถุประสงค์ เพื่อสร้างกระบวนการเรียนรู้ การคิดวิเคราะห์ และกระบวนการมีส่วนร่วมของชาวบ้านในหมู่บ้าน ในการจัดทำแผนชุมชน และเพื่อหารูปแบบ แนวทาง ตลอดจนวิธีการบริหารจัดการท้องถิ่นแบบมีธรรมาภิบาลที่เหมาะสม และสามารถปฏิบัติได้สำหรับ อบต. ในการพัฒนาและเสริมสร้างระบบธรรมาภิบาลในระดับท้องถิ่นและชุมชน ซึ่งจะเป็นการเพิ่มขีดความสามารถขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีการบริหารจัดการแบบมีธรรมาภิบาลอย่างมีประสิทธิภาพ ตามศักยภาพของแต่ละพื้นที่

พื้นที่ดำเนินการ แบ่งเป็น 2 ระดับ คือ **ระดับหมู่บ้าน** ดำเนินการร่วมกับหมู่บ้านจำนวน 24 หมู่บ้านทั่วประเทศ ภาคละ 6 หมู่บ้าน

ภาคเหนือ ได้แก่ 1) บ้านสันทราย หมู่ 6 ต.หลวงเหนือ อ.ดอยสะเก็ด จ.เชียงใหม่ 2) บ้านจอมแจ้ง หมู่ 4 ต.น้ำบ่อหลวง อ.สันป่าตอง จ.เชียงใหม่ 3) บ้านป่ารกฟ้า หมู่ 9 ต.น้ำดิบ อ.ป่าซาง จ.ลำพูน 4) บ้านหนองเหียง หมู่ 5 ต.หนองหนาม อ.เมือง จ.ลำพูน 5) บ้านเพ็ญโฮ หมู่ 1 ต.บ้านโป่ง อ.เวียงป่าเป้า จ.เชียงราย 6) บ้านหัวทุ่งพัฒนา หมู่ 9 ต.แม่สัน อ.ห้างฉัตร จ.ลำปาง

ภาคกลาง ได้แก่ 1) บ้านหัวไผ่ ต.บางพลวง อ.บ้านสร้าง จ.ปราจีนบุรี 2) บ้านเตาอิฐ ต.บางคา อ.ราชสาส์น จ.ฉะเชิงเทรา 3) บ้านลำพะเนียง ต.ลำพะเนียง อ.บ้านแพรก จ.พระนครศรีอยุธยา 4) บ้านไผ่หลิว ต.ไผ่หลิว อ.ดอนพุท จ.สระบุรี 5) บ้านตากแดด ต.ดอนคา อ.บางแพ จ.ราชบุรี 6) บ้านคลองแค ต.หลักสาม อ.บ้านแพ้ว จ.สมุทรสาคร

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ได้แก่ 1) บ้านโนนสะอาด ต.ไผ่ อ.เมือง จ.กาฬสินธุ์ 2) บ้านหนองพอก หมู่ 1 ต.สะอาดไชยศรี อ.ดอนจาน จ.กาฬสินธุ์ 3) บ้านหนองพอก หมู่ 2 ต.สะอาดไชยศรี อ.ดอนจาน จ.กาฬสินธุ์ 4) บ้านนาจัว ต.นาจัว อ.เขาสวนกวาง จ.ขอนแก่น 5) บ้านหนองผักหลอดเหนือ หมู่ 12 ต.บ้านแท่น อ.บ้านแท่น จ.ชัยภูมิ 6) บ้านหนองผักหลอด หมู่ 9 ต.บ้านแท่น อ.บ้านแท่น จ.ชัยภูมิ

ภาคใต้ ได้แก่ 1) บ้านควนตอ หมู่ 11 ต.บางดี อ.ห้วยยอด จ.ตรัง 2) บ้านทุ่งขี้เหล็ก หมู่ 6 ต.เขาไม้แก้ว อ.สิเกา จ.ตรัง 3) บ้านนาปะขอ หมู่ 4 ต.นาปะขอ อ.บางแก้ว จ.พัทลุง 4) บ้านสะพานช้อย หมู่ 7 ต.นาขยาด อ.ควนขนุน จ.พัทลุง 5) บ้านขาว หมู่ 3 ต.บ้านขาว อ.ระโนด จ.สงขลา 6) บ้านนาปราบ หมู่ 4 ต.คูหาใต้ อ.รัตภูมิ จ.สงขลา จัดทำแผนชุมชนแบบมีส่วนร่วม เพื่อให้หมู่บ้านได้นำแผนชุมชนดังกล่าวไปใช้เป็นแนวทางการพัฒนาหมู่บ้าน

ส่วน**ระดับตำบล** ได้คัดเลือกองค์กรบริหารส่วนตำบล (อบต.) ที่สมัครใจเข้าร่วมโครงการภาคละ 2 แห่ง รวมทั้งหมด 8 แห่งทั่วประเทศ **ภาคเหนือ** ได้แก่ อบต.บ้านโป่ง อ.เวียงป่าเป้า จ.เชียงราย และ อบต.หนองหนาม อ.เมือง จ.ลำพูน **ภาคกลาง** ได้แก่ อบต.บางคา อ.ราชสาส์น จ.ฉะเชิงเทรา และอบต.หลักสาม อ.บ้านแพ้ว จ.สมุทรสาคร **ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ** ได้แก่ อบต.ไผ่ อ.เมือง จ.กาฬสินธุ์ และ อบต.นาจัว อ.เขาสวนกวาง จ.ขอนแก่น และ**ภาคใต้** ได้แก่ อบต.คูหาใต้ อ.รัตภูมิ จ.สงขลา และอบต.บ้านขาว อ.ระโนด จ.สงขลา เพื่อหารูปแบบและวิธีการบริหารจัดการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแบบมีธรรมาภิบาล ที่ อบต. สามารถนำไปปฏิบัติได้อย่างเป็นรูปธรรม สาระสำคัญสรุปได้ ดังนี้

1. กรอบแนวคิดการศึกษา โดย

ระดับหมู่บ้าน การสนับสนุนการจัดทำแผนชุมชนยึดกรอบแนวคิดการระเบิดจากข้างในด้วยการสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมของคนในชุมชน โดยการกระตุ้นให้ทุกคนในชุมชนได้แสดงความคิดเห็นต่อสภาพความเป็นอยู่ ความต้องการในอนาคตและแนวทางการแก้ไขปัญหา

ระดับตำบล การศึกษาหารูปแบบและแนวทางการบริหารจัดการ อบต. แบบมีธรรมาภิบาล ได้พิจารณาการบริหารจัดการ อบต. ใน 3 ส่วน คือ 1) การจัดทำแผนพัฒนาตำบล 2) การให้บริการสาธารณะ และ 3) การบริหารจัดการองค์กรโดยยึดหลักธรรมาภิบาล 6 หลัก ได้แก่

1) หลักนิติธรรม คือ การที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยึดถือปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบข้อบังคับต่างๆ เพื่อนำไปสู่สัมฤทธิ์ผลในบทบาทภารกิจของตนเอง รวมถึงให้ความรู้แก่ประชาชนเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ ภารกิจ และระเบียบข้อบังคับต่างๆ

2) หลักคุณธรรม คือ การยึดมั่นในความถูกต้องดีงาม การกระจายบทบาทการมีส่วนร่วมและผลประโยชน์อย่างทั่วถึง ตามสภาพปัญหาและความต้องการของชุมชน

3) หลักความโปร่งใส คือ การให้ข้อมูลข่าวสารและการประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อต่างๆ ให้สาธารณชนได้ทราบ รวมถึงการมีกระบวนการให้ประชาชนเข้าถึงข้อมูลข่าวสารและตรวจสอบการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ตลอดเวลา

4) หลักการมีส่วนร่วม คือ การส่งเสริมเสริมบทบาทการมีส่วนร่วมของประชาชนในการดำเนินงานต่างๆ ของ อบต.

5) หลักความรับผิดชอบ คือ การที่ อบต. มีความรับผิดชอบต่อประชาชนในท้องถิ่นตามภาระหน้าที่ที่กำหนดตามกฎหมาย และความพร้อมในการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในพื้นที่

6) หลักความคุ้มค่า คือ การที่ อบต. มีประสิทธิภาพในการบริหารจัดการทรัพยากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รวมถึงความรวดเร็วและลดขั้นตอนในการดำเนินงานและให้บริการ

2. รูปแบบการดำเนินงานที่สอดคล้องกับหลักธรรมาภิบาล

ผลการศึกษาได้ค้นพบรูปแบบการดำเนินตามหลักธรรมาภิบาลในระดับหมู่บ้านและตำบล ดังนี้

2.1 ระดับหมู่บ้าน แผนชุมชนควรเป็นแผนที่คนในชุมชนร่วมกันคิด วิเคราะห์ปัญหา กำหนดทิศทางการพัฒนาชุมชนเพื่อที่ชุมชนจะสามารถพึ่งตนเองได้และเป็นชุมชนที่เข้มแข็งในที่สุด

2.2 ระดับตำบล ประกอบด้วย

1) การวางแผนพัฒนา

(1) อบต. ควรมีการแต่งตั้งองค์กรรับผิดชอบในการจัดทำแผนพัฒนา ซึ่งประกอบด้วยผู้แทนจากทุกหมู่บ้านใน อบต. ทั้งจากฝ่ายการเมือง ฝ่ายบริหาร และประชาชน

(2) การวางแผนต้องวิเคราะห์และอาศัยข้อมูลที่ต้องการและข้อเท็จจริงจากทั้งภาครัฐและของชาวบ้านในชุมชนที่เกิดจากการสำรวจข้อมูลครัวเรือนในชุมชนโดยชุมชน

(3) ต้องมีการกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ และเป้าหมายระยะยาว(4-8 ปี) ที่ชัดเจน โดยอาศัยข้อมูลปัญหาและความต้องการที่ได้จากทั้งเวทีประชาคมและการสำรวจข้อเท็จจริงของครัวเรือนในชุมชนและจากภาคราชการ

(4) ต้องมีการจัดเวทีประชาคมอย่างต่อเนื่องทั้งในระดับเวทีย่อยและเวทีใหญ่ เพื่อเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนในการเสนอข้อมูลข้อเท็จจริงในปัญหาและความต้องการอย่างทั่วถึง

(5) ต้องมีการวิเคราะห์ความเสี่ยงของโครงการและจัดลำดับความสำคัญของแผนงานโครงการที่ได้จากเวทีประชาคมเพื่อบรรจุในแผนพัฒนาตำบล 3 ปี

(6) ยึดหลักการดำเนินตามกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ และกระบวนการที่ราชการกำหนด

(7) มีการติดตามและประเมินผลการดำเนินการต่อสภาอย่างต่อเนื่องด้วยการมีคณะกรรมการติดตามประเมินผลที่มีตัวแทนประชาชนในหมู่บ้านเป็นกรรมการ

(8) มีการประชาสัมพันธ์ขั้นตอนการจัดทำแผนให้ สภา อบต.และประชาชนทราบทุกขั้นตอน ตลอดจนประกาศแผนงาน/โครงการ วงเงิน และระยะเวลาดำเนินโครงการที่สภา อบต. อนุมัติเป็นข้อบัญญัติให้ประชาชนได้รับทราบอย่างทั่วถึง และเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการตรวจสอบการดำเนินงาน

2) การให้บริการสาธารณะ

(1) ให้บริการสาธารณะที่สอดคล้องกับปัญหาและความต้องการของชุมชนอย่างทั่วถึงและรวดเร็ว เช่น การซ่อมบำรุงถนนที่ชำรุด หน่วยบริการปฐมภูมิ ศูนย์การศึกษา การสนับสนุนเงินกองทุนส่งเสริมอาชีพ การให้บริการรถฉุกเฉินรับส่งผู้ป่วย ฯลฯ

(2) ขั้นตอนการดำเนินงานและวิธีการจัดซื้อจัดจ้างเป็นไปตามกฎระเบียบข้อบังคับที่ทางราชการกำหนดและประชาชนสามารถเข้าถึงได้

(3) เปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการกำหนดกิจกรรมการให้บริการสาธารณะ โดยร่วมตรวจสอบและติดตามประเมินผล รวมทั้งติดตั้งตู้รับฟังความคิดเห็นจากประชาชน

(4) มีการกำหนดผู้รับผิดชอบหลักและมีการตั้งงบประมาณสำรองในกรณีฉุกเฉิน

3) การบริหารจัดการองค์กร

(1) มีการกำหนดโครงสร้างภารกิจขององค์กร และมีการมอบหมายหน้าที่รับผิดชอบที่ชัดเจน

(2) มีการปฏิบัติตามกฎระเบียบที่ทางราชการกำหนดในเรื่องการบรรจุแต่งตั้ง ประเมินผลความดีความชอบและลงโทษเจ้าหน้าที่ในรูปคณะกรรมการที่ทุกฝ่ายให้การยอมรับ

(3) มีการประชาสัมพันธ์การให้บริการแก่ชุมชน และมีการจัดตั้งคณะกรรมการจัดซื้อจัดจ้าง โดยมีตัวแทนประชาชนจากประชาคมในแต่ละชุมชนเข้าร่วม ตลอดจนมีการติดตามประเมินผลความพึงพอใจในการให้บริการของ อบต.

(4) มีการใช้จ่ายเงินงบประมาณเป็นไปตามระเบียบและระยะเวลาที่ทางราชการกำหนดและการบริหารงบประมาณเหลือจ่ายให้เกิดประโยชน์สูงสุดโดยจัดทำโครงการเพิ่มเติมให้กับหมู่บ้าน และมีการติดตามและตรวจสอบการใช้งบประมาณโดยแต่งตั้งคณะกรรมการที่มีตัวแทนภาคประชาชนร่วมตรวจสอบการจัดซื้อจัดจ้าง นอกจากนี้ยังมีการกำหนดมาตรการในการใช้ทรัพยากรอย่างประหยัดและคุ้มค่า

3. การดำเนินงานของหมู่บ้าน และ อบต. ที่ยังเป็นจุดอ่อนไม่สอดคล้องกับหลักการและแนวคิด

(1) **การวางแผนพัฒนาตำบล** การรวบรวม/ตรวจสอบข้อมูลเพื่อใช้ในการจัดทำแผนไม่ครบถ้วนและทันสมัย ทำให้การวิเคราะห์ปัญหาไม่สอดคล้องกับข้อเท็จจริงชุมชนและไม่เชื่อมโยงกับปัญหาระดับตำบล รวมทั้งการกระจายงบประมาณให้เท่าเทียมกันทุกชุมชนทำให้โครงการไม่สอดคล้องกับปัญหา การสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนเน้นการรวบรวมความต้องการมากกว่าการสร้างกระบวนการคิดร่วมกัน โครงการก่อสร้างส่วนใหญ่เป็นการจ้างเหมามากกว่าการจ้างแรงงานหรือร่วมแรงจากชุมชน การติดตามประเมินผลเน้นการติดตามผลดำเนินงานและการเบิกจ่ายงบประมาณมากกว่าผลสัมฤทธิ์ และบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำแผนขาดความรู้ด้านการวางแผน

(2) **การให้บริการสาธารณะ** ไม่ครอบคลุมทุกเรื่องที่ชุมชนต้องการ ขาดการสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการดูแลรักษาทำให้โครงการพัฒนา/บริการสาธารณะต่างๆไม่ยั่งยืน รวมถึงขาดการวิเคราะห์ความเป็นไปได้และความคุ้มค่าในการให้บริการ และการประเมินความพึงพอใจ

(3) **การบริหารจัดการองค์กร** (บริหารงบประมาณ บุคลากร และบริหารงาน) ขาดการพัฒนาบุคลากรฝ่ายการเมืองและฝ่ายข้าราชการประจำ และการติดตามประเมินผลการดำเนินงาน เพื่อปรับปรุงการปฏิบัติงาน

4. ข้อเสนอแนะรูปแบบ แนวทาง และวิธีการบริหารจัดการแบบมีธรรมาภิบาล

(1) **การวางแผนพัฒนาตำบล** ควรเป็นการวางแผนระยะยาว โดยให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการกำหนดกรอบการพัฒนา วิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูล ติดตามประเมินผลที่เน้นผลลัพธ์ โดยใช้ตัวชี้วัดที่ชุมชนกำหนดขึ้นเอง

(2) **การให้บริการสาธารณะ** ควรกำหนดกรอบการให้บริการที่ครอบคลุมทุกด้านทั้งเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และเปิดโอกาสให้ชุมชนเข้ามามีบทบาทในการดำเนินการ

(3) **การบริหารจัดการองค์กร** ควรส่งเสริมและสนับสนุนให้ อบต. จัดทำแผนเส้นทางความก้าวหน้าสายอาชีพ (Career path) รวมทั้งจัดทำแผนพัฒนาบุคลากรทั้งฝ่ายการเมือง และฝ่ายข้าราชการประจำ และพัฒนาองค์ความรู้ โดยเฉพาะความรู้ความสามารถในการวางแผนและการบริหารจัดการองค์กรที่สอดคล้องกับขอบเขตภารกิจ อบต. ในอนาคต

5. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

(1) ควรเร่งรัดให้มีการถ่ายโอนภารกิจ บุคลากร และงบประมาณที่สอดคล้องกับขีดความสามารถและความต้องการของพื้นที่โดยคำนึงถึงการเชื่อมโยงกับแผนการกระจายอำนาจไปสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อให้เกิดความสมดุลระหว่างภูมิภาคกับท้องถิ่นในอนาคตที่จะต้องพัฒนาให้เป็นท้องถิ่นทั้งจังหวัดตามรัฐธรรมนูญ 2550

(2) เร่งพัฒนาองค์ความรู้ด้านการวางแผนแบบมีส่วนร่วม และการบริหารจัดการองค์กรแบบมีธรรมาภิบาลให้แก่บุคลากรฝ่ายการเมืองและฝ่ายข้าราชการประจำขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้สามารถรองรับการปรับระบบการบริหารราชการในอนาคต

(3) ควรให้กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น นำรูปแบบและแนวทางการจัดการของหมู่บ้าน และ อบต. แบบมีธรรมาภิบาลทั้งด้านการวางแผน การให้บริการสาธารณะ และการบริหารจัดการองค์กรที่ได้จาก “โครงการขับเคลื่อนธรรมาภิบาลร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและชุมชน” นี้ไปพิจารณาประยุกต์และขยายผลกับหมู่บ้าน และ อบต. อื่นๆ เพื่อการขับเคลื่อนธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการ ต่อไป

ผลการปฏิบัติราชการของ สศช. (ต่อ)

๑ ผลการปฏิบัติราชการที่สำคัญของ สศช.

ด้านการวิเคราะห์และเสนอความเห็นต่อรัฐบาล

● การให้ความเห็นต่อคณะรัฐมนตรี

สศช. จัดทำความเห็นในส่วนที่เกี่ยวข้องเพื่อเสนอประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรี รวมทั้งสิ้น 363 เรื่อง หรือเฉลี่ยประมาณวันละ 1 เรื่อง

● รายงานสภาวะของประเทศ ปี 2551 ประกอบด้วย

- ▶ **เศรษฐกิจของประเทศปี 2551** ยังขยายตัวในเกณฑ์ดี แต่ความสามารถในการแข่งขันของไทยลดลง และผลกระทบจากวิกฤตเศรษฐกิจโลกคาดว่าจะมีผู้ว่างงาน 9 แสนถึง 1.3 ล้านคน ในปี 2552
- ▶ **สุขภาพของประชาชนโดยรวมดีขึ้น** แต่โรคที่เกิดจากพฤติกรรมเสี่ยงทางสุขภาพ และปัญหาทางด้านคุณธรรม จริยธรรมเพิ่มขึ้น
- ▶ **สิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ** ยังมีความเสื่อมโทรมอย่างต่อเนื่อง เกิดปัญหาความขัดแย้งของการใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติมากขึ้น และภัยพิบัติทางธรรมชาติมีแนวโน้มเกิดขึ้นบ่อยครั้งและรุนแรงขึ้น
- ▶ **ความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้** ยังเป็นปัญหาต่อความมั่นคงในประเทศ ความมั่นคงในภูมิภาคดีขึ้น ขณะที่ในระดับโลกแบ่งขั้วมากขึ้น
- ▶ **ความเป็นเมืองขยายตัว** ประชากรเมืองเพิ่มขึ้นเป็น 24.6 ล้านคน คิดเป็นร้อยละ 39.0 ของประชากรทั้งหมด ความยากจนลดลงในทุกภาค แต่ปัญหาความไม่เท่าเทียมกันของรายได้ระหว่างภูมิภาคยังคงอยู่ในระดับสูง และกระบวนการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นยังล่าช้า

ด้านการวิเคราะห์และให้ความเห็นต่อรัฐบาล

การให้ความเห็นต่อคณะรัฐมนตรี

บทบาทภารกิจที่สำคัญอีกประการหนึ่งของ สศช. คือ การจัดทำความเห็นต่อข้อเสนอแผนงาน โครงการด้านเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และด้านอื่น ๆ ที่สำคัญของหน่วยงานต่าง ๆ ที่สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีส่งเรื่องให้ สศช. เสนอความเห็นประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรีในการตัดสินใจลงมติต่อข้อเสนอของหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อประเทศชาติและประชาชนโดยรวม ซึ่งความเห็นดังกล่าวจะต้องมีคุณภาพ รวดเร็วทันเวลาสำหรับการประชุมเรื่องนั้นๆ

ในปีงบประมาณ 2551 สศช. จัดทำความเห็นในส่วนที่เกี่ยวข้องเพื่อเสนอประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรีรวมทั้งสิ้น 363 เรื่อง โดยเป็นเรื่องเกี่ยวกับด้านเศรษฐกิจ ซึ่งเป็นงานด้านโครงสร้างพื้นฐานและรัฐวิสาหกิจ งานเพิ่มขีดความสามารถเศรษฐกิจ การคลัง และงบประมาณมากที่สุดจำนวน 145 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 39.95 รองลงมาเป็นด้านสังคม ซึ่งเป็นงานด้านการศึกษา สาธารณสุข การคุ้มครองทางสังคม แรงงาน และการพัฒนาชุมชน คิดเป็นร้อยละ 32.50 และด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม คิดเป็นร้อยละ 27.55

ตารางที่ 3 จำนวนและร้อยละการให้ความเห็นต่อคณะรัฐมนตรีของ สศช.

ด้าน	จำนวน (เรื่อง)	ร้อยละ
1. ด้านเศรษฐกิจ (งานด้านโครงสร้างพื้นฐานและรัฐวิสาหกิจ งานเพิ่มขีดความสามารถ เศรษฐกิจ การคลัง และงบประมาณ)	145	39.95
2. ด้านสังคม (งานด้านการศึกษา สาธารณสุข การคุ้มครองทางสังคม แรงงาน การพัฒนาชุมชน และอื่นๆ)	118	32.50
3. ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	100	27.55
รวม	363	100

การวิเคราะห์งบประมาณของรัฐวิสาหกิจประจำปีงบประมาณ 2551

สศช. มีภารกิจในการกำหนดกรอบงบประมาณลงทุนประจำปี 2552 ของรัฐวิสาหกิจ เพื่อให้การลงทุนมีทิศทางและปริมาณที่ถูกต้องเหมาะสม สอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาของประเทศ ตลอดจนการพิจารณางบประมาณประจำปี 2552 ของรัฐวิสาหกิจที่ต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. 2521 ในสังกัดกระทรวง 16 กระทรวง รวม 53 แห่ง โดยให้ความสำคัญกับการลงทุนที่มุ่งเน้นความรับผิดชอบต่อสังคม การพัฒนาทรัพยากรบุคคล และการบริหารจัดการที่มีธรรมาภิบาล เพื่อให้การดำเนินงานและการลงทุนของรัฐวิสาหกิจสามารถขับเคลื่อนการเจริญเติบโตของระบบเศรษฐกิจและเป็นปัจจัยสนับสนุนยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ คณะรัฐมนตรีได้มีมติเห็นชอบกรอบและงบประมาณของรัฐวิสาหกิจประจำปีงบประมาณ 2552 เมื่อวันที่ 14 ตุลาคม 2551 ซึ่งล่าช้ากว่าทุกปีที่ผ่านมาเนื่องจากการเปลี่ยนแปลงคณะรัฐมนตรี

สำหรับการติดตามผลการดำเนินงานของรัฐวิสาหกิจในปี 2551 พบว่าผลประกอบการของรัฐวิสาหกิจต่ำกว่าที่ประมาณการไว้สาเหตุสำคัญเนื่องจากภาวะราคาน้ำมันในตลาดโลกที่สูงขึ้น ทำให้ต้นทุนต่อหน่วยเพิ่มสูงขึ้น จึงไม่สามารถควบคุมค่าใช้จ่ายได้ ในด้านการลงทุนเพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและการให้บริการมีบางโครงการยังไม่สามารถตอบสนองต่อประชาชนได้ตามเป้าหมายที่รัฐวิสาหกิจคาดไว้ที่สำคัญ เช่น โครงการพัฒนาระบบขนส่งทางรถไฟสายตะวันออก เนื่องจากการรถไฟแห่งประเทศไทยมีปัญหาการส่งมอบพื้นที่ให้ผู้รับเหมาล่าช้าทำให้การก่อสร้างเลื่อนออกไป และการปรับเปลี่ยนแผนดำเนินโครงการระบบขนส่งมวลชนทางรางในพื้นที่กรุงเทพมหานครและปริมณฑล ช่วงบางซื่อ - ดลิ่งชัน และบางซื่อ - รังสิต ที่รอการอนุมัติการเปลี่ยนเส้นทางจาก ครม. จึงมีผลทำให้การเบิกจ่ายลงทุนของรัฐวิสาหกิจสามารถเบิกจ่ายลงทุนได้ร้อยละ 86 ต่ำกว่าเป้าหมายที่กำหนดให้เบิกจ่ายลงทุนอย่างน้อยร้อยละ 90

การวิเคราะห์โครงการที่สำคัญ

สศช. ได้วิเคราะห์โครงการพัฒนาของส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจ เพื่อประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรี โดยเฉพาะโครงการพัฒนาทางด้านโครงสร้างพื้นฐานที่สำคัญในปี 2551 สรุปได้ดังนี้

1. สาขาขนส่ง ที่สำคัญ ได้แก่

1.1 โครงการรถไฟฟ้าสายสีน้ำเงิน ช่วงหัวลำโพง - บางแค และช่วงบางซื่อ - ท่าพระ ของการรถไฟฟ้ามหานคร สายเฉลิมรัชมงคล (รฟม.) กระทรวงคมนาคม มีระยะทางรวม 27 กม. ประกอบด้วย

1) ช่วงหัวลำโพง-บางแค ระยะทาง 14 กม. เส้นทางเริ่มต้นจากส่วนใต้ดินเชื่อมต่อกับรถไฟฟ้าสายเฉลิมรัชมงคลที่สถานีหัวลำโพง ผ่านไปตามถนนเจริญกรุง เลี้ยวซ้ายผ่านถนนมหาไชยลอดแม่น้ำเจ้าพระยาที่บริเวณปากคลองตลาด ผ่านถนนอรุณอมรินทร์ไปสุดที่สถานีอิสรภาพและยกระดับผ่านสถานีท่าพระไปตามแนวถนนเพชรเกษมถึงบางแค ที่บริเวณแยกถนนเพชรเกษมตัดกับถนนวงแหวนรอบนอก ช่วงบางแค

2) ช่วงบางซื่อ-ท่าพระ ระยะทาง 13 กม. เป็นส่วนยกระดับทั้งหมด แนวเส้นทางเริ่มต้นจากสถานีบางซื่อของรถไฟฟ้าสายเฉลิมรัชมงคล (สายสีน้ำเงิน) เดิมไปตามถนนประชาธิปไตยสาย 2 ผ่านแยกบางโพและสถานีบางโพข้ามแม่น้ำเจ้าพระยา เลี้ยวซ้ายเข้าถนนจรัญสนิทวงศ์ และสิ้นสุดที่สถานีท่าพระบริเวณแยกท่าพระ

คณะกรรมการ สศช. ได้พิจารณาโครงการดังกล่าวตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการให้เอกชนเข้าร่วมงานหรือดำเนินการในกิจการของรัฐ พ.ศ. 2535 เมื่อวันที่ 12 พฤษภาคม 2551 และคณะรัฐมนตรีพิจารณาอนุมัติโครงการฯ เมื่อวันที่ 27 พฤษภาคม 2551 ตามที่ สศช. เสนอ

1.2 โครงการก่อสร้างทางสายหลักเป็น 4 ช่องจราจร (ระยะที่ 2) ของกรมทางหลวง เป็นการก่อสร้างถนน 4 ช่องจราจรบนโครงข่ายทางหลวงเดิมจำนวน 3 เส้นทาง รวม 8 สายทาง ระยะทาง 433 กิโลเมตร ได้แก่

1) เส้นทางสนับสนุนการพัฒนาแนวเศรษฐกิจตะวันออก-ตะวันตก (East-West Economic Corridor) ประกอบด้วย ทางหลวงหมายเลข 12 สายพิษณุโลก-หล่มสัก หมายเลข 2042 กาฬสินธุ์-มุกดาหาร ตอน บ.นาไคร้-อ.คำชะอี

2) เส้นทางสนับสนุนการเชื่อมโยงเข้าสู่พื้นที่ชายฝั่งทะเลภาคตะวันออก (Eastern Seaboard) ประกอบด้วยทางหลวงหมายเลข 201 สีคิ้ว ชัยภูมิ ตอน สีคิ้ว-บ.หนองบัวโคก หมายเลข 24 สีคิ้ว-อุบลราชธานี ตอน อ.นางรอง-อ.ปราสาท หมายเลข 331 ลัดทึบ-พนมสารคาม ตอนแยกทางหลวงหมายเลข 36-บรรจบทางหลวงหมายเลข 3 (ลัดทึบ) และหมายเลข 359 พนมสารคาม-สระแก้ว

3) เส้นทางสนับสนุนการเชื่อมโยงเข้าสู่พื้นที่เลียบชายฝั่งทะเลภาคใต้ ด้านตะวันออก - ตะวันตก ประกอบด้วยทางหลวงหมายเลข 4 พังงา - กระบี่ ตอน 3 และหมายเลข 408 นครศรีธรรมราช-สงขลา ตอน อ.ระโนด - อ.สทิงพระ โดยมีระยะเวลาดำเนินการ 4 ปี (พ.ศ. 2551 - 2554) และมีวงเงินค่าก่อสร้างทั้งสิ้นประมาณ 11,240 ล้านบาท ทั้งนี้ คณะกรรมการ สศช. ได้พิจารณาเห็นชอบโครงการดังกล่าวเมื่อวันที่ 16 มิถุนายน 2551

1.3 โครงการยกระดับมาตรฐานทางหลวงชนบท (ถนนปลอดภัย) ของกรมทางหลวงชนบท (ทช.) กระทรวงคมนาคม เป็นการก่อสร้างถนนลาดยางบนเส้นทางถนนลูกรังเดิมระยะทาง 7,200 กม. โดยดำเนินการในพื้นที่ทั่วประเทศให้แล้วเสร็จภายใน 18 เดือนเริ่มตั้งแต่เดือนตุลาคม พ.ศ. 2551 (ปีงบประมาณ พ.ศ. 2552) จนถึงมีนาคม พ.ศ. 2553 (ปีงบประมาณ พ.ศ. 2553) โดยใช้งบประมาณจากเงินกู้ภายในประเทศวงเงินรวมจำนวนทั้งสิ้น 34,290 ล้านบาท ทั้งนี้ คณะกรรมการ สศช. ได้พิจารณาเห็นชอบโครงการดังกล่าวเมื่อวันที่ 18 สิงหาคม 2551

2. สาขาสาธารณูปการ ที่สำคัญได้แก่

2.1 โครงการปรับปรุงกิจการประปาแผนหลัก ครั้งที่ 8 ของการประปานครหลวง (กปน.) มีวัตถุประสงค์เพื่อเพิ่มกำลังการผลิตน้ำประปาเพิ่มขึ้น 800,000 ลบ.ม./วัน ให้สามารถรองรับความต้องการใช้น้ำของประชาชน ธุรกิจ และอุตสาหกรรม ประมาณ 1.5 ล้านคน ได้จนถึงปี 2560 และขยายพื้นที่บริการเพิ่มขึ้น 200 ตร.กม. ทั้งในเขตพื้นที่ กทม.และปริมณฑล วงเงินลงทุน 7,800 ล้านบาท (เงินรายได้ 3,800 ล้านบาท เงินกู้ 4,000 ล้านบาท) ระยะเวลาก่อสร้าง 6 ปี

คณะกรรมการ สศช. ได้พิจารณาเห็นชอบโครงการดังกล่าวเมื่อวันที่ 15 ตุลาคม 2550 ในวงเงินลงทุนรวม 7,494 ล้านบาท โดยให้ กปน. ให้ความสำคัญในการปรับปรุงระบบประปาเพื่อลดน้ำสูญเสียอย่างจริงจัง และวางแผนดำเนินการติดตั้งน้ำประปาให้แก่ผู้ใช้บริการใหม่และขยายเขตการให้บริการน้ำประปาให้เพิ่มขึ้น รวมทั้งจัดทำแผนควบคุมต้นทุนการผลิตน้ำประปา ตลอดจนจัดทำแผนการให้บริการระยะยาว (Business Plan) ในช่วงระยะเวลา 10 ปีข้างหน้า

2.2 โครงการเพื่อการพัฒนาประจำปี 2551 ของการประปาส่วนภูมิภาค มีวัตถุประสงค์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของระบบผลิต ระบบสูบส่งและระบบจำหน่ายน้ำประปาในพื้นที่ที่ประสบปัญหาขาดแคลนน้ำอุปโภค บริโภค และพื้นที่ท่องเที่ยว ให้สามารถให้บริการน้ำประปาแก่ประชาชนได้อย่างเพียงพอในอีก 10 ปีข้างหน้า โดยก่อสร้างปรับปรุงขยายกำลังผลิตน้ำประปาเพิ่มขึ้นอีกจำนวน 206,400 ลบ.ม./วัน ในพื้นที่จังหวัดชลบุรี สงขลาและสุราษฎร์ธานี (เกาะสมุย) และวางท่อส่งน้ำและท่อจ่ายน้ำ รวมทั้งท่อบริการขนาดต่างๆ รวมความยาวทั้งสิ้น 271 กิโลเมตร วงเงินลงทุนรวม 2,719.44 ล้านบาท ระยะเวลาดำเนินการ 3 ปี

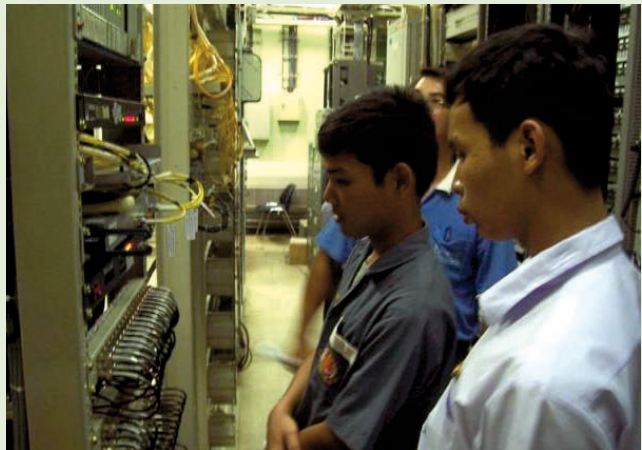
คณะกรรมการ สศช. ได้พิจารณาเห็นชอบโครงการดังกล่าวเมื่อวันที่ 5 พฤศจิกายน 2550 ในวงเงินลงทุนรวม 2,719.44 ล้านบาท โดยให้ กปภ. ดำเนินการศึกษาและจัดทำยุทธศาสตร์การให้บริการน้ำประปาทั่วประเทศในระยะ 20 ปีข้างหน้า และพิจารณาโครงสร้างค่าน้ำที่สะท้อนถึงต้นทุนและการบำบัดน้ำเสียที่คำนึงถึงความจำเป็นขั้นพื้นฐานของประชาชนและการใช้น้ำอย่างประหยัดและมีประสิทธิภาพ รวมทั้งจัดทำแผนความต้องการและจัดหาวัตถุดิบเพื่อการผลิตน้ำประปาในพื้นที่โครงการให้เพียงพอต่อความต้องการใช้น้ำสูงสุดในระยะ 10 ปีข้างหน้า ตลอดจนจัดทำกรอบแผนการลงทุนระยะ 3 ปี (2552-2554) โดยทบทวนและจัดลำดับความสำคัญของโครงการต่างๆ ที่ยังคงค้างการดำเนินงานและโครงการใหม่รวม 43 โครงการ

2.3 โครงการพัฒนาพื้นที่บริเวณหมอน 21-22 ตาม พ.ร.บ.ว่าด้วยการให้เอกชนเข้าร่วมงานหรือดำเนินการของรัฐ พ.ศ.2535 ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาพื้นที่สำหรับประกอบกิจกรรมเชิงพาณิชย์ในรูปแบบอาคารสูง เพื่อนำรายได้ไปใช้ประโยชน์ในการดำเนินกิจกรรมด้านการศึกษาของมหาวิทยาลัย วงเงินลงทุนรวม 4,894.85 ล้านบาท ทั้งนี้ คณะกรรมการ สศช. ได้พิจารณาให้ความเห็นชอบโครงการดังกล่าว เมื่อวันที่ 7 ม.ค. 2551 โดยให้จุฬาลงกรณ์ฯ ปรับปรุงหลักการคิดผลประโยชน์ตอบแทนนอกเหนือจากค่าเช่าที่ดินของโครงการ โดยควรกำหนดให้มีผลตอบแทนในลักษณะส่วนแบ่งรายได้ (Revenue Sharing) จากกิจกรรมเชิงพาณิชย์ประเภทต่างๆ ของโครงการ ในกรณีที่โครงการมีรายได้สูงกว่าที่ประมาณการไว้ และกำหนดเงื่อนไขให้เอกชนจัดทำแผนการลดผลกระทบการจราจรบริเวณรอบโครงการ โดยให้มีการออกแบบทางเข้า – ออกโครงการอย่างเหมาะสม รวมทั้งกำหนดเงื่อนไขในร่างประกวดราคาให้เพิ่มพื้นที่สีเขียว และให้ความสำคัญกับกิจกรรมเชิงพาณิชย์ในเชิงสร้างสรรค์และไม่ก่อให้เกิดผลกระทบทางสังคม ตลอดจนกำหนดมาตรการเพื่ออำนวยความสะดวกและช่วยเหลือชุมชนที่ได้รับผลกระทบ

3. สาขาสื่อสาร ที่สำคัญได้แก่

3.1 โครงการสร้างโครงข่ายโทรศัพท์เคลื่อนที่ยุคที่ 3 ของ บริษัท ทีโอที จำกัด(มหาชน) มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านโครงข่ายความเร็วสูงให้ทั่วถึงด้วยการปรับปรุงโครงข่ายโทรศัพท์เคลื่อนที่ 1900 MHz ให้สามารถรองรับการให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ยุคที่ 3 (ระบบ 3G) และพัฒนาเพิ่มขีดความสามารถให้บริการสื่อสารข้อมูลความเร็วสูงด้วยเทคโนโลยี High Speed Packet Access : HSPA ซึ่งจะเป็นการเพิ่มศักยภาพการแข่งขันของประเทศและใช้ทรัพยากรของประเทศอย่างคุ้มค่า

คณะกรรมการ สศช. ได้พิจารณาเห็นชอบโครงการดังกล่าวเมื่อวันที่ 1 กันยายน 2551 โดยให้ บริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน) ดำเนินโครงการฯ ตามที่คณะรัฐมนตรีได้มีมติเห็นชอบหลักการ เมื่อวันที่ 5 สิงหาคม 2551 พัฒนาโครงข่ายโทรศัพท์เคลื่อนที่ ยุคที่ 3 ให้มีคุณภาพได้มาตรฐาน และครอบคลุมทั่วประเทศ โดยควรพิจารณาความเหมาะสมของแผนการตลาดที่เน้นการเป็นผู้ให้บริการโครงข่าย (Network Provider) หรือการให้บริการแบบขายส่ง (Wholesaler) เพื่อลดความเสี่ยงในการลงทุนและการตลาดค้าปลีก (Retailer) และเร่งดำเนินการตามแผนพื้นฐานการเงินขององค์กร (แผน Turnaround พ.ศ. 2551-2554) รวมทั้งจัดทำแผนความรับผิดชอบต่อสังคม (Corporate Social Responsibility : CSR) ขององค์กร ตลอดจนจัดทำแผนจัดการความเสี่ยงด้านเทคโนโลยีที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว

4. สาขาลงงาน ที่สำคัญได้แก่

4.1 โครงการก่อสร้างและปรับปรุงเสริมระบบจำหน่าย ระยะที่ 7 ของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค (กฟภ.) มีวัตถุประสงค์ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถและความเพียงพอในการจ่ายไฟฟ้าของระบบจำหน่ายหลักของ กฟภ. ให้สามารถรองรับความต้องการใช้ไฟฟ้าที่จะเพิ่มขึ้นในอนาคต ทั้งจากผู้ใช้ไฟฟ้าปัจจุบัน และผู้ใช้ไฟฟ้ารายใหม่ โดยเฉพาะภาคธุรกิจอุตสาหกรรม การท่องเที่ยว และแหล่งชุมชนต่างๆ ทั่วประเทศ วงเงินลงทุนรวมทั้งสิ้น 17,270 ล้านบาท ประกอบด้วย เงินกู้ในประเทศและการระดมทุน 12,950 ล้านบาท (ร้อยละ 75) และเงินรายได้การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค 4,320 ล้านบาท (ร้อยละ 25) ระยะเวลาดำเนินการ 6 ปี (พ.ศ. 2551-2556) ทั้งนี้ คณะกรรมการ สศช. ได้พิจารณาให้ความเห็นชอบโครงการดังกล่าว เมื่อวันที่ 3 ธ.ค. 2550

4.2 โครงการระบบส่งเพื่อรับซื้อไฟฟ้าจากโรงไฟฟ้าพลังน้ำเขื่อนน้ำจี้ม 3 และน้ำเทิน 1 ของการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย (กฟผ.) มีวัตถุประสงค์ เพื่อรับซื้อไฟฟ้าจากโรงไฟฟ้าพลังน้ำเขื่อนน้ำจี้ม 3 และน้ำเทิน 1 รวมทั้งสิ้น 17,550 ล้านบาท (ณ อัตราแลกเปลี่ยนเท่ากับ 37 บาทต่อเหรียญสหรัฐ) โดยเป็นเงินตราต่างประเทศจำนวน 6,510 ล้านบาท (ร้อยละ 37) และเงินบาทจำนวน 11,040 ล้านบาท (ร้อยละ 63) ระยะเวลาดำเนินการ 5 ปี (2551 -2555) ทั้งนี้ คณะกรรมการ สศช. ได้พิจารณาให้ความเห็นชอบโครงการดังกล่าว เมื่อวันที่ 7 ม.ค.2551

4.3 โครงการขยายเขตไฟฟ้าให้พื้นที่ทำกินทางการเกษตร ของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค (กฟภ.) มีวัตถุประสงค์ เพื่อขยายเขตไฟฟ้าให้พื้นที่ทำกินทางการเกษตรในเขตพื้นที่รับผิดชอบของ กฟภ. ทั่วประเทศ เพื่อสนับสนุนการประกอบอาชีพของเกษตรกรให้สามารถใช้ไฟฟ้าเป็นปัจจัยการผลิตทางการเกษตร ลดต้นทุนการผลิต รวมทั้งสนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจแบบพอเพียงของครัวเรือนเกษตรกรระดับรากหญ้า รวม 1,655 ล้านบาท ประกอบด้วยเป็นเงินกู้ในประเทศจำนวน 1,240 ล้านบาท (ร้อยละ 75) และเงินรายได้ กฟภ. จำนวน 415 ล้านบาท (ร้อยละ 25) ระยะเวลาดำเนินการ 4 ปี (พ.ศ. 2551 – 2554) ทั้งนี้ คณะกรรมการ สศช. ได้พิจารณาให้ความเห็นชอบโครงการดังกล่าวเมื่อ 16 มิ.ย.2551

4.4 โครงการระบบส่งเพื่อรับซื้อไฟฟ้าจากโรงไฟฟ้าผู้ผลิตไฟฟ้าเอกชนรายใหญ่ ของ กฟผ. มีวัตถุประสงค์ เพื่อก่อสร้างระบบส่งเพื่อรับซื้อไฟฟ้าจากโรงไฟฟ้า IPP 4 โครงการ คือ 1) บริษัท เก็คโค-วัน จำกัด (Gheco-One) 2) บริษัท สยามเอ็นเนอร์จี จำกัด(Siam Energy: SEC) 3) บริษัท เพาเวอร์ เจนเนอเรชั่น ซัพพลาย จำกัด (Power Generation Supply : PGS) และ 4) บริษัท เนชั่นแนล เพาเวอร์ ซัพพลาย จำกัด (National Power Supply : NPS) วงเงินลงทุนรวม 7,985 ล้านบาท ประกอบด้วย ค่าใช้จ่ายเพื่อซื้ออุปกรณ์จากต่างประเทศจำนวน 2,480 ล้านบาท (31%) และค่าใช้จ่ายเพื่อซื้ออุปกรณ์ในประเทศและการก่อสร้างจำนวน 5,505 ล้านบาท (69%) ระยะเวลาดำเนินการ 5 ปี 6 เดือน (กลางปี 2551 – 2556) ทั้งนี้ คณะกรรมการ สศช. ได้พิจารณาให้ความเห็นชอบโครงการดังกล่าวเมื่อ 1 ธ.ค. 2551

รายงานสภาวะของประเทศปี 2551

ตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 และระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการจัดทำแผนการบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ.2547 กำหนดให้มีคณะกรรมการจัดทำรายงานสรุปสภาวะของประเทศ ประกอบด้วยเลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เป็นประธาน ผู้อำนวยการสำนักงบประมาณ เลขาธิการสภาความมั่นคงแห่งชาติ อธิบดีกรมบัญชีกลาง ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง ผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทย และผู้แทนสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี เป็นกรรมการ มีหน้าที่จัดทำรายงานสรุปสภาวะของประเทศ ทั้งด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม และด้านอื่น ๆ ณ วันที่คณะรัฐมนตรีพ้นตำแหน่ง และรายงานสถานการณ์ในระยะ 4 ปีข้างหน้าเสนอต่อนายกรัฐมนตรีคนใหม่เพื่อประกอบการจัดทำนโยบายของรัฐบาล คณะกรรมการฯ ได้จัดทำรายงานสรุปสภาวะประเทศเสนอคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 23 ธันวาคม 2551 สรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

1. สภาวะเศรษฐกิจ

1.1 เศรษฐกิจไทยปี 2545-2547 ขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ 6.2 ต่อปี และเริ่มเข้าสู่ภาวะของการชะลอตัวมาตั้งแต่ปี 2548 โดยขยายตัวได้ร้อยละ 4.5 ก่อนที่เศรษฐกิจปี 2549 ขยายตัวดีขึ้นในอัตราร้อยละ 5.1 แต่ได้ขยายตัวในอัตราที่ชะลอตัวร้อยละ 4.8 ในปี 2550 โดยการส่งออกเป็นปัจจัยหลักในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ

ในช่วง 9 เดือนแรกของปี 2551 เศรษฐกิจไทยขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ 5.1 ตามการชะลอตัวของอุปสงค์ในประเทศ โดยการใช้จ่ายภาคเอกชนเพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ 2.6 และการลงทุนภาคเอกชนเพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ 4.8 จากการลงทุนในเครื่องมือเครื่องจักรเป็นสำคัญ ส่วนการลงทุนก่อสร้างเพิ่มขึ้นเพียงเล็กน้อย ในขณะที่ปริมาณการส่งออกสุทธิซึ่งเป็นแรงสนับสนุนหลักของการขยายตัวทางเศรษฐกิจได้ชะลอตัวลงในไตรมาสสาม อย่างไรก็ตาม ในภาพรวม 9 เดือนแรกของปี มูลค่าส่งออกเพิ่มขึ้นร้อยละ 25.0 ซึ่งเป็นการขยายตัวของปริมาณการส่งออกร้อยละ 11.0 ทั้งนี้ในปี 2551 คาดว่าจะมีอัตราการว่างเฉลี่ยร้อยละ 1.4 (ผู้ว่างงานประมาณ 5 แสนคน) และจะเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 2.5 – 3.5 ในปี 2552 หรือมีผู้ว่างงานประมาณ 9 แสนถึง 1.3 ล้านคน

ภาคการเกษตร ในช่วง 9 เดือนแรกของปี 2551 ขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ 6.9 สูงกว่าทั้งปี 2549 และ 2550 ที่ขยายตัวร้อยละ 4.6 และ 1.8 ตามลำดับ อย่างไรก็ตาม ภาวะหนี้สินครัวเรือนของเกษตรกรมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น โดยเพิ่มขึ้นจาก 43,415 บาทต่อครัวเรือนในปีเพาะปลูก 2544/45 เป็น 67,762 บาทต่อครัวเรือนในปีเพาะปลูก 2549/50 เนื่องจากราคาปัจจัยการผลิตเพิ่มขึ้น เช่น ปุ๋ยเคมี สารเคมี น้ำมัน เป็นต้น ในขณะที่ทรัพยากรธรรมชาติซึ่งเป็นฐานการผลิตกลับเสื่อมโทรมลง เกิดภัยพิบัติทางธรรมชาติ ส่งผลกระทบให้ผลิตภาพด้านการเกษตรลดลง

ภาคอุตสาหกรรม ในช่วง 9 เดือนแรกของปี 2551 ขยายตัวร้อยละ 7.8 สูงกว่าขยายตัวร้อยละ 5.8 และ 5.7 ในช่วงปี 2549 และ 2550 ตามลำดับ ทั้งนี้ภาคอุตสาหกรรมของประเทศไทยจำเป็นต้องปรับตัวด้านความสามารถในการแข่งขันอย่างต่อเนื่อง เพื่อผลิตสินค้าที่มีมูลค่าสูงขึ้นและให้ประโยชน์สุทธิต่อเศรษฐกิจในประเทศมากขึ้น รวมถึงต้องให้ความสำคัญกับการผลิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม การท่องเที่ยว ในช่วง 10 เดือนที่ผ่านมาของปี 2551 มีจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติทั้งสิ้น 8,72 ล้านคน เพิ่มขึ้นจากปี 2550 ประมาณร้อยละ 4.8 อย่างไรก็ตาม ตั้งแต่เดือนสิงหาคมเป็นต้นมาปริมาณนักท่องเที่ยวได้ลดลง ทั้งนี้สาเหตุสำคัญเกิดจากสถานการณ์ความไม่สงบทางการเมือง ความเสี่ยงจากวิกฤตสถาบันการเงินในสหรัฐอเมริกา ทำให้นักท่องเที่ยวขาดความเชื่อมั่นและได้ชะลอหรือยกเลิกการเดินทางมาเที่ยวไทย และเมื่อผนวกกับเหตุการณ์ปิดท่าอากาศยานสุวรรณภูมิเมื่อวันที่ 25 พฤศจิกายน 2551 ทำให้คาดว่าสถานการณ์ท่องเที่ยวจะซบเซาลงไปจนถึงกลางปี 2552 สำหรับ**ภาคบริการและอื่นๆ** ในช่วง 9 เดือนแรกของปี 2551 ขยายตัวร้อยละ 2.8 เทียบกับขยายตัวร้อยละ 4.5 ในปี 2550 เนื่องจากผลกระทบจากราคาน้ำมัน อัตราเงินเฟ้อ วิกฤตการเงินโลกและการเมืองภายในประเทศ โดยสาขาที่ได้รับผลกระทบมาก คือ สาขาการก่อสร้าง บริการสุขภาพ อสังหาริมทรัพย์ โรงแรมและภัตตาคาร

1.2 เสถียรภาพเศรษฐกิจโดยรวมยังอยู่ในเกณฑ์ดี ในช่วง 11 เดือนแรกของปี 2551 เงินเฟ้อเท่ากับร้อยละ 5.9 โดยเงินเฟ้อได้เพิ่มขึ้นค่อนข้างต่อเนื่องตั้งแต่ต้นปีจนถึงสูงสุดร้อยละ 9.2 ในเดือนกรกฎาคม แต่ได้ปรับตัวลงอย่างต่อเนื่องเหลือร้อยละ 6.4 ในเดือนสิงหาคม และ 2.2 ในเดือนพฤศจิกายน ซึ่งเป็นผลมาจาก “6 มาตรการ 6 เดือน ฝ่าวิกฤตเพื่อคนไทยทุกคน” ที่ช่วยบรรเทาภาระค่าใช้จ่ายในด้านค่าไฟฟ้า ประปา และค่าใช้จ่ายในการเดินทางของประชาชน ประกอบกับราคาน้ำมันได้ปรับตัวลดลงต่อเนื่องตั้งแต่เดือนสิงหาคม เป็นต้นมา ค่าเงินบาทเฉลี่ยอยู่ที่ 33.19 บาทต่อดอลลาร์ สรอ. แข็งค่าขึ้นเมื่อเทียบกับเฉลี่ย 33.7 บาทต่อดอลลาร์ สรอ. ในเดือนธันวาคม 2550 และเฉลี่ย 37.9 บาทต่อดอลลาร์ สรอ. ในปี 2550 ดุลบัญชีเดินสะพัดในช่วง 10 เดือนแรกขาดดุล 1.916 พันล้านดอลลาร์ สรอ. และดุลการชำระเงินเกินดุล 20.537 พันล้านดอลลาร์ สรอ. เงินทุนสำรองระหว่างประเทศ ณ วันที่ 21 พฤศจิกายน 2551 เท่ากับ 104.99 พันดอลลาร์ สรอ.

1.3 ด้านเศรษฐกิจระหว่างประเทศ รัฐบาลได้ขยายความร่วมมือทางเศรษฐกิจระหว่างไทยกับประเทศในภูมิภาคและประเทศเพื่อนบ้านอย่างต่อเนื่อง ทั้งในกรอบ GMS ACMECS IMT-GT JDS และการเจรจาเขตการค้าเสรี ทั้งที่เป็นทางการเจรจาระหว่างประเทศไทยและประเทศคู่ค้า และระหว่างกลุ่ม ASEAN การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในเส้นทางเชื่อมโยงไทย-เพื่อนบ้าน รวมทั้งความริเริ่มแห่งอ่าวเบงกอลสำหรับความร่วมมือหลากหลายสาขาทางวิชาการและเศรษฐกิจ

ประเด็นนโยบายด้านเศรษฐกิจ ที่สำคัญในช่วงต่อไป ประกอบด้วย

ภาคอสังหาริมทรัพย์ เป็นต้น

1. การบริหารเศรษฐกิจมหภาค

1.1 การดำเนินมาตรการดูแลผู้ว่างงาน โดยให้ผู้ตกงานได้รับการดูแลและมีสวัสดิการที่เหมาะสม ในระหว่างตกงาน มีการอบรมทักษะฝีมือที่จำเป็น สำหรับการเปลี่ยนงาน และช่วยเหลือในการหางานใหม่

1.2 การสนับสนุนศักยภาพของสาขาเศรษฐกิจที่สำคัญในการจ้างงานและการสร้างรายได้ของประชาชน ซึ่งได้รับผลกระทบรุนแรงจากวิกฤตเศรษฐกิจ เช่น ภาคการส่งออก การท่องเที่ยว และ

1.3 กำกับดูแลราคาสินค้าเกษตรและราคาพลังงานในช่วงที่มีแนวโน้มลดลง ให้ช่วยส่งเสริมขีดความสามารถในการแข่งขัน การใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ และผลตอบแทนที่เหมาะสมของเกษตรกร

1.4 การสร้างความเชื่อมั่นและบรรยากาศที่ดีสำหรับการลงทุนและการท่องเที่ยวของประเทศให้กับคนไทยและชาวต่างชาติ โดยการให้ความมั่นใจว่าคนไทยทุกภาคส่วนจะเคารพการแก้ไขความขัดแย้งภายในประเทศผ่านกระบวนการทางการเมืองและกระบวนการยุติธรรม ภายใต้กฎหมายและกฎระเบียบของบ้านเมือง รวมถึงการจัดประชุมสุดยอดผู้นำอาเซียน ครั้งที่ 14 ที่ประเทศไทยเป็นเจ้าภาพในเดือนมีนาคม 2552 ให้สำเร็จอย่างราบรื่น

1.5 การเร่งรัดการใช้จ่ายงบประมาณและขับเคลื่อนการลงทุนในโครงการขนาดใหญ่ และวางกรอบและผลักดันการลงทุนขนาดใหญ่ของภาครัฐ โดยมีแหล่งเงินและรูปแบบการลงทุนที่เหมาะสม โดยคำนึงถึงวินัยการคลังของประเทศ และสนับสนุนการเพิ่มบทบาทของภาคเอกชนเพื่อลดภาระการลงทุนของภาครัฐ

1.6 การกระตุ้นเศรษฐกิจในปี 2552 ควรดำเนินการอย่างมีความสอดคล้องระหว่างบทบาทของนโยบายการเงินและนโยบายการคลัง และระมัดระวังไม่ให้เกิดผลกระทบต่อเสถียรภาพการคลังในระยะยาว ทั้งนี้ตามกรอบวินัยการคลังแสดงถึงข้อจำกัดในปี 2552 ดังนี้

1) การกู้เงินเพื่อชดเชยการขาดดุลงบประมาณ ตาม พ.ร.บ. วิธีการงบประมาณและ พ.ร.บ. หนี้สาธารณะ กำหนดให้รัฐบาลจะกู้เงินมาชดเชยขาดดุลได้ไม่เกินร้อยละ 20 ของวงเงินงบประมาณรายจ่ายประจำปีที่ใช้บังคับอยู่ในขณะนั้น รวมกับอีกร้อยละ 80 ของงบฯ รายจ่ายที่ตั้งไว้สำหรับชำระต้นเงินกู้ ปีงบประมาณ 2552 ตั้งงบประมาณรายจ่ายที่ 1,835,000 ล้านบาท และรายจ่ายชำระคืนต้นเงินกู้ 63,676.1 ล้านบาท

2) การนำเงินกู้จากต่างประเทศเข้ามาใช้ในโครงการเพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ในกรณีที่เป็นเงินตราต่างประเทศตามกฎหมายอนุญาตให้ทำได้อีกไม่เกินร้อยละ 10 ของวงเงินงบประมาณรายจ่ายประจำปี

1.7 ดูแลสภาพคล่องในระบบสถาบันการเงินในประเทศ เพื่อไม่ให้วิกฤตสภาพคล่องในตลาดการเงินโลก (Global liquidity crunch) ส่งผลกระทบต่อภาคเศรษฐกิจจริง

1.8 รักษาเสถียรภาพระบบสถาบันการเงินให้มีความยืดหยุ่นและทนทาน (resiliency) พร้อมรองรับความผันผวนของสภาวะการเงินโลก

2. การพัฒนาภาคเกษตรกรรม ได้แก่ 1) การยืดแนวทางของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อส่งเสริมการทำเกษตรตามแนวทฤษฎีใหม่ในระดับชุมชน เพื่อให้ครัวเรือนเกษตรกรมีความมั่นคงทางด้านอาหาร 2) การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตเพื่อตอบสนองต่อเกษตรกรรมสมัยใหม่ (Modern Agriculture) ให้สอดคล้องกับโอกาสทางการตลาดและการเปลี่ยนแปลงของรสนิยมผู้บริโภค โดยกำหนดยุทธศาสตร์ให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางของการผลิตอาหารของโลก รวมทั้งสนับสนุนการวิจัยและพัฒนา (R & D) และนวัตกรรม (Innovation) เพื่อใช้ในการสร้างมูลค่าเพิ่มในห่วงโซ่มูลค่าเกษตร และเพิ่มความหลากหลายของสินค้า (Product Diversification) 3) การพัฒนามาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารให้มีความปลอดภัยและสอดคล้องกับมาตรฐานสากล รวมทั้งระบบป้องกันภัยและควบคุมการระบาดของโรคอุบัติใหม่ และ 4) การจัดสรรที่ดินอย่างเหมาะสมและสมดุลระหว่างการปลูกพืชอาหารและพืชพลังงาน

นอกจากนี้ ควรเร่งสร้างระบบประกันความเสี่ยงให้แก่เกษตรกรเพื่อลดผลกระทบจากความเสียหายอันเนื่องมาจากภัยธรรมชาติและปัญหาราคาสินค้าเกษตรตกต่ำ ปรับปรุงระบบสวัสดิการให้แก่แรงงานภาคการเกษตรให้เท่าเทียมกับแรงงานในสาขาอื่น ๆ ตลอดจนขยายโอกาสให้แก่เกษตรกรในการเข้าถึงการบริการของรัฐอย่างเหมาะสมและเป็นธรรม

3. การพัฒนาภาคอุตสาหกรรม ควรให้ความสำคัญกับการปรับโครงสร้างภาคอุตสาหกรรม เพื่อไปสู่การเพิ่มมูลค่าผลผลิตบนฐานความรู้และการประยุกต์ใช้นวัตกรรม โดยอาศัยเครือข่ายวิสาหกิจเป็นเครื่องมือและใช้กระบวนการผลิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เร่งดำเนินงานตามแผนแม่บทการเพิ่มประสิทธิภาพและผลิตภาพของภาคอุตสาหกรรม พ.ศ. 2551 – 2555 เร่งผลักดันแผนแม่บทโครงสร้างพื้นฐานทางปัญญาไปสู่การปฏิบัติเพื่อให้เกิดผลอย่างเป็นรูปธรรม ส่งเสริมการลงทุนต่างประเทศและการลงทุนในประเทศในกลุ่มอุตสาหกรรมและบริการเป้าหมายของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 10 และพัฒนาแรงงานทักษะ โดยเฉพาะการจัดทำแผนปฏิบัติการพัฒนาแรงงานทักษะในสาขาที่ขาดแคลนตามแผนปรับโครงสร้างอุตสาหกรรมและกำกับให้มีการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง

4. การพัฒนาภาคบริการ ควรให้ความสำคัญและเร่งประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างความเข้าใจกับนักท่องเที่ยว กลุ่มประเทศเป้าหมายให้ทราบถึงสถานการณ์การเมืองและความมั่นคงภายในประเทศ เร่งดำเนินมาตรการกระตุ้นตลาดท่องเที่ยว ตามนโยบาย “ปีแห่งการท่องเที่ยวไทย” ของรัฐบาล โดยเฉพาะกลุ่มตลาด High-end การพัฒนาธุรกิจบริการที่มีศักยภาพเพื่อขยายฐานการผลิตและการตลาดสู่ระดับภูมิภาค รวมทั้งการส่งเสริมการขยายฐานการผลิตและการบริการไปสู่ประเทศเพื่อนบ้าน พัฒนาระดับมาตรฐานสินค้าและบริการของธุรกิจบริการที่มีศักยภาพและธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชื่อมโยงเชื่อมโยง และพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวใหม่ในเชิงกลุ่มพื้นที่ที่มีศักยภาพ เพื่อยกระดับคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวและสร้างทางเลือกใหม่ให้กับอุตสาหกรรม การท่องเที่ยวไทย และรักษามาตรฐานเดิมและขยายตลาดใหม่ๆ โดยมุ่งเน้นตลาดนักท่องเที่ยวคุณภาพสูง

5. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการและให้บริการระบบขนส่งมวลชน โดยเฉพาะโครงการระบบขนส่งมวลชน และโลจิสติกส์ ซึ่งจะช่วยลดการใช้พลังงาน เพิ่มประสิทธิภาพการขนส่ง ช่วยขับเคลื่อนเศรษฐกิจและสร้างบรรยากาศการลงทุนของประเทศ โดยมีโครงการสำคัญ ได้แก่ โครงการ Airport Link โครงการขนส่งมวลชนระบบราง โครงการก่อสร้างทางคู่ในเส้นทางรถไฟชายฝั่งทะเลตะวันออก ช่วงฉะเชิงเทรา – ศรีราชา – แหลมฉบัง โครงการสร้างโครงข่ายโทรศัพท์เคลื่อนที่ยุคที่ 3 โครงการพัฒนาท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ ระยะที่ 2 และ โครงการรถไฟฟ้าสายสีเขียวส่วนต่อขยาย หมอชิต-สะพานใหม่ และแบร์ริง-สมุทรปราการ (กทม.) การพัฒนาสถานีรถไฟ บางซื่อให้เป็นศูนย์คมนาคมที่ทันสมัย การจัดทำระบบตั๋วร่วม การเชื่อมต่อโครงข่ายคมนาคมขนส่งและการปรับเส้นทางของระบบขนส่งมวลชน (Re-Routing) เช่น รถไฟ รถไฟฟ้า รถโดยสาร เรือโดยสาร เป็นต้น ให้มีเส้นทางที่สอดคล้องและสนับสนุนกัน การจัดทำแผนเตรียมความพร้อมในกรณีเกิดเหตุการณ์ฉุกเฉินของระบบท่าอากาศยานทั่วประเทศ การเร่งรัดการดำเนินการภายใต้แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบโลจิสติกส์ของประเทศ พ.ศ. 2550-2554 การสร้างความมั่นคงและความยั่งยืนด้านพลังงาน กระจายบริการโครงสร้างพื้นฐานให้ทั่วถึง เพียงพอ การแก้ไขปัญหาฐานะการเงิน และการบริหารจัดการ รัฐวิสาหกิจ โดยเฉพาะรัฐวิสาหกิจที่มีปัญหาฐานะการเงิน เช่น รฟท. ขสมก. และ กคช. เป็นต้น

รวมทั้ง เร่งแก้ไขผลกระทบทางเสียงของท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ การสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอย่างจริงจังในการดำเนินโครงการขนาดใหญ่ การแก้ไขปัญหาการดำเนินโครงการที่ไม่เป็นไปตามขั้นตอนของระเบียบและกฎหมาย และเร่งตรากฎหมายและปรับปรุงระเบียบและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เพื่อวางรากฐานการพัฒนาในระยะยาว เช่น ร่างพระราชบัญญัติบริหารการขนส่ง พ.ศ. และการปรับปรุงแก้ไขพระราชบัญญัติว่าด้วยการให้เอกชนเข้าร่วมงานหรือดำเนินการในกิจการของรัฐ พ.ศ. 2535 เพื่อให้เกิดความคล่องตัวในการเพิ่มบทบาทภาคเอกชน

6. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เพื่อเป็นปัจจัยสนับสนุนการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจของไทย ได้แก่ การเร่งปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานและการพัฒนากำลังคนด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมทั้งเชิงปริมาณและคุณภาพ การเร่งพัฒนาระบบวิจัยและพัฒนาให้สามารถตอบสนองความต้องการของภาคการผลิตและบริการ การเพิ่มโอกาสให้ประชาชนเข้าถึงข้อมูลและองค์ความรู้ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และการปรับระบบการบริหารจัดการด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีให้มีเอกภาพและประสิทธิภาพสูง

7. การพัฒนาความร่วมมือทางเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้าน เช่น การผลักดันการพัฒนาเส้นทางสายหลักและเส้นทางสำคัญเชื่อมโยงกลุ่ม GMS เพื่ออำนวยความสะดวกและลดต้นทุนการทำธุรกิจข้ามพรมแดน รวมทั้งผลักดันความร่วมมือด้านการค้าและการลงทุนในภูมิภาค และแก้ไขปัญหาข้อขัดแย้งในเรื่องเขตแดนกับประเทศกัมพูชา เร่งรัดผลักดันการพัฒนาในกรอบของ IMT-GT และ JDS โดยเฉพาะการเพิ่มความร่วมมือกับมาเลเซียในการแลกเปลี่ยนความรู้และข้อมูลด้านการเงินโดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องพันธบัตรอิสลาม (Sukuk bond) สำหรับเป็นทุนของโครงการด้านโครงสร้างพื้นฐานพลังงาน และโครงการทั่วไป

2. สภาวะสังคม

2.1 สังคมไทยก้าวเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อการจัดบริการทางสังคมในทุกรูปแบบ โดยสัดส่วนประชากรวัยสูงอายุ (60 ปีขึ้นไป) จะเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง จากสัดส่วนร้อยละ 10.82 ในปี 2550 เป็นร้อยละ 12.86 ในปี 2554 โดยภาคเหนือจะเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุเต็มตัวเร็วกว่าประเทศและภูมิภาคอื่นๆ ถึง 10 ปี การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรผู้สูงอายุ ส่งผลให้ต้องเตรียมความพร้อมของคนและระบบต่างๆ อาทิ การสร้างหลักประกันทางเศรษฐกิจและสังคมสำหรับอนาคตเพื่อการชราภาพ ด้านหลักประกันสุขภาพคนไทยมีสถานะทางสุขภาพโดยรวมดีขึ้น แต่ต้องเฝ้าระวังโรคที่เกิดจากพฤติกรรมเสี่ยงทางสุขภาพ เช่น พฤติกรรมการบริโภคแอลกอฮอล์ บุหรี่ การไม่สวมหมวกนิรภัย และคาดเข็มขัดนิรภัย การมีเพศสัมพันธ์ที่ไม่ปลอดภัย ความดันโลหิตสูง และภาวะน้ำหนักเกินและโรคอ้วน เป็นต้น

2.2 แรงงานไทยมีแนวโน้มว่างงานและทำงานต่ำระดับเพิ่มสูงขึ้น ในช่วง 9 เดือนแรกของปี 2551 การจ้างงานเฉลี่ย 36.84 ล้านคน เพิ่มขึ้นร้อยละ 2.2 จากช่วงเดียวกันปีที่แล้ว จำแนกเป็นการจ้างงานในภาคเกษตร 14.33 ล้านคน เพิ่มขึ้นร้อยละ 2.7 และผู้มีงานทำนอกภาคเกษตร 22.51 ล้านคน เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.9

โดยสาขาที่มีการจ้างงานเพิ่มขึ้น ได้แก่ สาขาก่อสร้าง สาขาการค้า และสาขาโรงแรมและภัตตาคารตามลำดับ ส่วนสาขาอุตสาหกรรมลดลงร้อยละ 2.7 เป็นการลดลงอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ไตรมาสที่ 2 และ 3 ที่ลดลงร้อยละ 2.2 และ 6.5 ตามลำดับ ทั้งนี้ผลกระทบของภาวะเศรษฐกิจชะลอตัวในปี 2552 คาดว่าจะเกิดขึ้นในเกือบทุกสาขาการผลิตและบริการ แต่จะมีความรุนแรงมากในสาขาการท่องเที่ยว การส่งออกและธุรกิจเชื่อมโยงการค้าก่อสร้างและอสังหาริมทรัพย์ และผลกระทบที่สำคัญด้านสังคมที่จะเกิดขึ้นจะได้แก่การว่างงานและแนวโน้มด้านอาชญากรรมที่จะเพิ่มสูงขึ้น ทั้งนี้ในปี 2551 จะมีอัตราการว่างงานเฉลี่ยร้อยละ 1.4 (ผู้ว่างงานประมาณ 5 แสนคน) และคาดว่าจะเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 2.5-3.5 ในปี 2552 หรือเป็นจำนวนผู้ว่างงานประมาณ 9 แสนถึง 1.3 ล้านคน ซึ่งเกิดจากการเลิกจ้าง ผู้สำเร็จการศึกษาที่จะเข้าสู่ตลาดแรงงาน และการว่างงานตามธรรมชาติ ขณะเดียวกันได้ส่งผลให้การทำงานต่ำระดับของแรงงานมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นด้วย เนื่องจากสถานประกอบการลดชั่วโมงการทำงานของแรงงานลง เพื่อรักษาแรงงานที่มีคุณภาพไว้ รอการฟื้นตัวของเศรษฐกิจ

2.3 คนไทยมีศักยภาพและโอกาสด้านการศึกษาเพิ่มขึ้น แต่คุณภาพการศึกษาที่วัดจากคะแนนเฉลี่ยของการทดสอบ 3 วิชาหลัก ได้แก่ ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ และคณิตศาสตร์ ลดต่ำกว่าร้อยละ 50 มาโดยตลอด การสร้างโอกาสทางการศึกษาแก่คนที่อยู่นอกระบบ หรือการจัดการเรียนรู้ต่อเนื่องตลอดชีวิตดำเนินการได้เพิ่มขึ้น แต่ยังขาดการจัดระบบและหมวดหมู่แหล่งเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพ ขณะที่การพัฒนาคุณภาพการศึกษาระดับสูงเพื่อสร้างและจัดการองค์ความรู้สนับสนุนและเชื่อมโยงกับภาคการผลิตและบริการยังไม่มีประสิทธิภาพเพียงพอต่อการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

2.4 การเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมของคนไทยยังอ่อนด้อย ปัญหายาเสพติดยังคงเป็นปัญหาหลักของสังคมและมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ขณะที่สถาบันหลักทางสังคมยังไม่แสดงบทบาทในการบ่มเพาะคุณธรรม จริยธรรมแก่คนไทย โดยเฉพาะเด็กและเยาวชนเท่าที่ควร สถาบันครอบครัวมีความเปราะบางจากอัตราการหย่าร้างเพิ่มขึ้น สถาบันการศึกษามีบทบาทในการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมค่อนข้างน้อย ขณะที่สื่อส่วนใหญ่ยังนำเสนอภาพและสาระที่สร้างสรรค์ จรรโลงสังคมน้อยมาก นอกจากนั้นคนไทยและสังคมไทยให้ความสำคัญกับระบบคุณค่า ความเป็นไทย และค่านิยมการรักษาวัฒนธรรมไทยที่ตึงตังลดลง รวมทั้งต้องเร่งให้การคุ้มครองแรงงานนอกระบบจำนวน 23.3 ล้านคนให้เกิดผลอย่างจริงจัง รวมทั้งการจัดสวัสดิการและบริการทางสังคมแก่ผู้ด้อยโอกาสและคนยากจนให้ทั่วถึง

ประเด็นนโยบายด้านสังคม ที่สำคัญในช่วงต่อไป ได้แก่

1. การเพิ่มประสิทธิภาพการลงทุนทางสังคมเพื่อเป็นฐานในการเพิ่มผลิตภาพของสังคมไทยและกำลังคนทุกช่วงวัยตามโครงสร้างประชากรที่เปลี่ยนไป รวมทั้งการพัฒนานามัยเจริญพันธุ์เพื่อนำไปสู่โครงสร้างประชากรที่สมดุลและมีการกระจายตัวที่เหมาะสม ควบคู่กับการสนับสนุนการพัฒนาผู้สูงอายุให้มีความมั่นคงทั้งทางเศรษฐกิจและสังคม
2. เร่งรัดการลงทุนพัฒนาคุณภาพบริการสุขภาพทั้งระบบอย่างมีบูรณาการ และเชื่อมโยงกันทุกระดับ การผลิตและพัฒนาแพทย์และบุคลากรสาธารณสุข รวมทั้งการเพิ่มสิ่งจูงใจ ปรับปรุงระเบียบ กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนพัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศให้ทันสมัย
3. เร่งรัดการดำเนินมาตรการลดปัจจัยเสี่ยงที่มีผลต่อสุขภาพและการเจ็บป่วยเรื้อรังอย่างเป็นองค์รวม และการส่งเสริมการพัฒนารูปแบบการกระจายอำนาจการจัดบริการด้านสุขภาพให้ขยายความครอบคลุมเพิ่มขึ้น
4. เร่งจัดทำแผนการลงทุนยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ทั้งระบบ อย่างบูรณาการ ยึดพื้นที่และประเด็นการพัฒนาที่สำคัญ เพื่อสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้คู่คุณธรรม
5. บรรเทาปัญหาการว่างงานโดยการส่งเสริมการจ้างงานในระยะสั้น การเร่งรัดบรรจุกำลังคนในตำแหน่งงานว่าง การพัฒนาทักษะฝีมือแรงงานเพื่อสร้างโอกาสในการมีงานทำโดยร่วมมือกับสถานประกอบการ พร้อมทั้งจัดทำระบบการเฝ้าระวังและติดตามสถานการณ์ที่มีผลกระทบต่อการทำงาน/เลิกจ้าง และขยายความคุ้มครองประกันสังคมสู่แรงงานนอกระบบ
6. การยึดแนวทางการพัฒนาแบบมีส่วนร่วมของชุมชนในการแก้ปัญหาของชุมชน และการพัฒนาประชาชนฐานรากที่นำไปสู่การพึ่งตนเองอย่างเข้มแข็งในชุมชนบนพื้นฐานของความหลากหลายที่ชุมชนที่มีอยู่ และให้เป็นหลักการ

สำคัญในแผนพัฒนาจังหวัด

7. การส่งเสริมกระบวนการยุติธรรมทางเลือก โดยพัฒนาและขยายผลระบบงานยุติธรรมชุมชน และปรับปรุงแก้ไขกฎหมายเพื่อรองรับการใช้กระบวนการยุติธรรมทางเลือกได้มากขึ้น

8. พัฒนาระบบการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดที่ทันกับการเปลี่ยนแปลง มีระบบเฝ้าระวังและเยียวยาที่เชื่อมโยงทั้งส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค ส่วนท้องถิ่น ไปจนถึงระดับชุมชนและครอบครัว

3. สภาวะสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ

3.1 ทรัพยากรธรรมชาติของประเทศไทย มีความเสื่อมโทรมอย่างต่อเนื่อง และเกิดปัญหาความขัดแย้งของการใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติมากขึ้น อัตราการสูญเสียพื้นที่ป่า โดยเฉลี่ยยังสูงถึงประมาณปีละ 1 ล้านไร่ ทั้งที่

มาจากสถานการณ์ไฟฟ้า โดยมีสาเหตุมาจากร้อนและแห้งแล้งของสภาพภูมิอากาศที่เปลี่ยนแปลงไป และการกระทำโดยประมาทและตั้งใจของมนุษย์ ได้ส่งผลต่อความชื้น ปริมาณน้ำฝน และประสิทธิภาพในการเก็บกักน้ำ ซึ่งเมื่อผนวกกับการสูญเสียศักยภาพในการคลุมและยึดเกาะหน้าดิน จึงเป็นสาเหตุของการเกิดอุทกภัย เกิดการชะล้างพังทลายของหน้าดิน โคลนถล่ม และภัยแล้ง ซึ่งล้วนทำให้เกิดการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ และทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของระบบนิเวศโดยรวม

3.2 ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งมีแนวโน้มเสื่อมโทรมลงอย่างต่อเนื่อง ป่าชายเลนมากกว่า 700,000 ไร่ ยังคงอยู่ในสภาพเสื่อมโทรม และมีชาวบ้านบุกรุกถือครองเพื่อทำกินอย่างไม่ถูกต้องตามกฎหมาย โครงการปลูกป่าชายเลนดำเนินการได้เพียง 35,000 ไร่ ต่ำกว่าเป้าหมายที่กำหนดไว้มาก แนวปะการังฝั่งอันดามันมีสภาพเสื่อมโทรมถึงร้อยละ 50 แหล่งหญ้าทะเลประมาณร้อยละ 30 มีสภาพเสื่อมโทรมและมีแนวโน้มที่จะเสื่อมโทรมลงอีก

3.3 ความขาดแคลนทรัพยากรน้ำมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น จากปริมาณน้ำฝนที่ประเทศไทยได้รับประมาณ 719,500 ล้านลูกบาศก์เมตร/ปี ร้อยละ 30 หรือประมาณ 213,500 ล้านลูกบาศก์เมตร จะเป็นน้ำท่าที่ไหลอยู่ตามแม่น้ำลำธาร แต่ความสามารถเก็บกักในแหล่งเก็บน้ำที่สร้างขึ้นเพื่อนำมาใช้งานได้ในฤดูแล้งมีเพียง 73,000 ล้านลูกบาศก์เมตร หรือ 1 ใน 3 ของปริมาณน้ำท่ารายปีเท่านั้น ในขณะที่ประมาณการความต้องการใช้น้ำของประเทศจะเพิ่มขึ้นจาก 73,788 ล้านลูกบาศก์เมตร ในปี 2551 เป็นประมาณ 88,521 ล้านลูกบาศก์เมตร ในปี 2559 ดังนั้น โอกาสที่ความรุนแรงของปัญหาการขาดแคลนน้ำ และความขัดแย้งจากการแย่งชิงน้ำจึงเพิ่มขึ้น

3.4 ภัยพิบัติทางธรรมชาติมีแนวโน้มเกิดขึ้นบ่อยครั้งและรุนแรงขึ้น เช่น อุทกภัย วาตภัย ดินถล่ม อันเป็นผลกระทบมาจากการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศโลก และเมื่อยังผนวกกับการสูญเสียพื้นที่ป่าไม้ตลอดช่วงที่ผ่านมา ในบางครั้งและบางพื้นที่จึงนำไปสู่ปัญหาดินและโคลนถล่มตามมาด้วย ข้อมูลของกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ระบุว่า ในปี 2550 เกิดภัยพิบัติขึ้น 13 ครั้ง ใน 52 จังหวัด มีผู้เดือดร้อน 2.3 ล้านคน เสียชีวิต 36 คน พื้นที่เกษตรเสียหาย 1.6 ล้านไร่ ความเสียหาย 1.69 พันล้านบาท สำหรับในช่วงเดือนพฤศจิกายน 2551 เกิดภัยพิบัติใน 10 จังหวัดภาคใต้ มีผู้เดือดร้อน 4.5 แสนคน มีผู้เสียชีวิต 22 คน พื้นที่เกษตรเสียหายเบื้องต้น 0.335 ล้านไร่ มูลค่าความเสียหายเบื้องต้นกว่า 633 ล้านบาท

3.5 การควบคุมและกำจัดมลพิษยังไม่มีประสิทธิภาพเพียงพอ ทำให้มลพิษทางน้ำ อากาศ และเสียง รวมทั้งของทิ้งเสีย มีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น ปริมาณมูลฝอยเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วขณะที่การจัดการมูลฝอยด้วยวิธีการที่ถูกสุขลักษณะทำเฉพาะในเขตเทศบาลใหญ่ ๆ โดยคาดว่าในอนาคตปริมาณมูลฝอยจะเพิ่มขึ้นจากวันละ 39,400 ล้านตัน ในปี 2545 เป็นวันละ 47,000 ล้านตัน ในปี 2554 โดยเฉพาะกากของเสียอันตรายเพิ่มขึ้นและไม่สามารถกำจัดอย่างถูกต้องตามหลักสุขาภิบาลได้หมด การใช้สารเคมีอันตรายในกระบวนการผลิตทั้งในอุตสาหกรรมและเกษตรกรรมมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ขณะที่ยังขาดการจัดการที่ดีในการขนส่ง เก็บรักษา และการใช้ ทำให้เกิดสารตกค้างในผลผลิตและสิ่งแวดล้อมส่งผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของผู้บริโภค ระบบนิเวศเสียสมดุล และกระทบต่อการส่งออกสินค้าผลิตภัณฑ์อาหารของไทย

3.6 คุณภาพน้ำในแหล่งน้ำสำคัญอยู่ในระดับต่ำไม่เหมาะสมต่อการนำมาใช้ประโยชน์ โดยปริมาณน้ำเสียที่เกิดขึ้นทั่วประเทศมีวันละ 13 ล้านลูกบาศก์เมตร ขณะที่ระบบบำบัดทั้งหมดที่มีอยู่สามารถรับน้ำเสียได้เพียง 3.0 ล้านลูกบาศก์เมตรต่อวันหรือร้อยละ 25 ของปริมาณน้ำเสียที่เกิดขึ้นเท่านั้น แหล่งกำเนิดมลพิษที่สำคัญ คือ ชุมชนที่อยู่อาศัย อุตสาหกรรม และเกษตรกรรมโดยเฉพาะฟาร์มปศุสัตว์ ซึ่งสร้างปัญหาให้กับแหล่งน้ำ ทำให้น้ำมาใช้ประโยชน์ได้ลดลงและเป็นอันตรายต่อคุณภาพชีวิตและสิ่งแวดล้อม มลพิษทางอากาศโดยเฉพาะฝุ่นละอองในเขตกรุงเทพมหานครและเมืองใหญ่เพิ่มมากขึ้น และการผลิตทางอุตสาหกรรมที่ยังคงมีการลักลอบปล่อยควันและไอเสียจากกระบวนการผลิตอยู่เสมอ มลพิษทางเสียงบริเวณริมถนนยังเป็นปัญหาสำหรับเมืองใหญ่ โดยเฉพาะ กทม. มีระดับเสียงสูงกว่าในต่างจังหวัด

ประเด็นนโยบายด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ที่สำคัญในช่วงต่อไป ได้แก่

1. การรักษาสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์ทุนทรัพยากรธรรมชาติ และสร้างสภาพแวดล้อมที่ดี โดยปรับเปลี่ยนบทบาทการบริหารจัดการให้เกิดลักษณะกระจายอำนาจ ส่งเสริมกระบวนการมีส่วนร่วม และสร้างเครือข่ายทางสังคมที่เป็นความร่วมมือกันระหว่างภาครัฐ องค์กรพัฒนาเอกชน ภาคเอกชน ชุมชน ท้องถิ่น และนักวิชาการ เพื่อให้เกิดพลังขับเคลื่อนทางสังคมอย่างแท้จริง

2. สร้างความเป็นธรรมให้ชุมชนมีสิทธิในการเข้าถึงและจัดการทรัพยากรธรรมชาติ เพื่อให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญ 2550 ซึ่งให้ความสำคัญกับสิทธิชุมชนในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

3. ส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่นและสร้างจิตสำนึกของประชาชนและชุมชนให้มีจริยธรรมในการอนุรักษ์และใช้ทรัพยากรอย่างรู้คุณค่า

4. พัฒนาคุณค่าความหลากหลายทางชีวภาพ ที่อยู่บนฐานความรู้ ภูมิปัญญาและวัฒนธรรมท้องถิ่น และสามารถในการจัดการของชุมชน เพื่อสร้างความมั่นคงด้านอาหารและสุขภาพ ที่นำไปสู่การพึ่งตนเองอย่างยั่งยืน

5. ส่งเสริมให้เกิดการผลิตและการบริโภคอย่างยั่งยืน โดยปรับเปลี่ยนแบบแผนการผลิตให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ และปรับเปลี่ยนพฤติกรรมบริโภคของคนในสังคมสู่ความพอเพียงมากขึ้น
6. พัฒนาประสิทธิภาพการบริหารจัดการเพื่อลดมลพิษและควบคุมกิจกรรมที่จะส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิต
7. กำหนดจุดยืนเชิงยุทธศาสตร์ต่อพันธกรณีและข้อตกลงระหว่างประเทศด้านสิ่งแวดล้อม รวมทั้งข้อตกลงทางการค้าที่มีประเด็นเกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อมที่สำคัญ
8. ผลักดันการดำเนินการตามแผนการบริการจัดการทรัพยากรน้ำที่ได้กำหนดไว้แล้ว โดยเน้นกระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน
9. ผลักดันการเตรียมการรองรับผลกระทบจากภูมิอากาศของโลกที่เปลี่ยนแปลง โดยจัดทำแผนแม่บทเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงของสภาวะภูมิอากาศของโลก ความผันผวนของราคาพลังงาน และวิกฤตอาหารของโลก

4. สภาวะความมั่นคง

4.1 สถานการณ์ความมั่นคงภายในประเทศ ความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้เป็นปัญหาความมั่นคงภายในประเทศที่มีผลกระทบรุนแรงที่สุด มีการก่อวินาศกรรมด้วยการลอบวางระเบิดและวางเพลิงทำลายสถานที่ราชการ จนถึงเดือนกันยายน 2551 (รวม 57 เดือน) มีเหตุเกิดขึ้นรวม 7,936 ครั้ง มีผู้เสียชีวิต 3,003 คน และบาดเจ็บ 5,569 คน สาเหตุของปัญหามาจากเงื่อนไขภายในประเทศเป็นหลัก ได้แก่ ประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม ช่องว่างทางเศรษฐกิจ สังคม การปกครอง และความไม่เป็นธรรม รวมทั้งความขัดแย้งในด้านอิทธิพลและผลประโยชน์ในพื้นที่ การแทรกแซงแนวความคิดรุนแรงจากทั้งในประเทศและต่างประเทศเข้ามาชักจูงเยาวชนทั้งในและนอกสถานการศึกษาให้ใช้ความรุนแรงมากขึ้น

4.2 สถานการณ์ความมั่นคงระดับภูมิภาคและประเทศเพื่อนบ้าน ในภูมิภาคตะวันออกกลาง เช่น ปัญหาอิรัก ได้มีการวางระบบให้จำกัดความขัดแย้งอยู่เฉพาะในประเทศ และปัญหาอิหร่านมีแนวโน้มที่จะใช้การเจรจามากกว่าการใช้กำลังทหาร สถานการณ์โดยรวมในภูมิภาคนี้ จึงน่าจะคลายความตึงเครียดลงพอสมควร **ปัญหาเกาหลีเหนือ** ได้คลายความกังวลที่ความขัดแย้งจะขยายไปสู่การเผชิญหน้าและนำกำลังทหารเข้าแก้ไขปัญา ซึ่งเป็นผลจากการเจรจา 6 ฝ่าย คือ สหรัฐอเมริกา รัสเซีย จีน ญี่ปุ่น เกาหลีใต้ และเกาหลีเหนือ **ประเทศในกลุ่ม ASEAN** ยังคงผนึกกำลังร่วมมือทางเศรษฐกิจและการพัฒนาด้านต่าง ๆ มากขึ้น ทั้งในกรอบทวิภาคีและกรอบ ASEAN ทำให้มีปริมาณการค้าภายในอาเซียนเพิ่มมากขึ้น เป็นการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันกับกลุ่มเศรษฐกิจอื่น ๆ และให้ความสำคัญกับจีนและอินเดียมากขึ้น เพื่อถ่วงดุลกับประเทศมหาอำนาจอื่น

4.3 สถานการณ์ความมั่นคงระดับโลก ยังเป็นความสัมพันธ์ในลักษณะหลายขั้วอำนาจ ซึ่งมีสหรัฐอเมริกา รัสเซีย จีน ญี่ปุ่น และสหภาพยุโรป เป็นมหาอำนาจที่สำคัญ ขณะเดียวกันประเทศอินเดียกำลังเร่งสร้างพลังอำนาจเพื่อเป็นอีกขั้วอำนาจหนึ่งที่จะมีบทบาทในเวทีการเมืองระหว่างประเทศโดยเฉพาะในภูมิภาคเอเชีย

ประเด็นนโยบายด้านความมั่นคง ที่สำคัญในช่วงต่อไปได้แก่

1. การเร่งเสริมสร้างความสมัครสมานสามัคคีของคนในชาติ ตามนโยบายความมั่นคงแห่งชาติ พ.ศ. 2550-2554 โดยเฉพาะกรณีความแตกแยกของคนในสังคมและการใช้ความรุนแรงเข้าแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้น
2. การมุ่งเสริมสร้างเอกภาพการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐในการแก้ไขปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้ โดยแนวทางสันติวิธีและเสริมสร้างความร่วมมือทุกภาคส่วน เพื่อเสริมสร้างสันติสุขให้แก่ประชาชนในพื้นที่

3. เร่งฟื้นฟูความเชื่อมั่นและสร้างความยอมรับจากนานาชาติ เพื่อส่งเสริมให้ไทยดำเนินบทบาทในเวทีโลกอย่างมีเกียรติและศักดิ์ศรี รวมทั้งเสริมสร้างสภาวะแวดล้อมที่สร้างความเชื่อมั่นและไว้วางใจจากประเทศเพื่อนบ้าน
4. การส่งเสริมภาครัฐให้มุ่งพัฒนาประสิทธิภาพในการป้องกันและเสริมสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาการก่อการร้ายและอาชญากรรมข้ามชาติ
5. การสนับสนุนให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องจัดทำแผนรองรับนโยบายการเตรียมพร้อมแห่งชาติ ทั้งที่เป็นภัยธรรมชาติ สาธารณภัยขนาดใหญ่ และภัยที่เกิดจากการกระทำของมนุษย์
6. การพัฒนานโยบายหรือยุทธศาสตร์เพื่อการรักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเลในทุกมิติอย่างสมดุลทั้งด้านความมั่นคงและด้านการพัฒนาอย่างยั่งยืน

5. สภาพการพัฒนภาคและพื้นที่ และการกระจายอำนาจสู่ภูมิภาคและท้องถิ่น

5.1 สภาพการเปลี่ยนแปลงในภูมิภาค เศรษฐกิจในทุกภาคมีการขยายตัวอย่างต่อเนื่อง ภาคกลางและกรุงเทพมหานครยังคงเป็นฐานเศรษฐกิจที่สำคัญของประเทศและมีบทบาทต่อเศรษฐกิจส่วนรวมเพิ่มมากขึ้น ในปี 2550 มูลค่าผลิตภัณฑ์ภาคคิดเป็นสัดส่วนสูงถึงร้อยละ 73.3 ของประเทศ สำหรับภาคเหนือมีการเติบโตทางด้านอุตสาหกรรมเป็นหลัก ส่วนภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคใต้มีการเติบโตทางการเกษตรเป็นหลัก ทั้งนี้ภาคใต้เป็นฐานการผลิตภาคเกษตรที่สำคัญที่สุดคิดเป็นร้อยละ 33.5 ของประเทศ ส่วนการท่องเที่ยวเป็นแหล่งรายได้ที่สำคัญของประเทศและของทุกภาค ซึ่งภาคใต้มีรายได้จากการท่องเที่ยวสูงสุด อย่างไรก็ตาม การพัฒนาที่ผ่านมามีผลให้สัดส่วนคนยากจนลดลงอย่างต่อเนื่องในเกือบทุกภาค แต่คนจนส่วนใหญ่ยังกระจุกตัวอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคเหนือที่มีสัดส่วน คนจนกว่าร้อยละ 52.2 และ 28 ของคนจนทั้งประเทศ ตามลำดับ ขณะที่ปัญหาความไม่เท่าเทียมกันของรายได้ระหว่างภูมิภาคยังคงอยู่ในระดับสูง

ประเทศไทยมีการเปลี่ยนแปลงสภาพความเป็นเมืองสูงขึ้น โดยในปี 2550 ประชากรเมืองมีจำนวน 24.6 ล้านคน จากประชากรทั้งประเทศ 63 ล้านคน หรือคิดเป็นร้อยละ 39.0 โดยกรุงเทพมหานครและปริมณฑลมีประชากรเมืองสูงที่สุด ร้อยละ 94.0 รองลงมา คือ ภาคกลางร้อยละ 44.6 ภาคใต้ร้อยละ 30.7 ภาคเหนือร้อยละ 28.1 และภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีอัตราต่ำสุดร้อยละ 19.9 การกระจุกตัวของประชากรเมืองดังกล่าวเป็นเหตุให้ชุมชนเมืองรอบนอกเขตเมืองศูนย์กลางความเจริญ (Peri-Unban) มีการขยายตัวรวดเร็วขึ้นจนกลายเป็นแหล่งชุมชนที่ไม่เป็นระเบียบ และต้องการ การบริหารจัดการ เพื่อป้องกันมิให้สิ่งแวดล้อมเสื่อมโทรม

5.2 การกระจายอำนาจและการปกครองท้องถิ่น ภายใต้กรอบรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 และ พ.ศ. 2550 รัฐบาลได้สนับสนุนการกระจายอำนาจให้ส่วนท้องถิ่นมีบทบาทในการบริหารกิจการท้องถิ่น และให้บริการแก่ประชาชนอย่างใกล้ชิด ในปัจจุบันได้มีการถ่ายโอนภารกิจจากส่วนกลางให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) เป็นจำนวน 181 ภารกิจ จาก 245 ภารกิจ ในส่วนการถ่ายโอนบุคลากร จนถึงสิ้นเดือนกันยายน 2551 มีการถ่ายโอนบุคลากร 9,154 คน และมีการแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้อง 30 ฉบับ จากทั้งหมดที่ต้องแก้ไข 56 ฉบับ อย่างไรก็ตาม กระบวนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยังดำเนินการได้ค่อนข้างช้า และมีประเด็นที่ต้องปรับแก้หลายประการ อาทิ การถ่ายโอนภารกิจด้านการศึกษาและการสาธารณสุข การพัฒนารายได้ของ อปท. การสร้างระบบธรรมาภิบาล และการสนับสนุนให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหารและกำกับดูแลการทำงานของ อปท. เป็นต้น

ประเด็นนโยบายการพัฒนาภาคและพื้นที่ และการกระจายอำนาจ ที่สำคัญในช่วงต่อไปได้แก่

1. การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจเมืองศูนย์กลางและเมืองชายแดนในภูมิภาคต่างๆ ให้เป็นฐานการผลิตของภาค โดยอาศัยโอกาสจากการพัฒนาความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้าน โดยเฉพาะพื้นที่เชื่อมโยงทางเศรษฐกิจตามแนวตะวันออก-ตะวันตก และแนวเหนือ-ใต้ ภายใต้แผนงาน GMS และ ACMECS

2. เร่งรัดการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดให้สอดคล้องเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ระดับชาติและระดับภาค ภายใต้การบูรณาการแผนและงบประมาณ และกระบวนการมีส่วนร่วมของคนในพื้นที่

3. สนับสนุนการเชื่อมโยงการพัฒนาชนบทและเมืองอย่างเกื้อกูล เพื่อกระจายโอกาสการพัฒนาทางเศรษฐกิจและสังคมให้เท่าเทียมและทั่วถึง โดยสร้างเครือข่ายชนบท-เมือง เพื่อพัฒนากิจกรรมทางเศรษฐกิจร่วมกัน สนับสนุนการพัฒนาเครือข่ายวิสาหกิจ (Clustering) ในเขตเมืองและชนบทอย่างเป็นระบบ รวมทั้งพัฒนาและจัดระเบียบการใช้ที่ดินในชุมชนเมืองรอบนอกเขตเทศบาล เพื่อกำกับการพัฒนามีให้มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและชุมชน

4. ส่งเสริมการพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจของประเทศตามศักยภาพ ความหลากหลายของภูมิสังคม และความต้องการของประชาชนและชุมชนในพื้นที่ โดยบริหารจัดการกรุงเทพมหานครและปริมณฑลให้เป็นภาคมหานครที่ขับเคลื่อนด้วยเศรษฐกิจฐานความรู้ (Knowledge-based Economy) บริหารจัดการและฟื้นฟูพื้นที่บริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออกให้สอดคล้องกับขีดความสามารถในการรองรับการพัฒนาของพื้นที่ และศึกษาวางแผนเพื่อเตรียมพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลภาคใต้เป็นพื้นที่เศรษฐกิจใหม่ของประเทศในอนาคต ภายใต้กระบวนการมีส่วนร่วมของคนและชุมชนในพื้นที่

5. ส่งเสริมการกระจายอำนาจสู่ภูมิภาค ท้องถิ่นและชุมชนอย่างต่อเนื่อง โดยเสริมสร้างความเข้มแข็งและขีดความสามารถในการบริหารจัดการด้านการเงิน การคลัง การบริหารงบประมาณและบุคลากรของท้องถิ่น สนับสนุนให้อปท. มีบทบาทในการจัดบริการสาธารณะเพิ่มขึ้น และมีมาตรฐานบริการโดยคำนึงถึงศักยภาพของท้องถิ่นและความต้องการของคนในพื้นที่ รวมทั้งเร่งรัดดำเนินการถ่ายโอนภารกิจให้อปท. ให้เป็นไปตามแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจ

การปฏิบัติราชการของ สศช.(ต่อ)

๑ ผลการปฏิบัติราชการที่สำคัญของ สศช.

ด้านการติดตามประเมินผล

- **แนวทางการกำหนดตำแหน่งการสร้างรายได้ของชุมชน** ประกอบด้วย 9 แนวทาง อาทิ การส่งเสริมให้ชุมชนนำกระบวนการมีส่วนร่วมมาใช้ในกิจกรรมการพัฒนาชุมชน การกระตุ้นให้กลุ่มอาชีพต่างๆพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่ตอบสนองความต้องการของผู้บริโภค และการผลักดันให้มีการจัดการความรู้ในชุมชน เป็นต้น
- **การแปลงแผนพัฒนาฉบับที่ 10 ไปสู่การปฏิบัติ** พบว่า นอกจากภาครัฐนำไปใช้เป็นกรอบและแนวทางการดำเนินงานในการบริหารราชการแผ่นดิน แผนปฏิบัติการราชการ / ยุทธศาสตร์การจัดทำงบประมาณแล้ว ภาคเอกชนและภาคชุมชนก็นำไปประยุกต์ใช้ในแผนกลยุทธ์ของตนด้วยเช่นกัน

ด้านการติดตามประเมินผลการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ

การติดตามความก้าวหน้าการเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน : แนวทางการกำหนดตำแหน่งการสร้างรายได้ของชุมชน

สศช. ได้ดำเนินการศึกษากระบวนการวางแผน ปัจจัยสนับสนุนและปัญหาอุปสรรคในการกำหนดตำแหน่งการสร้างรายได้ของชุมชน ใน 5 จังหวัดๆละ 2 ชุมชน รวม 10 ชุมชน ได้แก่ จังหวัดสมุทรสงคราม สตูล เพชรบูรณ์ ร้อยเอ็ด และเชียงราย โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลในพื้นที่ศึกษาด้วยการสัมภาษณ์ การประชุมกลุ่มย่อยผู้นำชุมชน ตัวแทนชาวบ้าน รวมทั้งการสัมภาษณ์ พุดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเจ้าหน้าที่จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งในระดับจังหวัด อำเภอ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

1. ผลการศึกษา

1.1 บางชุมชนสามารถกำหนดตำแหน่งรายได้ของชุมชนได้แล้ว ขณะที่บางแห่งก็ยังเป็นเพียงแนวคิดที่ปรากฏอยู่ในแผนชุมชนเท่านั้น กระบวนการกำหนดตำแหน่งรายได้ของชุมชนคล้ายคลึงกัน ด้วยการใช้เวทีประชาคมเป็นกลไกในการระดมความคิดเห็น วิเคราะห์ และกำหนดแนวทางการพัฒนาตำแหน่งรายได้ให้เป็นรูปธรรม โดยมีปัจจัยสำคัญ ได้แก่ ผู้นำที่มีคุณภาพ การพัฒนากรอบแนวคิดอย่างเป็นขั้นเป็นตอน และความเข้มแข็งของชุมชน

1.2 ความเข้มแข็งของชุมชนเป็นปัจจัยหลักที่ทำให้การพัฒนาชุมชนประสบผลสำเร็จ จากการรวมกลุ่มเพื่อดำเนินกิจกรรมการพัฒนาด้านต่างๆ การมีส่วนร่วมอย่างจริงจัง และมีผู้นำ/แกนนำที่เข้มแข็ง ผลักดันให้การพัฒนาดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ ขณะที่ทุนทางสังคมที่มีอยู่ในทุกชุมชนได้ถูกนำมาใช้ในการขับเคลื่อนการพัฒนาในหลากหลายรูปแบบที่มีตัวอย่างให้เห็นชัดเจนในหลายพื้นที่

1.3 เศรษฐกิจที่เป็นฐานสำหรับชุมชนในการต่อยอดให้เกิดเป็นตำแหน่งรายได้ในอนาคต โดยหลายชุมชนตัวอย่างมีการหารายได้เสริมในรูปแบบต่างๆ ทั้งการพัฒนาผลิตภัณฑ์ และการท่องเที่ยวควบคู่ไปกับการนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิต รวมทั้ง การมีสภาพภูมิประเทศ และทรัพยากรธรรมชาติที่เอื้ออำนวย

1.4 ข้อจำกัดที่ต้องแก้ไขหรือจัดให้หมดไป ได้แก่ การขาดแคลนแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร การมีความรู้ไม่เพียงพอในการนำมาใช้เพื่อการพัฒนาชุมชน ทศนคติของคนในชุมชนที่มุ่งรับความช่วยเหลือจากภายนอกเป็นหลัก การประสบปัญหาเรื่องหนี้สินอย่างต่อเนื่องจากหลายสาเหตุ จิตสำนึกสาธารณะในชุมชนยังมีน้อยและการบูรณาการเชื่อมโยงการดำเนินงานของหน่วยงานต่างๆ ยังจำกัด

2. สรุปและข้อเสนอแนะ ผลการติดตามการกำหนดตำแหน่งรายได้ของชุมชนในพื้นที่ตัวอย่างชี้ให้เห็นว่า การดำเนินการทั้งภายในและภายนอกชุมชนยังมีน้อย ส่วนหนึ่งอาจมาจากนโยบายรัฐบาลได้เปลี่ยนแปลงไปจากการเปลี่ยนรัฐบาลชุดใหม่ขึ้นมาบริหารประเทศ ทำให้การดำเนินงานขาดช่วง และไม่มีผลการผลักดันการขับเคลื่อนให้เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง ทำให้แนวคิดเรื่องนี้ยังคงต้องรอการสานต่อในระดับนโยบาย ทั้งที่ในระดับพื้นที่สามารถดำเนินการได้อย่างเป็นรูปธรรม ส่วนการกำหนดตำแหน่งรายได้ของชุมชนจะเป็นเครื่องมือสำคัญ ที่จะพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนให้มั่นคง และยกระดับคุณภาพชีวิตของคนในชุมชนได้อย่างยั่งยืน โดย

2.1 ส่งเสริมให้ชุมชนนำกระบวนการมีส่วนร่วมมาใช้ในกิจกรรมการพัฒนาชุมชนอย่างต่อเนื่อง เป็นการฝึกฝน และพัฒนาทักษะการแสดงความคิดเห็น การเปิดกว้างทางความคิดที่จะรับฟังความคิดเห็นผู้อื่น แล้วนำมาคิดวิเคราะห์หาเหตุผล สร้างความเข้าใจ พัฒนา/ต่อยอดให้เกิดเป็นความคิดใหม่ที่ทุกคนยอมรับ และสร้างความเป็นเจ้าของ นำไปสู่การตัดสินใจที่จะเลือกแนวทางที่เหมาะสมกับบริบทของชุมชน แล้วใช้ให้เกิดประโยชน์ในการพัฒนาชุมชน

2.2 กระตุ้นให้กลุ่มอาชีพต่างๆ พัฒนาผลิตภัณฑ์ที่ตอบสนองความต้องการของผู้บริโภค เกิดการเชื่อมโยงระหว่างชนบทในฐานะผู้ผลิต และเมืองในบทบาทของผู้บริโภคที่มีรสนิยมหลากหลาย และมีแนวคิดสร้างสรรค์ที่จะช่วยให้ผู้ผลิตในชนบทนำมาพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้มีรูปแบบที่แตกต่างไปจากเดิม สามารถจำหน่ายได้อย่างกว้างขวาง

2.3 สร้างบรรยากาศและพื้นที่สาธารณะให้ผู้ผลิตในชุมชน สามารถแลกเปลี่ยนความรู้ ประสบการณ์ ถ่ายทอดและเรียนรู้ร่วมกัน เป็นการสร้างเสริมความสัมพันธ์ระหว่างผู้ผลิตในชุมชนด้วยกันให้เกิดความไว้วางใจ นำไปสู่การสร้างเครือข่ายการผลิตในชุมชน ตั้งแต่การผลิตวัตถุดิบ จนถึงการผลิตเป็นสินค้าและบริการต่างๆ สู่อำเภอ

2.4 ส่งเสริมการร่วมดำเนินโครงการพัฒนาอาชีพระหว่างชุมชนและภาคีการพัฒนาต่างๆ ให้กว้างขวาง โดยเปิดโอกาสให้กลุ่มอาชีพในชุมชนได้ร่วมคิด ร่วมทำการพัฒนาอาชีพกับภาคีการพัฒนาต่างๆ อาทิ ภาครัฐ ภาคเอกชน และสถาบันการศึกษา

2.5 ผลักดันให้มีการจัดการความรู้ในชุมชน เพื่อรวบรวมความรู้และภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีอยู่ให้เป็นหมวดหมู่ สามารถนำมาใช้ในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชนให้เกิดมูลค่าเพิ่ม และแสวงหาความรู้จากภายนอกชุมชน นำมาผสมผสาน / บูรณาการ หรือต่อยอดความรู้ที่มีอยู่แล้ว เกิดเป็นความรู้ใหม่นำมาผลิตสินค้าและบริการที่มีความโดดเด่น ตรงกับรสนิยมของผู้บริโภค

2.6 ส่งเสริมให้กลุ่มต่างๆ นอกเหนือจากกลุ่มอาชีพในชุมชนเป็นเวทีหรือช่องทางที่เอื้อต่อการสร้างการมีส่วนร่วมของคนในชุมชน เพื่อพัฒนากิจกรรมทางเศรษฐกิจให้กว้างขวาง เพราะกลุ่มเหล่านี้มักจะจัดการประชุมเป็นระยะ และเปิดโอกาสให้ทุกคนเสนอประเด็น/ข้อหาหรือการพัฒนาชุมชนที่รวมถึงการกำหนดตำแหน่งรายได้ด้วย ทำให้การระดมความคิดเห็นที่จะพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนสามารถกระทำได้ในทุกเวที ซึ่งจะทำให้การพัฒนาเศรษฐกิจเกิดผลเป็นรูปธรรมและเห็นผลกระทบเชิงสังคมที่ชัดเจน

2.7 ผลักดันให้ภาคเอกชนเข้าร่วมการพัฒนาผลิตภัณฑ์ของชุมชนอย่างจริงจัง เพื่อยกระดับคุณภาพ/มาตรฐานผลิตภัณฑ์ให้สามารถจำหน่ายในตลาดได้หลายระดับตั้งแต่ท้องถิ่นถึงระดับประเทศ โดยให้ภาคเอกชนทั้งที่เป็นบริษัทขนาดใหญ่และบริษัทในท้องถิ่นเป็นที่ปรึกษาให้ชุมชนในการปรับปรุงและแก้ปัญหาการผลิตและจำหน่ายผลิตภัณฑ์อย่างครบวงจร

2.8 ส่งเสริมการสร้างเครือข่ายผู้ผลิตสินค้าชุมชนในระดับพื้นที่ เป็นการถ่ายทอดความรู้ แลกเปลี่ยนประสบการณ์ สร้างนวัตกรรม พัฒนา/ต่อยอดและผสมผสานความรู้ไว้ในสินค้าและบริการ โดยการเชื่อมโยงผ่านเทคโนโลยีสารสนเทศทำให้การสื่อสารระหว่างผู้ผลิตในแต่ละภูมิภาคเป็นไปได้ง่ายและรวดเร็ว

2.9 สร้างช่องทางให้ผู้บริโภคได้สะท้อนความต้องการผลิตภัณฑ์ชุมชน ที่ตรงตามรสนิยมเป็นข้อมูลให้ผู้ผลิตได้นำไปคิดวิเคราะห์ และหาแนวทางปรับปรุงผลิตภัณฑ์ให้ดีขึ้นโดยเปิดพื้นที่ในเว็บไซต์ มีแบบฟอร์มให้กรอกความคิดเห็นเมื่อซื้อสินค้าตามร้านค้าต่างๆ และจัดเวทีให้ผู้บริโภคได้พบกับผู้ผลิตโดยตรง

การจัดทำดัชนีวัดการติดตามประเมินผลในระดับยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนา ฉบับที่ 10

แผนพัฒนา ฉบับที่10 มีเป้าประสงค์และวิสัยทัศน์การพัฒนาประเทศมุ่งสู่ “สังคมอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกัน” (Green and Happiness Society) ภายใต้การน้อมนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเป็นแนวคิดหลักในการกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ 5 ยุทธศาสตร์ คือ 1) ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพคนและสังคมไทยสู่สังคมแห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้ 2) ยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งของชุมชนและสังคมให้เป็นรากฐานที่มั่นคงของประเทศ 3) ยุทธศาสตร์การปรับโครงสร้างการผลิตให้สมดุลและยั่งยืน 4) ยุทธศาสตร์การพัฒนาบนฐานความหลากหลายทางชีวภาพและการสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม และ 5) ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการประเทศ ทั้งนี้ สศช.ได้ติดตามความก้าวหน้าการดำเนินงานปีแรกของแผนพัฒนา ฉบับที่ 10 ได้ดังนี้

1. การแปลงปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่การปฏิบัติ พบว่า แต่ละภาคีการพัฒนา มีการน้อมนำปรัชญาของ

เศรษฐกิจพอเพียงไปประยุกต์ใช้ในระดับที่แตกต่างกันตามความเข้าใจของแต่ละองค์กรเพื่อให้เกิดการขับเคลื่อนอย่างเป็นรูปธรรมทั้งในระดับพื้นที่และระดับประเทศ เช่น

1.1 ภาครัฐ ได้น้อมนำมาใช้กำหนดเป็นนโยบายของรัฐ เพื่อสร้างภูมิคุ้มกันต่อสถานการณ์ที่มากกระทบโดยฉับพลัน และเพื่อปรับปรุงนโยบายต่างๆ ให้เหมาะสมสอดคล้องกับแนวคิดปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมากขึ้น

1.2 ภาคเอกชน ได้น้อมนำมาใช้ต่อการดำเนินธุรกิจที่หวังผลประโยชน์ หรือผลกำไรในระยะยาวมากกว่าระยะสั้น โดยแสวงหาผลตอบแทนบนพื้นฐานของการแบ่งปัน ที่มุ่งให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องได้รับประโยชน์อย่างเหมาะสมเป็นธรรม ทั้งลูกค้า คู่ค้า ผู้ถือหุ้น และพนักงาน ด้านการขยายธุรกิจต้องทำอย่างค่อยเป็นค่อยไป รวมทั้งต้องเรียนรู้การตลาดอย่างต่อเนื่อง ผลผลิตในสิ่งที่ถนัดและทำอย่างค่อยเป็นค่อยไปรวมทั้งต้องมีความรู้ และเข้าใจธุรกิจต้องรู้จักลูกค้า ศึกษาคู่แข่งและเรียนรู้การตลาดอย่างต่อเนื่อง ผลผลิตในสิ่งที่ถนัดและทำตามกำลังสร้างเอกลักษณ์ที่แตกต่างและพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์อย่างต่อเนื่อง

1.3 ภาคประชาชน มุ่งเน้นให้ครอบครัวอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขทั้งทางกายและทางใจ พึ่งพาตนเอง อย่างเต็มความสามารถ ไม่ทำอะไรเกินตัว ดำเนินชีวิตโดยไม่เบียดเบียนตนเองและผู้อื่น รวมทั้งใฝ่รู้และมีการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง เพื่อความมั่นคงในอนาคต และเป็นที่พึ่งให้ผู้อื่นได้ในที่สุด

2. การแปลงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 10 ไปสู่การปฏิบัติ พบว่า

2.1 ภาครัฐ ได้นำแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 10 ไปใช้เป็นกรอบและแนวทางการดำเนินงานของหน่วยงานต่างๆ โดยผ่านการแปลงแนวทางการดำเนินงานไปสู่การปฏิบัติแผนหลัก/ยุทธศาสตร์ของประเทศ ได้แก่ นโยบายรัฐบาล แผนการบริหารราชการแผ่นดิน แผนการปฏิบัติราชการ และยุทธศาสตร์การจัดสรรงบประมาณรายจ่ายประจำปี

2.2 ภาคเอกชน ได้มีการนำแนวคิดของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 10 และการวิเคราะห์สถานการณ์ด้านเศรษฐกิจของประเทศ ไปใช้ประกอบในการจัดทำแผนกลยุทธ์ขององค์กร เพื่อการพัฒนาธุรกิจ และการแสดงความรับผิดชอบต่อสังคม (Corporate Social Responsibility : CSR) มากขึ้น เช่น สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย บริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) และ บริษัทบางจาก จำกัด (มหาชน) เป็นต้น

2.3 ภาคชุมชน ได้ให้ความสำคัญกับการนำแนวทางของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 10 ไปเป็นส่วนหนึ่งของการจัดทำแผนกลยุทธ์ของชุมชน เพื่อการพัฒนาในระดับพื้นที่ต่อไป

3. ความก้าวหน้าการดำเนินงาน ตามแนวทาง/มาตรการของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 10 ทั้ง 5 ยุทธศาสตร์ มีดังนี้

3.1 ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพคนและสังคมไทยสู่สังคมแห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้ พบว่า มีการพัฒนาที่ดีขึ้นโดยประชาชนสามารถเข้าถึงหลักประกันสุขภาพ และการได้รับโอกาสทางการศึกษามากขึ้น แรงงานระดับกลางที่จบในระดับมัธยมศึกษา มีสัดส่วนที่สูงขึ้น ส่วนประเด็นการพัฒนาที่ต้องเร่งดำเนินการมีหลายประการ เช่น การพัฒนาคุณภาพการศึกษาที่ยังต่ำกว่าเป้าหมายและมีแนวโน้มลดลงโดยตลอด เด็กและเยาวชนมีพฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพมากขึ้น และปัญหายาเสพติดที่เพิ่มขึ้น เป็นต้น

3.2 ยุทธศาสตร์การสร้างเสริมความเข้มแข็งของชุมชนและสังคมให้เป็นรากฐานที่มั่นคงของประเทศ การพัฒนามีแนวโน้มในทิศทางที่ดีขึ้น เช่น ด้านการบริหารจัดการกระบวนการชุมชนเข้มแข็ง การเรียนรู้โดยชุมชนเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง เป็นต้น สำหรับการสร้างความมั่นคงของเศรษฐกิจชุมชนนั้นมีแนวโน้มชะลอตัวลดลง

3.3 ยุทธศาสตร์การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจให้สมดุลและยั่งยืน พบว่า การดำเนินงานด้านการเพิ่มผลิตภาพและคุณค่าของสินค้าและบริการบนฐานความรู้และความเป็นไทยยังไม่ส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงมากนัก แต่ประเทศไทยก็ประสบความสำเร็จมากขึ้นในการดำเนินงานด้านการสร้างภูมิคุ้มกันให้กับระบบเศรษฐกิจ การสร้างความมั่นคงด้านพลังงาน และการกระจายผลประโยชน์จากการพัฒนา

3.4 ยุทธศาสตร์การความหลากหลายทางชีวภาพและการสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม การพัฒนาบนฐานความหลากหลายทางชีวภาพและการสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมมีความก้าวหน้าพอสมควร อย่างไรก็ตามยังคงมีปัญหาคอขวดที่ต้องให้ความสำคัญ ได้แก่ พฤติกรรมการผลิตและการบริโภคนิยมทำให้มีการนำทรัพยากรมาใช้โดยไม่คำนึงถึงข้อจำกัด ส่งผลให้ความหลากหลายทางชีวภาพถูกบุกรุกทำลาย และของเสียที่เหลือใช้ได้ถูกปล่อยออกมาในรูปของมลพิษรูปแบบต่างๆ ที่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตของประชาชน อันเนื่องมาจากการขาดความรู้ความเข้าใจ และการมีส่วนร่วม การบังคับใช้กฎหมายสิ่งแวดล้อมยังขาดประสิทธิภาพ ขาดความพร้อมในการบริหารจัดการ เป็นต้น

3.5 ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการประเทศ พบว่า ภาคราชการสามารถดำเนินการคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพประชาชนอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น ประชาชนมีศักยภาพที่จะเข้าร่วมจัดการประเทศเพิ่มขึ้น โดยมีการพัฒนาวัฒนธรรมประชาธิปไตยให้เป็นส่วนหนึ่งของวิถีการดำเนินชีวิตของสังคมไทย ส่วนการกระจายอำนาจการบริหารจัดการประเทศสู่ภูมิภาค ท้องถิ่น และชุมชนยังสามารถดำเนินการได้ช้ากว่าเป้าหมายของแผนฯ

การปฏิบัติราชการของ สศช.(ต่อ)

๑ ผลการปฏิบัติราชการที่สำคัญของ สศช.

ด้านการสร้างองค์ความรู้

- **รายงานภาวะเศรษฐกิจ** ชี้ว่าเศรษฐกิจไทยในไตรมาสแรกของปี 2551 ขยายตัวร้อยละ 6.0 แต่ไตรมาสที่สี่ มีแนวโน้มชะลอลงอย่างต่อเนื่อง โดยคาดว่าเศรษฐกิจโดยรวมจะขยายตัวร้อยละ 4.5 อัตราเงินเฟ้อเท่ากับร้อยละ 5.6 อัตราว่างงานเฉลี่ยร้อยละ 1.4 และดุลบัญชีเดินสะพัดขาดดุลประมาณ 300 ล้านดอลลาร์ สหรัฐ. ส่วนในปี 2552 มีแนวโน้มชะลอลงมาก เนื่องจากเศรษฐกิจโลกมีแนวโน้มชะลอลงมากขึ้น
- **รายงานภาวะสังคม** ชี้ว่าคนไทยมีงานทำเต็มที่ ภาวะอากาศแปรปรวนทำให้เป็นโรคไข้เลือดออกกระบาดมาก ขณะที่การลักทรัพย์และการระบาดของยาเสพติดมีมากขึ้น
- **พัฒนาระบบฐานข้อมูลเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการประมวลผลบัญชีประชาชาติของ สศช.** ให้มีความทันสมัยครบถ้วน สามารถสะท้อนความเป็นจริงของระบบเศรษฐกิจให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นในเรื่องการจัดทำบัญชีงบดุลแห่งชาติภาครัฐบาล และงานสำรวจข้อมูลส่วนเหลือการค้าและค่าขนส่ง
- **พิพิธภัณฑ์สุริยานุวัตรเพื่อการพัฒนาประเทศ** บริการใหม่ของ สศช. ที่เพิ่งเปิดตัวเป็นปีแรก มีผู้สนใจเข้ามาศึกษาเรื่องราวเกี่ยวกับพระยาสุริยานุวัตร และการพัฒนาประเทศไทยแล้วประมาณ 1,000 คน
- **ห้องสมุดสุริยานุวัตร สศช.** ได้พัฒนาเป็นแหล่งเสริมสร้างกระบวนการเรียนรู้ทางด้านเศรษฐกิจและสังคมที่ทันสมัยมากยิ่งขึ้น

ด้านการสร้างองค์ความรู้ พัฒนาระบบข้อมูลเครื่องชี้วัด และการสื่อสาร เพื่อการพัฒนา

การจัดทำประมาณการเศรษฐกิจและรายงานการวิเคราะห์สถานการณ์เศรษฐกิจ รายไตรมาส

สศช. มีภารกิจในการจัดทำรายงานภาวะเศรษฐกิจและประมาณการเศรษฐกิจรายไตรมาส รายปี ซึ่งครอบคลุมภาวะเศรษฐกิจด้านต่างๆ ประกอบด้วยภาวะเศรษฐกิจโลก ภาวะเศรษฐกิจภายในประเทศทั้งในด้านอุปสงค์ การผลิต การจ้างงาน สถานการณ์ด้านการเงิน สถานการณ์ด้านราคา การคลังและหนี้สาธารณะ รวมทั้งการนำเสนอประเด็นนโยบายการบริหารเศรษฐกิจมหภาค

ในปี 2551 ได้รายงานผลการวิเคราะห์สถานการณ์เป็นรายไตรมาสและประมาณการแนวโน้มเศรษฐกิจ ปี 2551-2552 รวมทั้งเสนอแนะประเด็นนโยบายการบริหารเศรษฐกิจมหภาคที่สำคัญๆ สรุปได้ดังนี้

1. เศรษฐกิจไตรมาสแรกปี 2551 ขยายตัวร้อยละ 6.0 สูงกว่าการขยายตัวร้อยละ 4.8 ของ ทั้งปี 2550 การขยายตัวทางเศรษฐกิจดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าเศรษฐกิจไทยในไตรมาสแรกฟื้นตัวดีขึ้นจากปี 2550 โดยได้รับปัจจัยสนับสนุนจากการฟื้นตัวของอุปสงค์ในประเทศ ในขณะที่การส่งออกสินค้าขยายตัวได้ดี และจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติเพิ่มขึ้นมากสนับสนุนรายรับภาคบริการ

2. เศรษฐกิจไตรมาสที่สอง ขยายตัวร้อยละ 5.3 ชะลอลงจากที่ขยายตัวร้อยละ 6.0 ในไตรมาสแรก เนื่องจากได้รับผลกระทบจากการเพิ่มขึ้นของราคาน้ำมัน ราคาวัตถุดิบ และภาวะเงินเฟ้อโดยรวมที่เพิ่มสูงขึ้นมากซึ่งทำให้อุปสงค์ในประเทศชะลอตัวลง แต่การส่งออกขยายตัวได้สูงทั้งการส่งออกสินค้าเกษตรและอุตสาหกรรมจึงช่วยให้เศรษฐกิจในไตรมาสที่สองยังขยายตัวในเกณฑ์ดี รวมครึ่งแรกของปีเศรษฐกิจไทยขยายตัวร้อยละ 5.7

3. เศรษฐกิจไตรมาสที่สาม ขยายตัวร้อยละ 4.0 ชะลอลงจากร้อยละ 6.0 และ 5.3 ในไตรมาสที่ 1 และ 2 ตามลำดับ เนื่องจากได้รับผลกระทบจากปัญหาสินเชื่อรถยนต์ในสหรัฐอเมริกาที่ขยายขอบเขตเป็นปัญหาวิกฤตการเงินโลก ราคาสินค้าที่อยู่ในระดับสูง การลงทุนหดตัว ในขณะที่การส่งออกสุทธิลดลงจากปริมาณการนำเข้าที่เร่งตัวขึ้น เสถียรภาพทางเศรษฐกิจปรับตัวดีขึ้นโดยที่แรงกดดันเงินเฟ้อลดลงตามภาวะราคาน้ำมันและราคาสินค้าโภคภัณฑ์ อย่างไรก็ตามดุลการค้าและดุลบัญชีเดินสะพัดขาดดุล อัตราดอกเบี้ยนโยบายปรับตัวสูงขึ้น ในขณะที่อัตราเงินเฟ้อลดลงในช่วงปลายไตรมาสทำให้อัตราดอกเบี้ยแท้จริงเพิ่มขึ้นแม้ว่าจะยังเป็นอัตราที่เป็นลบ สินเชื่อเร่งตัวมากขึ้น ในขณะที่เงินฝากยังลดลงต่อเนื่อง ฐานะการคลังขาดดุลงบประมาณแต่เกินดุลเงินสดต่อเนื่องจากไตรมาสที่แล้วของปีงบประมาณ 2551

4. เศรษฐกิจไตรมาสที่มีแนวโน้มชะลอตัวต่อเนื่อง โดยคาดว่าผลกระทบจากภาวะเศรษฐกิจโลกชบเซาต่อการส่งออกและการท่องเที่ยวจะมีความชัดเจนมากขึ้น ในขณะที่อุปสงค์ภายในประเทศคาดว่าจะยังอยู่ในช่วงของการชะลอตัว อย่างไรก็ตามมีปัจจัยสนับสนุนที่จะช่วยให้เศรษฐกิจสามารถขยายตัวได้ต่อไปในไตรมาสสุดท้ายของปี ได้แก่ การดำเนินมาตรการของภาครัฐเพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจ ราคาน้ำมันและราคาวัตถุดิบลดลง อัตราเงินเฟ้อมีแนวโน้มลดลง รวมทั้งการดำเนินนโยบายการเงินที่ผ่อนคลายมากขึ้น

5. เศรษฐกิจโดยรวมปี 2551 คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 4.5 เทียบกับร้อยละ 4.8 ในปี 2550 อัตราเงินเฟ้อเท่ากับร้อยละ 5.6 อัตราการว่างงานเฉลี่ยทรงตัวที่ร้อยละ 1.4 และดุลบัญชีเดินสะพัดขาดดุลประมาณ 300 ล้านดอลลาร์ สรอ. เทียบกับที่เกินดุล 14,049 ล้านดอลลาร์ สรอ. ในปี 2550

6. เศรษฐกิจไทยในปี 2552 มีแนวโน้มชะลอตัวลงจากปี 2551 เนื่องจากเศรษฐกิจโลกมีแนวโน้มชะลอตัวมากขึ้น ซึ่งจะทำให้การส่งออกชะลอตัวลงมาก ในขณะที่การใช้จ่ายและการลงทุนในประเทศคาดว่าจะยังขยายตัวในระดับต่ำภายใต้แนวโน้มการชะลอตัวทางเศรษฐกิจดังกล่าว สศช. ได้เสนอแนะแนวทางการบริหารจัดการเศรษฐกิจ โดยให้ความสำคัญกับ

6.1 การเร่งรัดการเบิกจ่ายงบประมาณปี 2552 และการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 จำนวน 1 แสนล้านบาท ส่วนหนึ่งเป็นการกระตุ้นเศรษฐกิจฐานรากและเสริมสร้างสภาพคล่องของวิสาหกิจขนาดกลางและย่อมผ่านธนาคารเฉพาะกิจของรัฐ รวมทั้งเร่งรัดดำเนินการโครงการลงทุนขนาดใหญ่

6.2 การดูแลแรงงานผู้ถูกเลิกจ้างงาน ให้มีสวัสดิการรองรับที่เหมาะสมและได้รับการฝึกอบรมเพื่อเพิ่มทักษะและจัดหางานใหม่

6.3 การดูแลสาขาการผลิตและบริการที่อาจได้รับผลกระทบรุนแรง เช่น การท่องเที่ยว การส่งออก อสังหาริมทรัพย์

6.4 การวางกลไกช่วยเหลือเกษตรกร ซึ่งเผชิญราคาผลผลิตลดลง ให้วางแผนการผลิตและได้รับผลตอบแทนที่เหมาะสม

6.5 การดูแลราคาล้างงานให้ปรับตัวลงอย่างเหมาะสมและเก็บเงินสะสมเข้ากองทุนพลังงานเพื่อใช้ยามฉุกเฉินในอนาคต

6.6 การดำเนินนโยบายการเงินที่ผ่อนคลายภายใต้เงื่อนไขที่เอื้ออำนวยจากการที่แรงกดดันราคาน้ำมันและอัตราเงินเฟ้อลดลง และการดูแลสภาพคล่องให้มีความเพียงพอโดยเฉพาะการเข้าถึงเงินทุนของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

การจัดทำรายงานภาวะสังคมรายไตรมาส

สศช.ได้จัดทำรายงานภาวะสังคมสู่สาธารณชน เป็นรายเดือน รายไตรมาส และรายปี เพื่อสะท้อนสภาวะเปลี่ยนแปลงทางสังคมที่มีผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตของประชาชนและสภาพแวดล้อมในสังคมใน 4 ด้าน คือ ด้านคุณภาพคน ครอบคลุมเรื่องสุขภาพของคนไทย การศึกษาและการมีงานทำ ด้านความมั่นคงทางสังคม ครอบคลุมเรื่องความมั่นคงในที่อยู่อาศัย ความอบอุ่นและความสุขของคนในครอบครัว การมีหลักประกันทางสังคม ความสงบสุขและความมีระเบียบวินัยของคนในสังคม ด้านพฤติกรรมและความเป็นอยู่ของคน สะท้อนจากพฤติกรรมการบริโภค การคุ้มครองผู้บริโภค และการใช้เวลาในชีวิตประจำวัน ด้านสิ่งแวดล้อม สะท้อนเรื่องสารอันตราย ขยะและมลพิษทางอากาศ เสี่ยง ซึ่งรายงานภาวะสังคมไตรมาสสาม ปี 2551 แต่ละด้านสรุปได้ดังนี้

ด้านคุณภาพคน : สถานการณ์การจ้างงานนอกภาคเกษตรมีสัญญาณของการชะลอตัว สาเหตุมาจากการหดตัวของอุตสาหกรรมส่งออกที่ใช้แรงงานเข้มข้น แต่การขยายตัวในภาคการเกษตรทำให้อัตราการว่างงานยังคงอยู่ในระดับต่ำที่ร้อยละ 1.2 อย่างไรก็ตาม การว่างงานมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเนื่องจากผลกระทบของวิกฤตการเงินและเศรษฐกิจโลกชะลอตัว จำเป็นต้องเตรียมมาตรการบรรเทาปัญหาที่จะเกิดขึ้นดังกล่าว สำหรับด้านการศึกษาเพื่อเพิ่มผลิตภาพกำลังคนถึงเวลาที่ต้องเร่งรัดคุณภาพอย่างจริงจัง ส่วนด้านสุขภาพของประชาชน สภาพอากาศที่แปรปรวนเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้การระบาดของโรคไข้เลือดออกมีแนวโน้มรุนแรงขึ้น รวมทั้งพบการแพร่ระบาดของโรคชิคุนกุนยาหรือไข้ปวดข้อซึ่งมีผู้กลายเป็นพาหะนำโรคเช่นกัน และต้องเฝ้าระวังการเจ็บป่วยด้วยโรคไข้หวัดใหญ่และปอดอักเสบที่อาจเพิ่มขึ้นในไตรมาสสี่

ด้านความมั่นคงทางสังคม : การโจรกรรมรถจักรยานยนต์เป็นคดีที่มีมากถึง 1 ใน 3 ของคดีลักทรัพย์ ทั้งยังเคลื่อนย้ายและเปลี่ยนสภาพได้เร็ว จึงติดตามจับกุมได้ยาก ขณะที่การปราบปรามยาเสพติดอย่างเข้มงวดส่งผลให้มีการจับกุมและยึดของกลางได้เป็นจำนวนมาก และการกวาดล้างวินัยจราจรส่งผลให้คดีอุบัติเหตุจราจรทางบกและความเสียหายลดลง ส่วนการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนยังคงมีสาเหตุหลักมาจากการคบเพื่อนและความคึกคะนอง

ด้านพฤติกรรมและความเป็นอยู่ของคน : ค่าใช้จ่ายการบริโภคแอลกอฮอล์และยาสูบในครัวเรือนลดลง ด้านพฤติกรรมของเด็กและเยาวชนใช้เวลาไปกับกิจกรรมบันเทิงมากกว่าการอ่านหนังสือ เนื่องจากขาดการกระตุ้นให้รักการอ่านตั้งแต่เล็ก ทั้งนี้ การส่งเสริมให้เด็กรักการอ่านจะเป็นพื้นฐานเสริมสร้างพัฒนาการและบ่มเพาะนิสัยการเรียนรู้ตลอดชีวิต

ด้านสิ่งแวดล้อม : ภาวะโลกร้อนและการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติอย่างไม่มีประสิทธิภาพเป็นสาเหตุของอุทกภัยในหลายพื้นที่ของประเทศ ก่อให้เกิดความเสียหายต่อเศรษฐกิจและสังคม นอกจากนี้ ของเสียอันตรายยังถูกทิ้งปะปนกับขยะมูลฝอยทั่วไป ขาดการป้องกันและควบคุมการทิ้งขยะประเภทนี้อาจมีผลกระทบต่อสุขภาพ ส่วนคุณภาพอากาศมีแนวโน้มดีขึ้น ปริมาณฝุ่นละอองขนาดเล็กลดลงโดยเฉพาะฝุ่นที่เกิดจากกิจกรรมการผลิต

นอกจากนี้ สศช. นำเสนอเรื่องเด่นประจำฉบับ (Hot Issue) โดยจะเป็นการรายงานสถานการณ์ทางสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปตามประเด็นที่สังคมควรสนใจในขณะนั้นซึ่งรายงานไปแล้ว 4 เรื่องคือ

1. การกวดวิชาในระบบการศึกษาไทย การขยายตัวของธุรกิจกวดวิชาเริ่มจากการเรียนเพื่อสอบเข้ามหาวิทยาลัยเป็นกวดวิชาทั้งปีเพื่อสอบเข้าเรียนในระดับต่าง ๆ มีรูปแบบหลากหลาย ทั้งสอนสดโดยอาจารย์ ผสมผสานระหว่างสอนจริงและผ่านทางวิดีโอ อินเทอร์เน็ต เน้นวิชาหลัก คือ คณิตศาสตร์ ภาษาอังกฤษ ฟิสิกส์ และเคมี ขณะที่ระบบการศึกษายังมีจุดอ่อนที่สำคัญคือ ปัญหาคุณภาพครูผู้สอนที่ไม่จบระดับปริญญาตรีและสอนไม่ตรงวุฒิ การจัดการเรียนการสอนของโรงเรียนบางแห่งมีปัญหาการขาดแคลนครูรายสาขาวิชา ทางออกสำหรับระบบการศึกษาไทย มุ่งพัฒนามาตรฐานด้านการเรียนการสอนในโรงเรียน โดยปรับเนื้อหาหลักสูตรให้มีความเชื่อมโยงระหว่างระดับชั้นการศึกษา และสามารถนำความรู้ไปใช้ในการเรียนต่ออย่างสัมฤทธิ์ผล สร้างโอกาสและความมั่นใจให้แก่เด็กนักเรียน โดยการเผยแพร่เนื้อหาสาระวิชาที่มีความเข้มข้นและมีเทคนิคการเรียนการสอนที่ทัดเทียมโรงเรียนกวดวิชา และกำกับดูแลมาตรฐานโรงเรียนกวดวิชา

2. การออมเพื่อสุขภาพ สถานการณ์และแนวโน้มประเทศไทยในอีก 20 ปีข้างหน้า จะมีผู้สูงอายุถึงหนึ่งในสี่ของประชากร การออมมีลักษณะแบบบุคคลทั้งที่เป็นแบบบังคับและแบบสมัครใจ ครอบคลุมประชากรประมาณร้อยละ 30 ผู้มีงานทำออมเพียงหนึ่งในสี่ของรายได้ หรือคิดเป็นเงิน 3,857 บาทต่อเดือน การออมในชุมชนเพื่อการสุขภาพของแรงงานนอกระบบ เป็นอีกรูปแบบหนึ่ง ซึ่งกำลังมีบทบาทสำคัญ มีหลายรูปแบบที่ริเริ่มและระดมทุนมาจากชุมชนเอง เช่น กองทุนสวัสดิการและบำนาญประชาชน การใช้กลุ่มสัจจะลดรายจ่ายวันละ 1 บาท การตั้งธนาคารหมู่บ้านเป็นฐานในการระดมทุนเพื่อจัดสวัสดิการบำนาญผู้สูงอายุให้คนในชุมชน การสร้างหลักประกันรายได้ที่มั่นคงเมื่อผู้สูงอายุ เป็นกลไกที่สำคัญในการสร้างความมั่นคงในชีวิตของประชาชนทุกช่วงวัย โดยเร่งพัฒนาระบบและการบริหารจัดการการออมเพื่อสุขภาพแบบถ้วนหน้าให้ครอบคลุมแรงงานที่ทำงานทั้งในและนอกระบบ และให้ความสำคัญเป็นพิเศษแก่การเสริมสร้างกลไกของชุมชนให้เข้มแข็งมาช่วยจัดสวัสดิการเพื่อสุขภาพ

3. แอปพลิเคชันบริการทางเพศ : ภัยมืดของสังคมไทยในยุคโลกาภิวัตน์ ปัจจุบันได้มีการขยายไปสู่กลุ่มบุคคลต่างๆ ควบคู่กับการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ พฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นไทย เป็นจุดเริ่มต้นของการถลำไปสู่การแอบแฝงขายบริการทางเพศในกลุ่มนักเรียนและนักศึกษา เช่น พฤติกรรมที่เห็นว่าการมีเพศสัมพันธ์เป็นเรื่องความสนุกสนานชั่วครู่ชั่วยาม ผู้ขายบริการทางเพศที่สำรวจเป็นนักเรียน นักศึกษามีอายุเฉลี่ยเมื่อเริ่มเข้าสู่วงการนี้คือ 16 ปี และผู้ที่มีอายุต่ำสุดเมื่อเริ่มขายบริการทางเพศคือ 13 ปี

แรงจูงใจให้ขายบริการ ได้แก่ ปัญหาการเงิน การเลียนแบบเพื่อนที่ขายบริการทางเพศแล้วมีฐานะความเป็นอยู่ดีขึ้น โดยพบว่ากว่าร้อยละ 60 ของผู้ที่ประกอบอาชีพแอบแฝงขายบริการทางเพศมีรายได้ประมาณเดือนละ 2 หมื่นบาทขึ้นไปจากการขายบริการ ปัจจัยที่ทำให้การบริการทางเพศขยายตัวอย่างรวดเร็ว คือ การมีเอเยนต์ หรือนายหน้าขายบริการทางเพศจำนวนมาก การสื่อสารที่สามารถติดต่อได้อย่างสะดวกรวดเร็ว

วิธีการ แนวทางแก้ปัญหาแอบแฝงขายบริการทางเพศ ต้องดำเนินการในหลายส่วนควบคู่กันไป โดยมุ่งส่งเสริมผู้ปกครองให้มีความรู้ความเข้าใจจิตวิทยาในการเลี้ยงดูวัยรุ่นอย่างถูกต้อง รวมทั้งจัดตั้งศูนย์ให้คำปรึกษาแนะนำ ขณะเดียวกันก็ต้องสร้างสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมและเอื้ออำนวยในการบ่มเพาะนิสัยสร้างจริยธรรม ควบคุมกำจัดสื่อสิ่งพิมพ์ที่ยั่วยงทางด้านเพศและแอบแฝงขายบริการ ตลอดจนแก้ไขกฎหมายโดยเพิ่มโทษผู้กระทำความผิดให้รุนแรงยิ่งขึ้น

4. อิทธิพลของสื่อต่อเด็กและเยาวชนไทย ปัจจุบันสื่อเข้ามามีอิทธิพลต่อประชาชนและสังคมอย่างมากทั้งด้านบวกและลบ ส่งผลต่อทัศนคติ พฤติกรรมและวัฒนธรรม โดยเฉพาะในกลุ่มเด็กและเยาวชนที่ยังขาดวิจารณญาณในการเลือกบริโภคสื่อ สื่อประกอบด้วย สื่อสิ่งพิมพ์ สื่อโสต และสื่อโสตทัศน สื่อที่ได้รับความนิยมมากที่สุดคือโทรทัศน์ ในขณะที่ อินเทอร์เน็ตมีผลกระทบกว้างขวาง รุนแรงและรวดเร็ว เปิดโอกาสให้ผู้รับสารเป็นผู้ส่งสารและสามารถปกปิดตัวตนที่แท้จริงของบุคคลทำให้มีการแสดงความคิดเห็นอย่างเสรี ซึ่งเป็นได้ทั้งสร้างสรรค์และเป็นภัยต่อสังคม อิทธิพลสื่อในทางสร้างสรรค์ มีผลต่อการเรียนรู้ และความรู้ความเข้าใจของเด็ก การใช้สื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา เช่น ใช้คอมพิวเตอร์เป็นสื่อในการสอน การใช้ระบบมัลติมีเดียในการสอนทางไกล และใช้อินเทอร์เน็ตในการค้นหาข้อมูล รวมทั้งการสนับสนุน

ให้เด็กผลิตสื่อเพื่อช่วยให้เด็กมีความคิดสร้างสรรค์และพัฒนาตัวเอง ผลกระทบในทางลบที่พึงระวังจากการบริโภคสื่อ สื่อที่มีเนื้อหารุนแรง อาจกระทบต่อพฤติกรรมก้าวร้าวของเด็ก นอกจากนี้ ยังมีผลกระทบด้านสุขภาพ ด้านการพัฒนาสติปัญญาจากการขาดการกระตุ้นความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ จึงจำเป็นต้องสร้างภูมิคุ้มกันที่ตัวเด็กให้รู้เท่าทันสื่อ สำหรับการเผยแพร่รายงานภาวะสังคม

นอกจากจะนำเสนอในรูปแบบของฉบับรายงานจัดส่งให้หน่วยงาน/องค์กร/บุคคลทั่วไปแล้ว สศช. ยังเผยแพร่รายงานผ่านสื่อต่างๆของ สศช. เช่น Website <http://www.nesdb.go.th> เพื่อให้ประชาชนได้รับรู้ในวงกว้างทั่วประเทศอีกด้วย

การจัดการความรู้เพื่อขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณค่าความหลากหลายทางชีวภาพและภูมิปัญญาท้องถิ่น

ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณค่าความหลากหลายทางชีวภาพและภูมิปัญญาท้องถิ่น ภายใต้แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 10 เป็นยุทธศาสตร์ที่ขับเคลื่อนด้วยองค์ความรู้ สำนักงานฯ ได้จัดทำโครงการนี้ขึ้นเพื่อประเมินสถานภาพองค์ความรู้และฐานข้อมูลด้านความหลากหลายทางชีวภาพ ในการส่งเสริมพัฒนาขีดความสามารถในการบริหารจัดการทรัพยากรชีวภาพและภูมิปัญญาท้องถิ่นของประเทศ เพื่อการสร้างความมั่นคงด้านอาหารและสุขภาพและการพึ่งตนเองของชุมชน ตลอดจนการพัฒนาเศรษฐกิจท้องถิ่น และการสร้างนวัตกรรมของสินค้าและบริการที่เป็นเอกลักษณ์ของประเทศ เพื่อพัฒนาสู่ตลาดการค้าโลก

ผลการศึกษาพบว่า สถานภาพองค์ความรู้ด้านความหลากหลายทางชีวภาพของประเทศไทย นับว่ามีองค์ความรู้เป็นสัดส่วนที่น้อยมากเมื่อเปรียบเทียบกับฐานทรัพยากรของประเทศโดยรวม ภาคส่วนที่เกี่ยวข้องมีความเข้าใจที่ไม่ตรงกัน มีการดำเนินงานอย่างแยกส่วน องค์ความรู้ด้านภูมิปัญญาท้องถิ่นมีปริมาณมาก แต่กระจุกกระจาย ขาดการรวบรวม จัดเก็บ และการสืบทอดอย่างเป็นระบบ การศึกษาและการจัดการองค์ความรู้ที่มีอยู่ส่วนใหญ่จะเกี่ยวกับการแพทย์แผนไทย และสมุนไพรเชิงเดี่ยว ซึ่งมีการรวบรวมตำรายาไทยและมีการจัดหมวดหมู่ที่ค่อนข้างชัดเจน

ในส่วนขององค์ความรู้ด้านการใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพและภูมิปัญญาท้องถิ่น ประเทศไทยมีการใช้ประโยชน์ทรัพยากรชีวภาพและภูมิปัญญาท้องถิ่น 3 แนวทางสำคัญ ได้แก่

1. การใช้งานในระดับชุมชน เป็นการใช้เพื่อการพึ่งตนเองและเศรษฐกิจท้องถิ่น เช่น สมุนไพรพื้นบ้าน สินค้า OTOP ซึ่งเป็นการใช้ในรูปแบบดั้งเดิมโดยไม่ได้มีการจัดการองค์ความรู้ หรือการนำมาเชื่อมโยงกับองค์ความรู้สมัยใหม่

2. การนำองค์ความรู้ดั้งเดิมมาเชื่อมต่อกับองค์ความรู้สมัยใหม่ด้านต่างๆ ก่อนจะพัฒนาเป็นผลิตภัณฑ์ ส่วนใหญ่เป็นการดำเนินงานของผู้ประกอบการขนาดเล็ก หรือธุรกิจบริการสุขภาพต่างๆ

3. การใช้งานโดยการวิจัยต่อยอดด้วยเทคโนโลยีสมัยใหม่ ซึ่งยังไม่มีมีการดำเนินงานมากนัก ส่วนใหญ่เป็นการริเริ่มในหน่วยงานราชการแล้วจึงถ่ายทอดไปสู่ภาคเอกชน หรือเอกชนรายใหญ่เป็นผู้ดำเนินการ ดังนั้น แนวทางการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ในช่วงต่อไป จึงจำเป็นต้องมีพัฒนาระบบจัดการองค์ความรู้ ให้มีการถ่ายทอดไปยังภาคส่วนต่างๆ รวมทั้งชุมชน เพื่อพัฒนาไปสู่การผลิตที่ยั่งยืน และสามารถสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจในระดับที่สูงขึ้นได้

ข้อเสนอแนะจากการศึกษา ชี้ให้เห็นว่า การขับเคลื่อนยุทธศาสตร์จำเป็นต้องการจัดการข้อมูลให้ครอบคลุมทั้งเรื่องทรัพยากรชีวภาพ ภูมิปัญญาท้องถิ่น การใช้ประโยชน์ทางการค้า ข้อมูลด้านการศึกษาวิจัย และข้อมูลเกี่ยวกับกฎหมาย มาตรการและข้อตกลงต่างๆ โดยสำนักงานฯ ได้นำผลการศึกษาดังกล่าว ประสานไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อสร้างพื้นฐานความเข้าใจและร่วมกันผลักดันประเด็นที่เกี่ยวข้องต่างๆ รวมทั้งผลักดันผ่านองค์กรระดับชาติที่เกี่ยวข้อง ในการจัดทำกรอบนโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจฐานทรัพยากรชีวภาพของประเทศ และสนับสนุนการดำเนินงานตามนโยบายและยุทธศาสตร์เพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ ซึ่งจะเป็นการวางรากฐานแนวทางการพัฒนา ที่จะเป็แนวทางเลือกสำคัญของประเทศในอนาคต

การจัดทำบัญชีประชาชาติที่คิดรวมต้นทุนด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในสาขาพลังงานและสาขาป่าไม้

สศช.ได้ดำเนินการศึกษาเรื่อง “การจัดทำบัญชีประชาชาติที่คิดรวมต้นทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม: กรณีศึกษาสาขาพลังงานและป่าไม้” โดยจัดทำระบบบัญชีบริวาร ด้านอุปทานและการใช้ (Supply and Use Account) บัญชีแสดงมูลค่าทรัพยากร และการคืนสภาพตามกรอบคู่มือการคิดคำนวณของระบบบัญชีแสดงความสัมพันธ์ระหว่างเศรษฐกิจและสิ่งแวดล้อม (System of Integrated Environment and Economic Accounting) ของสหประชาชาติ เพื่อใช้ในการเสนอบัญชีรายได้ประชาชาติที่เสนอผลการคำนวณผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศเบื้องต้น ที่ปรับตัวด้วยต้นทุนการใช้ทรัพยากรป่าไม้และพลังงาน

ผลการศึกษาพบว่า ในปี 2548 มีการใช้ทรัพยากรธรรมชาติที่เกี่ยวข้องกับพลังงานคิดเป็นต้นทุนทั้งสิ้นประมาณ 3 แสนล้านบาท ส่วนทรัพยากรป่าไม้มีการสะสมเพิ่มขึ้นคิดเป็นมูลค่าประมาณ 1500 ล้านบาท รัฐบาลมีรายจ่ายงบประมาณที่เกี่ยวข้องกับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมประมาณ 16,000 ล้านบาท ในขณะที่ภาคเอกชนมีรายจ่ายในส่วนนี้ประมาณ 4,000 ล้านบาท มีค่าความเสียหายที่เกิดขึ้นจากมลพิษจากการใช้พลังงานประมาณ 67,000 ล้านบาท ดังนั้น เมื่อค่าผลิตภัณฑ์ในประเทศสุทธิ (Net Domestic Product: NDP) ของประเทศไทยในปี 2548 จำนวน 5,400,315 ล้านบาท เมื่อปรับตัวด้วยต้นทุนทางสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ หรือ Green GDP เท่ากับ 4,998,686 ล้านบาท

ทั้งนี้ ผลการศึกษาที่ได้ เป็นประโยชน์ต่อการวางแผน เพื่อให้เกิดความยั่งยืนของการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม โดยเฉพาะการวางแผนกำหนดบทบาทของหน่วยพลังงานที่มีหน้าที่กำกับติดตาม และรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม โดยควรให้ความสำคัญยิ่งขึ้นกับการจัดสรรงบประมาณเพื่อป้องกันผลกระทบสิ่งแวดล้อม การศึกษาที่ได้จัดทำขึ้นนี้เป็นการเริ่มต้นในการจัดทำบัญชีประชาชาติที่คิดรวมต้นทุนด้านสิ่งแวดล้อม ซึ่งจะต้องได้รับการปรับปรุงทั้งในแง่รายละเอียด และความครอบคลุมถึงทรัพยากรอื่นๆ เช่น น้ำ ทรัพยากรใต้ดิน เช่น ถ่านหิน และแร่ธาตุต่างๆ เป็นต้น รวมทั้ง ควรพัฒนาระบบฐานข้อมูลให้มีครบถ้วนสมบูรณ์เพื่อการวางแผนนโยบายและมาตรการที่เหมาะสม ต่อไป

การพัฒนาฐานข้อมูลกลาง สศช.

สศช. ได้พัฒนาฐานข้อมูลกลางที่ครอบคลุมดัชนีชี้วัดผลการพัฒนา และตัวชี้วัดด้านเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม และธรรมาภิบาลให้มีความทันสมัย ถูกต้อง ใช้งานง่าย สามารถสืบค้นและประมวลผลได้รวดเร็วทันสถานการณ์ เพื่อรองรับตอบทบทวนของ สศช. ด้านการวิเคราะห์และจัดทำมาตรการด้านเศรษฐกิจและสังคม การวางแผนยุทธศาสตร์เฉพาะเรื่อง การเป็นที่ปรึกษาการลงทุนให้แก่รัฐบาล การประสาน/ผลักดันแผนพัฒนาฯ และนโยบายรัฐบาลไปสู่การปฏิบัติ และการประเมินผลการพัฒนาที่ต้องปรับเปลี่ยนให้มีความรวดเร็ว และสอดคล้องกับปัจจัยภายในและภายนอกประเทศที่เปลี่ยนแปลงไป โดยจัดจ้างศูนย์บริการวิชาการเศรษฐศาสตร์ คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ดำเนินการ ซึ่งฐานข้อมูลกลางของ สศช. มีองค์ประกอบที่สำคัญ ดังนี้

1. ฐานข้อมูลตัวชี้วัดการพัฒนา ประกอบด้วยดัชนีอยู่เย็นเป็นสุขฯ ตัวชี้วัดยุทธศาสตร์ และตัวชี้วัดเป้าหมายรวมของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 10 ซึ่งฐานนี้สามารถจัดเก็บ และเปลี่ยนแปลงคำอธิบาย ที่มาของข้อมูล หน่วยวัดค่าเป้าหมาย สูตรการคำนวณ และค่าข้อมูลของดัชนีและตัวชี้วัด ทั้งตัวชี้วัดหลักและตัวชี้วัดเสริม สืบค้นข้อมูลดัชนี/ตัวชี้วัด และแสดงผลข้อมูลทีละรายการ กลุ่มข้อมูล หรือกราฟเปรียบเทียบ รวมทั้งสามารถสืบค้นรายละเอียดเชิงลึกของข้อมูลเกี่ยวกับคำอธิบายสูตร การอ่านค่า และแปลความหมาย และสามารถส่งพิมพ์ข้อมูลดัชนีและตัวชี้วัดเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ต่อไปได้

2. ฐานข้อมูลภารกิจสำนัก ประกอบด้วยตัวชี้วัดเพื่อการบริหาร ซึ่งจัดเก็บ และสืบค้นข้อมูลที่ใช้งานร่วมกัน และข้อมูลสำหรับใช้เพื่อการบริหาร ในรูปของข้อมูลปฐมภูมิ และข้อมูลทุติยภูมิจากทั้งสำนักต่างๆ ภายใน สศช. และหน่วยงานภายนอกที่จำเป็นต้องใช้งานร่วมกัน เช่น ข้อมูลการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน ข้อมูลการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร ข้อมูลการสำรวจอนามัยและสวัสดิการ ข้อมูลบัญชีประชาชาติ ข้อมูลสต็อกของทุน ข้อมูลปัจจัยการผลิตและผลผลิต เป็นต้น ซึ่งสามารถรายงานค่าข้อมูล กราฟเปรียบเทียบ โดยแยกเป็นกลุ่มข้อมูล ตามมิติ 4 มิติ ได้แก่ สังคม เศรษฐกิจ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และธรรมาภิบาลหรือแยกเป็นมิติด้านเวลา คือ เป็นรายปี รายไตรมาส และรายเดือนตามลักษณะของข้อมูลที่เผยแพร่

3. ฐานข้อมูลด้านการประสานและอำนวยความสะดวก จัดเก็บข้อมูลของสายงานบริหารและอำนวยความสะดวก ได้แก่ ข้อมูลมติ คร.ม.และข้อมูลรายงานการประชุมคณะกรรมการ สศช. โดยข้อมูลมติ คร.ม. สามารถจัดเก็บและสืบค้นข้อมูลรายละเอียดเกี่ยวกับเรื่องวาระการประชุมคณะรัฐมนตรี ครั้งที่ ปีที่ วันที่ ประเภทของเอกสาร หัวข้อใหญ่ เช่น แผนงาน โครงการ งบประมาณ ติดตามประเมินผล เป็นต้น ตามหัวข้อย่อย เช่น เศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ฯลฯ และสามารถสืบค้นโดยใช้คำสำคัญได้ ส่วนข้อมูลรายงานการประชุมคณะกรรมการ สศช. สามารถจัดเก็บและสืบค้นข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องวาระการประชุม ครั้งที่ ปีที่ วันที่ ประเภทของวาระการประชุม ชื่อสำนักเจ้าของเรื่อง หัวข้อใหญ่ เช่น แผนงาน โครงการ งบประมาณ ติดตามประเมินผล เป็นต้น หัวข้อย่อย เช่น เศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นต้น และค้นหาโดยใช้คำสำคัญได้

4. ฐานข้อมูลประชาสัมพันธ์ จัดเก็บและสืบค้นข้อมูลเกี่ยวกับภาพถ่ายบุคคลและกิจกรรมของ สศช. จัดเป็นหมวดหมู่เพื่อให้สะดวกในการคัดเลือกภาพถ่ายที่ต้องการใช้จากฐานข้อมูลประชาสัมพันธ์ได้

5. ฐานข้อมูลการฝึกอบรม จัดเก็บและรายงานผลข้อมูลเกี่ยวกับชื่อหลักสูตรการฝึกอบรม คำอธิบายหลักสูตร ชื่อสถานที่จัดฝึกอบรม ขอบเขตพื้นที่ที่จัดฝึกอบรม วันที่จัดฝึกอบรม แหล่งทุน เงินวิทยุฝึกอบรม คุณสมบัติของผู้เข้ารับการฝึกอบรม ชื่อผู้สมัครเข้ารับการฝึกอบรม ครั้งที่สมัคร และชื่อผู้ที่ได้รับการฝึกอบรมได้

6. ฐานข้อมูลเศรษฐกิจพอเพียง จัดเก็บและเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับชื่อบุคคล ชื่อองค์กร ชื่อชุมชน ประวัติองค์กร ที่อยู่ เบอร์โทรศัพท์ อาชีพ ประวัติการศึกษา ประสบการณ์ทำงาน ชื่อกลุ่มเครือข่าย ผลงานความดีที่ปรากฏต่อสังคม และคำคมเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงได้

การพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของ สศช.

ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สศช. มีบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบหลักในการพัฒนาและดูแลงานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ รวมถึงการปรับปรุงระบบสารสนเทศของห้องประชุมของสำนักงานฯ โดยการกำหนดแนวทางการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของสำนักงานฯ ให้สอดคล้องกับแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศของประเทศ ซึ่งในปีงบประมาณ 2551 ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศได้ดำเนินงานตามกรอบนโยบายของแผนแม่บทด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของ สศช. ที่สำคัญ ดังนี้

1. การบริหารจัดการระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ สศช. ได้มีการว่าจ้างที่ปรึกษาเป็นประจำทุกปี เพื่อปฏิบัติงานบำรุงรักษาและบริหารจัดการระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ของ สศช. ซึ่งครอบคลุมการบำรุงรักษาและบริหารจัดการระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ทั้งสำนักงานส่วนกลาง และสำนักพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมภาค 3 ภาค(ภาคเหนือ จ.เชียงใหม่ ภาคใต้ จ.สงขลา และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จ.ขอนแก่น) โดยมีรายละเอียดการดำเนินงานในด้านการบำรุงรักษาและดูแลอุปกรณ์ระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์และเครื่องแม่ข่าย(Server) เครื่องคอมพิวเตอร์ลูกข่าย (Workstation) อุปกรณ์เฉพาะด้านบนระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ ตลอดจนการดูแลและให้บริการระบบสารสนเทศของห้องประชุมของสำนักงานส่วนกลาง (กรุงเกษม) รวมถึงการส่งเจ้าหน้าที่เข้ามาปฏิบัติงานที่สำนักงานส่วนกลางของ สศช. ได้แก่ เจ้าหน้าที่บำรุงรักษาและดูแลเครื่องคอมพิวเตอร์ลูกข่าย เจ้าหน้าที่ดูแลสารสนเทศประจำสำนักงาน และเจ้าหน้าที่บริหารโครงการ เพื่อให้บริการในการบำรุงรักษา ดูแลอุปกรณ์ต่างๆที่เกี่ยวข้องกับโครงการฯ ของทางสำนักงานฯ

2. การพัฒนาระบบรักษาความปลอดภัยฐานข้อมูลและเครือข่ายคอมพิวเตอร์ สศช. ระยะที่ 3 โดยดำเนินงานต่อเนื่องมาตั้งแต่ปีงบประมาณ 2549 สำหรับในปีงบประมาณ 2551 นี้เป็นการดำเนินโครงการในระยะที่ 3 ซึ่งเป็นระยะสุดท้ายที่มีการดำเนินกิจกรรมที่ประกอบด้วย 2 ส่วนคือ

2.1 จัดทำแผนปฏิบัติการระบบรักษาความปลอดภัยด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ สศช. ปี 2551 ได้มีการจัดทำแผนระบบรักษาความปลอดภัยด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ สศช. (ระดับความมั่นคงปลอดภัยพื้นฐาน) พ.ศ. 2549 -2551 เพื่อยกระดับมาตรฐานการรักษความมั่นคงปลอดภัยด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของ สศช. ให้อยู่ในระดับมาตรฐานสากล และกำหนดกิจกรรมที่จะต้องดำเนินการภายในระยะเวลา 3 ปี จำนวนทั้งสิ้น 51 หัวข้อกิจกรรม โดยได้ดำเนินงานมาแล้วในปี 2549-2551

2.2 การปรับปรุงระบบรักษาความปลอดภัยระบบฐานข้อมูลและระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ สศช. นอกจากการจัดทำแผนปฏิบัติการระบบรักษาความปลอดภัยแล้ว ทางศูนย์ฯ ยังได้ทำการติดตั้งอุปกรณ์ SOPHOS WS1000 Web Security and Control เพื่อป้องกันและคุ้มครองผู้ใช้งานจากการบุกรุกของไวรัส สปายแวร์ โทรจันหรือหนอนคอมพิวเตอร์ต่างๆ ที่เข้ามายังระบบเครือข่ายขององค์กรจากการใช้งานผ่านระบบ Internet ซึ่งระบบจะไม่อนุญาตให้เข้าใช้งานในหน้าเว็บไซต์ที่ไม่มีความปลอดภัย รวมทั้งอุปกรณ์ชนิดนี้ยังมีเทคโนโลยีที่เรียกว่า Web Caching ที่มีหน่วยความจำช่วยเก็บข้อมูลการเข้าใช้งานเว็บไซต์ต่างๆ จึงทำให้ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพความเร็วในการเปิดใช้งานหน้าเว็บไซต์ในครั้งต่อไป

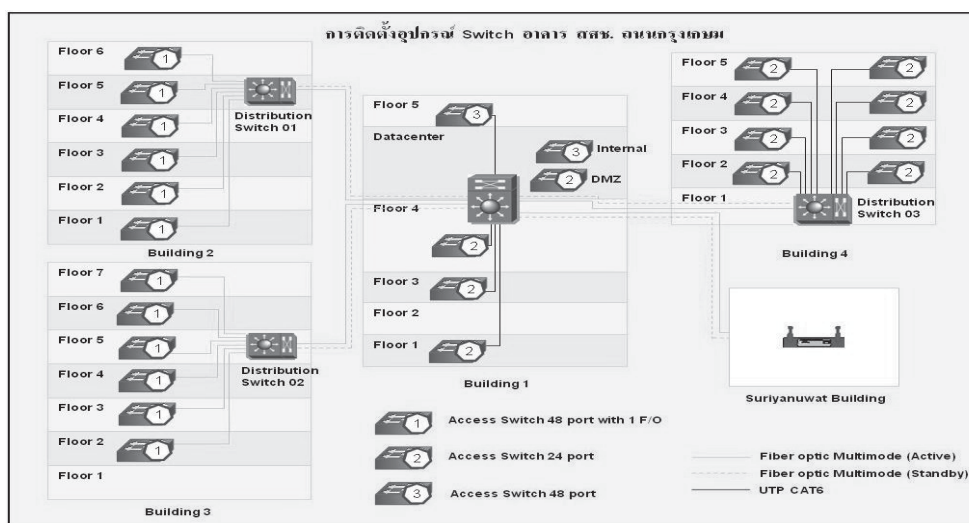
3. การปรับปรุงระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ สศช. ได้ดำเนินงานปรับปรุงระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ในปีงบประมาณ 2551 โดยมีรายละเอียดดังนี้

3.1 การจัดซื้อและติดตั้งอุปกรณ์ระบบรักษาความปลอดภัย Firewall จำนวน 1 เครื่อง เพื่อทดแทนอุปกรณ์ตัวเดิมที่มีขนาดเล็กและช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการรักษาความปลอดภัยบนระบบเครือข่ายจากการบุกรุกอันไม่พึงประสงค์จากระบบภายนอก รวมถึงป้องกันการแพร่กระจายของไวรัส

3.2 การปรับปรุงเครื่องคอมพิวเตอร์แม่ข่าย (Server) สบป. จำนวน 2 เครื่อง และอุปกรณ์เทปสำรองข้อมูล (Tape Library) จำนวน 1 เครื่อง เพื่อเป็นการเพิ่มความเร็วในการประมวลผลของคอมพิวเตอร์แม่ข่าย (Server) และเป็นการขยายขนาดพื้นที่ในการจัดเก็บข้อมูลของ สบป. รวมถึงการเปลี่ยนอุปกรณ์เทปสำรองข้อมูลของ สบป. ให้มีประสิทธิภาพในการทำงานที่ดียิ่งขึ้น

3.3 การปรับปรุงอุปกรณ์เชื่อมโยงระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ (Switch) สำหรับพื้นที่บริเวณสำนักงานฯ (กรุงเทพมหานคร) และสำนักพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมในส่วนภูมิภาคทั้ง 3 ภาค โดยพื้นที่บริเวณสำนักงานฯ (กรุงเทพมหานคร) ได้ทำการปรับเปลี่ยนอุปกรณ์ ได้แก่ Gigabit Switch(Core Switch Cisco 6500) ที่ห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์ 1 ตัว Distributed Switch ใช้เชื่อมต่อระหว่างอาคารจำนวน 3 ตัว Access Switch ใช้เชื่อมต่อภายในอาคารของสำนักงานฯ จำนวน 26 ตัวและ Access Switch สำหรับติดตั้งในสำนักงานฯ ส่วนภูมิภาคจำนวน 3 ตัว ซึ่งจากการปรับปรุงระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์นี้จะเป็นการเพิ่มเสถียรภาพในการสื่อสารบนระบบเครือข่ายให้มีความรวดเร็ว เพิ่มประสิทธิภาพในการรักษาความปลอดภัยของระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์และสามารถรองรับการบริหารจัดการและควบคุมอุปกรณ์กระจายสัญญาณของระบบเครือข่ายจากศูนย์กลางไปยังอุปกรณ์กระจายสัญญาณที่ติดตั้งตามอาคารต่างๆ ได้ ดังมีรายละเอียดตามภาพ

แผนภาพที่ 1 การติดตั้งอุปกรณ์ Switch อาคาร สชช. ถนนกรุงเกษม

นอกจากนี้ยังได้ทำการปรับปรุงการเดินสาย UTP Cat 5E พร้อมกับจัดทำทะเบียนสายที่เชื่อมต่อภายในห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์ ปรับปรุงระบบการเดินสายไฟที่เชื่อมต่อจาก Server และอุปกรณ์ระบบเครือข่าย รวมทั้งการจัดหาสาย Patch Cord Fiber ที่เชื่อมต่อกับอุปกรณ์เชื่อมโยงระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ (Switch) ในแต่ละอาคารภายในสำนักงานฯ เพื่อให้การเชื่อมโยงระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

4. การจัดหาเครื่องคอมพิวเตอร์, เครื่องพิมพ์และจอภาพ โดยคณะกรรมการบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สศช. ได้มีมติเมื่อวันที่ 28 ก.ค. 51 ให้พิจารณาจัดสรรเครื่องคอมพิวเตอร์รุ่นใหม่จำนวน 155 เครื่องทดแทนกลุ่มผู้ใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ที่มีสเปกของเครื่องตั้งแต่รุ่น Pentium III ลงไป จอภาพชนิด LCD จำนวน 110 จอ ให้พิจารณาจัดสรรให้ผู้อำนวยการสำนัก เจ้าหน้าที่ของแต่ละสำนักที่มีอายุการใช้งานของจอานเกิน 5 ปีและกลุ่มผู้บริหารระดับ 10 ลงมา สำหรับเครื่องพิมพ์ชนิด Network จำนวน 5 เครื่อง ได้ทำการจัดสรรให้สำนักภาคทั้ง 4 ภาคจำนวน 4 เครื่องและ สศช.จำนวน 1 เครื่อง ทั้งนี้ครุภัณฑ์คอมพิวเตอร์ทั้ง 3 รายการกำลังอยู่ในขั้นตอนของการ E-Auction ซึ่งคาดว่าจะแล้วเสร็จภายในเดือนธันวาคม 2551 นี้

5. การจัดหา S/W ที่มีลิขสิทธิ์ ซึ่งในปีงบประมาณนี้เป็นครั้งแรกที่ทางสำนักงานฯ ได้จัดสรรงบประมาณสำหรับการจัดซื้อโปรแกรมลิขสิทธิ์ โดยมีโปรแกรมที่จะจัดซื้อได้แก่ โปรแกรม Windows XP, Microsoft Office และโปรแกรม Anti-Virus สำหรับเครื่องคอมพิวเตอร์แม่ข่าย (Server) และเครื่องคอมพิวเตอร์ลูกข่าย(Client) โดยคาดว่าจะทำการจัดสรรให้กับแต่ละสำนักได้เป็นจำนวนร้อยละ 60 ของจำนวนเครื่องที่ใช้งานอยู่ของแต่ละสำนักฯ และทางศูนย์ฯ มีเป้าหมายว่าจะจัดซื้อโปรแกรมลิขสิทธิ์ให้ครบทั้งสำนักงานฯ ในปีงบประมาณต่อไป

6. การปรับปรุงระบบเครื่องเสียงห้องประชุม ได้ทำการปรับปรุงระบบโสตทัศนูปกรณ์ของ สศช. ให้มีความทันสมัยเพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกให้กับผู้เข้าร่วมประชุม โดยในปีงบประมาณ 2551 นี้ทางศูนย์ฯ ได้ทำการปรับปรุงอุปกรณ์ภายในห้องประชุมต่างๆ ดังนี้

6.1 จัดหาถาดบันทึกภาพสำหรับติดตั้งในห้องประชุมสลิปบนท์ จำนวน 1 ตัว และห้องบูรณาการจำนวน 1 ตัว

6.2 จัดหาชุดไมค์ประชุมวงขนาด 1 ตัวแม่ 14 ตัวลูกเพื่อจัดสรรให้กับ สพน.และ สพด.

การพัฒนาระบบฐานข้อมูลเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการประมวลผลบัญชีประชาชาติ

สศช.ได้ดำเนินงานศึกษาพัฒนาระบบฐานข้อมูลเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการประมวลผลบัญชีประชาชาติ ให้มีความทันสมัยและสามารถสะท้อนความเป็นจริงของระบบเศรษฐกิจ โดยการพัฒนาระบบฐานข้อมูลกิจกรรมทางเศรษฐกิจให้ครบถ้วนและทันสมัย และพัฒนาการประมวลผลระบบบัญชีประชาชาติให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะการพัฒนาข้อมูลใน 3 บัญชีหลัก คือ 1) บัญชีงบดุลแห่งชาติ (National Balance sheet) 2) ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิต (Input – Output Table) และ 3) บัญชีรายได้ประชาชาติ (National Income) ทั้งนี้เพื่อใช้เป็นเครื่องมือหลักสำหรับการวางแผนและการวิเคราะห์สถานการณ์ทางเศรษฐกิจ เช่น การจัดทำแผนงานและการกำหนดนโยบายทางการเงินและการคลัง การบริหารหนี้สาธารณะ การวิเคราะห์ต้นทุนการผลิตและระบบโลจิสติกส์ รวมทั้งสามารถนำไปใช้วิเคราะห์ความมั่งคั่งสุทธิของประเทศ (Net Wealth) ที่มีอยู่ ณ ช่วงเวลาหนึ่ง (Stock) และการเพิ่มขึ้นหรือลดลงของความมั่งคั่งสุทธิในระหว่างปี (Flow) เป็นต้น ซึ่งการศึกษาครั้งนี้ประกอบด้วยงานหลักดังนี้

1. งานจัดทำบัญชีงบดุลแห่งชาติภาครัฐบาล

สศช.ได้ริเริ่มดำเนินการศึกษากรอบแนวคิดในการวัดค่าและจัดทำบัญชีงบดุลแห่งชาติตามระบบบัญชีประชาชาติสากลปี ค.ศ.1993 ของสหประชาชาติ โดยศึกษาถึงการถือครองสินทรัพย์ทั้งที่เป็นสินทรัพย์ที่ไม่ใช่การเงิน และสินทรัพย์ทางการเงิน หนี้สิน และความมั่งคั่งสุทธิของประเทศ จากงบแสดงฐานะทางการเงินของหน่วยงานราชการ ประกอบด้วย 1) หน่วยงานรัฐบาลกลาง ได้แก่ หน่วยงานราชการทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค องค์กรมหาชนที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติองค์กรมหาชน องค์กรอิสระ กองทุนและกองทุนหมุนเวียน และเงินนอกงบประมาณต่างๆ 2) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประกอบด้วย อบจ. อบต. เทศบาล กทม. และเมืองพัทยา โดยศึกษาในช่วงเวลาตั้งแต่ปี 2548 – 2549

ผลการศึกษา โดยรวบรวมสินทรัพย์ หนี้สิน และความมั่งคั่งสุทธิ ของหน่วยงานรัฐบาลกลางและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเข้าด้วยกันพบว่า

ภาพรวมมูลค่าสินทรัพย์ (Total assets) ในปี พ.ศ.2549 ภาครัฐบาลมีสินทรัพย์รวม 6,863,839.4 ล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.9 จากปี พ.ศ.2548 ที่มีสินทรัพย์รวม 6,736,252.5 ล้านบาท ประกอบด้วยสินทรัพย์ที่ไม่ใช่สินทรัพย์ทางการเงินรวม (Non-financial assets) 3,652,590.3 ล้านบาท และสินทรัพย์ทางการเงิน (Financial assets) รวม 3,211,249.1 ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 53.2 และร้อยละ 46.8 ตามลำดับ

1) สินทรัพย์ที่ไม่ใช่สินทรัพย์ทางการเงิน (Non-financial assets) ในปี พ.ศ.2549 มีมูลค่ารวม 3,652,590.3 ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 53.2 ของสินทรัพย์รวมทั้งหมด เพิ่มขึ้นร้อยละ 3.5 จากปี พ.ศ.2548 ประกอบด้วย 1) สินทรัพย์ที่สามารถสร้างขึ้นมาใหม่ได้ (Produced assets) มีมูลค่ารวม 1,095,081.3 ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 30.0 ของสินทรัพย์ที่ไม่ใช่สินทรัพย์ทางการเงิน โดยแบ่งเป็นสินทรัพย์ถาวรร้อยละ 98.0 สินค้าคงเหลือร้อยละ 1.5 และอื่นๆ ร้อยละ 0.5 และ 2) สินทรัพย์ที่ไม่สามารถสร้างขึ้นมาใหม่ได้ (Non-produced assets) มีสัดส่วนร้อยละ 70.0 ของสินทรัพย์ที่ไม่ใช่สินทรัพย์ทางการเงิน มีมูลค่ารวม 2,557,509.0 ล้านบาท ซึ่งส่วนใหญ่เป็นสินทรัพย์ประเภทที่ดิน

2) สินทรัพย์ทางการเงิน (Financial assets) ในปี พ.ศ.2549 มีมูลค่ารวม 3,211,249.1 ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 46.8 ของสินทรัพย์รวมทั้งหมด เพิ่มขึ้นร้อยละ 0.11 จากปี พ.ศ.2548 โดยสินทรัพย์ทางการเงินในปี พ.ศ.2549 ที่มีมูลค่ามากที่สุดคือ 1) หุ้นและหลักทรัพย์อื่นลักษณะเหมือนหุ้นรวม 1,215,316.3 ล้านบาท มีสัดส่วนร้อยละ 37.9 ของสินทรัพย์การเงินรวม รองลงมาคือ 2) เงินสดและเงินฝาก รวม 1,064,245.2 ล้านบาท หรือคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 33.1 3) หลักทรัพย์ที่ไม่ใช่หุ้นรวม 386,948.9 ล้านบาท มีสัดส่วนร้อยละ 12.1 4) ลูกหนี้ทางการค้ารวม 293,430.0 ล้านบาท มีสัดส่วนร้อยละ 9.1 และ 5) สินทรัพย์ทางการเงินอื่นๆรวม 251,398.7 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 7.8 ของสินทรัพย์ทางการเงินรวม

ภาพรวมหนี้สิน (Total liabilities) ในปี พ.ศ.2549 ภาครัฐบาลมีหนี้สินรวม 3,311,180.0 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 48.2 ของสินทรัพย์รวมทั้งหมด โดยมีหนี้สินเพิ่มขึ้นร้อยละ 2.0 จากปี พ.ศ.2548 ซึ่งมีหนี้สินรวม 3,247,361.2 ล้านบาท หนี้สินทางการเงินที่มีมูลค่าสูงที่สุดคือ 1) หลักทรัพย์ที่ไม่ใช่หุ้น (หุ้นกู้) เช่น ตั๋วสัญญาใช้เงินรวม 1,692,073.0 ล้านบาท หรือคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 51.1 ของหนี้สินรวมทั้งหมด รองลงมาคือ 2) เงินกู้ยืมรวม 731,965.1 ล้านบาท หรือร้อยละ 22.1 3) เจ้าหนี้การค้าและเจ้าหนี้อื่นๆ รวม 730,561.7 ล้านบาท หรือร้อยละ 22.0 และ 4) หนี้สินอื่นๆ รวม 156,580.2 ล้านบาท หรือมีสัดส่วนร้อยละ 4.8 ของหนี้สินรวม

ความมั่งคั่งสุทธิ (Net Worth) ในปี พ.ศ.2549 ภาครัฐบาลมีความมั่งคั่งสุทธิรวม 3,552,659.3 ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 51.8 ของสินทรัพย์รวม เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.8 จากปี พ.ศ.2548 แสดงให้เห็นว่าภาครัฐบาลยังมีความฐานะทางการเงินที่มั่นคง

อย่างไรก็ตามการศึกษาค้างครั้งนี้ยังมีข้อจำกัด เนื่องจากปี พ.ศ. 2548 ที่ทำการศึกษาค้างเป็นปีเริ่มแรกที่กรมบัญชีกลางเริ่มใช้ข้อมูลจากระบบ GFMS ซึ่งเป็นงบแสดงฐานะการเงินที่ยังไม่ผ่านการตรวจรับรองจากสำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน ดังนั้น สศช.ต้องทำการทบทวนและปรับปรุงงบดุลใหม่ให้มีความถูกต้องและครบถ้วนตามมาตรฐานบัญชีที่รับรองทั่วไป จึงจะสามารถนำมาใช้เป็นฐานในการจัดทำงบดุลภาครัฐบาลต่อไป รวมทั้งต้องทำการประเมินราคาสินทรัพย์ต่างๆ ให้สอดคล้องกับราคาตลาดปัจจุบัน เนื่องจากงบดุลภาครัฐบาลทั้งหมดเป็นการบันทึกมูลค่าเริ่มแรกของสินทรัพย์ตามราคาทุนที่ได้มาซึ่งไม่ใช่ราคาปัจจุบัน ดังนั้นจำเป็นต้องประเมินราคาสินทรัพย์ใหม่เพื่อให้การจัดทำบัญชีงบดุลแห่งชาติภาครัฐบาลมีความถูกต้องเป็นไปตามกรอบแนวคิดระบบบัญชีประชาชาติสากล (1993 SNA)

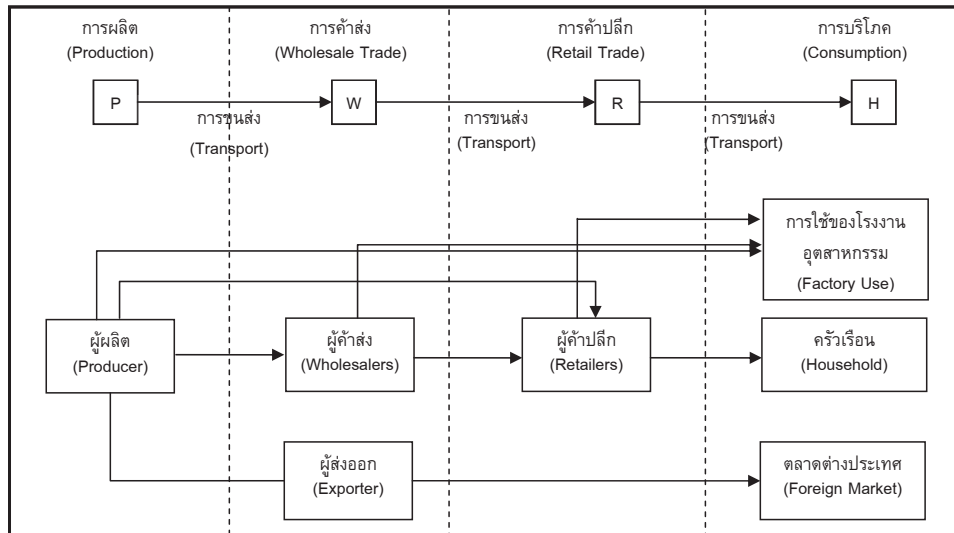

2. งานสำรวจข้อมูลส่วนเหลือการค้าและค่าขนส่ง

การจัดสร้างตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตให้มีความสมบูรณ์ครบถ้วนและสามารถนำมาใช้ประโยชน์ได้จริงนั้น จำเป็นต้องอาศัยฐานข้อมูลรายละเอียดในเชิงลึกสนับสนุน เพื่อจัดแบ่งกิจกรรมการผลิตทั้งหมดออกเป็น 180 สาขาการผลิต ทั้งนี้เพื่อแสดงให้เห็นถึงโครงสร้างการใช้ปัจจัยการผลิตของประเทศ ดังนั้น สศช. จึงได้ทำการปรับปรุงข้อมูลให้มีความทันสมัยมากขึ้นและสอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบันที่เปลี่ยนแปลงไป โดยทำการสำรวจข้อมูลส่วนเหลือการค้าปลีกค้าส่งและค่าขนส่ง เพื่อหาสัดส่วนโครงสร้างของส่วนส่วนเหลือทางการค้าและค่าขนส่งในแต่ละกิจกรรมการผลิต เพื่อประกอบการจัดทำตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตในปี ค.ศ. 2005 ให้ถูกต้องสมบูรณ์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งสำหรับการบริหารจัดการระบบต้นทุนและระบบโลจิสติกส์ของประเทศ

ผลการศึกษา สามารถเก็บรวบรวมข้อมูลได้ทั้งสิ้น 89 สาขาการผลิต (I/O Code) จำนวน 1,000 ผลิตภัณฑ์ โดยในจำนวนนี้สามารถสำรวจข้อมูลส่วนเหลือการค้าและค่าขนส่งได้ครบถ้วนทุกวิถีตลาด จำนวน 74 สาขาการผลิต รวม 364 ผลิตภัณฑ์ และมีจำนวน 15 สาขาการผลิต รวม 636 ผลิตภัณฑ์ที่ไม่สามารถสำรวจข้อมูลในบางช่วงของวิถีตลาด นอกจากนี้ยังพบว่าแต่ละสินค้าที่ผลิตโดยผู้ประกอบการแต่ละราย จะมีวิธีการตลาดทั้งที่เหมือนกันและแตกต่างกัน ซึ่งขึ้นอยู่กับนโยบายและศักยภาพในการดำเนินการด้านการตลาดของผู้ประกอบการแต่ละราย โดยบางรายอาจมีวิธีการตลาดที่สิ้นเปลืองเนื่องจากมีช่องทางการจำหน่ายที่น้อย เช่น ผู้ประกอบการบางรายอาจผลิตเพื่อส่งออกทั้งหมด หรือบางรายผลิตเพื่อจำหน่ายให้กับโรงงานอุตสาหกรรมโดยตรง เป็นต้น ในขณะที่ผู้ประกอบการบางรายมีวิธีการตลาดที่สลับซับซ้อน โดยพยายามครอบคลุมถึงทุกช่องทางการตลาดที่สามารถดำเนินการได้ เช่น ผู้ประกอบการผลิตสินค้าแล้วบางส่วนส่งออกจำหน่ายต่างประเทศ บางส่วนจำหน่ายผ่านผู้ค้าส่ง (ผู้ค้าส่งจะนำสินค้าไปจำหน่ายต่อโดยบางส่วนจำหน่ายให้ผู้ค้าส่งบางส่วนจำหน่ายให้ผู้ค้าปลีก บางส่วนจำหน่ายให้โรงงานอุตสาหกรรม) บางส่วนจำหน่ายให้ผู้ค้าปลีกโดยตรง บางส่วนจำหน่ายให้โรงงานอุตสาหกรรมโดยตรง เป็นต้น

แผนภาพที่ 2 ภาพรวมวิธีการตลาด

การสนับสนุนทางวิชาการตรวจสอบและติดตามประเมินผล การจัดทำผลิตภัณฑ์ จังหวัด (GPP) ทั้ง 75 จังหวัด

คณะรัฐมนตรีมีมติ เมื่อวันที่ 30 ตุลาคม 2550 ให้ความเห็นชอบตามที่ สศช. และกรมบัญชีกลางเสนอให้ สำนักงานคลังจังหวัดเป็นหน่วยงานกลางในระดับจังหวัดในการประสาน จัดทำและประมวลผลสถิติผลิตภัณฑ์มวลรวม จังหวัดให้ถูกต้องตามหลักวิชาการ และให้ สศช. รับผิดชอบ การสนับสนุนด้านวิชาการ รับรองมาตรฐานคุณภาพสถิติ ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด และกำหนดรูปแบบการประกาศตัวเลข เพื่อให้สอดคล้องกับการเสนอข้อมูลสถิติผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศ

สศช. จึงได้จัดการฝึกอบรมหลักสูตร “การปรับบทบาทคลังจังหวัดเป็นหน่วยงานกลางในการจัดทำและวิเคราะห์ GPP ตามวิธี Bottom-up” และหลักสูตร “การตรวจสอบและวิเคราะห์ GPP สำหรับนักบริหารเศรษฐกิจการคลังจังหวัด” แก่เจ้าหน้าที่สำนักงานคลังจังหวัดและคลังเขต เพื่อให้จัดทำผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดได้อย่างมีคุณภาพ รวมทั้ง จัดวิทยากร สนับสนุนทางวิชาการในการตรวจสอบและประเมินผลการจัดทำ GPP ปี 2546 - 2550 ของทั้ง 75 จังหวัด

ผลการตรวจสอบและประเมินผล “ระดับความสำเร็จของการพัฒนาคุณภาพการจัดทำสถิติผลิตภัณฑ์มวลรวม จังหวัด” ของทั้ง 75 จังหวัด พบว่า มีระดับความสำเร็จของการพัฒนาคุณภาพการจัดทำ GPP โดยรวมในปี 2548 และ 2549 เฉลี่ยอยู่ที่ 4.8 คะแนน จากคะแนนเต็ม 5 คะแนน โดยทุกภาค ยกเว้น ภาคกลาง มีระดับความสำเร็จเฉลี่ย 4.8 คะแนน ส่วนภาคกลางมีระดับความสำเร็จเฉลี่ย 4.7 คะแนน จังหวัดที่มีระดับความสำเร็จ 5.0 คะแนน มี 21 จังหวัด ได้แก่ อุดรธานี เลย หนองคาย มุกดาหาร มหาสารคาม เชียงใหม่ ลำปาง อุทัยธานี สุโขทัย พิจิตร ภูเก็ต ระนอง พังงา กระบี่ ชุมพร บัตตานี กาญจนบุรี ประจวบคีรีขันธ์ เพชรบุรี พระนครศรีอยุธยา และ นครปฐม ส่วนจังหวัดที่มีระดับความสำเร็จต่ำสุด คือ ฉะเชิงเทรา อยู่ที่ 3.5 คะแนน โดยมีรายละเอียดระดับความสำเร็จของแต่ละภาค ดังนี้

ภาคเหนือ มีระดับความสำเร็จเฉลี่ย 4.8 คะแนน โดยมีจังหวัดเชียงใหม่ ลำปาง อุทัยธานี สุโขทัย พิจิตร มีระดับ ความสำเร็จ 5.0 คะแนน จังหวัดที่มีระดับความสำเร็จ 4.9 คะแนน ได้แก่ อุดรดิตถ์ พะเยา นครสวรรค์ พิษณุโลก กำแพงเพชร ตาก จังหวัดที่มีระดับความสำเร็จ 4.8 คะแนน ได้แก่ แม่ฮ่องสอน ลำพูน เพชรบูรณ์ และจังหวัดที่มีระดับ ความสำเร็จน้อยกว่า 4.8 คะแนน ได้แก่ เชียงราย แพร่ และ น่าน ซึ่งมีระดับความสำเร็จต่ำสุดอยู่ที่ 3.6 คะแนน

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีระดับความสำเร็จเฉลี่ย 4.8 คะแนน โดยมีจังหวัดอุดรธานี เลย หนองคาย มุกดาหาร มหาสารคาม มีระดับความสำเร็จ 5.0 คะแนน จังหวัดที่มีระดับความสำเร็จ 4.9 คะแนน ได้แก่ สกลนคร ร้อยเอ็ด หนองบัวลำภู อำนาจเจริญ จังหวัดที่มีระดับความสำเร็จ 4.8 คะแนน ได้แก่ ชัยภูมิ บุรีรัมย์ และจังหวัดที่มีระดับความสำเร็จน้อยกว่า 4.8 คะแนน ได้แก่ ขอนแก่น กาฬสินธุ์ สุรินทร์ ศรีสะเกษ นครพนม อุบลราชธานี นครราชสีมา และ ยโสธร ซึ่งมีระดับความสำเร็จต่ำสุดอยู่ที่ 4.3 คะแนน

ภาคใต้ มีระดับความสำเร็จเฉลี่ย 4.8 คะแนน โดยมีจังหวัดภูเก็ต ระนอง พังงา กระบี่ ชุมพร ปัตตานี มีระดับความสำเร็จ 5.0 คะแนน จังหวัดที่มีระดับความสำเร็จ 4.9 คะแนน ได้แก่ สุราษฎร์ธานี ตรัง พัทลุง จังหวัดที่มีระดับความสำเร็จ 4.8 คะแนน ได้แก่ สตูล ยะลา และจังหวัดที่มีระดับความสำเร็จน้อยกว่า 4.8 คะแนน ได้แก่ นครศรีธรรมราช นราธิวาส และ สงขลา ซึ่งมีระดับความสำเร็จต่ำสุดอยู่ที่ 4.3 คะแนน

ภาคกลาง มีระดับความสำเร็จเฉลี่ย 4.7 คะแนน โดยมีจังหวัดกาญจนบุรี ประจวบคีรีขันธ์ เพชรบุรี พระนครศรีอยุธยา นครปฐม มีระดับความสำเร็จ 5.0 คะแนน จังหวัดที่มีระดับความสำเร็จ 4.9 คะแนน ได้แก่ อ่างทอง ลพบุรี จังหวัดที่มีระดับความสำเร็จ 4.8 คะแนน ได้แก่ ระยอง ตรวด ปราจีนบุรี สุพรรณบุรี สมุทรสงคราม สระบุรี สิงห์บุรี ชัยนาท ปทุมธานี และจังหวัดที่มีระดับความสำเร็จน้อยกว่า 4.8 คะแนน ได้แก่ สระแก้ว นครนายก ราชบุรี สมุทรปราการ จันทบุรี นนทบุรี สมุทรสาคร ชลบุรี และ ฉะเชิงเทรา ซึ่งมีระดับความสำเร็จต่ำสุดอยู่ที่ 3.5 คะแนน

ปัญหาและอุปสรรคที่ทำให้ผลการจัดทำ GPP ของจังหวัดยังไม่สมบูรณ์ ประกอบด้วย การจัดเก็บข้อมูลของ จังหวัดไม่ครอบคลุมทุกกิจกรรมการผลิตที่มีในจังหวัด การสุ่มตัวอย่างและการประมาณค่าประชากรของข้อมูลไม่มีคุณภาพ และไม่ถูกต้องตามหลักวิชาทางสถิติ ขาดความร่วมมือจากหน่วยงานภาครัฐและเอกชนในการสนับสนุนข้อมูล และมีปัจจัยที่ควบคุมไม่ได้ เช่น การเปลี่ยนแปลงโยกย้ายบุคลากร งบประมาณที่ได้รับเพื่อดำเนินการ การสนับสนุนจากหัวหน้าส่วนราชการ ระดับภาคและจังหวัด ดังนั้น เพื่อให้การจัดทำ GPP ของจังหวัดมีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น สศช. ในฐานะผู้ให้การสนับสนุนทางวิชาการ จึงควรให้สนับสนุนทางวิชาการแก่จังหวัด โดยเฉพาะการจัดเก็บและจัดทำฐานข้อมูลพื้นฐานของ จังหวัดต่อไป

การประชาสัมพันธ์เพื่อการพัฒนาประเทศ

การประชาสัมพันธ์เพื่อการพัฒนาประเทศ นับเป็นหัวใจสำคัญในการสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับแนวคิด ทิศทาง และผลการพัฒนาประเทศ รวมทั้งการดำเนินงานของ สศช. สู่กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ ประชาชน องค์กรภาครัฐ ภาค เอกชน ภาคการเมือง องค์กรส่วนท้องถิ่น ตลอดจนสื่อมวลชน ซึ่งมีบทบาทสำคัญในการร่วมกันผลักดันแผนพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติไปสู่การปฏิบัติร่วมกับ สศช. เพื่อให้การพัฒนาประเทศมีความก้าวหน้าอย่างสมดุล มั่นคง ยั่งยืน และคนไทยอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกันตามเป้าหมายของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 10

ในรอบปี 2551 ที่ผ่านมา สศช.ได้ให้ความสำคัญกับการแปลงแผนฯ ไปสู่การปฏิบัติควบคู่กับการสร้างความรู้ความ เข้าใจในการกิจของ สศช. ผ่านช่องทางการสื่อสารในรูปแบบต่างๆ ทั้งการสื่อสารผ่านสื่อที่ สศช. จัดทำขึ้นเอง สื่อมวลชน และสื่อกิจกรรม โดยได้ผลิตสื่อเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจ และประชาสัมพันธ์หลากหลายรูปแบบ ทั้งสื่อสิ่งพิมพ์ วิดิทัศน์ และสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศ เผยแพร่ไปยังกลุ่มเป้าหมายต่างๆ ได้แก่

1. สื่อสิ่งพิมพ์ อาทิ

1.1 สมุดบันทึก “เรียนรู้หลักการทรงงาน ในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว” สศช. ได้น้อมนำ “หลักการทรงงาน ในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว” อันทรงคุณค่ายิ่ง ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการพิเศษเพื่อประสานงานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ (กปร.) ได้รวบรวมไว้ มาจัดพิมพ์ลงในสมุดบันทึกฉบับนี้ เผยแพร่แก่ปวงชนชาวไทย เพื่อช่วยเสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจหลักการทรงงานในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ให้ภาคส่วนต่างๆ เห็นคุณค่าและยึดถือเป็นแนวปฏิบัติในการเจริญรอยตามเบื้องพระยุคลบาท เพื่อให้สามารถพึ่งตนเองได้ และขยายไปสู่การพัฒนาชุมชนให้เข้มแข็ง สร้าง “สังคมอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกัน” สืบไป โดย ผ่านสื่อที่สามารถใช้ประโยชน์ในการปฏิบัติงานได้ทุกวัน รวมทั้งสามารถเปิดอ่านได้ทันทีที่ต้องการ

1.2 วารสารเศรษฐกิจและสังคม เผยแพร่ราย 3 เดือน เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการพัฒนาประเทศ อาทิ การรายงานสถานการณ์เกี่ยวกับสังคมผู้สูงอายุของไทย วิสัยทัศน์ประเทศไทย...สู่ปี 2570 เป็นต้น

1.3 หนังสือ “ชีวิตพอเพียง” รวบรวมแนวทางการดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของบุคคลต่างๆ ในหลากหลายอาชีพ ที่ได้รื้อฟื้นปรัชญา มาปรับใช้ทั้งในชีวิตประจำวันและการประกอบอาชีพให้เห็นอย่างเป็นรูปธรรม เพื่อจุดประกายความคิดในการนำไปประยุกต์ใช้ต่อไป

1.4 หนังสือ “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงกับสังคมไทย” เรียบเรียงจากปาฐกถาพิเศษของ ดร.อำพน กิตติอำพน เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ซึ่งกล่าวถึงองค์ความรู้เกี่ยวกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงและการประยุกต์ใช้ในสังคมยุคโลกาภิวัตน์ และการอัญเชิญมาเป็นปรัชญานำทางในการจัดทำแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 10

1.5 หนังสือ “เส้นทางสู่ความพอเพียง” เรียบเรียงจากปาฐกถาพิเศษของ ศาสตราจารย์เกียรติคุณ นายแพทย์เกษม วัฒนชัย องคมนตรี ในการฝึกอบรมวิทยากรตัวคูณเศรษฐกิจพอเพียงแก่แกนนำจากภาคส่วนต่างๆ ซึ่งได้อัญเชิญพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมาอธิบายสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงและการประยุกต์ใช้ในสังคมยุคโลกาภิวัตน์

1.6 หนังสือ “จากปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง...สู่การปฏิบัติ” เรียบเรียงจากปาฐกถาและการสัมภาษณ์พิเศษผู้ทรงคุณวุฒิหลายท่านที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเป็นอย่างดี โดยได้อธิบายถึงแนวทางและหลักการประยุกต์ใช้เศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิต การศึกษา การบริหารธุรกิจ การพัฒนาชุมชน การเกษตร และการพัฒนาประเทศ เพื่อชี้แนวทางปฏิบัติในการประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในสังคมยุคโลกาภิวัตน์ได้อย่างเป็นรูปธรรม

2. สื่อวีดิทัศน์ อาทิ

2.1 วีดิทัศน์ชุด “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงและการประยุกต์ใช้” เป็นการบรรยายให้ความรู้ของผู้ทรงคุณวุฒิ 6 ท่าน ที่มีความรู้ลึกซึ้งเกี่ยวกับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ในหัวข้อต่างๆ ได้แก่ “เรียนรู้หลักการทรงงาน” โดย ดร.สุเมธ ตันติเวชกุล “รู้จักเศรษฐกิจพอเพียง” โดย ดร.จิรายุ อิศรางกูร ณ อยุธยา “เรียนรู้การใช้ชีวิตอย่างพอเพียง” โดย ศาสตราจารย์เกียรติคุณ นายแพทย์เกษม วัฒนชัย “ก้าวหน้าอย่างสมดุลและมั่นคงภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์” โดย ดร.ชัยวัฒน์ วิบูลย์สวัสดิ์ “พัฒนาประเทศอย่างยั่งยืนด้วยเศรษฐกิจพอเพียง” โดย นายโสมสิทธิ์ ปันเปี่ยมรักษ์ และ “แผนฯ 10...เพื่อสังคมอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกัน” โดย ดร.อำพน กิตติอำพน

2.2 วิถีทัศน์สำหรับการประชุมประจำปี 2551 ของ สศช. เรื่อง “วิสัยทัศน์ประเทศไทย...สู่ปี 2570” จัดทำขึ้นเพื่อนำเสนอต่อที่ประชุมเกี่ยวกับผลการพัฒนาที่ผ่านมา แนวโน้มและทิศทางการพัฒนาใน 20 ปีข้างหน้า และข้อเสนอยุทธศาสตร์การพัฒนาในปี 2570 อันจะเป็นการดึงดูดความสนใจของผู้เข้าร่วมประชุม ให้ร่วมระดมความคิดเห็นในการประชุม

3. สื่ออิเล็กทรอนิกส์ ประกอบด้วย

3.1 เว็บไซต์ของ สศช. www.nesdb.go.th นำเสนอข้อมูลทางด้านเศรษฐกิจมหภาค ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สังคมและคุณภาพชีวิต โครงการลงทุนภาครัฐ การพัฒนาพื้นที่ การประเมิน

ผลและเผยแพร่การพัฒนา การกักพิเศษ ข้อมูลเกี่ยวกับ สศช. ตลอดจน การรายงานข้อมูลข่าวสารการดำเนินงานของ สศช. อีกทั้งสามารถสืบค้นข้อมูลจากห้องสมุด สूरยานวัตกรรม

3.2 จัดหมายข่าวบัญชีประชาชาติ

เผยแพร่ผ่านเว็บไซต์ <http://www.nesdb.go.th> ราย 3 เดือน เพื่อเผยแพร่ความรู้และแนวทางการนำสถิติบัญชีประชาชาติไปใช้ประโยชน์ ตลอดจนประชาสัมพันธ์ความก้าวหน้าของการพัฒนางานด้านบัญชีประชาชาติของประเทศไทย รวมทั้งรับฟังข้อคิดเห็นจากสาธารณะเพื่อปรับปรุงการดำเนินงานให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น โดยในปี 2551

สำนักงานฯ ได้จัดทำและเผยแพร่จดหมายข่าวรายไตรมาสรวม 4 ฉบับ เนื้อหาสาระครอบคลุมเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีบดุลของรัฐบาลหัก การค้าระหว่างประเทศ การใช้จ่ายของรัฐบาลในระบบบัญชีประชาชาติ ความสุขมวลรวมประชาชาติ การพัฒนาเครื่องชี้วัดผลผลิตและผลิตภาพการบริการของประเทศไทย ความคืบหน้าของการปรับเปลี่ยนปีฐานของ GDP เป็นต้น

3.3 จัดหมายข่าวรายงานภาวะสังคม เผยแพร่รายเดือนและรายไตรมาส ผ่านเว็บไซต์ <http://www.nesdb.go.th> เป็นการรายงานสถานการณ์ด้านสังคมในรอบ 1 เดือน รวมทั้งประเด็นทางสังคมที่น่าสนใจในช่วงนั้นๆ อาทิ การดูแลสุขภาพจิตรับวิกฤตเศรษฐกิจ ความเสี่ยงของแรงงานไทยจากเศรษฐกิจโลกซบเซา และ เมลามีน : บทเรียนสู่อาหารปลอดภัย

4. สื่อมวลชน นอกจากการผลิตสื่อเผยแพร่ไปยังกลุ่มเป้าหมายโดยตรงแล้ว สศช. ยังได้เผยแพร่ข้อมูลข่าวสารไปสู่ประชาชนกลุ่มต่างๆ อย่างกว้างขวางผ่านสื่อมวลชน ทั้งหนังสือพิมพ์ วิทยุ และโทรทัศน์ โดยผ่านกิจกรรมดังนี้

4.1 การแถลงข่าว/การจัดทำข่าวแจกแก่สื่อมวลชน จัดการแถลงข่าวแก่สื่อมวลชนเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับผลการพัฒนาด้านเศรษฐกิจและสังคมของประเทศอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้สื่อมวลชนนำไปเผยแพร่แก่สาธารณชนต่อไป อาทิ การรายงานผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศรายไตรมาส การรายงานภาวะสังคมรายไตรมาส และการแถลงข่าวการประชุมประจำปี 2551 ของ สศช. เป็นต้น

4.2 การสัมภาษณ์ของผู้บริหารของ สศช. โดยการจัดให้สื่อมวลชนเข้าสัมภาษณ์ผู้บริหาร สศช. เกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาประเทศในเรื่องต่างๆ ที่อยู่ภายใต้ความรับผิดชอบของ สศช. เพื่อเผยแพร่ข้อมูลสู่สาธารณชน

5. สื่อบุคคล สศช. ได้สร้างความรู้ความเข้าใจในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ผ่านบุคคล ดังนี้

5.1 การสร้างความรู้ความเข้าใจแก่ผู้มาเยือน สศช. โดยในรอบปี 2551 มีผู้สนใจเข้ามาศึกษาดูงาน ณ สศช. เป็นจำนวนมาก ทั้งคณะนักศึกษา คณะข้าราชการ และนักบริหาร จากในประเทศและต่างประเทศ เพื่อรับฟังการบรรยาย ในหัวข้อด้านการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมไทย ยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศไทยตามแผนฯ 10 และปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และเยี่ยมชมพิพิธภัณฑ์สุริยานุวัตรเพื่อการพัฒนาประเทศ

5.2 การบรรยายแก่หน่วยงาน/องค์กรต่างๆ ผู้บริหารระดับสูงและระดับกลางของ สศช. ได้รับเชิญไปบรรยายหรืออภิปราย เพื่อให้ความรู้แก่หน่วยงาน/องค์กรต่างๆ เป็นจำนวนมาก

6. พิพิธภัณฑ์สุริยานุวัตรเพื่อการพัฒนาประเทศ สศช. ได้จัดตั้งพิพิธภัณฑ์สุริยานุวัตรเพื่อการพัฒนาประเทศขึ้น สำหรับเป็นแหล่งเผยแพร่และแลกเปลี่ยนเรียนรู้เรื่องราวเกี่ยวกับการพัฒนาประเทศไทย ประกอบด้วย ห้องแสดงชีวประวัติ และผลงานของพระยาสุริยานุวัตร นักเศรษฐศาสตร์คนแรกของประเทศไทย ห้องแสดงวิวัฒนาการของการจัดทำแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 1-10 ห้องแสดงภาพผู้นำองค์กร และบุคคลสำคัญที่มีบทบาทในการพัฒนาประเทศ ห้องเศรษฐกิจพอเพียง ห้องแสดงประวัติอาคารสุริยานุวัตร และห้องแสดงวิสัยทัศน์และบทบาทหน้าที่ของ สศช. ในปัจจุบัน

ตั้งแต่เริ่มเปิดดำเนินการเมื่อวันที่ 18 ธันวาคม 2550 จนถึงปัจจุบัน มีคณะจากโรงเรียนมหาวิทยาลัย และคณะจากต่างประเทศเข้าเยี่ยมชมรวมประมาณ 20 คณะ นอกจากนี้ ยังมีผู้สนใจเข้าเยี่ยมชมเป็นรายบุคคลอีกจำนวนมาก รวมแล้วประมาณ 1,000 คน โดยเปิดให้เข้าชมทุกวันในเวลาราชการ

7. จัดงานวันเด็กแห่งชาติปี 2551 สศช. จัดงานวันเด็กแห่งชาติปี 2551 เพื่อร่วมเป็นส่วนหนึ่งในการจัดกิจกรรม เพื่อพัฒนาเด็กซึ่งจะเติบโตเป็นกำลังสำคัญของประเทศ ปลุกฝังความรู้ความเข้าใจและความสนใจเกี่ยวกับการพัฒนาประเทศ โดยเปิดให้เข้าชมพิพิธภัณฑ์สุริยานุวัตรเพื่อการพัฒนาประเทศ จัดให้มีการตอบคำถามชิงรางวัล แจกของขวัญ ไอศกรีม น้ำดื่ม และเล่นเกม โดยมีครู ผู้ปกครอง เด็กนักเรียน เด็กๆ ที่มีที่พักบริเวณใกล้เคียง สศช. และประชาชนทั่วไปให้ความสนใจเข้าร่วมงานประมาณ 500 คน

การดำเนินงานห้องสมุดสุริยานุวัตร

ห้องสมุดสุริยานุวัตร สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) ได้พัฒนาเพื่อเป็นแหล่งการศึกษาเสริมสร้างกระบวนการเรียนรู้ทางด้านเศรษฐกิจและสังคมที่ทันสมัยมาโดยลำดับ สำหรับปี 2551 ห้องสมุดสุริยานุวัตรได้ดำเนินการที่สำคัญดังนี้

1. การบริการสารสนเทศ ห้องสมุดสุริยานุวัตรมีภารกิจที่สำคัญในการบริหารจัดการเพื่อบริการหนังสือ เอกสาร วารสาร สิ่งพิมพ์ ตลอดจนข้อมูลต่างๆ ให้กับเจ้าหน้าที่ สศช. รวมทั้ง นักเรียน นิสิต นักศึกษาและประชาชนทั่วไป ซึ่งได้ดำเนินการต่างๆ ในการพัฒนาด้านการบริการ ได้แก่

1.1 การให้บริการสืบค้นรายชื่อหนังสือต่างๆ ในระบบด้วยคอมพิวเตอร์ จำนวน 3 เครื่องที่ส่วนหนังสือและเอกสารค้นคว้า และให้บริการอินเทอร์เน็ต ให้ผู้ใช้ห้องสมุดสามารถศึกษา ค้นคว้าข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต โดย สศช. ได้ติดตั้ง คอมพิวเตอร์ให้บริการค้นคว้าข้อมูลจำนวน 8 เครื่อง ในส่วนของวารสารและบริการอินเทอร์เน็ต เพื่อบริการผู้ใช้ห้องสมุดในการศึกษาค้นคว้าข้อมูลต่างๆ ทางวิชาการได้อย่างสะดวก รวดเร็ว

1.2 การเผยแพร่ข้อมูลเศรษฐกิจพอเพียง

ห้องสมุดได้จัดให้มีมุมหนึ่งสำหรับดำเนินการจัดเก็บและรวบรวมเอกสารข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจพอเพียง สำหรับให้ผู้ใช้ห้องสมุดได้ศึกษาค้นคว้า อ้างอิง

2. การพัฒนาระบบบริการสารสนเทศ

ห้องสมุดสุริยานุวัตรได้พัฒนาระบบบริการสารสนเทศ โดยได้จัดทำฐานข้อมูลเพื่อจัดเก็บและสืบค้นข้อมูลต่างๆ ของห้องสมุด ซึ่งมีฐานข้อมูลสำหรับให้บริการ ได้แก่

2.1 ฐานข้อมูลหนังสือ ห้องสมุดได้

นำโปรแกรมระบบบวสาร มาใช้ในการดำเนินงาน เจ้าหน้าที่ได้จัดทำรายการหนังสือบันทึกลงในฐานข้อมูลหนังสือ ซึ่งผู้ใช้ห้องสมุดสามารถสืบค้นข้อมูลรายชื่อหนังสือ เอกสารต่างๆ ภายในห้องสมุด จากฐานข้อมูลหนังสือได้อย่างสะดวกรวดเร็ว

2.2 ฐานข้อมูลหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (E-Book) ห้องสมุดได้ดำเนินการจัดเก็บข้อมูลต่างๆ ในหนังสือ และเอกสารของห้องสมุด ที่เป็นหนังสือ และเอกสารของ สศช. ด้วยระบบคอมพิวเตอร์ เข้าสู่ฐานข้อมูล E-Book เพื่อให้ผู้ใช้บริการสามารถสืบค้นรายชื่อหนังสือในห้องสมุด และอ่านหนังสือ เอกสารต่างๆ ของ สศช. ทั้งเล่มจากหน้าจอคอมพิวเตอร์ในระบบอินเทอร์เน็ต ซึ่งเป็นการอำนวยความสะดวกแก่ผู้ใช้บริการ ให้ได้เข้าถึงข้อมูลที่มีความประสงค์ได้อย่างสะดวก รวดเร็ว

2.3 ฐานข้อมูล CD-ROM ห้องสมุดได้ดำเนินการจัดเก็บข้อมูลของ CD-ROM ลงในฐานข้อมูล เพื่อสามารถสืบค้นและเรียกใช้ได้อย่างสะดวก รวดเร็ว

2.4 ฐานข้อมูลวารสาร ห้องสมุดได้ดำเนินการจัดทำฐานข้อมูลวารสารสำหรับการบริหารจัดการระบบการจัดเก็บและการให้บริการวารสารแก่ผู้ใช้ห้องสมุด เพื่อความสะดวกรวดเร็วในการดำเนินการ ซึ่งขณะนี้อยู่ระหว่างการทดลองใช้ระบบ

3. การให้บริการข้อมูลข่าวสารของ สศช. พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 ได้กำหนดให้ส่วนราชการจัดหาสถานที่ในการให้บริการข้อมูลข่าวสารแก่ประชาชนทั่วไป โดย สศช. ได้กำหนดให้ห้องสมุดสุริยานุวัตรเป็นศูนย์บริการข้อมูลข่าวสารของ สศช. แก่ประชาชนตาม พ.ร.บ. ดังกล่าว

ทั้งนี้ โดย สศช. ได้ปรับปรุงระเบียบสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2551 และประกาศสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เรื่องโครงสร้าง การจัดองค์กรในการดำเนินงาน สรุปอำนาจหน้าที่ที่สำคัญ วิธีการดำเนินงานและสถานที่ติดต่อเพื่อขอรับข้อมูลข่าวสารของ สศช. พ.ศ. 2551 ซึ่งได้ส่งไปประกาศในราชกิจจานุเบกษา เพื่ออำนวยความสะดวกแก่ประชาชนในการติดต่อขอข้อมูลข่าวสารจาก สศช.

4. การเสริมสร้างความรู้แก่เจ้าหน้าที่

สศช. และประชาชนทั่วไป สศช. ได้รับความเห็นชอบจากรัฐบาลให้จัดตั้งศูนย์เผยแพร่ข้อมูลและสิ่งพิมพ์ขององค์การเพื่อความร่วมมือทางเศรษฐกิจและการพัฒนาแห่งประเทศไทย (OECD Depository Library) ณ ห้องสมุดสุริยาวัตร เพื่อเป็นศูนย์เผยแพร่สิ่งพิมพ์ต่างๆ ของ OECD ซึ่งเป็นองค์การความร่วมมือทางเศรษฐกิจที่ทำหน้าที่เป็นหน่วยงานพัฒนาและกลั่นกรองนโยบายทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศสมาชิก รวมทั้งให้ความช่วยเหลือประเทศที่ไม่ใช่สมาชิกในการจัดการกับปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้น ซึ่งห้องสมุดสุริยาวัตรได้เป็นสมาชิกในการบอกรับข้อมูลเอกสารสิ่งพิมพ์ และข้อมูลออนไลน์ของ OECD ตั้งแต่ปลายปี 2549

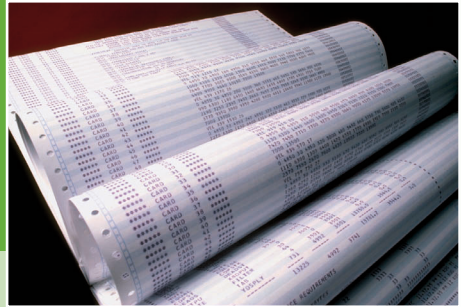
ข้อมูลออนไลน์ หนังสือ และเอกสารสิ่งพิมพ์ต่างๆ ของ OECD มีประโยชน์ต่อการปฏิบัติงานด้านศึกษาวิเคราะห์ของเจ้าหน้าที่ สศช. หน่วยงานต่างๆ และประชาชน ที่สามารถนำมาประกอบการวิเคราะห์ การศึกษาเปรียบเทียบ โดยสืบค้นข้อมูลทางวิชาการด้านต่างๆ ซึ่งมีข้อมูลครบถ้วน ทั้งภาคการผลิตและการบริการ รายงานการศึกษาเชิงลึก เอกสารการวิจัย ทางด้านเศรษฐกิจ สังคม การศึกษา เทคโนโลยี พลังงาน และอื่นๆ ของประเทศต่างๆ ที่เป็นสมาชิกจำนวน 30 ประเทศ ได้แก่ ออสเตรเลีย ออสเตรีย เบลเยียม แคนาดา สาธารณเช็ก เดนมาร์ก ฟินแลนด์ ฝรั่งเศส เยอรมนี กรีซ ฮังการี ไอร์แลนด์ ไอร์แลนด์ อิตาลี ญี่ปุ่น สาธารณรัฐเกาหลี ลักเซมเบิร์ก เม็กซิโก เนเธอร์แลนด์ นิวซีแลนด์ นอร์เวย์ โปแลนด์ โปรตุเกส สเปน สาธารณรัฐสโลวัก สวีเดน สวิตเซอร์แลนด์ ตุรกี สหราชอาณาจักร และสหรัฐอเมริกา และประเทศที่มีความร่วมมือและข้อตกลง จำนวนกว่า 70 ประเทศ

ซึ่งผู้ใช้บริการของห้องสมุดจะสามารถเข้าไปศึกษาค้นคว้าข้อมูลต่างๆ ในรายละเอียดของเอกสารสิ่งพิมพ์ บทความต่างๆ ได้จากเอกสารที่มู่อเอกสารของ OECDx

ส่วนที่ 3

รายงานการเงินของ สศช.

- งบแสดงฐานะการเงิน
- งบรายได้และค่าใช้จ่าย
- การวิเคราะห์งบการเงิน

รายงานการเงินของ สศช.

สศช. มีรายได้รวม 521.906 ล้านบาท เพิ่มขึ้น
ร้อยละ 9 ค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้นร้อยละ 2 ค่าใช้จ่าย
ส่วนใหญ่เป็นด้านบุคลากรมีสัดส่วนมากที่สุด
คิดเป็นร้อยละ 44 ของทั้งหมด

รายงานการเงิน

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ(สศช.)

ปีงบประมาณ 2551

รายงานการเงินของสศช. ประกอบด้วยงบแสดงฐานะการเงิน งบรายได้และค่าใช้จ่าย หมายเหตุประกอบงบการเงิน และการวิเคราะห์งบการเงิน โดยมีสาระสำคัญ สรุปได้ดังนี้

งบแสดงฐานะทางการเงิน

ในปีงบประมาณ 2551 สศช. มีสินทรัพย์รวม จำนวน 103,312 ล้านบาท ส่วนใหญ่เป็นสินทรัพย์ไม่หมุนเวียน ได้แก่ ที่ดินอาคาร และอุปกรณ์คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 71.62 ของทั้งหมด รองลงมาเป็นรายการเงินสดและรายการเทียบเท่าเงินสดร้อยละ 12.45 โดยมีสินทรัพย์ลดลงจากปีงบประมาณ 2550 จำนวน 23,210 ล้านบาท หรือลดลงร้อยละ 18.35 จากรายได้ค้างรับที่ลดลงจำนวน 27,055 ล้านบาท หรือลดลงร้อยละ 87.50 และในส่วนของหนี้สินลดลง จำนวน 27,517 ล้านบาท หรือลดลงร้อยละ 17.13 โดยลดลงในส่วนของการใช้จ่ายค้างจ่าย จำนวน 43,130 ล้านบาท ซึ่งเป็นเงินกันไว้เบิกเหลือในปี ประกอบด้วย ค่าจ้างที่ปรึกษาของงาน/โครงการต่างๆ และค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับการประชาสัมพันธ์ เพื่อใช้ในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ของประเทศ

งบรายได้และค่าใช้จ่าย

ในปีงบประมาณ 2551 สศช. มีรายได้สูงกว่าค่าใช้จ่ายสุทธิ จำนวน 4,834 ล้านบาท รายได้ส่วนใหญ่เป็นรายได้จากเงินงบประมาณทั้งสิ้น 501,921 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปีงบประมาณ 2550 จำนวน 61,763 ล้านบาท หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 14.03 โดยเพิ่มขึ้นในส่วนของเงินงบประมาณจากงบบุคลากรที่เพิ่มขึ้น และมีค่าใช้จ่ายจากการดำเนินงานจำนวน 517,019 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปีก่อน 7,937 ล้านบาทหรือร้อยละ 1.56 ซึ่งส่วนใหญ่เป็นค่าใช้จ่ายบุคลากร ประกอบด้วยเงินเดือนและค่าใช้จ่ายสวัสดิการ จำนวน 225,390 ล้านบาท รองลงมาเป็นค่าวัสดุและค่าใช้สอย จำนวน 125,435 ล้านบาท

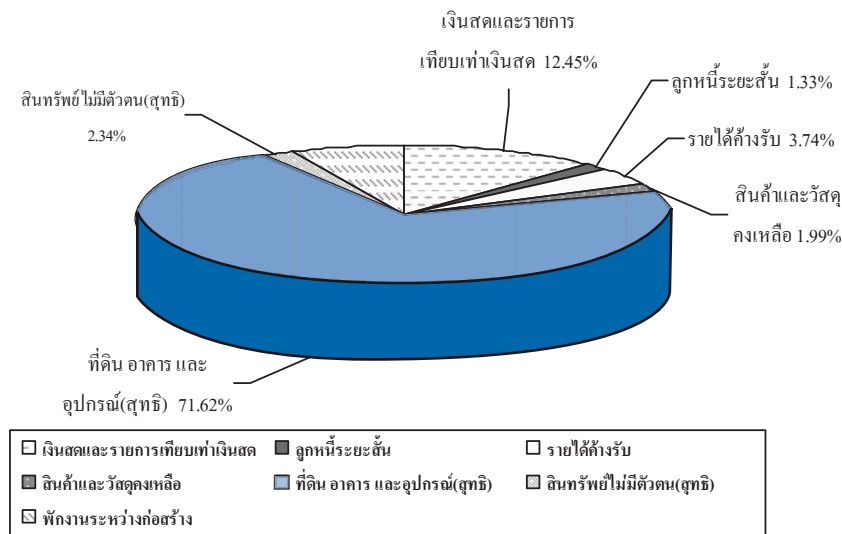
หมายเหตุประกอบงบการเงิน

แสดงข้อมูลเกี่ยวกับเกณฑ์การจัดทำงบการเงิน นโยบายการบัญชีที่สำคัญ และเปิดเผยข้อมูลทางการเงินที่มีนัยสำคัญ รวมทั้งสิ้น 18 หมายเหตุ

การวิเคราะห์ทางการเงิน

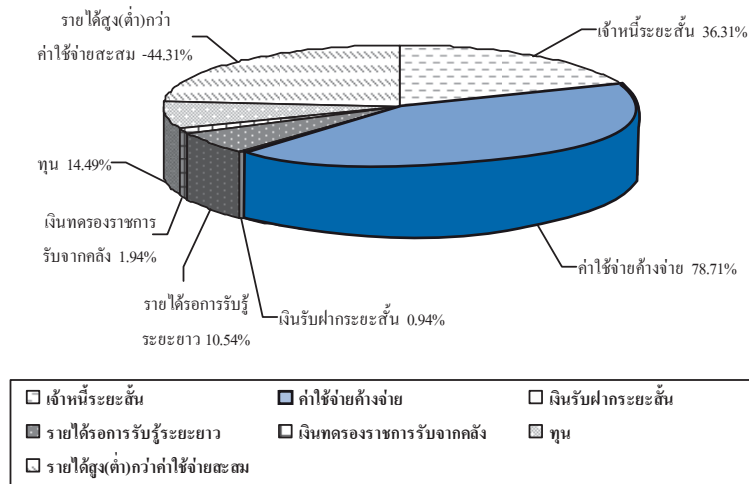
การวิเคราะห์ทางการเงินนี้แสดงให้เห็นถึงฐานะการเงิน และผลการดำเนินงาน ที่เป็นประโยชน์ในการบริหารจัดการทรัพยากรขององค์กร โดยได้แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ของสินทรัพย์ หนี้สิน รายได้ และค่าใช้จ่าย พร้อมแสดงการเปรียบเทียบข้อมูลทางการเงิน เพื่อให้ทราบแนวโน้มการเพิ่มขึ้นและลดลงของรายการบัญชีที่เกิดขึ้น โดยแสดงข้อมูลทางการเงินที่มีนัยสำคัญ สรุปได้ดังนี้

แผนภูมิที่ 1 สินทรัพย์ทั้งหมดของ สศช. ปีงบประมาณ 2551

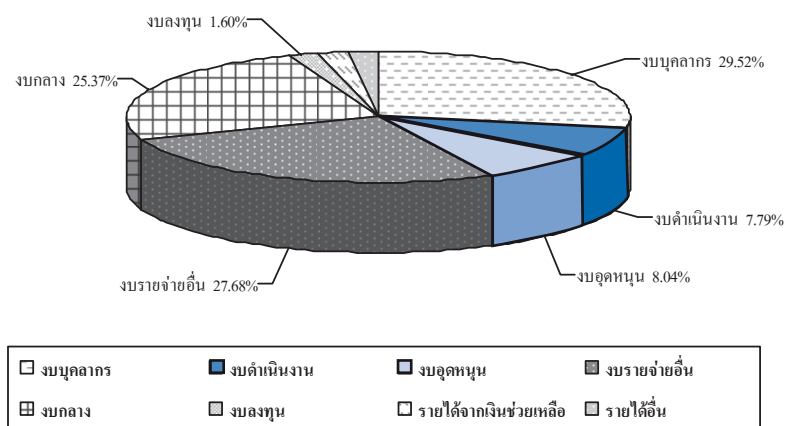
โครงสร้างสินทรัพย์ของสศช. ประกอบด้วย สินทรัพย์หมุนเวียน มีสัดส่วนร้อยละ 18.52 และสินทรัพย์ไม่หมุนเวียนร้อยละ 81.48 โดยสินทรัพย์ส่วนใหญ่ของสำนักงานฯ เป็นรายการประเภท ที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์สำนักงานมีสัดส่วนร้อยละ 71.62 ของทั้งหมด รองลงมาคือ เงินสดและรายการเทียบเท่าเงินสด ร้อยละ 12.45 นอกจากนี้ยังประกอบด้วยสินทรัพย์ประเภทอื่นๆ อีกร้อยละ 15.92 ได้แก่ งานระหว่างก่อสร้าง รายได้ค้างรับ สินทรัพย์ไม่มีตัวตนและวัสดุคงเหลือ

แผนภูมิที่ 2 หนี้สินและทุนของ สศช. ปีงบประมาณ 2551

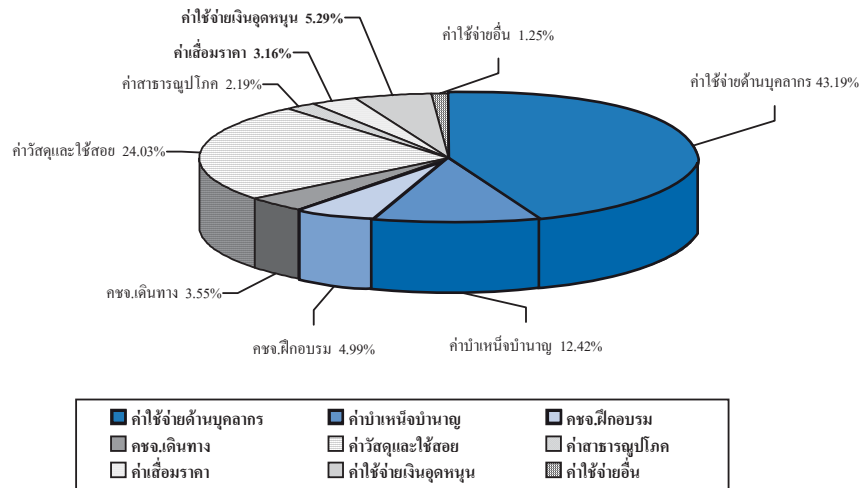
โครงสร้างหนี้สินและทุนทั้งหมด ประกอบด้วยหนี้สินรวม มีสัดส่วนร้อยละ 129.82 ของมูลค่ารวมของหนี้สินและส่วนทุน โดยส่วนใหญ่เป็นรายการหนี้สินหมุนเวียนร้อยละ 116.35 และหนี้สินไม่หมุนเวียนร้อยละ 13.47 ส่วนของทุนร้อยละ 29.82 ประกอบด้วยรายได้สูงกว่าค่าใช้จ่ายสะสมรวมร้อยละ -44.31 และทุนร้อยละ 14.49

แผนภูมิที่ 3 รายได้จากการดำเนินงานทั้งหมดของ สศช. ปีงบประมาณ 2551

รายได้จากการดำเนินงาน ส่วนใหญ่เป็นรายได้เงินงบประมาณที่ได้รับจากรัฐบาลร้อยละ 96.17 ประกอบด้วย งบบุคลากรร้อยละ 29.52 งบรายจ่ายอื่นร้อยละ 27.68 งบกลางร้อยละ 25.37 งบอุดหนุนร้อยละ 8.04 งบดำเนินงานร้อยละ 7.79 และงบลงทุนร้อยละ 1.60 นอกจากนี้ยังมีรายได้จากแหล่งอื่นอีกร้อยละ 3.83 ได้แก่ รายได้อื่น และรายได้จากเงินช่วยเหลือและเงินบริจาค

แผนภูมิที่ 4 ค่าใช้จ่ายจากการดำเนินงานของ สศช. ปีงบประมาณ 2551

ค่าใช้จ่ายจากการดำเนินงาน ส่วนใหญ่เป็นค่าใช้จ่ายบุคลากรร้อยละ 43.19 ค่าวัสดุและใช้สอยร้อยละ 24.03 ค่าใช้จ่ายบำเหน็จบำนาญร้อยละ 12.42 ค่าใช้จ่ายเงินอุดหนุนร้อยละ 5.29 และค่าใช้จ่ายในดำเนินงานอื่นๆ อีกร้อยละ 15.14

ตารางที่ 1 สรุปภาพรวมของฐานะการเงิน และผลการดำเนินงานของ สศช.

รายการ	ปีงบประมาณ 2551 (หน่วย : บาท)	ปีงบประมาณ 2550 (หน่วย : บาท)	ผลต่าง (ร้อยละ)
สินทรัพย์	103,311,584.80	126,522,123.51	(18.35)
หนี้สิน	133,089,310.64	160,606,153.85	(17.13)
ทุน	(29,777,725.84)	(34,084,030.34)	12.63
รายได้	521,905,708.54	479,886,998.58	8.76
ค่าใช้จ่าย	517,019,026.43	509,082,419.38	1.56

สินทรัพย์

สินทรัพย์รวมของ สศช. มีปริมาณที่ลดลงจากปีงบประมาณ 2550 ร้อยละ 18.35 เนื่องจาก รายได้ค้างรับที่ลดลง ซึ่งเกิดจากเงินงบประมาณคงค้างรับจากคลังลดลงจากปี 2550 จำนวน 27.055 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 87.49 ส่งผลให้สำนักงานฯ มีสินทรัพย์หมุนเวียนที่แสดงถึงสภาพคล่องทางการเงินลดลงเมื่อเทียบกับงบประมาณปีก่อน

หนี้สิน

สศช. มีหนี้สินลดลงจากงบประมาณปีก่อน ร้อยละ 17.13 เนื่องจากหนี้สินหมุนเวียนที่ลดลงซึ่งเป็นผลมาจากค่าใช้จ่ายค้างจ่ายที่ลดลง ประกอบด้วย เงินกันไว้เบิกเหลื่อมปีงบประมาณ ค่าสาธารณูปโภคค้างจ่าย และใบสำคัญค้างจ่ายที่ข้าราชการ ลูกจ้าง พนักงานราชการ ขอเบิกเงินค่าใช้จ่ายต่างๆ จากเงินทดรองราชการ ซึ่งรายการดังกล่าวถือเป็นค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นเมื่อได้รับใบแจ้งหนี้ มีการผูกพันสัญญา แล้วยังมีได้ดำเนินการบันทึกรายการค่าใช้จ่ายในระบบ GFMS

ทุน

ทุนของ สศช. เพิ่มขึ้นจากงบประมาณปีก่อน ร้อยละ 12.63 เนื่องจากในปีงบประมาณ 2551 สำนักงานฯ มีรายได้สูงกว่าค่าใช้จ่ายสุทธิ 4.834 ล้านบาท จึงทำให้รายการรายได้ต่ำกว่าค่าใช้จ่ายสะสม ที่เกิดจากผลขาดทุนจากปีก่อนลดลง

รายได้

รายได้ของ สศช. ทั้งสิ้น เป็นเงิน 521.906 ล้านบาท เป็นรายได้จากรัฐบาลโดยเป็นงบประมาณประจำและงบกลาง ซึ่งประกอบด้วย งบบุคลากรจากการเบิกจ่ายเงินเดือน ค่าจ้างประจำ งบลงทุนจากการได้รับจัดสรรให้ซื้อครุภัณฑ์และสิ่งก่อสร้าง งบกลางจากการเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายสวัสดิการให้กับข้าราชการ ลูกจ้างและข้าราชการบำนาญ งบดำเนินงานสำหรับค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานต่างๆของสำนักงาน และงบรายจ่ายอื่น เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการขับเคลื่อนโครงการที่สนับสนุนแผนและยุทธศาสตร์ต่างๆของประเทศ

ค่าใช้จ่าย

ค่าใช้จ่ายจากการดำเนินงานของ สศช. เพิ่มขึ้นจากงบประมาณปี 2550 คิดเป็นร้อยละ 1.56 เป็นผลมาจากการเพิ่มขึ้นของค่าใช้จ่ายบุคลากร ได้แก่ เงินเดือน ค่าจ้าง เงินประจำตำแหน่ง ค่าตอบแทนอื่นๆ รองลงมาเป็นค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมสัมมนา เพื่อใช้ในการพัฒนาบุคลากรของสำนักงานฯ ให้มีประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานมากยิ่งขึ้น

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

งบแสดงฐานะการเงิน

ณ วันที่ 30 กันยายน 2551 และ 2550

(หน่วย:บาท)

		ปี 2551	ปี 2550
สินทรัพย์	หมายเหตุ		
สินทรัพย์หมุนเวียน			
เงินสดและรายการเทียบเท่าเงินสด	3	12,863,316.40	19,995,231.12
ลูกหนี้ระยะสั้น		1,373,350.00	3,749,989.15
รายได้ค้างรับ		3,866,929.13	30,921,936.23
สินค้าและวัสดุคงเหลือ		1,026,708.11	932,150.22
รวมสินทรัพย์หมุนเวียน		19,130,303.64	55,599,306.72
สินทรัพย์ไม่หมุนเวียน			
ที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์ (สุทธิ)	4	73,988,862.14	67,784,332.39
สินทรัพย์ไม่มีตัวตน (สุทธิ)	5	2,419,498.45	1,150,484.40
งานระหว่างก่อสร้าง		7,772,920.57	1,988,000.00
รวมสินทรัพย์ไม่หมุนเวียน		84,181,281.16	70,922,816.79
รวมสินทรัพย์		103,311,584.80	126,522,123.51
หนี้สิน			
หนี้สินหมุนเวียน			
เจ้าหนี้ระยะสั้น	6	37,509,660.91	15,937,708.85
ค่าใช้จ่ายค้างจ่าย	7	81,311,568.94	124,440,840.05
รายได้รับล่วงหน้า	8	-	24,590.75
เงินรับฝากกระยะสั้น	9	976,229.00	637,553.29
หนี้สินหมุนเวียนอื่น	10	405,861.75	67,590.00
รวมหนี้สินหมุนเวียน		120,203,320.60	141,108,282.94
หนี้สินไม่หมุนเวียน			
รายได้รอการรับรู้ระยะยาว		10,885,990.04	17,497,870.91
เงินอุดหนุนราชการรับจากคลัง		2,000,000.00	2,000,000.00
รวมหนี้สินไม่หมุนเวียน		12,885,990.04	19,497,870.91
รวมหนี้สิน		133,089,310.64	160,606,153.85
สินทรัพย์สุทธิ		(29,777,725.84)	(34,084,030.34)

หมายเหตุประกอบงบการเงินเป็นส่วนหนึ่งของงบการเงินนี้

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

งบแสดงฐานะการเงิน (ต่อ)

ณ วันที่ 30 กันยายน 2551 และ 2550

		(หน่วย:บาท)	
		ปี 2551	ปี 2550
หมายเหตุ			
สินทรัพย์			
ทุน		14,970,152.20	14,970,152.20
รายได้สูง/(ต่ำ)กว่าค่าใช้จ่ายสะสม		(44,747,878.04)	(49,054,182.54)
รวมสินทรัพย์สุทธิ		<u>(29,777,725.84)</u>	<u>(34,084,030.34)</u>

หมายเหตุประกอบงบการเงินเป็นส่วนหนึ่งของงบการเงินนี้

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
งบรายได้และค่าใช้จ่าย
สำหรับปี สิ้นสุด วันที่ 30 กันยายน 2551 และ 2550

(หน่วย:บาท)

		ปี 2551	ปี 2550
หมายเหตุ			
รายได้จากการดำเนินงาน			
รายได้จากรัฐบาล			
รายได้จากงบประมาณ	11	501,920,747.04	440,157,325.15
รวมรายได้จากรัฐบาล		<u>501,920,747.04</u>	<u>440,157,325.15</u>
รายได้จากแหล่งอื่น :			
รายได้จากเงินช่วยเหลือและเงินบริจาค		8,919,344.66	10,592,216.73
รายได้อื่น		11,065,616.84	29,137,456.70
รวมรายได้จากแหล่งอื่น		<u>19,984,961.50</u>	<u>39,729,673.43</u>
รวมรายได้จากการดำเนินงาน		<u>521,905,708.54</u>	<u>479,886,998.58</u>
ค่าใช้จ่ายจากการดำเนินงาน			
ค่าใช้จ่ายบุคลากร	12	225,390,281.20	200,470,835.60
ค่าบำเหน็จบำนาญ		59,627,196.60	53,795,550.84
ค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรม		26,021,272.74	13,331,797.34
ค่าใช้จ่ายในการเดินทาง		18,508,215.09	16,534,577.76
ค่าวัสดุ และค่าใช้สอย	13	125,434,880.53	142,179,035.30
ค่าสาธารณูปโภค	14	11,445,989.65	12,068,301.86
ค่าเสื่อมราคาและค่าตัดจำหน่าย	15	16,472,967.53	17,966,542.35
ค่าใช้จ่ายเงินอุดหนุน		27,600,000.00	31,301,000.00
ค่าใช้จ่ายอื่น		<u>6,518,223.09</u>	<u>21,434,778.33</u>
รวมค่าใช้จ่ายจากการดำเนินงาน		<u>517,019,026.43</u>	<u>509,082,419.38</u>
รายได้สูง(ต่ำ)กว่าค่าใช้จ่ายจากการดำเนินงาน		<u>4,886,682.11</u>	<u>(29,195,420.80)</u>
รายได้/ค่าใช้จ่าย ที่ไม่เกิดจากการดำเนินงาน			
กำไร / ขาดทุนสุทธิจากการจำหน่ายสินทรัพย์		<u>(52,600.24)</u>	<u>(402,641.48)</u>
รวมรายได้/ค่าใช้จ่ายที่ไม่เกิดจากการดำเนินงาน		<u>(52,600.24)</u>	<u>(402,641.48)</u>
รายได้สูง (ต่ำ) กว่าค่าใช้จ่ายสุทธิ		<u>4,834,081.87</u>	<u>(29,598,062.28)</u>

หมายเหตุประกอบงบการเงินเป็นส่วนหนึ่งของงบการเงินนี้

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
งบรายได้และค่าใช้จ่าย (ต่อ)
สำหรับปี สิ้นสุด วันที่ 30 กันยายน 2551 และ 2550

(หน่วย:บาท)

	<u>ปี 2551</u>	<u>ปี 2550</u>
หมายเหตุ		
รายได้แผ่นดินรับปีก่อน	(67,715.00)	0.00
รายได้แผ่นดินสุทธิ	<u>0.00</u>	<u>(2,568,353.72)</u>
รายได้สูง(ต่ำ)กว่าค่าใช้จ่ายสุทธิ	<u>4,766,366.87</u>	<u>(32,166,416.00)</u>

หมายเหตุประกอบงบการเงินเป็นส่วนหนึ่งของงบการเงินนี้

หมายเหตุประกอบงบการเงิน

หมายเหตุ	หน้า
1 สรุปนโยบายการบัญชีที่สำคัญ	12
2 ผลผลิตของหน่วยงาน	14
3 เงินสดและรายการเทียบเท่าเงินสด	117
4 ที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์ (สุทธิ)	118
5 สินทรัพย์ไม่มีตัวตน (สุทธิ)	120
6 เจ้าหนี้ระยะสั้น	120
7 ค่าใช้จ่ายค้างจ่าย	120
8 รายได้รับล่วงหน้า	120
9 เงินรับฝากกระยะสั้น	121
10 หนี้สินหมุนเวียนอื่น	121
11 รายได้จากงบประมาณ	121
12 ค่าใช้จ่ายบุคลากร	121
13 ค่าวัสดุ และใช้สอย	121
14 ค่าสาธารณูปโภค	122
15 ค่าเสื่อมราคาและค่าตัดจำหน่าย	122
16 รายงานฐานะเงินงบประมาณรายจ่ายปีปัจจุบัน	123
17 รายงานฐานะเงินงบประมาณรายจ่ายปีก่อน	123
18 รายงานรายได้แผ่นดิน	124
วิเคราะห์งบการเงิน	126
	129

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

หมายเหตุประกอบงบการเงิน

สำหรับปี สิ้นสุดวันที่ 30 กันยายน 2551 และ 2550

หมายเหตุที่ 1 : สรุปนโยบายการบัญชีที่สำคัญ

1.1 หลักเกณฑ์ในการจัดทำงบการเงิน

ตั้งแต่ 1 เมษายน 2546 สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ได้ใช้หลักการบัญชีเกณฑ์คงค้างตามหลักการและนโยบายบัญชีสำหรับหน่วยงานภาครัฐที่กระทรวงการคลังกำหนด ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติได้จัดประเภทและการแสดงรายการในงบการเงินถือปฏิบัติตามหนังสือกรมบัญชีกลางที่ กค 0423.2/410 เรื่อง รูปแบบรายงานการเงินของหน่วยงานภาครัฐสำหรับปีงบประมาณ พ.ศ.2551

1.2 หน่วยงานที่เสนอรายงาน

รายงานการเงินของสำนักงานฯ ได้จัดทำขึ้นเพื่อนำเสนอแก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง พร้อมจัดส่งให้แก่สำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน เพื่อใช้ในการตรวจสอบข้อมูลทางการเงินและรับรองงบการเงินของหน่วยงานต่อไป

1.3 ขอบเขตของข้อมูลในรายงาน

งบการเงินนี้เป็นการแสดงภาพรวมของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ซึ่งรวมงบการเงินของหน่วยงานในภูมิภาค 3 แห่ง ได้แก่

สำนักพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมภาคเหนือ

สำนักพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

สำนักพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมภาคใต้

รอบระยะเวลาบัญชี เริ่มตั้งแต่ 1 ตุลาคม ถึง 30 กันยายน ของปีถัดไป

1.4 นโยบายบัญชี

- **วัดคงเหลือ** บันทึกบัญชีตามราคาทุน และตีราคาวัดคงเหลือโดยวิธีเข้าก่อนออกก่อน

- **รายได้รอการรับรู้**

- การรับเงินช่วยเหลือโดยมีข้อจำกัดในการใช้ หรือรับเงินบริจาคโดยมีวัตถุประสงค์ หน่วยงานจะรับรู้รายได้จากเงินช่วยเหลือเมื่อได้มีการปฏิบัติตามเงื่อนไขนั้น หรือรับรู้รายได้จากเงินบริจาคเมื่อเกิดค่าใช้จ่ายเพื่อการนั้น

- การรับบริจาคเป็นสินทรัพย์ไม่หมุนเวียน ให้แสดงมูลค่ายุติธรรม ณ วันที่ได้ทรัพย์สินนั้นมาและทยอยรับรู้เป็นรายได้ตามมูลค่าของค่าเสื่อมราคาของทรัพย์สินที่ได้รับ

- **สินทรัพย์ถาวร การคำนวณค่าเสื่อมราคาและค่าตัดจำหน่าย**

- **ที่ดิน**

- ส่วนหนึ่งไม่มีการคำนวณมูลค่าที่ดิน เนื่องจากเป็นที่ราชพัสดุ

- ส่วนหนึ่งได้มีการปรับปรุงที่ดินราชพัสดุ ในปีงบประมาณ 2551 โดยบันทึกไว้เป็นราคาทุนของที่ดินราชพัสดุ

● อาคาร

หมายถึง อาคารและสิ่งปลูกสร้างประเภทต่างๆ รวมทั้งส่วนปรับปรุงอาคารซึ่งเป็นต้นทุนในการตกแต่งหรือปรับปรุงตัวอาคารภายหลังจากที่จัดสร้างอาคารเสร็จแล้ว หน่วยงานจะรับรู้ตามราคาทุนหักค่าเสื่อมราคาสะสมโดยเส้นตรง มีอายุการใช้งาน 30 ปี

● **ครุภัณฑ์และอุปกรณ์ของหน่วยงาน** มีไว้เพื่อการดำเนินงานและคาดว่าจะได้รับประโยชน์เกิน 1 ปี หน่วยงานจะรับรู้ตามราคาทุน หักค่าเสื่อมราคาสะสม

- ปีงบประมาณ 2540 - 2545 ครุภัณฑ์และอุปกรณ์ที่มีราคาต่อหน่วยหรือต่อชุดมูลค่าสุทธิตั้งแต่ 30,000 บาทขึ้นไป บันทึกบัญชีตามราคาทุน ณ วันที่ได้รับมา
- ปีงบประมาณ 2546 เป็นต้นมา ครุภัณฑ์และอุปกรณ์ที่มีราคาต่อหน่วยหรือต่อชุด ตั้งแต่ 5,000 บาท ขึ้นไปบันทึกบัญชีตามราคาทุน ณ วันที่ได้รับมา

● **ค่าเสื่อมราคา** คำนวณโดยวิธีเส้นตรงตามอายุการใช้งาน ดังนี้

- อายุการใช้งาน		
- ครุภัณฑ์สำนักงาน	8	ปี
- ครุภัณฑ์คอมพิวเตอร์	3	ปี
- ครุภัณฑ์ยานพาหนะและขนส่ง	8	ปี
- โปรแกรมคอมพิวเตอร์	3	ปี

● การรับรู้รายได้

- รายได้จากเงินงบประมาณรับรู้เมื่อได้รับอนุมัติคำขอเบิกเงินจากกรมบัญชีกลาง
- รายได้เงินนอกงบประมาณรับรู้เมื่อเกิดรายได้
- รายได้แผ่นดินรับรู้เมื่อได้รับเงินเป็นรายการต่างหากจากรายได้และค่าใช้จ่ายจากปกติของ หน่วยงานในงบรายได้และค่าใช้จ่าย

● การรับรู้ค่าใช้จ่าย

- ความเป็นไปได้ค่อนข้างแน่นอนในการเกิดขึ้นของค่าใช้จ่าย
- สามารถวัดมูลค่าของค่าใช้จ่ายอย่างมีเหตุผลน่าเชื่อถือ

หมายเหตุที่ 2 : ผลผลิตของหน่วยงาน

วิสัยทัศน์

เป็นหน่วยงานหลักในการวางแผนและจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบเศรษฐกิจและสังคมที่ยั่งยืนที่ยึดประโยชน์ส่วนรวมทันต่อการเปลี่ยนแปลงและมีประสิทธิภาพสูง

พันธกิจ

- 1) วางแผนยุทธศาสตร์และผลักดันยุทธศาสตร์สู่การปฏิบัติทั้งยุทธศาสตร์ระยะสั้นและระยะยาว รวมทั้งการวางแผนการลงทุนของประเทศ ให้คำปรึกษาด้านยุทธศาสตร์การลงทุนให้กับรัฐบาลและเป็นหน่วยงานกลางประสานนโยบายแผนงาน และโครงการให้กับส่วนราชการที่เกี่ยวข้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ

- 2) จัดทำแผนการบริหารราชการแผ่นดินระยะ 4 ปี ให้กับคณะรัฐมนตรีภายในเก้าสิบวันหลังจากที่ได้แถลงนโยบายต่อรัฐสภาแล้ว และประเมินความคุ้มค่าในการปฏิบัติการกิจของรัฐที่ส่วนราชการดำเนินการ
- 3) ติดตามและประเมินผลการดำเนินงานตามนโยบายรัฐบาลและยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ
- 4) พัฒนาระบบข้อมูลและเครื่องชี้วัดไปสู่การเป็นศูนย์กลางข้อมูลและเตือนภัยทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ

ผลผลิตของหน่วยงาน

ในปีงบประมาณ 2551 ประกอบด้วย 4 แผนงบประมาณ และ 4 ผลผลิต ดังนี้

1. แผนงบประมาณ : เสริมสร้างความมั่นคงของชีวิตและสังคม

ผลผลิตที่ 1 แผนและยุทธศาสตร์การพัฒนาทูทางสังคม

ตัวชี้วัดเชิงปริมาณ : จำนวนเรื่องของการวางแผนและผลักดันยุทธศาสตร์การพัฒนาทูทางสังคม 6 เรื่อง

ตัวชี้วัดเชิงคุณภาพ : ผลการผลักดันยุทธศาสตร์การพัฒนาทูทางสังคมถูกนำไปใช้ประโยชน์ได้ไม่น้อยกว่าร้อยละ 80

2. แผนงบประมาณ : จัดความยากจนและพัฒนาชนบท

ผลผลิตที่ 1 แผนและยุทธศาสตร์การจัดความยากจนและพัฒนาชนบท

ตัวชี้วัดเชิงปริมาณ : จำนวนเรื่องของการวางแผนและผลักดันยุทธศาสตร์การจัดความยากจนและพัฒนาชนบท 4 เรื่อง

ตัวชี้วัดเชิงคุณภาพ : ผลการผลักดันยุทธศาสตร์การจัดความยากจนและพัฒนาชนบทถูกนำไปใช้ประโยชน์ได้ไม่น้อยกว่าร้อยละ 80

3. แผนงบประมาณ : เสริมสร้างประสิทธิภาพแห่งชาติ

ผลผลิตที่ 1 แผนและยุทธศาสตร์การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและการพัฒนา

ที่ยั่งยืนของประเทศ

ตัวชี้วัดเชิงปริมาณ : จำนวนเรื่องของการวางแผนและผลักดันยุทธศาสตร์การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและการพัฒนาที่ยั่งยืนของประเทศ 18 เรื่อง

ตัวชี้วัดเชิงคุณภาพ : ผลการผลักดันยุทธศาสตร์การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและการพัฒนาที่ยั่งยืนของประเทศถูกนำไปใช้ประโยชน์ได้ไม่น้อยกว่าร้อยละ 80

4. แผนงบประมาณ : บริหารจัดการภาครัฐ

ผลผลิตที่ 1 แผนและยุทธศาสตร์การบริหารจัดการภาครัฐที่มีประสิทธิภาพและเป็นธรรม

ตัวชี้วัดเชิงปริมาณ : จำนวนเรื่องของการวางแผนและผลักดันยุทธศาสตร์การบริหารจัดการภาครัฐที่มีประสิทธิภาพและเป็นธรรม

ตัวชี้วัดเชิงคุณภาพ : ผลการผลักดันยุทธศาสตร์การบริหารจัดการภาครัฐที่มีประสิทธิภาพและเป็นธรรมถูกนำไปใช้ประโยชน์ได้ไม่น้อยกว่าร้อยละ 80

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

หมายเหตุประกอบงบการเงิน

สำหรับปี สิ้นสุดวันที่ 30 กันยายน 2551 และ 2550

(หน่วย : บาท)

	ปี 2551	ปี 2550
หมายเหตุที่ 3 - เงินสดและรายการเทียบเท่าเงินสด		
เงินสดในมือ	-	-
เงินฝากสถาบันการเงิน	6,623,594.24	10,433,115.99
เงินฝากคลัง	4,239,722.16	7,562,115.13
รายการเทียบเท่าเงินสดอื่น	2,000,000.00	2,000,000.00
รวม เงินสดและรายการเทียบเท่าเงินสด	<u>12,863,316.40</u>	<u>19,995,231.12</u>
หมายเหตุที่ 4 - ที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์ (สุทธิ)		
ที่ดิน	1,459,000.00	-
อาคารและสิ่งปลูกสร้าง	47,995,192.21	47,947,577.21
หัก ค่าเสื่อมราคาสะสม	(12,883,349.03)	(11,257,780.42)
อาคารและสิ่งปลูกสร้าง (สุทธิ)	<u>35,111,843.18</u>	<u>36,689,796.79</u>
อุปกรณ์	106,858,607.25	89,606,765.06
หัก ค่าเสื่อมราคาสะสม	(69,440,588.29)	(58,512,229.46)
อุปกรณ์ (สุทธิ)	<u>37,418,018.96</u>	<u>31,094,535.60</u>
รวม ที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์(สุทธิ)	<u>73,988,862.14</u>	<u>67,784,332.39</u>
หมายเหตุที่ 5 - สินทรัพย์ไม่มีตัวตน (สุทธิ)		
โปรแกรมคอมพิวเตอร์	3,658,147.36	1,791,043.36
หัก ค่าตัดจำหน่ายสะสม	(1,238,648.91)	(640,558.96)
โปรแกรมคอมพิวเตอร์ (สุทธิ)	<u>2,419,498.45</u>	<u>1,150,484.40</u>
รวมสินทรัพย์ไม่มีตัวตน (สุทธิ)	<u>2,419,498.45</u>	<u>1,150,484.40</u>
หมายเหตุที่ 6 - เจ้าหนี้ระยะสั้น		
เจ้าหนี้ค้ำวัสดุและบริการ - หน่วยงานของรัฐ	7,012,303.95	938,457.50
เจ้าหนี้ค้ำวัสดุและบริการ - หน่วยงานภายนอก	29,529,232.76	13,178,052.34
รับสินค้า / ใบสำคัญ	-	1,545,000.00
เจ้าหนี้การค้าอื่น	-	115,839.59
เจ้าหนี้อื่น - หน่วยงานรัฐ	968,124.20	160,359.42
รวมเจ้าหนี้ระยะสั้น	<u>37,509,660.91</u>	<u>15,937,708.85</u>

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

หมายเหตุประกอบงบการเงิน

สำหรับปี สิ้นสุดวันที่ 30 กันยายน 2551 และ 2550

(หน่วย : บาท)

	ปี 2551	ปี 2550
หมายเหตุที่ 7 - ค่าใช้จ่ายค้างจ่าย		
ค่าสาธารณูปโภคค้างจ่าย	873,259.89	212,419.13
ใบสำคัญค้างจ่าย	2,804,302.77	34,067,453.22
ค่าใช้จ่ายค้างจ่ายอื่น - บุคคลภายนอก	77,634,006.28	90,160,967.70
รวมค่าใช้จ่ายค้างจ่าย	81,311,568.94	124,440,840.05
หมายเหตุที่ 8 - รายได้รับล่วงหน้า		
รายได้จากเงินกู้ของรัฐบาลรับล่วงหน้า	0.00	24,590.75
รวมรายได้รับล่วงหน้า	0.00	24,590.75
หมายเหตุที่ 9 - เงินรับฝากกระยะสั้น		
เงินรับฝากอื่น	976,229.00	637,553.29
รวมเงินรับฝากกระยะสั้น	976,229.00	637,553.29
หมายเหตุที่ 10 - หนี้สินหมุนเวียนอื่น		
เงินประกันสัญญา	4,976.00	62,454.00
เงินประกันอื่น ๆ	400,885.75	5,136.00
รวมหนี้สินหมุนเวียนอื่น	405,861.75	67,590.00
หมายเหตุที่ 11 - รายได้จากงบประมาณ		
งบบุคลากร	148,171,968.84	117,458,166.80
งบลงทุน	8,029,322.78	56,966,589.28
งบดำเนินงาน	39,088,241.40	44,870,495.25
งบอุดหนุน	40,370,470.48	96,826,938.61
งบรายจ่ายอื่น	138,951,297.98	105,410,464.59
งบกลาง	130,593,571.24	18,624,670.62
หัก เบิกเกินส่งคืนเงินงบประมาณ	(3,284,125.68)	0.00
รวมรายได้จากงบประมาณ	501,920,747.04	440,157,325.15

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

หมายเหตุประกอบงบการเงิน

สำหรับปี สิ้นสุดวันที่ 30 กันยายน 2551 และ 2550

(หน่วย : บาท)

	ปี 2551	ปี 2550
หมายเหตุที่ 12 - ค่าใช้จ่ายบุคลากร		
เงินเดือน	161,478,454.22	148,810,955.76
ค่าจ้างประจำ	12,383,461.11	11,467,069.86
เงินเดือนพนักงานราชการ	7,362,820.00	5,744,710.00
เงินรางวัลประจำปี	10,051,091.28	5,521,862.12
ค่าล่วงเวลา	1,315,400.00	1,565,717.50
ค่าเช่าบ้าน	394,315.65	402,766.05
ค่ารักษาพยาบาล	23,458,361.11	17,682,054.60
ค่าใช้จ่ายสวัสดิการอื่น	8,316,358.00	7,666,084.37
ค่าใช้จ่ายบุคลากรอื่น	630,019.83	1,609,615.34
รวม ค่าใช้จ่ายบุคลากร	<u>225,390,281.20</u>	<u>200,470,835.60</u>
หมายเหตุที่ 13-ค่าวัสดุและค่าใช้สอย		
ค่าวัสดุ	4,599,831.76	5,856,937.20
ค่าซ่อมแซมและบำรุงรักษา	1,780,020.14	6,670,134.55
ค่าจ้างเหมาบริการ	7,196,575.39	13,299,031.24
ค่าประชาสัมพันธ์	4,248,297.20	2,798,776.47
ค่าจ้างที่ปรึกษา	91,872,439.53	101,774,663.65
ค่าใช้จ่ายในการประชุม	5,129,185.92	8,006,258.58
ค่าเช่าเบ็ดเตล็ด	8,281,267.65	2,211,267.65
ค่าใช้จ่ายอื่น	2,327,262.94	1,561,965.96
รวมค่าวัสดุและค่าใช้สอย	<u>125,434,880.53</u>	<u>142,179,035.30</u>

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

หมายเหตุประกอบงบการเงิน

สำหรับปี สิ้นสุดวันที่ 30 กันยายน 2551 และ 2550

(หน่วย : บาท)

หมายเหตุ	ปี 2551	ปี 2550
หมายเหตุที่ 14 -ค่าสาธารณูปโภค		
ค่าไฟฟ้า	4,905,442.21	5,364,795.69
ค่าน้ำประปา	300,702.84	508,554.86
ค่าแก๊สและน้ำมันเชื้อเพลิง	930,576.70	770,711.22
ค่าโทรศัพท์	3,051,839.79	2,237,703.91
ค่าบริการเครือข่ายอินเทอร์เน็ต	1,425,617.11	2,459,255.18
ค่าไปรษณีย์และขนส่ง	831,811.00	727,281.00
รวมค่าสาธารณูปโภค	<u>11,445,989.65</u>	<u>12,068,301.86</u>
หมายเหตุที่ 15 -ค่าเสื่อมราคาและค่าตัดจำหน่าย		
อาคารและสิ่งปลูกสร้าง	1,625,568.61	1,625,525.24
อุปกรณ์		
- อุปกรณ์สำนักงาน	1,126,566.55	881,250.97
- ยานพาหนะและอุปกรณ์การขนส่ง	424,320.24	273,313.06
- ไฟฟ้าและวิทยุ	399,199.58	329,196.83
- โฆษณาและเผยแพร่	1,120,224.68	1,161,248.97
- การเกษตร	3,000.00	3,000.00
- คอมพิวเตอร์	7,915,488.39	9,415,092.08
- งานบ้านงานครัว	4,020.32	6,373.00
- ครุภัณฑ์อื่น	3,256,489.21	3,632,751.98
สินทรัพย์ไม่มีตัวตน		
- โปรแกรมคอมพิวเตอร์	<u>598,089.95</u>	<u>638,790.22</u>
รวม ค่าเสื่อมราคาและค่าตัดจำหน่าย	<u>16,472,967.53</u>	<u>17,966,542.35</u>

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

หมายเหตุประกอบงบการเงิน

สำหรับปี สิ้นสุดวันที่ 30 กันยายน 2551 และ 2550

หมายเหตุที่ 16 - รายงานฐานะเงินงบประมาณรายจ่ายปีปัจจุบัน (2551)

รายการ	งบสุทธิ	การสำรองเงิน	ใบสั่งซื้อ/สัญญา	เบิกจ่าย	คงเหลือ
แผนงบประมาณ : เสริมสร้างความมั่นคงของชีวิตและสังคม					
ผลผลิตที่ 1 แผนและยุทธศาสตร์การพัฒนาทุนทางสังคม					
งบบุคลากร	11,844,500.00	-	-	11,759,086.12	85,413.88
งบดำเนินงาน	962,700.00	-	-	886,553.51	76,146.49
งบลงทุน	368,000.00	-	368,000.00	-	-
งบอุดหนุน	4,800,000.00	-	-	4,800,000.00	-
งบรายจ่ายอื่น	13,532,000.00	3,000,000.00	8,895,000.00	1,500,558.66	136,441.34
รวม	31,507,200.00	3,368,000.00	8,895,000.00	18,946,198.29	298,001.71

รายการ	งบสุทธิ	การสำรองเงิน	ใบสั่งซื้อ/สัญญา	เบิกจ่าย	คงเหลือ
แผนงบประมาณ : จัดความยากจนและพัฒนาชนบท					
ผลผลิตที่ 1 แผนและยุทธศาสตร์การจัดความยากจนและพัฒนาชนบท					
งบบุคลากร	18,958,600.00	-	-	15,290,736.82	3,667,863.18
งบดำเนินงาน	3,056,000.00	600,000.00	229,615.00	2,141,433.28	84,951.72
งบลงทุน	540,000.00	540,000.00	-	-	-
งบอุดหนุน	22,800,000.00	-	-	22,800,000.00	-
งบรายจ่ายอื่น	5,260,000.00	3,800,000.00	98,000.00	1,287,121.80	74,878.20
รวม	50,614,600.00	4,940,000.00	327,615.00	41,519,291.90	3,827,693.10

รายการ	งบสุทธิ	การสำรอง เงิน	ใบสั่งซื้อ/ สัญญา	เบิกจ่าย	คงเหลือ
แผนงบประมาณ : เสริมสร้างประสิทธิภาพแห่งชาติ					
ผลผลิตที่ 1 แผนและยุทธศาสตร์การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและการพัฒนาที่ยั่งยืนของประเทศ					
งบบุคลากร	56,335,700.00	-	-	52,692,045.59	3,643,654.41
งบดำเนินงาน	4,985,960.00	-	-	4,437,303.07	548,656.93
งบลงทุน	-	-	-	-	-
งบอุดหนุน	-	-	-	-	-
งบรายจ่ายอื่น	81,709,940.00	25,741,000.00	36,155,539.00	16,654,154.35	3,159,246.65
รวม	143,031,600.00	25,741,000.00	36,155,539.00	73,783,503.01	7,351,557.99

รายการ	งบสุทธิ	การสำรอง เงิน	ใบสั่งซื้อ/ สัญญา	เบิกจ่าย	คงเหลือ
แผนงบประมาณ : บริหารจัดการภาครัฐ					
ผลผลิตที่ 1 แผนและยุทธศาสตร์การบริหารจัดการภาครัฐที่มีประสิทธิภาพและเป็นธรรม					
งบบุคลากร	120,264,500.00	-	-	100,954,594.80	19,309,905.20
งบดำเนินงาน	34,720,226.00	3,979,250.00	343,320.00	30,359,183.67	38,472.33
งบลงทุน	23,040,874.00	23,000,000.00	-	40,874.00	-
งบอุดหนุน	16,300,000.00	9,412,698.00	-	6,877,391.80	9,910.20
งบรายจ่ายอื่น	82,036,000.00	34,764,800.00	21,983,960.80	21,304,605.91	3,982,633.29
รวม	276,361,600.00	71,156,748.00	22,327,280.80	159,536,650.18	23,340,921.02

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

หมายเหตุประกอบงบการเงิน

สำหรับปี สิ้นสุดวันที่ 30 กันยายน 2551 และ 2550

หมายเหตุที่ 17 - รายงานฐานะเงินงบประมาณรายจ่ายปีก่อน

รายการ	เงินกันไว้เบิก เหลือปี 2548 (สุทธิ)	เบิกจ่าย	คงเหลือ
แผนงานบริหารการพัฒนา			
งานวางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม			
งบบุคลากร	-	-	-
งบดำเนินงาน	-	-	-
งบลงทุน	-	-	-
งบอุดหนุน	-	-	-
งบรายจ่ายอื่น	5,130,778.73	5,130,778.73	-
รวม	5,130,778.73	5,130,778.73	-

รายการ	เงินกันไว้เบิก เหลือปี 2549 (สุทธิ)	เบิกจ่าย	คงเหลือ
แผนงบประมาณ พัฒนาระบบโลจิสติกส์			
ผลผลิต ศูนย์บริการองค์ความรู้ด้านเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ			
งบบุคลากร	-	-	-
งบดำเนินงาน	1,982,853.40	1,784,817.04	198,036.36
งบลงทุน	3,831,941.30	3,819,218.40	12,722.90
งบอุดหนุน	-	-	-
งบรายจ่ายอื่น	8,407,044.00	6,968,099.00	1,438,945.00
รวม	14,221,838.70	12,572,134.44	1,649,704.26

รายการ	เงินกันไว้เบิก เหลือปี2549 (สุทธิ)	เบิกจ่าย	คงเหลือ
แผนงบประมาณ พัฒนาขีดความสามารถในการดำเนินยุทธศาสตร์ชาติ			
ผลผลิต แผนและยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ			
งบบุคลากร	-	-	-
งบดำเนินงาน	-	-	-
งบลงทุน	12,328,590.00	4,174,460.57	8,154,129.43
งบอุดหนุน	-	-	-
งบรายจ่ายอื่น	20,645,141.45	19,684,746.45	960,395.00
รวม	32,973,731.45	23,859,207.02	9,114,524.43

รายการ	เงินกันไว้เบิก เหลือปี2550 (สุทธิ)	เบิกจ่าย	คงเหลือ
แผนงบประมาณ จัดความยากจนและพัฒนาชนบท			
ผลผลิต แผนและยุทธศาสตร์การจัดความยากจนและพัฒนา			
งบบุคลากร	-	-	-
งบดำเนินงาน	-	-	-
งบลงทุน	-	-	-
งบอุดหนุน	-	-	-
งบรายจ่ายอื่น	2,800,000.00	1,596,000.00	1,204,000.00
รวม	2,800,000.00	1,596,000.00	1,204,000.00

รายการ	เงินกันไว้เบิก เหลือปี2550 (สุทธิ)	เบิกจ่าย	คงเหลือ
แผนงบประมาณ สร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิต พัฒนาคนให้มีความรู้คู่คุณธรรมและจริยธรรม			
ผลผลิต ศูนย์บริการองค์ความรู้ด้านเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ			
งบบุคลากร	-	-	-
งบดำเนินงาน	680,470.00	645,781.00	34,689.00
งบลงทุน	31,620,030.00	10,046,179.00	21,573,851.00
งบอุดหนุน	12,021,493.06	4,954,650.90	7,066,842.16
งบรายจ่ายอื่น	11,730,956.75	11,730,956.75	-
รวม	56,052,949.81	27,377,567.65	28,675,382.16

รายการ	เงินกันไว้เบิก เหลือปี2550 (สุทธิ)	เบิกจ่าย	คงเหลือ
แผนงบประมาณ เตรียมความพร้อมแก่สังคมเพื่อให้ผู้สูงอายุเป็นทรัพยากรที่มีคุณค่า			
ผลผลิต แผนและยุทธศาสตร์การพัฒนาคณะและสังคมที่มีคุณภาพ			
งบบุคลากร	-	-	-
งบดำเนินงาน	400,000.00	112,122.80	287,877.20
งบลงทุน	7,880,000.00	6,793,358.59	1,086,641.41
งบอุดหนุน	16,134,048.00	7,437,868.00	8,696,180.00
งบรายจ่ายอื่น	-	-	-
รวม	24,414,048.00	14,343,349.39	10,070,698.61

รายการ	เงินกันไว้เบิก เหลือปี2550 (สุทธิ)	เบิกจ่าย	คงเหลือ
แผนงบประมาณ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์			
ผลผลิต แผนและยุทธศาสตร์การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจ			
งบบุคลากร	-	-	-
งบดำเนินงาน	-	-	-
งบลงทุน	-	-	-
งบอุดหนุน	-	-	-
งบรายจ่ายอื่น	50,370,769.85	42,198,401.25	8,172,368.60
รวม	50,370,769.85	42,198,401.25	8,172,368.60

รายการ	เงินกันไว้เบิก เหลือปี2550 (สุทธิ)	เบิกจ่าย	คงเหลือ
แผนงบประมาณ บริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบ			
ผลผลิต แผนและยุทธศาสตร์การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน			
งบบุคลากร	-	-	-
งบดำเนินงาน	-	-	-
งบลงทุน	-	-	-
งบอุดหนุน	-	-	-
งบรายจ่ายอื่น	3,910,900.00	3,910,900.00	-
รวม	3,910,900.00	3,910,900.00	-

รายการ	เงินกันไว้เบิก เหลือปี 2550 (สุทธิ)	เบิกจ่าย	คงเหลือ
แผนงบประมาณ ส่งเสริมธรรมาภิบาล			
ผลิต แผนและยุทธศาสตร์การรักษาความมั่นคงและส่งเสริมธรรมาภิบาล			
งบบุคลากร	-	-	-
งบดำเนินงาน	-	-	-
งบลงทุน	-	-	-
งบอุดหนุน	-	-	-
งบรายจ่ายอื่น	10,535,167.95	7,642,666.65	2,892,501.30
รวม	10,535,167.95	7,642,666.65	2,892,501.30

(หน่วย:บาท)

	<u>ปี 2551</u>	<u>ปี 2550</u>
หมายเหตุที่ 18 - รายงานรายได้แผ่นดิน		
รายได้แผ่นดินที่จัดเก็บ		
รายได้แผ่นดิน - นอกจากภาษี		
รายได้จากการขายสินค้าและบริการ	541,895.00	187,807.00
รายได้อื่น	<u>43,201,862.70</u>	<u>122,232,301.04</u>
รวมรายได้นอกจากภาษี	<u>43,743,757.70</u>	<u>122,420,108.04</u>
รวมรายได้แผ่นดินที่จัดเก็บ	43,743,757.70	122,420,108.04
หัก รายได้แผ่นดินนำส่งคลัง	<u>(43,811,472.70)</u>	<u>(124,920,746.76)</u>
	(67,715.00)	(2,500,638.72)
ปรับปรุง		
รายได้แผ่นดินรับรู้ปีก่อน	67,715.00	0.00
ค่าใช้จ่ายผลิตส่งเป็นรายได้แผ่นดิน	<u>0.00</u>	<u>(67,715.00)</u>
รายได้แผ่นดินสุทธิ	<u>0.00</u>	<u>(2,568,353.72)</u>

วิเคราะห์งบการเงิน

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

งบแสดงฐานะการเงิน

ณ วันที่ 30 กันยายน 2551 และ 2550

	ปี 2551		ปี 2550	
	ล้านบาท	ร้อยละ	ล้านบาท	ร้อยละ
สินทรัพย์				
สินทรัพย์หมุนเวียน				
เงินสดและรายการเทียบเท่าเงินสด	12.863	12.45	19.995	15.80
ลูกหนี้ระยะสั้น	1.373	1.33	3.750	2.96
รายได้ค้างรับ	3.867	3.74	30.922	24.44
สินค้าและวัสดุคงเหลือ	1.027	1.99	0.932	0.74
รวมสินทรัพย์หมุนเวียน	19.130	18.52	55.599	43.94
สินทรัพย์ไม่หมุนเวียน				
ที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์ (สุทธิ)	73.989	71.62	67.784	52.58
สินทรัพย์ไม่มีตัวตน (สุทธิ)	2.419	2.34	1.150	0.91
งานระหว่างก่อสร้าง	7.773	6.52	1.988	1.57
รวมสินทรัพย์ไม่หมุนเวียน	84.181	81.48	70.923	56.06
รวมสินทรัพย์	103.312	100.00	126.522	100.00
หนี้สิน				
หนี้สินหมุนเวียน				
เจ้าหนี้ระยะสั้น	37.510	36.31	15.938	12.60
ค่าใช้จ่ายค้างจ่าย	81.312	78.71	124.441	98.36
รายได้รับล่วงหน้า	-	-	0.025	0.02
เงินรับฝากระยะสั้น	0.976	0.94	0.638	0.50
หนี้สินหมุนเวียนอื่น	0.406	0.39	0.068	0.05
รวมหนี้สินหมุนเวียน	120.203	116.35	141.108	111.53
หนี้สินไม่หมุนเวียน				
รายได้รอการรับรู้ระยะยาว	10.886	10.54	17.498	13.83
เงินอุดหนุนราชการรับจากคลัง	2.000	1.94	2.000	1.58
รวมหนี้สินไม่หมุนเวียน	12.886	13.47	19.498	16.41
รวมหนี้สิน	133.089	129.82	160.606	127.94
สินทรัพย์สุทธิ	(29.778)	(29.82)	(34.084)	(27.94)

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

งบแสดงฐานะการเงิน (ต่อ)

ณ วันที่ 30 กันยายน 2551 และ 2550

	ปี 2551		ปี 2550	
	ล้านบาท	ร้อยละ	ล้านบาท	ร้อยละ
สินทรัพย์สุทธิ/ส่วนทุน				
ทุน	14.970	14.49	14.970	11.83
รายได้สูง/(ต่ำ)กว่าค่าใช้จ่ายสะสม	(44.748)	(44.31)	(49.050)	(39.77)
รวมสินทรัพย์สุทธิ/ส่วนทุน	(29.778)	(29.82)	(34.080)	(27.94)
รวมหนี้สินและส่วนทุน	103.312	100.00	126.522	100.00

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

งบรายได้และค่าใช้จ่าย

สำหรับปี สิ้นสุด วันที่ 30 กันยายน 2551 และ 2550

	ปี 2551		ปี 2550	
	ล้านบาท	ร้อยละ	ล้านบาท	ร้อยละ
รายได้จากการดำเนินงาน				
รายได้จากรัฐบาล				
รายได้จากงบประมาณ	501.921	96.17	440.157	91.72
รวมรายได้จากรัฐบาล	501.921	96.17	440.157	91.72
รายได้จากแหล่งอื่น :				
รายได้จากเงินช่วยเหลือและเงินบริจาค	8.919	1.71	10.592	2.21
รายได้อื่น	11.066	2.12	29.137	6.07
รวมรายได้จากแหล่งอื่น	19.985	3.83	39.730	8.28
รวมรายได้จากการดำเนินงาน	521.906	100.00	479.887	100.00
ค่าใช้จ่ายจากการดำเนินงาน				
ค่าใช้จ่ายบุคลากร	225.390	43.19	200.471	41.77
ค่าบำเหน็จบำนาญ	59.627	12.42	53.796	11.21
ค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรม	26.021	4.99	13.332	2.78
ค่าใช้จ่ายในการเดินทาง	18.508	3.55	16.535	3.45
ค่าวัสดุ และใช้สอย	125.435	24.03	142.179	29.63
ค่าสาธารณูปโภค	11.446	2.19	12.068	2.51
ค่าเสื่อมราคาและค่าตัดจำหน่าย	16.473	3.16	17.967	3.74
ค่าใช้จ่ายเงินอุดหนุน	27.600	5.29	31.301	5.52
ค่าใช้จ่ายอื่น	6.518	1.25	21.435	4.47
รวมค่าใช้จ่ายจากการดำเนินงาน	517.019	99.06	509.082	106.08
รายได้สูง(ต่ำ)กว่าค่าใช้จ่ายจากการดำเนินงาน	4.887	0.94	(29.195)	(6.08)
รายได้/ค่าใช้จ่ายที่ไม่เกิดจากการดำเนินงาน				
กำไร / ขาดทุนสุทธิจากการจำหน่ายสินทรัพย์	(0.053)	(0.01)	(0.403)	(0.09)
รวมรายได้/ค่าใช้จ่ายที่ไม่เกิดจากการดำเนินงาน	(0.053)	(0.01)	(0.403)	(0.09)
รายได้สูง/(ต่ำ) กว่าค่าใช้จ่ายสุทธิ	4.834	0.93	(29.598)	(6.17)

ส่วนที่ 4

ผลการดำเนินงานของคณะกรรมการ สศช.

คณะอนุกรรมการที่แต่งตั้งโดยคณะกรรมการ สศช.

และคณะกรรมการที่ได้รับมอบหมายจากคณะรัฐมนตรี

- คณะกรรมการ สศช.
- คณะอนุกรรมการ ที่แต่งตั้งโดยคณะกรรมการ สศช.
- คณะกรรมการที่ได้รับมอบหมายจากคณะรัฐมนตรี

ผลการดำเนินงานของคณะกรรมการ สศช.

คณะอนุกรรมการที่แต่งตั้งโดยคณะกรรมการ สศช. และ
คณะกรรมการที่ได้รับมอบหมายจากคณะรัฐมนตรี

- คณะกรรมการ สศช. พิจารณากลับกรองการจัดทำยุทธศาสตร์วิเคราะห์โครงการและงบประมาณรัฐวิสาหกิจ เสนอ ค.ร.ม. รวม 39 เรื่อง
- วุฒิสภาธนาคารสมองกว่า 3,000 ราย ขับเคลื่อนการเสริมสร้างศักยภาพของทุนทางสังคม ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดภายใต้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
- ความก้าวหน้าการพัฒนาความร่วมมือทางเศรษฐกิจในอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง 6 ประเทศ และการเสริมสร้างขีดความสามารถของสภารัฐกิจ ACMECS
- การพัฒนาระบบรางและระบบขนส่งมวลชน ระบบขนส่งทางอากาศและท่าอากาศยาน
- การพัฒนาและบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ และการชลประทาน
การพัฒนาเกษตรอินทรีย์แห่งชาติ

ผลการดำเนินงานของคณะกรรมการ สศช. คณะอนุกรรมการที่แต่งตั้งโดยคณะกรรมการ สศช. และคณะกรรมการที่ได้รับมอบหมายจากคณะรัฐมนตรี

ผลการดำเนินงานของคณะกรรมการ สศช.

คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (กก.สศช.) มีจำนวน 15 คน ประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิ 10 คน ที่ได้รับการแต่งตั้งจากคณะรัฐมนตรี และได้รับการแต่งตั้งโดยตำแหน่งอีก 5 คน ได้แก่หัวหน้าส่วนราชการของสำนักงานประมาณ สำนักงาน ก.พ. สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง ธนาคารแห่งประเทศไทย และ สศช. โดยมีนายพนัส ลิ้มเสถียร เป็นประธานกรรมการ ซึ่งคณะกรรมการ สศช. ดังกล่าวดำรงตำแหน่งคราวละ 4 ปี และมีบทบาทภารกิจที่สำคัญๆ คือ

1. เสนอแนะและให้ความเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศต่อคณะรัฐมนตรี
2. พิจารณาแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติกับข้อเสนออื่นๆ ของ สศช. แล้วให้ความเห็นเสนอต่อคณะรัฐมนตรี
3. เสนอความเห็นต่อนายกรัฐมนตรีในกิจการเกี่ยวกับการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศตามที่นายกรัฐมนตรีขอให้พิจารณา
4. จัดให้มีการประสานงานระหว่าง สศช. กับส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจที่เกี่ยวข้องทั้งในด้านการจัดทำแผนงาน โครงการพัฒนาและในด้านการปฏิบัติตามแผนงาน เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ

สำหรับในปีงบประมาณ 2551 (ตุลาคม 2550-กันยายน 2551) คณะกรรมการ สศช. ได้พิจารณาให้ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนา การเสนอความเห็นต่อคณะรัฐมนตรี และการพิจารณาขออนุมัติโครงการรวม 39 เรื่อง โดยมีผลการดำเนินงานที่สำคัญ ดังนี้

1. การพิจารณา**นโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ** จำนวน 13 เรื่อง ได้แก่ 1) กรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง (จังหวัดตาก พิจิตร โขทัย เพชรบูรณ์ และอุตรดิตถ์) 2) ข้อเสนอแนะทางขับเคลื่อนการลงทุนปี 2551 3) การจัดประชุมประจำปี 2551 ของ สศช. เรื่อง วิสัยทัศน์ประเทศไทย...สู่ปี 2570 4) รายงานการศึกษา**นโยบายการสำรวจและทำเหมืองแร่ทองคำ** 5) โครงสร้างการใช้พลังงานและการปรับตัวของเศรษฐกิจไทยต่อราคาน้ำมัน 6) นโยบายส่งเสริมการลงทุนกิจการผลิตเหล็กขั้นต้นเพื่อผลิตเหล็กคุณภาพสูง 7) รายงานวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรและผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อการพัฒนาประเทศ 8) กรอบยุทธศาสตร์การพัฒนากาด ในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 9) การแต่งตั้งคณะอนุกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาพื้นที่ภาคใต้ 10) โครงการประเมินความยากจน ปี 2550 11) แผนแม่บทการพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจภาคใต้อย่างยั่งยืน 12) ร่างยุทธศาสตร์การพัฒนากาดบริการของประเทศ และ 13) (ร่าง) แผนบูรณาการโครงสร้างพื้นฐานทางปัญญาของประเทศ

2. การพิจารณาให้ความเห็นต่อคณะรัฐมนตรี แบ่งได้เป็น 2 ลักษณะ ดังนี้

2.1 โครงการที่หน่วยงานต่างๆ ได้จัดส่งให้ สศช. ทำการวิเคราะห์และนำเสนอคณะกรรมการ สศช. (กก.สศช.) เพื่อพิจารณาเสนอความเห็นประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรี จำนวน 20 โครงการ แบ่งออกเป็น 4 สาขา ประกอบด้วย

1) สาขาพลังงาน จำนวน 2 โครงการ ได้แก่ โครงการขยายเขตไฟฟ้าให้พื้นที่ทำกินทางการเกษตรของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค และโครงการระบบส่งเพื่อรับซื้อไฟฟ้าจากโรงไฟฟ้าพลังความร้อนหงสาลีกไนต์ ของ กฟผ.

2) สาขาขนส่ง จำนวน 12 โครงการ ได้แก่ 1) แผนปรับโครงสร้างการบริหารจัดการเพื่อฟื้นฟูฐานะการเงิน ขององค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ (ขสมก.) 2) โครงการจัดการรถโดยสารปรับอากาศใหม่ใช้ก๊าซธรรมชาติเป็นเชื้อเพลิง จำนวน 1,059 คัน โดยวิธีการเช่า 3) แผนปรับปรุงการบริหารจัดการ และบริการของระบบขนส่งมวลชนกรุงเทพ 4) โครงการรถไฟฟ้าสายสีม่วง ช่วงบางใหญ่-บางซื่อ ของการรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนแห่งประเทศไทย 5) โครงการพัฒนาพื้นที่บริเวณหมอน 21-22 ตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการให้เอกชนเข้าร่วมงานหรือดำเนินการในกิจการของรัฐ พ.ศ. 2535 ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 6) รายงานการศึกษาและวิเคราะห์โครงการตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการให้เอกชนเข้าร่วมดำเนินการในกิจการของรัฐ พ.ศ. 2535 โครงการรถไฟฟ้าสายสีน้ำเงินช่วงหัวลำโพง-บางแค และช่วงบางซื่อ-ท่าพระ 7) ขออนุมัติใช้เงินกู้จากต่างประเทศ สำหรับโครงการก่อสร้างทางสายหลักเป็น 4 ช่องจราจร (ระยะที่ 2) ของกรมทางหลวง 8) ขออนุมัติโครงการยกระดับมาตรฐานทางหลวงชนบท (ถนนปลอดฝุ่น) ของกรมทางหลวงชนบท (ทช.) 9) ข้อเสนอทบทวนมติ ครม. โครงการจัดหาเครื่องบิน A 330-300 จำนวน 8 ลำ และโครงการจัดหาเครื่องบิน A 321-200 จำนวน 20 ลำ ของบริษัทการบินไทย จำกัด (มหาชน) 10) แผนปฏิบัติการพัฒนากำลังคนด้านโลจิสติกส์ พ.ศ. 2551-2554 11) โครงการจัดการรถจักรยานยนต์ไฟฟ้า จำนวน 20 คัน และรถบรรทุกตู้สินค้า จำนวน 308 คัน ของการรถไฟแห่งประเทศไทย และ 12) ขออนุมัติดำเนินการเพื่อก่อสร้างงานโยธาโครงการรถไฟฟ้าสายสีเขียว ช่วงหมอชิต - สะพานใหม่ และช่วงบางซื่อ - สมุทรปราการ ของการรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนแห่งประเทศไทย (รฟม.) กระทรวงคมนาคม

3) สาขาสื่อสาร จำนวน 4 โครงการ ได้แก่ 1) โครงการระบบเคเบิลใต้น้ำใยแก้ว AAG (ASIA AMERICA GATEWAY) ของ บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) 2) โครงการจัดให้มีบริการโทรคมนาคมพื้นฐานโดยทั่วถึงและบริการเพื่อสังคม (Universal Service Obligation : USO) ของ บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) 3) โครงการขยายโครงข่าย Broadband IP ของบริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน) และ 4) โครงการสร้างโครงข่ายโทรศัพท์เคลื่อนที่ยุคที่ 3 ของบริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน)

4) สาขาสาธารณสุข จำนวน 2 โครงการ ได้แก่ โครงการปรับปรุงกิจการประปาแผนหลัก ครั้งที่ 8 ของการประปานครหลวง และโครงการเพื่อการพัฒนาประปาปึงบประมาณ 2551 ของการประปาสภาภูมิภาค กระทรวงมหาดไทย

2.2 โครงการด้านวิทยาศาสตร์ ด้านเกษตร และด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ที่หน่วยงานต่างๆ ได้จัดส่งให้ สศช. ทำการวิเคราะห์และนำเสนอ กก.สศช. เพื่อพิจารณาเสนอความเห็นประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรี จำนวน 2 โครงการ ได้แก่ แผนลงทุนธุรกิจโครงการอุทยานวิทยาศาสตร์ภาคเหนือ และรายงานการศึกษาวิเคราะห์โครงการปลูกสวนป่าไม้ยูคาลิปตัส เพื่อ Medium Density Fiber Board (MDF) และเยื่อกระดาษขององค์การอุตสาหกรรมป่าไม้

3. การพิจารณางบประมาณรัฐวิสาหกิจ จำนวน 3 เรื่อง ได้แก่ 1) กรอบและงบประมาณของรัฐวิสาหกิจประจำปีงบประมาณ 2552 2) โครงการก่อสร้างโรงงานผลิตยาสูบแห่งใหม่ของโรงงานยาสูบ (รยส.) และ 3) ขออนุมัติขยายกรอบวงเงินลงทุนโครงการก่อสร้างท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ (ระยะที่ 1) ของบริษัท ท่าอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน)

ผลการดำเนินงานของคณะกรรมการที่แต่งตั้งโดยคณะกรรมการ สศช.

ในรอบปี 2551 คณะกรรมการที่แต่งตั้งโดยคณะกรรมการ สศช. มีผลการดำเนินการที่สำคัญโดยสรุป ดังนี้

คณะกรรมการพิจารณาการลงทุนของรัฐวิสาหกิจ

คณะกรรมการพิจารณาการลงทุนของรัฐวิสาหกิจ มีเลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เป็นประธาน และมีผู้แทนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ สำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ สำนักงานบริหารหนี้สาธารณะ สำนักงานงบประมาณ สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน เป็นอนุกรรมการ เพื่อทำหน้าที่ในการพิจารณากลับกรองการลงทุนของรัฐวิสาหกิจ และเสนอความเห็นต่อคณะกรรมการ สศช. เพื่อให้การพิจารณาการลงทุนของรัฐวิสาหกิจมีความรอบคอบและเกิดประโยชน์สูงสุดต่อประเทศทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม

การพิจารณากลับกรองการลงทุนของรัฐวิสาหกิจ ดำเนินการภายใต้ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการลงทุนของรัฐวิสาหกิจ พ.ศ. 2550 โดยมีหลักเกณฑ์พิจารณาความเหมาะสมของการลงทุนด้านต่างๆ ดังนี้ 1) การรองรับและการสนองตอบต่อแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และนโยบายรัฐบาล 2) การพัฒนาภายใต้สภาวะแวดล้อมทางเศรษฐกิจ ความเหมาะสม และความจำเป็น 3) ผลกระทบ ต่อเศรษฐกิจส่วนรวม ได้แก่ ดุลการค้า ดุลบัญชีเดินสะพัด ดุลการชำระเงิน หนี้สาธารณะ ฐานะการคลัง อัตราดอกเบี้ย และตลาดเงินในประเทศ และ 4) วัตถุประสงค์ของการลงทุน โดยมุ่งเน้นความรับผิดชอบต่อสังคม การพัฒนาทรัพยากรบุคคล และการบริหารจัดการธรรมาภิบาลที่ดี

นอกจากนี้ยังได้พิจารณาการลงทุนตามกรอบยุทธศาสตร์การพัฒนารัฐวิสาหกิจที่จัดกลุ่มรัฐวิสาหกิจตามบทบาทภารกิจที่ดำเนินการในปัจจุบันออกเป็น 5 กลุ่ม ได้แก่ 1) กลุ่มพัฒนาศักยภาพในเชิงธุรกิจ 2) กลุ่มโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจ 3) กลุ่มบริการเชิงสังคม/ดำเนินการตามนโยบายพิเศษ 4) กลุ่มเสริมสร้างองค์ความรู้/ศักยภาพบุคลากร และ 5) กลุ่มแหล่งทุน ภายหลังจากคณะกรรมการฯ ได้พิจารณาการลงทุนของรัฐวิสาหกิจแล้วเสร็จจึงเสนอผลการพิจารณาดังกล่าวต่อคณะกรรมการ สศช. พิจารณาให้ความเห็นเพื่อประกอบการ นำเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาอนุมัติให้รัฐวิสาหกิจใช้เป็นกรอบในการดำเนินงานต่อไป

ทั้งนี้ คณะรัฐมนตรีได้มีมติเห็นชอบกรอบและงบประมาณของรัฐวิสาหกิจประจำปีงบประมาณ 2552 เมื่อวันที่ 14 ตุลาคม 2551 ซึ่งล่าช้ากว่าทุกปีที่ผ่านมาเนื่องจากการเปลี่ยนแปลงคณะรัฐมนตรี โดยสรุปสาระสำคัญของผลการพิจารณางบประมาณประจำปีได้ดังนี้

1. งบประมาณทำการ ในภาพรวมคาดว่าจะมีรายได้รวม จำนวน 1,444,070 ล้านบาท รายจ่ายรวม 1,364,873 ล้านบาท และมีกำไรสุทธิ จำนวน 79,197 ล้านบาท โดยสามารถจัดหาเงินสดเพื่อใช้ในการลงทุนได้ประมาณ 228,784 ล้านบาท อย่างไรก็ตาม งบประมาณทำการดังกล่าวอาจเปลี่ยนแปลงไป เนื่องจากความผันผวนของราคาน้ำมันในตลาด การเปลี่ยนแปลงข้อมูลฐานที่ใช้ในการประมาณ ความสามารถในการดำเนินการตามแผนฟื้นฟูของการเคหะแห่งชาติ การซื้อน้ำมันอากาศยาน และการซื้อน้ำมันดิบในราคาที่สูงกว่าประมาณการ ซึ่งจะทำให้ต้นทุนการผลิตสูงขึ้น

2. งบประมาณลงทุน กำหนดกรอบการลงทุนโดยมีวงเงินดำเนินการ จำนวน 478,600 ล้านบาท และวงเงินเบิกจ่ายลงทุน จำนวน 237,142 ล้านบาท หรือร้อยละ 2.3 ของ GDP ซึ่งเป็น**การลงทุนที่มีความพร้อม**วงเงินดำเนินการ จำนวน 410,735 ล้านบาท และวงเงินเบิกจ่ายลงทุน จำนวน 204,096 ล้านบาท และเป็น**การลงทุนที่ต้องรอขออนุมัติตามขั้นตอน**วงเงินดำเนินการ จำนวน 67,865 ล้านบาท และวงเงินเบิกจ่ายลงทุน จำนวน 33,046 ล้านบาท ประกอบด้วย 1) โครงการที่รอกการอนุมัติจากคณะรัฐมนตรี วงเงินดำเนินการ จำนวน 62,840 ล้านบาท และวงเงินเบิกจ่ายลงทุน จำนวน 28,021 ล้านบาท และ 2) การลงทุนที่คาดว่าจะดำเนินการไม่ทันในปีงบประมาณ 2551 และต้องขออนุมัติเพิ่มเติมระหว่างปีงบประมาณ 2552 วงเงินดำเนินการและเบิกจ่ายลงทุน จำนวน 5,025 ล้านบาท ทั้งนี้ กำหนดเป้าหมายให้รัฐวิสาหกิจต้องเบิกจ่ายลงทุนได้อย่างน้อยร้อยละ 90 ของวงเงินอนุมัติเบิกจ่ายลงทุน และคณะรัฐมนตรีมอบหมายให้ สศช. โดยคณะกรรมการ สศช. เป็นผู้พิจารณางบลงทุนเพิ่มเติมระหว่างปี

3. แนวโน้มการดำเนินงานปี 2553 – 2555 ในภาพรวมคาดว่าจะผลประกอบการจะมีกำไรสุทธิรวม จำนวน 313,045 ล้านบาทหรือเฉลี่ยประมาณปีละ 104,348 ล้านบาท โดยเป็นการประมาณบนสมมุติฐานผลการดำเนินงานปีงบประมาณ 2551 และปีงบประมาณ 2552 ประกอบกับภาวะเศรษฐกิจและภาวะอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้อง สำหรับด้านการลงทุนคาดว่าจะเบิกจ่ายลงทุนรวม จำนวน 817,354 ล้านบาทหรือเฉลี่ยประมาณปีละ 272,451 ล้านบาท ซึ่งเป็นการลงทุนเพื่อเพิ่มศักยภาพการผลิตและการให้บริการ ลดต้นทุนโลจิสติกส์และการใช้พลังงานของประเทศ กระจายบริการขั้นพื้นฐานอย่างทั่วถึง รวมทั้งขยายงานเพื่อรองรับการขยายตัวตามภาวะเศรษฐกิจและตามทิศทางการพัฒนาประเทศในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 10 และแผนการบริหารราชการแผ่นดิน

4. การติดตามผลการดำเนินงาน มอบหมายกระทรวงเจ้าสังกัดรายงานผลความก้าวหน้าของการดำเนินงานและการลงทุนในปีงบประมาณ 2552 ให้ สศช. ทราบภายในทุกวันที่ 5 ของเดือนอย่างเคร่งครัด เพื่อประโยชน์ในการติดตามประเมินผลการดำเนินงานและการลงทุนของรัฐวิสาหกิจอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งรับข้อเสนอแนะเชิงนโยบายที่ สศช. เสนอไปพิจารณาดำเนินการ ดังนี้

4.1 การปรับโครงสร้างองค์กร รัฐวิสาหกิจที่มีผลประกอบการขาดทุน โดยปรับโครงสร้างการบริหารงาน การดำเนินการ และการเงิน เพื่อให้สามารถดำเนินการต่อไปได้อย่างต่อเนื่องส่วนรัฐวิสาหกิจที่คาดว่าจะผลประกอบการจะเริ่มขาดทุนหรือมีแนวโน้มจะมีปัญหาทางการเงิน ควรได้รับการพิจารณาแก้ไขปรับปรุงการดำเนินงานโดยเร็ว เพื่อมิให้ประสบปัญหาการเงินอย่างรุนแรงในอนาคต

4.2 การจัดทำแผนการลงทุน ประกอบด้วย

- 1) ทบทวนและจัดทำแผนการลงทุนให้สอดคล้องกับนโยบายรัฐบาล โดยเฉพาะการพัฒนาด้านโลจิสติกส์และพลังงาน
- 2) เพิ่มการลงทุนด้านการพัฒนาศักยภาพบุคลากร และการวิจัยพัฒนาให้มากขึ้น ซึ่งจะนำไปสู่การเพิ่มประสิทธิภาพขององค์กรในระยะยาว

4.3 การกำกับดูแลการเบิกจ่ายลงทุน จัดทำแผนดำเนินงานและเบิกจ่ายลงทุน และจัดหาผู้รับจ้างการลงทุนที่ขออนุมัติรายปีให้แล้วเสร็จในไตรมาสแรก สำหรับโครงการใหม่ให้เร่งจัดทำรายละเอียดนำเสนอ ครม. พิจารณาให้แล้วเสร็จในไตรมาสสอง

4.4 การสรรหากรรมการและผู้บริหารรัฐวิสาหกิจ ให้กระทรวงเจ้าสังกัดเร่งสรรหากรรมการและผู้บริหารรัฐวิสาหกิจให้แล้วเสร็จโดยเร็ว เพื่อให้องค์กรสามารถดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพ และการบริหารงานมีความต่อเนื่อง

4.5 การจัดทำแผนพัฒนาธุรกิจองค์กร จัดทำแผนพัฒนาธุรกิจองค์กร เพื่อเพิ่มศักยภาพการดำเนินงาน และส่งให้ สศช. ประกอบการพิจารณางบประมาณประจำปี โดยรัฐวิสาหกิจที่ผลประกอบการมีกำไร ควรเพิ่มบทบาทความรับผิดชอบต่อสังคม (Corporate Social Responsibility : CSR) ให้มากขึ้น โดยจัดทำแผนดำเนินงานให้เป็นรูปธรรมและต่อเนื่อง

4.6 การจัดทำรายงานการประเมินผลแผนงาน/โครงการ ประเมินผลทั้งระหว่างดำเนินการและเมื่อแล้วเสร็จ เพื่อประมวลปัญหา อุปสรรค และผลตอบแทนการลงทุนที่ได้รับเพื่อใช้เป็นข้อมูลประกอบ การวิเคราะห์โครงการที่จะดำเนินการในระยะต่อไป

4.7 การบริหารจัดการด้านธรรมาภิบาล บริหารจัดการธุรกิจด้วยระบบการบริหารงานที่มีความโปร่งใส เป็นธรรม ตรวจสอบได้ รวมทั้งให้ประชาชนมีส่วนร่วม และรับรู้การดำเนินโครงการที่มีผลกระทบต่อส่วนรวม

4.8 การปรับปรุงการดำเนินงาน ให้รัฐวิสาหกิจเพิ่มผลผลิตภาพและประสิทธิภาพการดำเนินงาน การให้บริการ การลดต้นทุนการผลิต การลดรายจ่าย การสร้างรายได้ และการบริหารจัดการที่เหมาะสมของแต่ละรัฐวิสาหกิจ

คณะอนุกรรมการอำนวยการธนาคารสมอง

คณะอนุกรรมการอำนวยการธนาคารสมอง มีหน้าที่กำหนดกรอบนโยบายและแนวทางการดำเนินงาน ตลอดจนกำกับ ติดตามและประเมินผลการดำเนินงานของธนาคารสมองให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ โดยมี นายไพโรจน์ สุจินดา เป็นประธาน และสำนักยุทธศาสตร์ด้านนโยบายสาธารณะ สศช. ทำหน้าที่ฝ่ายเลขานุการของคณะอนุกรรมการฯ ดังกล่าว

ในปี 2551 มีผู้เกษียณอายุจากภาครัฐและภาคเอกชน ตลอดจนผู้ทรงภูมิปัญญาท้องถิ่นแสดงความจำนงสมัครเป็นวุฒิสมาชิกธนาคารสมอง จำนวน 3,236 คน สศช. ได้บันทึกข้อมูลประวัติวุฒิสมาชิกจำแนกตามประสบการณ์ ความเชี่ยวชาญ และความสนใจที่จะให้ความช่วยเหลือในสาขาการพัฒนาต่างๆ รวม 21 สาขา ตลอดจนจำแนกตามภูมิภาคนาของวุฒิสมาชิกในแต่ละภูมิภาค โดยเผยแพร่ข้อมูลของวุฒิสมาชิกในเว็บไซต์ของ สศช. (www.nesdb.go.th) เพื่อให้หน่วยงานและองค์กรต่างๆ ใช้ประโยชน์ในการขอความช่วยเหลือต่อไป ทั้งนี้ในปีงบประมาณ 2551 มีผลการดำเนินงานที่สำคัญ ดังนี้

1. การให้ความช่วยเหลือในลักษณะเชิงรับ เป็นการให้ความช่วยเหลือตามคำร้องขอของหน่วยงาน องค์กรหรือชุมชนต่าง ๆ โดยวุฒิสภาเป็นวิทยากร ที่ปรึกษาให้คำแนะนำ ตลอดจนการเสนอความคิดเห็นทั้งด้านวิชาการและด้านบริหาร เพื่อปรับปรุงการดำเนินงานของหน่วยงานในด้านต่างๆ อาทิ การเกษตร การศึกษา การพัฒนาสังคม ท้องถิ่น และชุมชน การแพทย์และสาธารณสุข ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นต้น

2. การให้ความช่วยเหลือในลักษณะเชิงรุก เป็นการดำเนินกิจกรรมของวุฒิสากลุ่มต่างๆ ร่วมกับหน่วยงาน องค์กรและชุมชนในรูปแบบการถ่ายทอดองค์ความรู้และแลกเปลี่ยนประสบการณ์ระหว่างวุฒิสากับคนรุ่นใหม่ในลักษณะร่วมคิดร่วมทำ เพื่อช่วยเสริมสร้างศักยภาพของทุนทางสังคมและการพัฒนาที่ยั่งยืน **ภายใต้แผนงานวุฒิสภาร่วมพัฒนาประเทศ** อาทิ โครงการพัฒนาเด็กไทยให้เต็มศักยภาพด้วยอาหารและโภชนาการ โครงการตายายสอนหลาน โครงการติดตามประเมินผลการส่งเสริมและเผยแพร่การใช้เตาหุงต้มอาหารแบบประหยัดพลังงาน โครงการติดตามประเมินผลการส่งเสริมการปลูกสบู่ดำในไร่ นา โครงการรื้อสายใยสานสัมพันธ์กับการออม โครงการสู่ร่มอารามเฉลิมพระเกียรติ โครงการเสริมรักลูกหลานบ้านศรีธรรมราช เป็นต้น

3. การประสานเชื่อมโยงเครือข่ายต่างๆ มุ่งเน้นประสานและสร้างเครือข่ายการทำงานร่วมกันระหว่างวุฒิสากับหน่วยงาน องค์กรต่าง ๆ ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และองค์กรพัฒนาเอกชน (NGO) ดังนี้

3.1 จัดประชุมสัมมนาวุฒิสภาธนาคารสมองระดับภูมิภาค ใน 3 ภาค ได้แก่ ภาคกลาง ภาคใต้ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ระหว่างเดือนมีนาคม-ตุลาคม 2551 ที่กรุงเทพฯ จังหวัดสงขลาและขอนแก่นตามลำดับ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้วุฒิสภาได้รวมกลุ่มแลกเปลี่ยนประสบการณ์ ข้อคิดเห็นในอันที่จะนำความรู้ ความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์มาร่วมขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การพัฒนาในช่วงแผนฯ 10 ไปสู่การปฏิบัติในลักษณะของการดำเนินกิจกรรมที่จะก่อให้เกิดการพัฒนา และเป็นประโยชน์ต่อชุมชนและสังคมในพื้นที่ ภายใต้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

3.2 จัดประชุมวุฒิสภาธนาคารสมองระดับจังหวัด จำนวน 9 แห่ง ได้แก่ จังหวัดสมุทรปราการ ปทุมธานี นนทบุรี ชลบุรี พระนครศรีอยุธยา นครศรีธรรมราช สุรินทร์ บุรีรัมย์ และนครราชสีมา เพื่อให้จังหวัดได้รับทราบการดำเนินงานธนาคารสมองและบทบาทของวุฒิสภา เพื่อพิจารณาแต่งตั้งวุฒิสภาเป็นที่ปรึกษาของจังหวัด อำเภอ และท้องถิ่น โดยวุฒิสาร่วมกับหน่วยงานเพื่อขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดในด้านต่างๆ ดังจะเห็นได้จากโครงการที่เกิดขึ้นภายหลังการจัดประชุมให้กับวุฒิสาระดับจังหวัด ซึ่งเกิดผลเป็นรูปธรรมที่ชัดเจน เช่น จังหวัดนนทบุรี ได้จัดทำโครงการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์แบบมีส่วนร่วมของชุมชนในการนำวิถีมาประยุกต์ใช้เพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาคนและสังคมให้มีคุณภาพ โครงการจัดทำถังดักไขมันในครัวเรือน (Primary Treatment) โดยใช้วัสดุราคาไม่แพงในการทำถังดักไขมันเพื่อรักษาสิ่งแวดล้อม ฯลฯ

4. การเผยแพร่องค์ความรู้และประสบการณ์ของวุฒิสภา ผ่านทางสื่อต่างๆ อาทิ การจัดทำหนังสือเพื่อประกอบการสัมมนาและเผยแพร่แก่กลุ่มเป้าหมาย เช่น หนังสือพัฒนาศักยภาพเด็กและเยาวชนไทยให้ยั่งยืน หนังสือสร้างเด็กไทยให้เต็มศักยภาพด้วยการออกกำลังกาย เกณฑ์มาตรฐานด้านอาหารและโภชนาการ เกณฑ์มาตรฐานด้านสุขาภิบาลอาหารในสถานศึกษา เป็นต้น การเผยแพร่บทความสาระเร้าใจของวุฒิสภาที่น่าสนใจและเป็นประโยชน์ต่อสังคมส่วนรวมทางเว็บไซต์ธนาคารสมองในเรื่องต่างๆ เช่น ดันหยงลิ้มอตำบแห่งประวัติศาสตร์ พุทธวิธีชะลอความตาย พืชพลังงานทดแทนน้ำมันดีเซลตัวใหม่ ฯลฯ และการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์งานธนาคารสมองทางสถานีโทรทัศน์ TRUE VISIONS ในรายการ “People Talk” และ รายการ “คนหลังข่าว” เป็นต้น

จะเห็นได้ว่าการทำงานที่ผ่านมาของธนาคารสมอง โดยวุฒิสภาธนาคารสมองซึ่งถือเป็นทุนทางปัญญาของชาติ ได้อุทิศกำลังกาย กำลังใจเพื่อที่จะนำความรู้ ความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์ อันมีค่ามาร่วมเป็นพลังของแผ่นดิน เพื่อความอยู่ดีมีสุขของประชาชนชาวไทย เพื่อสนองพระราชดำริ ในสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ที่ทรงมีพระมหากรุณาธิคุณในการจัดตั้งธนาคารสมอง

คณะกรรมการเฉพาะกิจจัดทำรายงานผลการพัฒนาตามเป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษ ฉบับที่ 2

คณะรัฐมนตรีมีมติเมื่อเดือนมกราคม 2546 ให้สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เป็นแกนหลักประสานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจัดทำและเผยแพร่รายงานผลการพัฒนาตามเป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษ (MDGs) ในฐานะประเทศสมาชิกองค์การสหประชาชาติ ที่ต้องนำเสนอรายงานความก้าวหน้าทุก 5 ปี โดยได้จัดทำรายงานฉบับแรกในปี 2547 และต้องรายงานความก้าวหน้า ฉบับที่ 2 ในปี 2552

คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการเฉพาะกิจจัดทำรายงานผลการพัฒนาตามเป้าหมายแห่งสหัสวรรษของประเทศ ฉบับที่ 2 เมื่อวันที่ 15 กันยายน 2551 โดยมี รองเลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (นางสุวรรณี คำมั่น) เป็นประธาน และผู้แทนจากหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งผู้แทนจากองค์กรระหว่างประเทศเป็นกรรมการ รวม 15 ท่าน เพื่อจัดทำรายงานผลการพัฒนาตามเป้าหมายแห่งสหัสวรรษ ฉบับที่ 2 ซึ่งการดำเนินงานของคณะกรรมการเฉพาะกิจจัดทำรายงานผลการพัฒนาตามเป้าหมายแห่งสหัสวรรษของประเทศ ฉบับที่ 2 มีผลการดำเนินงานที่สำคัญ ดังนี้

1. ความก้าวหน้าผลการดำเนินงานตามเป้าหมาย MDGs และ เป้าหมายเพิ่มเติม (MDGs Plus) พบว่า ประเทศไทยสามารถดำเนินงานบรรลุเป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษประเทศไทย MDGs ในระดับประเทศได้เร็วกว่าเป้าหมาย คือ ปี 2558 ได้แก่ ด้านการจัดความยากจนและความหิวโหย ความเท่าเทียมระหว่างหญิงชายด้านการศึกษา การลดอัตราการตายของเด็ก และชะลอการแพร่ระบาดของโรคเอดส์ มาลาเรีย และโรคติดต่ออื่นๆ และมีความก้าวหน้าในการพัฒนา ด้านการศึกษา การพัฒนาสุขภาพของสตรีมีครรภ์ และด้านการจัดการสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน แต่ยังคงพบความแตกต่างในเขตพื้นที่สูงและจังหวัดชายแดน

2. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในแต่ละเป้าหมายอยู่ระหว่างจัดทำรายงานความก้าวหน้าผลการดำเนินงาน ในแต่ละตัวชี้วัด โดยทบทุนและศึกษาสถานะตัวชี้วัดทั้ง MDGs และ MDGs Plus พร้อมทั้งจัดทำยุทธศาสตร์/แนวทางการพัฒนาที่สามารถบรรลุตามข้อกำหนด รวมทั้ง ข้อเสนอแนะ ปัญหาอุปสรรค โดยจะจัดทำรายงานความความก้าวหน้าเบื้องต้นส่งให้ สศช. ประมาณเดือนมกราคม 2552

ผลการดำเนินงานของคณะกรรมการที่ได้รับมอบหมายจากคณะรัฐมนตรี

บทบาทที่สำคัญอีกประการหนึ่งของ สศช. คือการได้รับมอบหมายจากคณะรัฐมนตรี นายกรัฐมนตรี หรือรัฐบาล ให้ทำหน้าที่ในฐานะฝ่ายเลขานุการของคณะกรรมการหรืออนุกรรมการที่มีนายกรัฐมนตรี / รองนายกรัฐมนตรี เป็นประธาน รวมทั้งภารกิจอื่นๆ ที่คณะรัฐมนตรีมอบหมายให้ดำเนินการเฉพาะกิจ ซึ่งในปีงบประมาณ 2551 สศช. มีบทบาทสนับสนุนการขับเคลื่อน การดำเนินการของคณะกรรมการ อนุกรรมการ ที่มีนายกรัฐมนตรีหรือรองนายกรัฐมนตรี เป็นประธาน ที่สำคัญสรุปได้ ดังนี้

การพัฒนาความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้าน

สศช. มีบทบาทในการร่วมผลักดันการดำเนินงานความร่วมมือประเทศเพื่อนบ้าน ในการผลักดันการดำเนินการตามแผนปฏิบัติการระยะ 4 ปี ของความร่วมมือ 9 สาขา ระหว่างไทยกับกลุ่มประเทศลุ่มแม่น้ำโขง การขับเคลื่อนการพัฒนา เศรษฐกิจสามฝ่าย อินโดนีเซีย – มาเลเซีย – ไทย และการจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาทวิภาคี ซึ่งในปี 2551 มีผลการดำเนินงานที่สำคัญๆ สรุปได้ดังนี้

1. การพัฒนาความร่วมมือทางเศรษฐกิจในอนุภูมิภาคแม่น้ำโขง 6 ประเทศ (Greater Mekong Subregion Economic Cooperation : GMS) โดย สศช. มีส่วนร่วมในการผลักดันในเรื่องต่างๆ ที่สำคัญ คือ

1.1 ผลการประชุมระดับสุดยอดผู้นำ 6 ประเทศลุ่มแม่น้ำโขงภายใต้แผนงาน GMS ครั้งที่ 3 เมื่อวันที่ 30 - 31 มีนาคม 2551

ณ นครหลวงเวียงจันทน์ สปป.ลาว มีสาระสำคัญ ดังนี้ 1) เห็นชอบแผนปฏิบัติการระยะ 4 ปี (2551-2555) ของความร่วมมือ 9 สาขา และผลการศึกษาทบทวนกลางรอบ (Midterm Review) 2) เห็นชอบการพัฒนาและใช้ประโยชน์โครงข่ายโครงสร้างพื้นฐาน และเร่งดำเนินงานตามความตกลงการขนส่งข้ามพรมแดน (Cross Border Transport Agreement - CBTA) 3) สนับสนุนการมีส่วนร่วมของเยาวชนและภาคเอกชน 4) มอบหมายให้ธนาคารพัฒนาเอเชีย (ADB) ดำเนินการ 3 เรื่อง ได้แก่ การศึกษาความเป็นไปได้ในการเชื่อมโยงเส้นทางรถไฟของกลุ่ม GMS การหาผู้ร่วมลงทุนจากภาคเอกชน และการเร่งปรับปรุงกฎระเบียบเพื่ออำนวยความสะดวกการค้าการลงทุน

1.2 การจัดตั้งเวทีหารือเพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาแนวพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจ (Economic Corridor Forum - ECF) และเวทีหารือระหว่างผู้ว่าราชการจังหวัดตามแนวพื้นที่เศรษฐกิจ (Governor's Forum) ภายใต้ ECF ขึ้นเป็นครั้งแรก เพื่อผลักดันการดำเนินงานพัฒนาแนวพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจอย่างบูรณาการ โดยเห็นชอบข้อกำหนดบทบาทและอำนาจหน้าที่ของ ECF และ GF แล้ว ในการประชุม ECF ครั้งที่ 1 เมื่อวันที่ 5-7 มิถุนายน 2551 ณ นครคุนหมิง มณฑลยูนนาน สาธารณรัฐประชาชนจีน

1.3 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน โดยความช่วยเหลือจากประเทศไทย ประกอบด้วย

1) โครงการที่ดำเนินการแล้วเสร็จในปี 2551 รวม 8 โครงการ ได้แก่ (1) การก่อสร้างเส้นทางรถไฟหนองคาย-ท่านาแล้ง (2) การก่อสร้างเส้นทางหมายเลข 3 เชียงราย-คุนหมิง ผ่านสปป.ลาว (3) การก่อสร้างเส้นทางถนนในเมืองหลวงพระบาง (4) การก่อสร้างท่อระบายน้ำในนครหลวงเวียงจันทน์ (5) การศึกษาสะพานข้ามแม่น้ำโขงตามแนวเศรษฐกิจเหนือ-ใต้ (เชียงของ-ห้วยทราย) (6) การศึกษาออกแบบรายละเอียดสะพานข้ามแม่น้ำโขง (นครพนม-ท่าแขก) ระหว่างไทย-สปป.ลาว (7) การก่อสร้างเส้นทางหมายเลข 48 เกะกง-สเรแอมบิล ในกัมพูชา และ (8) การศึกษาออกแบบรายละเอียดเส้นทางเมียวดี-กอกะเรก ในพม่า

2) โครงการที่อยู่ระหว่างดำเนินการในปี 2551 รวม 3 โครงการ ได้แก่ (1) สนามบินปากเซ ใน สปป.ลาว (2) เส้นทางห้วยโก๋น-ปากแบ่ง ใน สปป.ลาว (3) การพัฒนาเส้นทางและท่าเรือเชื่อมโยงเมืองทวาย ในพม่า

3) การดำเนินงานเพื่อผ่อนคลายกฎระเบียบเพื่ออำนวยความสะดวกกิจกรรมทางเศรษฐกิจและการคมนาคมขนส่งข้ามพรมแดน ได้แก่ (1) ไทยให้สัตยาบันภาคผนวกและพิธีสารแล้ว 11 ฉบับ (คงเหลืออีก 9 ฉบับ) (2) ยกร่างพ.ร.บ. อำนวยความสะดวกการขนส่งข้ามพรมแดนในอนุภูมิภาค ซึ่งอยู่ระหว่างการพิจารณาของสำนักงานกฤษฎีกา เพื่อให้ดำเนินการตราต่อไป ณ จุดชายแดนเดียวได้เต็มรูปแบบ (3) การลงนามบันทึกความเข้าใจทวิภาคีว่าด้วยการแลกเปลี่ยนสิทธิจราจรระหว่างไทย-กัมพูชา ณ จุดผ่านแดนรัฐประเทศ-ปอยเปต (4) เริ่มดำเนินการหารือเพื่อจัดตั้งองค์กรค้าประกันระหว่างประเทศ

2. การพัฒนาเขตเศรษฐกิจสามฝ่าย อินโดนีเซีย-มาเลเซีย-ไทย (Indonesia – Malaysia – Thailand Growth Triangle : IMT – GT)

2.1 ผลการประชุมระดับรัฐมนตรี ครั้งที่ 15 เมื่อวันที่ 23 ตุลาคม 2551 ณ เมืองปาเล็มบัง ประเทศอินโดนีเซีย มุ่งเน้นประเด็นสำคัญ ได้แก่ 1) การเร่งรัดความเชื่อมโยงอย่างเป็นรูปธรรมตามแนวนพื้นที่เศรษฐกิจภายใต้ IMT-GT Roadmap โดยเฉพาะแนวนพื้นที่เศรษฐกิจใหม่ ระนอง-ภูเก็ต-อาเจห์ 2) การผ่อนคลายกฎระเบียบการคมนาคมขนส่งผ่านแดนและข้ามแดน 3) ความร่วมมือพัฒนาอย่างยั่งยืนเพื่อตอบสนองภาวะเปลี่ยนแปลงของภูมิอากาศและปรากฏการณ์โลกร้อน 4) การแสวงหาทรัพยากรท้องถิ่นพัฒนาพลังงานทดแทนเพื่อตอบสนองต่อภาวะอาหารและเชื้อเพลิงราคาแพง และสนับสนุนการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ 5) การจัดทำแพ็คเกจการท่องเที่ยวและการตลาดร่วมกัน 6) การส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวแบบ Seaplane traveling เพื่อเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวตามแนวชายฝั่งทะเลที่ไม่สามารถเข้าถึงได้ในทางบก 7) การส่งเสริมความร่วมมือด้านทรัพยากรมนุษย์ โดยเฉพาะด้านเคลื่อนย้ายแรงงาน และการจัดทำความตกลง MRA นอกจากนี้ ได้เน้นย้ำความสำคัญขององค์การบริหารระดับจังหวัด/รัฐ/ท้องถิ่นในการกำหนดนโยบาย/กฎระเบียบส่งเสริมการลงทุน และรับทราบการสนับสนุนจาก ADB ใน การยกระดับศักยภาพองค์กรและการประสานงาน IMT-GT การระบุแผนงานโครงการสำคัญตามแนวนพื้นที่เศรษฐกิจ IMT-GT และเห็นชอบโครงการศึกษาต้นทุนการขนส่งและโลจิสติกส์โครงการ IMT-GT Maritime Trade และโครงการปรับปรุงด้านฐานข้อมูลการค้าการลงทุนและท่องเที่ยว

2.2 การจัดตั้งศูนย์ประสานความร่วมมืออนุภูมิภาค IMT-GT ตามข้อมติของที่ประชุม IMT-GT Summit ครั้งที่ 3 เมื่อวันที่ 19 พฤศจิกายน 2550 ที่ประเทศสิงคโปร์ ซึ่งผู้นำได้ให้ความเห็นชอบให้มีศูนย์ประสานความร่วมมืออนุภูมิภาค IMT-GT (Centre for IMT-GT Subregional Cooperation: CIMT) ทำหน้าที่เป็นองค์กรประสานเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพดำเนินงานของ IMT-GT โดยในระยะ 5 ปีแรกจัดตั้งที่ประเทศมาเลเซีย ทั้งนี้ คณะรัฐมนตรีมีมติเมื่อวันที่ 23 พฤศจิกายน 2550 ได้รับทราบและเห็นชอบให้ดำเนินการตามผลการประชุมสุดยอดดังกล่าว

2.3 การดำเนินการตามแผน IMT-GT Roadmap (2550-2554) ไทยเป็นประเทศหลักในคณะทำงานด้านการท่องเที่ยวและด้านสินค้าและบริการฮาลาล มติ IMT-GT Summit ครั้งที่ 3 ที่ประเทศสิงคโปร์ เมื่อเดือนพฤศจิกายน 2550 ให้ความสำคัญต่อความร่วมมือด้านพลังงาน สิ่งแวดล้อม โครงสร้างพื้นฐาน คมนาคมขนส่ง และการเชื่อมโยงระบบโลจิสติกส์ การรับ 6 จังหวัดภาคใต้ตอนบนของไทยเข้าร่วมเพิ่มเติมในพื้นที่ IMT-GT ได้แก่ สุราษฎร์ธานี ชุมพร ระนอง ภูเก็ต พังงา และกระบี่ การปรับแนวนพื้นที่เศรษฐกิจของ IMT-GT เพิ่มแนวที่ 5 ได้แก่ แนวเศรษฐกิจระนอง-ภูเก็ต-อาเจห์ และประกาศปี 2551 เป็นปี Visit IMT-GT Year 2008

3. การดำเนินงานของคณะกรรมการว่าด้วยยุทธศาสตร์ร่วมสำหรับการพัฒนาพื้นที่ชายแดนไทย-มาเลเซีย (Thailand-Malaysia Committee on Joint Development Strategy for border areas : JDS) มีความก้าวหน้าการดำเนินการที่สำคัญ อาทิ การลงนามความตกลงไทย-มาเลเซียด้านการจัดการ การบำรุงรักษา และการใช้สะพานข้ามแม่น้ำโก-ลก แห่งที่ 2 ณ บ้านบูเกะตา (ไทย)-บูกิตบุหงา (มาเลเซีย) ที่ก่อสร้างแล้วเสร็จและเปิดใช้แล้วเมื่อเดือนธันวาคม 2550 การจัดสรรงบประมาณ 21 ล้านบาท (2550-2551) ของไทยเพื่อก่อสร้างถนนเชื่อมต่อด่านบ้านประกอบ (จังหวัดสงขลา)-ดูเรียนบุหง (มาเลเซีย) การดำเนินโครงการก่อสร้างด่านศุลกากรที่บ้านประกอบ อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา โดยโครงการก่อสร้างสะพานข้ามแม่น้ำโก-ลกที่บ้านตาบา อ. ตากใบ-เป็งกาลันกูโบร์ รัฐกลันตัน และโครงการก่อสร้างสะพานข้ามแม่น้ำโก-ลกแห่งที่ 2 ที่ลูโงโกล-รันเตาบันยัง และการจัดตั้งเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดนสะเดา-บูกิตกาบูอิดีม อยู่ระหว่างการศึกษาความเหมาะสม นอกจากนี้ ไทยได้มีความร่วมมือในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่ JDS โดยเฉพาะตามแนวนพื้นที่เศรษฐกิจของ IMT-GT และการหารือเพื่อดำเนินการตามกรอบ MRA เพื่อส่งเสริมการเคลื่อนย้ายแรงงานโดยเสรีในพื้นที่ JDS โดยสอดคล้องกับข้อตกลง ASEAN และเสนอจัดโครงการฝึกอบรมแก่มาเลเซียเรื่องการต่อเรือ

4. ยุทธศาสตร์ความร่วมมือทางเศรษฐกิจอิรวดี-เจ้าพระยา-แม่โขง (ACMECS)

4.1 ผลการประชุม ACMECS Summit ครั้งที่ 3 เมื่อวันที่ 7 พฤศจิกายน 2551 ได้ให้ความเห็นชอบประเด็นสำคัญ ดังนี้ 1) เสริมสร้างขีดความสามารถของสมาชิก ACMECS และให้มีการประชุมระหว่างผู้นำและสมาชิก ACMECS เป็นประจำ 2) ผลักดัน Contract Farming ให้เกิดผลทางปฏิบัติ และร่วมมือด้านการควบคุมโรคพืชและสัตว์ ปรับปรุงการตรวจโรคพืช/สัตว์บริเวณชายแดน และการสร้างระบบอาหารปลอดภัย 3) ศึกษาเรื่องพลังงานเชื้อเพลิงชีวภาพ ส่งเสริมการลงทุนด้านพลังงาน อุตสาหกรรมเกี่ยวเนื่องกับโลจิสติกส์ และเพิ่มขีดความสามารถของ SMEs 4) ผลักดันการใช้ประโยชน์เส้นทางคมนาคมและแนวพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจ และเชื่อมโยงการบินระหว่างเมืองสำคัญ/เมืองวัฒนธรรม 5) จัดทำการตลาดท่องเที่ยวร่วมและให้มีแบบฟอร์มการเข้า-ออกเมืองที่สะดวกสำหรับกลุ่ม ACMECS ศึกษา Package ทวีรกรรมท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์/เชิงวัฒนธรรม ในเส้นทางประวัติศาสตร์ เช่น พุกาม สุโขทัย เสียมเรียบ หลวงพระบาง เว้ และชอยอัน 6) สนับสนุนการจัดตั้งเครือข่ายระหว่างสถาบันทางวิชาการ 7) เร่งดำเนินการตามแผนป้องกันและควบคุมโรคติดต่อ 8) เพิ่มขีดความสามารถของบุคลากรเพื่อสนับสนุนการพัฒนาในด้านต่างๆ 9) จัดทำแนวทางความร่วมมือระหว่างกลุ่ม ACMECS กับ Development Partners 10) สร้างความเข้มแข็งให้กับ ACMECS Working Group (AWG) โดยใช้ประโยชน์เว็บไซต์ในการประสานงาน 11) เพิ่มความใกล้ชิดระหว่างความร่วมมือ GMS-ACMECS โดยสนับสนุนการดำเนินงาน Vientiane Plan of Action

4.2 ความร่วมมือที่สำคัญ ในการประชุม 3rd ACMECS unit ประกอบด้วย 1) การรับรองปฏิญญาผู้นำว่าด้วยการอำนวยความสะดวกและการสนับสนุนด้านการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยว และการลงนาม MOU ด้าน Vocational Training 2) ข้อตกลงเรื่อง ACMECS Single Visa ระหว่างไทย – กัมพูชา ที่จะมีผลในทางปฏิบัติ และสนับสนุนให้ประเทศ ACMECS อื่นๆ เข้าร่วมโครงการในลักษณะเดียวกัน 3) ข้อตกลงในด้านการท่องเที่ยวทางรถยนต์ระหว่างไทย-ลาว-เวียดนาม 4) การขยายความร่วมมือเป็น 8 สาขา โดยเพิ่มเติมสาขาส่งแวดล้อม และเพิ่มความร่วมมือด้านเหมืองแร่ ไว้ในความร่วมมือด้านอุตสาหกรรมและพลังงาน

คณะกรรมการรัฐมนตรีว่าด้วยนโยบายเศรษฐกิจ

คณะรัฐมนตรีมีมติเมื่อวันที่ 19 สิงหาคม 2551 แต่งตั้งคณะกรรมการรัฐมนตรีว่าด้วยนโยบายเศรษฐกิจ (รศก.) เพื่อประเมินภาวะเศรษฐกิจ และเสนอแนะนโยบายและมาตรการในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจให้สามารถเจริญเติบโตได้อย่างต่อเนื่องและมีเสถียรภาพ รวมทั้งติดตามประเมินผลการดำเนินงานตามนโยบายและมาตรการเศรษฐกิจของรัฐบาล คณะกรรมการฯ ได้มีการประชุมครั้งที่ 1/2551 เมื่อวันที่ 27 สิงหาคม ซึ่งมีสาระสำคัญ คือ 1) มอบหมายให้กระทรวงการคลังดูแลปัญหาสภาพคล่องและการปล่อยสินเชื่อให้แก่วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม 2) มอบหมายให้สำนักงานประมาณเร่งรัดการพิจารณาเงินชดเชยค่าก่อสร้าง (ค่า K) โดยพิจารณาถึงวิธีการใช้ค่า K ก่อนและหลังการทำสัญญา และการปรับเพิ่มขึ้นและลดลงของต้นทุนการก่อสร้างด้วย 3) มอบหมายให้ สศช.ศึกษาแนวทางและกฎหมายที่เกี่ยวข้องเพื่อสนับสนุนการลงทุนในธุรกิจ ที่เป็นโอกาสใหม่ๆ ในการสร้างแรงขับเคลื่อนให้กับเศรษฐกิจ รวมถึง ธุรกิจ Entertainment Complex และ 4) แต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อแก้ไขปัญหาและขับเคลื่อนเศรษฐกิจ 2 คณะ คือ คณะกรรมการร่วมภาครัฐและเอกชนเพื่อแก้ไขปัญหาทางเศรษฐกิจ (กรอ.) และคณะกรรมการติดตามเร่งรัดการใช้จ่ายงบประมาณ 2551 ทั้งนี้ คณะรัฐมนตรีได้มีมติเห็นชอบผลการประชุม ดังกล่าว เมื่อวันที่ 2 กันยายน 2551

คณะกรรมการพัฒนาระบบรางและระบบขนส่งมวลชน

คณะรัฐมนตรีมีมติ เมื่อวันที่ 26 กุมภาพันธ์ 2551 แต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาระบบขนส่งทางรางและระบบขนส่งมวลชน ซึ่งประกอบด้วยกรรมการทั้งหมด 18 ท่าน โดยมี ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี เป็นประธานกรรมการ และเลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เป็นกรรมการและเลขานุการคณะกรรมการฯ โดยคณะกรรมการฯ มีหน้าที่ในการกำหนดและขับเคลื่อนนโยบายไปสู่การปฏิบัติ ได้แก่ นโยบายการพัฒนาระบบรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล รถไฟความเร็วสูง รถไฟทางคู่ รถไฟชานเมือง และรถไฟเชื่อมโยงระหว่างจังหวัด และนโยบายการพัฒนาระบบคมนาคมขนส่งและเชื่อมโยงโครงข่ายการบริหารจัดการขนส่งมวลชน สินค้า และบริการ รวมทั้งการกำกับดูแล และเร่งรัดการดำเนินการตามนโยบายพัฒนาระบบขนส่งมวลชนในกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล และระบบคมนาคมขนส่งเชื่อมโยงหลายรูปแบบ ซึ่งในปีงบประมาณ 2551 มีผลการดำเนินงานที่สำคัญ ดังนี้

1. ด้านระบบขนส่งมวลชนทางราง

1.1 การเร่งผลักดันการดำเนินการโครงการระบบขนส่งมวลชนทางรางที่มีมติคณะรัฐมนตรีอนุมัติให้ก่อสร้างแล้ว เพื่อให้การประกวดราคาและการก่อสร้างโครงการเป็นไปตามเป้าหมาย ได้แก่ สายสีม่วง ช่วงบางใหญ่-บางซื่อ สายสีแดง ช่วงตลิ่งชัน-บางซื่อ และ ช่วงบางซื่อ-รังสิต-มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ศูนย์รังสิต และสายสีน้ำเงิน ช่วงบางซื่อ-ท่าพระ และช่วงหัวลำโพง-บางแค

1.2 มอบหมายให้กระทรวงคมนาคมจัดเตรียมรายละเอียดโครงการให้ครบถ้วนสมบูรณ์ เพื่อนำเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาตามขั้นตอนของกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ สายสีเขียวเข้ม ช่วงหมอชิต-พหลโยธิน-สะพานใหม่ สายสีเขียวอ่อน ช่วงแบริ่ง-ลำโพง-สมุทรปราการ และสายสีแดงช่วงบางซื่อ-หัวลำโพง และช่วงบางซื่อ-พญาไท-มักกะสัน-หัวหมาก

1.3 มอบหมายให้สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร (สนข.) และ การรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนแห่งประเทศไทย (รฟม.) เร่งศึกษาความเหมาะสมและออกแบบรายละเอียดในเส้นทางเพิ่มเติมตามนโยบาย รัฐบาลเพื่อนำเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาต่อไป

2. ด้านระบบรถไฟ

2.1 ให้ความเห็นชอบแนวทางการพัฒนาระบบรถไฟตามที่ รฟท. เสนอ โดยการดูแลรักษาและเชื่อมต่อ เส้นทางเดิมที่มีอยู่ประมาณ 4,400 กิโลเมตร ให้มีประสิทธิภาพในการเดินรถ เพื่อสนับสนุนการให้บริการขนส่งคนและสินค้า และลดการใช้พลังงานในภาคการขนส่ง โดยประมาณการกรอบวงเงินลงทุนระยะสั้น เพื่อใช้ในการบูรณะทางเดิมและการก่อสร้างทางคู่ช่วงฉะเชิงเทรา-แก่งคอย รวมจำนวน 36,051 ล้านบาท และการฟื้นฟูและจัดการถักและล้อเลื่อน จำนวน 14,123 ล้านบาท

2.2 ให้ความเห็นชอบแนวทางการพัฒนาโครงข่ายรถไฟขนาดรางมาตรฐาน 1.435 เมตร (Standard Gauge) เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการขนส่งในภูมิภาคและเชื่อมโยงเส้นทางการค้ากับกลุ่มประเทศเพื่อนบ้านในอนุภูมิภาค

2.3 มอบหมายให้ สนข. ศึกษาความเหมาะสมและความเป็นไปได้ในการก่อสร้างรถไฟผ่านระหว่างเมือง เชื่อมโยง สู่หัวเมืองหลักของประเทศ เพื่อให้บริการประชาชนและส่งเสริมการท่องเที่ยว เพื่อเป็นทางเลือกหนึ่งของประชาชนในการเดินทางระหว่างเมืองที่มีประสิทธิภาพ

3. ด้านระบบรถโดยสารสาธารณะ อนุมัติให้องค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ (ขสมก.) นำเสนอคณะกรรมการพิจารณา แผนการปรับปรุงการบริหารจัดการและการบริการของระบบขนส่งมวลชนกรุงเทพ ตามที่กระทรวงคมนาคมเสนอ

คณะกรรมการพัฒนาระบบขนส่งทางอากาศและท่าอากาศยาน

คณะรัฐมนตรีมีมติ เมื่อวันที่ 26 กุมภาพันธ์ 2551 แต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาระบบขนส่งทางอากาศและ ท่าอากาศยาน ซึ่งประกอบด้วยกรรมการทั้งหมด 16 ท่าน โดยมี ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี เป็นประธานกรรมการ และเลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เป็นกรรมการและเลขานุการ โดยคณะกรรมการฯ มีหน้าที่กำหนดและขับเคลื่อนนโยบายไปสู่การปฏิบัติ ได้แก่ นโยบายการพัฒนาท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ ท่าอากาศยานภูมิภาค และอุตสาหกรรมการบินของไทย เพื่อให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการบิน และการขนส่งสินค้าทางอากาศชั้นนำของเอเชียและโลก ซึ่งในปีงบประมาณ 2551 มีผลการดำเนินงานที่สำคัญ ดังนี้

1. ให้ความเห็นชอบหลักการแนวทางการพัฒนาท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ ระยะที่ 2 ตามที่บริษัท ท่าอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน) เสนอ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถของท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ ให้สอดคล้องกับการขยายตัวของปริมาณจราจรทางอากาศ สามารถรองรับผู้โดยสารได้ถึง 60 ล้านคนต่อปี

2. ให้ความเห็นชอบหลักการให้บริษัท ท่าอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน) เปิดให้บริการท่าอากาศยานดอนเมืองกับสายการบินต้นทุนต่ำ (Low Cost Carriers: LCCs) และเส้นทางการบินระหว่างประเทศจุดต่อจุด (Point to Point) บนหลักการของความสมัครใจ เพื่อให้การใช้ท่าอากาศยานดอนเมืองเกิดประโยชน์สูงสุด และบรรเทาปัญหาความแออัดของปริมาณการจราจรที่ท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ โดยมอบหมายให้บริษัทท่าอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน : ทอท.) ศึกษาแนวทางการพัฒนาและการใช้ประโยชน์ของท่าอากาศยานดอนเมืองในกิจกรรมเกี่ยวกับการขนส่งทางอากาศเพิ่มเติม

3. มอบหมายให้กระทรวงคมนาคม ศึกษาแนวทางการพัฒนาระบบขนส่งมวลชนทางรางเชื่อมโยงท่าอากาศยานสุวรรณภูมิและท่าอากาศยานดอนเมือง โดยเชื่อมต่อโครงการรถไฟเชื่อม ท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ (Airport Rail Link) กับระบบรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนกรุงเทพมหานคร (สายสีเขียว) ที่สถานีพญาไท และเชื่อมต่อกับโครงการระบบรถไฟฟ้าส่วนต่อขยายสายสีเขียวเข้ม (ช่วงหมอชิต-สะพานใหม่) เข้าสู่ท่าอากาศยานดอนเมือง เพื่อให้การเดินทางเชื่อมต่อท่าอากาศยานทั้ง 2 แห่งเป็นไปอย่างสะดวก รวดเร็ว มีประสิทธิภาพ

คณะกรรมการพัฒนาและบริหารจัดการทรัพยากรน้ำและการชลประทาน

คณะรัฐมนตรีมีมติ เมื่อ 26 กุมภาพันธ์ 2551 แต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาและบริหารจัดการทรัพยากรน้ำและการชลประทาน มีองค์ประกอบรวม 19 คน โดยนายกรัฐมนตรี เป็นประธาน เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เป็นเลขานุการ มีอำนาจหน้าที่ ในการกำหนดและขับเคลื่อนนโยบายการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ การขยายพื้นที่ชลประทาน และเพิ่มประสิทธิภาพระบบชลประทานไปสู่การปฏิบัติ ในปี 2551 มีผลการดำเนินการที่สำคัญ ดังนี้

1. แผนการลงทุนพัฒนาและบริหารจัดการน้ำและ การชลประทาน (2552-2563) เงินลงทุนรวม 322,703 ล้านบาท คณะรัฐมนตรีได้ให้ความเห็นชอบเมื่อ 10 มิถุนายน 2551 ต่อมาได้มีการปรับปรุงรายละเอียดแผนการปรับปรุงพื้นที่แหล่งน้ำขนาดเล็ก และเสนอคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบในส่วนที่มีการปรับปรุง เมื่อ 29 กรกฎาคม 2551 ผลที่คาดว่าจะได้รับประกอบด้วยมีน้ำต้นทุนเพิ่มขึ้น 4,605 ล้านลูกบาศก์เมตร / ปี เพื่อใช้ในกิจกรรมต่างๆ โดยเฉพาะการเพิ่มพื้นที่เกษตร 6.42 ล้านไร่ คิดเป็นมูลค่าทางเศรษฐกิจอย่างน้อยปีละ 34,900 ล้านบาท และสามารถป้องกันผลกระทบจากอุทกภัยประมาณปีละ 22,500 ล้านบาท

โครงการผันน้ำ น้ำจืด-ห้วยหลวง-ลำปาว (2552-2556) งบประมาณรวม 76,760 ล้านบาท ซึ่งคณะรัฐมนตรีมีมติเมื่อ 15 กรกฎาคม 2551 และ 26 สิงหาคม 2551 เห็นชอบให้มีการดำเนินงานได้ โดยให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องรับผิดชอบคิดเห็นจากหน่วยงานต่างๆ ไปปรับปรุงการดำเนินโครงการฯ ด้วย ผลที่คาดว่าจะได้รับประกอบด้วยมีน้ำต้นทุนเพิ่มขึ้น 2,580 ล้านลูกบาศก์เมตร / ปี เพื่อใช้ในกิจกรรมต่างๆ โดยเฉพาะการเพิ่มพื้นที่เกษตร 3.2 ล้านไร่ คิดเป็นมูลค่าทางเศรษฐกิจอย่างน้อยปีละ 17,500 ล้านบาท

คณะกรรมการพัฒนาเกษตรอินทรีย์แห่งชาติ

คณะรัฐมนตรีมีมติเมื่อวันที่ 7 สิงหาคม 2550 แต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาเกษตรอินทรีย์แห่งชาติ และเมื่อวันที่ 16 ตุลาคม 2550 คณะรัฐมนตรีได้มีมติเห็นชอบองค์ประกอบและหน้าที่คณะกรรมการพัฒนาเกษตรอินทรีย์แห่งชาติ ตามที่ สศช. เสนอ โดยมีรองนายกรัฐมนตรีได้รับมอบหมาย เป็นประธาน ร่วมด้วยหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน องค์กรพัฒนาเอกชน สถาบันการศึกษา ผู้ทรงคุณวุฒิ และปราชญ์ชาวบ้าน และมี สศช. กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เป็นฝ่ายเลขานุการร่วม มีภารกิจหลักในการกำหนดนโยบายและยุทธศาสตร์ระดับชาติ การบูรณาการแนวทาง มาตรการ แผนงาน กำกับดูแล ประสานงานให้การดำเนินงานอย่างเป็นระบบ

คณะกรรมการฯ ได้จัดทำร่างแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาเกษตรอินทรีย์แห่งชาติ ฉบับที่ 1 พ.ศ. 2551-2554 เสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบแล้วเมื่อวันที่ 22 มกราคม 2551 ประกอบด้วย 4 ยุทธศาสตร์ คือ 1) การเสริมสร้างและจัดการองค์ความรู้และนวัตกรรม 2) การพัฒนาการเกษตรอินทรีย์ตามวิถีพื้นบ้าน 3) การเสริมสร้างศักยภาพการเกษตรอินทรีย์เชิงพาณิชย์สู่สากล และ 4) การบริหารจัดการเพื่อขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การพัฒนาเกษตรอินทรีย์ไทย และต่อมาคณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ 6 พฤษภาคม 2551 เห็นชอบร่างแผนปฏิบัติการพัฒนาเกษตรอินทรีย์แห่งชาติ พ.ศ. 2551-2554 ตามที่ สศช. ร่วมกับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงพาณิชย์ และกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เสนอ ประกอบด้วย 12 แผนงาน 104 โครงการ กรอบวงเงิน 4,826.80 ล้านบาท

การขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ฯ คณะกรรมการพัฒนาเกษตรอินทรีย์แห่งชาติ ได้มีการประชุมเมื่อวันที่ 6 สิงหาคม 2551 เห็นชอบให้มีการจัดตั้งคณะอนุกรรมการ เพื่อเป็นกลไกสำคัญในการกำกับดูแลและดำเนินงานในเชิงบูรณาการอย่างครบวงจร รวม 3 คณะ ได้แก่ 1) คณะอนุกรรมการบริหารจัดการองค์ความรู้และนวัตกรรมเกษตรอินทรีย์ 2) คณะอนุกรรมการพัฒนาการผลิตและการตลาดเกษตรอินทรีย์ 3) คณะอนุกรรมการพัฒนาระบบมาตรฐานเกษตรอินทรีย์ ซึ่งรองนายกรัฐมนตรี (พลตรีสนั่น ขจรประศาสน์) ประธานคณะกรรมการฯ ได้ลงนามในคำสั่งแต่งตั้งคณะอนุกรรมการทั้ง 3 คณะแล้ว เมื่อวันที่ 19 สิงหาคม 2551

คณะกรรมการอำนวยการจัดระบบศูนย์ราชการ (กศร.)

คณะกรรมการอำนวยการจัดระบบศูนย์ราชการ (กศร.) จัดตั้งขึ้นตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการอำนวยการจัดระบบศูนย์ราชการ พ.ศ. 2539 โดยมีนายกรัฐมนตรี หรือรองนายกรัฐมนตรีที่นายกรัฐมนตรีมอบหมายเป็นประธานกรรมการ มีกรรมการโดยตำแหน่งและผู้ทรงคุณวุฒิรวมทั้งสิ้น 18 คน โดยมีเลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเป็นกรรมการและเลขานุการ และมีเลขาธิการสำนักงานนโยบายและแผนสิ่งแวดล้อม อธิบดีกรมโยธาธิการและผังเมือง และเจ้าหน้าที่ สศช. เป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ ซึ่งในปีงบประมาณ 2551 มีผลการดำเนินงานที่สำคัญ ดังนี้

1. ให้ความเห็นชอบให้กระทรวงวัฒนธรรม และกระทรวงพัฒนาการสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ รวมทั้งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ยกเลิกการใช้พื้นที่ในศูนย์ราชการบริเวณถนนแจ้งวัฒนะ กรุงเทพมหานคร รวมทั้งกำหนดหลักเกณฑ์ปฏิบัติ กรณีที่หน่วยงานของรัฐใดๆ ที่ได้รับจัดสรรพื้นที่ปฏิบัติงานในศูนย์ราชการดังกล่าวแล้ว และมีเหตุผลความที่จะต้องขอยกเลิก เพื่อใช้เป็นแนวทางปฏิบัติต่อไป

2. เร่งรัดให้กรมธนารักษ์และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ดำเนินการจัดสรรพื้นที่ซึ่งว่างดังกล่าวให้หน่วยงานของรัฐอื่นๆ ที่มีความเหมาะสมได้เข้าใช้ประโยชน์พื้นที่ว่างดังกล่าวต่อไป และเห็นชอบให้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเร่งหารือกับกรมธนารักษ์เพื่อปรับเปลี่ยนแบบและผังการใช้พื้นที่ของสำนักงานรัฐมนตรีและสำนักงานปลัดกระทรวงในโครงการศูนย์ราชการ ให้เหมาะสมกับรูปแบบและลักษณะการปฏิบัติงานของสำนักงานพัฒนาเศรษฐกิจจากฐานชีวภาพ และองค์การบริหารจัดการก๊าซเรือนกระจก ซึ่งเป็นหน่วยงานที่จะเข้าใช้พื้นที่แทนโดยเร็ว

การประชุมร่วมระหว่างนายกรัฐมนตรีกับภาคเอกชน

สศช.ได้รับมอบหมายให้เป็นเลขานุการของการประชุมร่วมระหว่างนายกรัฐมนตรีกับภาคเอกชน เพื่อร่วมกันพิจารณาแนวทางการขับเคลื่อนเศรษฐกิจปี 2551 เมื่อวันที่ 17 มกราคม 2551 โดยที่ประชุมเห็นชอบแนวทางการขับเคลื่อนเศรษฐกิจปี 2551 ดังนี้

1. **เรื่องที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง 7 เรื่อง** ได้แก่ 1) การขับเคลื่อนปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง 2) การขับเคลื่อนแผนพัฒนาและงบประมาณจังหวัด และกลุ่มจังหวัด โดยร่วมมือกับภาคเอกชนอย่างใกล้ชิด 3) การเร่งรัดการเบิกจ่ายงบประมาณประจำปี 2551 ของภาครัฐให้สามารถเบิกจ่ายได้ตามเป้าหมายร้อยละ 94 และร้อยละ 90 สำหรับงบลงทุนรัฐวิสาหกิจ 4) การขยายระยะเวลาการใช้เงินกองทุนช่วยเหลือวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ที่ได้รับผลกระทบจากค่าเงินบาท 5) การเร่งปรับโครงสร้างภาคการผลิตและบริการ 6) การเร่งรัดการดำเนินการพัฒนาระบบบริหารจัดการขนส่งสินค้าและบริการของประเทศ และ 7) การเพิ่มประสิทธิภาพใช้พลังงานและเร่งรัดการใช้พลังงานทดแทน

2. **เรื่องนโยบายที่ต้องผลักดัน 3 เรื่อง** ได้แก่ 1) การสร้างความเชื่อมั่นให้กับภาคการลงทุน โดยเร่งรัดโครงการลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐานของภาครัฐ และเร่งรัดกระบวนการของภาครัฐเพื่อให้โครงการลงทุนเอกชนที่สำคัญเริ่มดำเนินการได้ภายในปี 2551 2) การพัฒนาปัจจัยสนับสนุนการปรับโครงสร้างการผลิตและบริการ เช่น การพัฒนาพื้นที่ใหม่เพื่อรองรับอุตสาหกรรมและบริการในพื้นที่ชายฝั่งทะเลภาคใต้ เร่งพัฒนากำลังคนที่จะเข้าสู่อุตสาหกรรมและการจัดทำมาตรฐานคุณวุฒิวิชาชีพ (Thai Vocational Qualifications : TVQ) และการสร้างกลไกรองรับผลกระทบและผลักดันการใช้ประโยชน์ที่เกิดจากความตกลงเขตการค้าเสรีทั้งในระดับพหุภาคีและทวิภาคี และ 3) เสริมสร้างบทบาทความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชน โดยภาครัฐจำเป็นต้องกำหนดทิศทางและมีนโยบายส่งเสริมภาคการผลิตและบริการที่ไทยมีความได้เปรียบอย่างแท้จริง โดยภาคเอกชนต้องเร่งขับเคลื่อนการปรับเปลี่ยนโครงสร้างตามห่วงโซ่มูลค่าสินค้าในแต่ละธุรกิจทั้งในภาคการผลิตและบริการ ทั้งนี้ คณะรัฐมนตรีได้มีมติเห็นชอบผลการประชุมดังกล่าว เมื่อวันที่ 22 มกราคม 2551

ภาคผนวก

รายชื่อคณะทำงาน

First to the Seventh Plans

National Development from the First to the Seventh Plans Miscellany

From the First to Seventh Plans, there were many events which had immense impact on national development and the living conditions of Thai people. These events are recorded as lessons worth remembering. In brief:

End of the American War in Vietnam

First Oil Shock

October Uprising

Second Oil Shock

From Gloom to Brightness

Thai Tourism and Thai Handicraft Years

End of the USSR and Communist Socialism

เลขาธิการฯ

นายอำพน

กิตติอำพน

รองเลขาธิการฯ

นางสาววิไลพร

ลี้วเกษมศานต์

นายอาคม

เต็มพิทยาไพสิฐ

นายอุทิศ

ชาวเอียร

นางจุฑามาศ

บาระมีชัย

นางเพ็ญจา

อ่อนชิต

นางสุวรรณี

คำมัน

ที่ปรึกษาด้านนโยบายและแผนงาน ระดับ 10

นายสุวัฒน์

วณีสบุตร

นายปรเมธี

วิมลศิริ

นายธำนิษฐ์

พะยอม

นายชาญวิทย์

อมตะมาทุชาติ

รักษาการในตำแหน่งที่ปรึกษาด้านนโยบายและแผนงาน ระดับ 10

นางนิตยา

กมลวทันนิตา

นางสาวดาวลย์

คำภา

นางชุตินาฏ

วงศ์สุบรรณ

รายชื่อคณะทำงานจัดทำรายงานประจำปี 2551 ของ สศช.

นายอุทิศ

ชาวเอียร

ที่ปรึกษา

นายสมชาย

ศักดิ์เวศิธร

ประธานคณะทำงาน

นางสาวสุมาลี

เดชานุรักษ์บุญกุล

คณะทำงาน

นางวิลาวัลย์

ตันรัตนกุล

คณะทำงาน

นางฉวีวรรณ

สุวรรณหงส์

คณะทำงาน

นางสาวสุลัดดา

ศิริฤกษ์พิพัฒน์

คณะทำงาน

นางเสาวนีย์

แสงสุพรรณ

คณะทำงาน

นางอรทิพย์

อาชวิบูลย์บอล

คณะทำงาน

นางสาวเพทาย

เพ็ญประยูร

คณะทำงาน

นางชมพูนุท

ช่วงโชติ

คณะทำงาน

นางสาวกัญญารักษ์

ศรีทองรุ่ง

คณะทำงาน

นางสาวพรรณิ

เรือโชติ

คณะทำงาน

นางสาวมารยาท

สมุทรสาคร

คณะทำงาน

นางสาวจารุพันธ์

สุทธิประภา

คณะทำงาน

นางนุชดา

ดงคนานุกุลชัย

คณะทำงาน

นางสาวเบญจมาศ

จันทร์เอี่ยม

คณะทำงาน

นางสาวเสาวนีย์

เจตินัย

คณะทำงาน

นายวิชญายุทธ

บุญชิต

คณะทำงาน

นางคิวิลิ

ทิวสังวาลย์

คณะทำงาน

นางสาวสุวรรณี

ไทยเจริญสุข

คณะทำงาน

นางเพ็ชรา

ธรรมเสริมสุข

คณะทำงาน

นางสาวนวลแพร

ภัทรมัย

คณะทำงาน

นางสาวกาญจนา

พรมเทพ

คณะทำงาน

นายวรวิทย์

อวิรุทธ์วรกุล

เลขานุการฯ

นางภาณี

ชนาธิปกรณ

ผู้ช่วยเลขานุการฯ

นางสาววัชรวิ

พุ่มทอง

ผู้ช่วยเลขานุการฯ

ฝ่ายเลขานุการ

นางนิสวันต์

พิชญ์ดำรง

นายธีระพงษ์

มาลัยทอง

นายตฤตถ์

นพคุณ

ฝ่ายศิลปกรรม

นายเนาวฤทธิ์

ฤทธิแปลก

ค่านิยมของ สศช.

“มุ่งมั่น ท่วมเท พัฒนาประเทศ เพื่อประโยชน์สุขแก่สังคม
ด้วยคุณธรรม ตามหลักวิชาการอย่างมืออาชีพ”

<http://www.nesdb.go.th> e-mail: deco@nesdb.go.th

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

962 ถนนกรุงเกษม เขตป้อมปราบฯ กรุงเทพฯ 10100

โทร 0-2282-4841-2 โทรสาร 0-2281-9705, 0-2281-6635